

ΔΙΠΤΥΧΔ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον,
Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.

(Α' Κορ. γ' 9)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Πρωτ. 5393/2017
Αριθμ.

Αθήνησ 19η Δεκεμβρίου 2017

Διεκπ. 2673

Πρὸς
Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας καὶ Μήλου κ. Δωρόθεον
Πρόεδρον τῆς Συνοδικῆς Ὑποεπιτροπῆς
ἐπὶ τῆς Ἐκδόσεως τῶν Διπτύχων
Παρ' ἡμῖν

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικὴ Ἀποφάσει, ληφθείσῃ ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 15^{ης} μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ξ., καὶ κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τῆς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν Προεδρίαν Συνοδικῆς Ὑποεπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ἐκδόσεως τῶν Διπτύχων, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐν τῇ ὁρθείσῃ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς, ἀπεφάσισεν τοῦτο μὲν ὅπως τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν τοῦ ἔτους 2019 ἀφιερωθοῦν εἰς τὴν γέννησιν (1749) καὶ τὴν κοίμησιν (1809) τοῦ Νικολάου Καλλιβούρτη, μετέπειτα δύσιον Νικοδήμου τοῦ Ἅγιορείτου, τοῦτο δὲ ὅπως τὸ σχετικὸν εἰσαγωγικὸν σημείωμα συγγραφῇ ὑπὸ τοῦ ἐλλογιμωτάτου κ. Ἰωάννου Ἀθανασοπούλου, Θεολόγου - Φιλολόγου.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυριώ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**, Πρόεδρος

· Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η Αγιωτάτη Ἑκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐν ἐπιγνώσει τῆς εὐθύνης αὐτῆς διὰ τὴν κατ' ἔτος ἐπιμέλειαν τοῦ εἰδικοῦ τούτου τόμου, φέροντος τὸ ὄνομα «Δίπτυχα τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», διὰ τῆς Συνοδικῆς Ὑπεπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν ἐμερίμνησεν, ὅπετε καὶ δι' ἐφέτος νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰς προσδοκίας τῶν φιλευσεβῶν ἀναγνωστῶν αὐτῶν τόσον διὰ τὸ λειτουργικὸν μέρος, ὃσον καὶ διὰ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν διοικητικὴν διάρθρωσιν τῶν κατὰ τόπους Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἑκκλησιῶν.

Ομολογουμένως ἡ ἔκδοσις τῶν Διπτύχων, σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου ἐπαυξανομένῃ καὶ βελτιουμένῃ, ἀποτελεῖ πλέον παράδοσιν καὶ χρησιμώτατον κανόνα διὰ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἑκκλησίας καὶ τοὺς διακόνους τῶν ἰερῶν ἀναλογίων. Συγκαταριθμούμενα ἡδη τὰ Δίπτυχα, διὰ τοῦ Κανοναρίου αὐτῶν, εἰς τὰ λειτουργικὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία ἀποτελοῦν σημεῖον ἀναφορᾶς διὰ τὴν ἀκριβῆ τέλεσιν τῶν καθ' ἡμέραν ἰερῶν ἀκολουθιῶν, ὃσον καὶ εἰκόνα διαυγεστάτην τῶν στοιχείων τῆς διοικητικῆς, ποιμαντικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως τῶν ἐπὶ μέρον Ὁρθοδόξων Ἑκκλησιῶν, ἀποτυποῦντα οὕτως εἰς τὰς σελίδας αὐτῶν τὴν μέριμναν τῆς Ἑκκλησίας διὰ τὴν λειτουργικὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ σωτηριώδει ἀποστολῇ αὐτῆς εἰς τὸν κόσμον.

Τὰ ἀνὰ χεῖρας «Δίπτυχα τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» τοῦ σωτηρίου ἔτους 2019, ὡς εἴθισται κατ' ἔτος, ἔχουν ἀφιερωθῆ, Συνοδικῇ Διαγνώμῃ, εἰς τὸν νεώτερον πατέρα καὶ διδάσκαλον τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας ὄσιον Νικόδημον τὸν Ἀγιορείτην ἐπὶ τῷ συμπληρώσει ἀφ' ἐνός μὲν 270 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ (ἐπισυμβάσης τῷ 1749), ἀφ' ἐτέρου δὲ 210 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐν Χριστῷ ὄσιακῆς κοιμήσεως αὐτοῦ τῷ 1809. Τὸ σχετικὸν εἰσαγωγικὸν

σημείωμα συνέταξεν ό ἑλλογιμώτατος κ. Ἰωάννης Ἀθανασόπουλος, θεολόγος ἔγκριτος καὶ ἐμβριθής φιλόλογος, δόκιμος δὲ συγγραφεὺς καὶ φίλος τῆς παραδόσεως.

Τὸ πρῶτον μέρος τῶν Διπτύχων, τὸ τιτλοφορούμενον «Κανονάριον» ἦτοι «Λειτουργικαὶ Τυπικαὶ Διατάξεις - Κυριακοδρόμιον καὶ Μηνολόγιον τοῦ ἔτους 2019», συντασσόμενον μὲ γνώμονα τὸ Τυπικὸν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τὸ καταρτισθὲν καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ Γεωργίου Βιολάκη (Κωνσταντινούπολις 1888), παρέχει τὰς ἀπαραίτητους ὁδηγίας διὰ τὴν ἀκριβῆ τέλεσιν τῶν καθ' ἡμέραν ἵερῶν ἀκολουθιῶν πρὸς ὑποβοήθησιν τῶν λειτουργῶν καὶ τῶν ἱεροψαλτῶν.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος, τὸ τιτλοφορούμενον «Ἐπετηρίς» ἦτοι «Κανονικὴ Ὁργάνωσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», ἀναγράφονται λεπτομερῶς τὰ στοιχεῖα τῆς διοικητικῆς διαρθρώσεως τῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν Αὐτοκεφάλων καὶ Αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος.

Η Συνοδικὴ Ὑποεπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ἐκδόσεως τῶν Διπτύχων τοῦ σωτηρίου ἔτους 2019 κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, προκειμένου νὰ ἀνταποκριθῇ κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον εἰς τὴν ἐμπεπιστευμένην αὐτῇ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εὐθύνην τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ παρόντος τόμουν. Παραδίδοται λοιπόν, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου, εἰς πάντας τοὺς φιλακολούθους καὶ φιλοτέχνους καὶ τὸ παρὸν ἐκκλησιαστικὸν ἔργον μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι συμβάλλει καὶ αὐθίς, ὥστε «εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν», κατὰ τὴν ἀποστολικὴν ἐπιταγήν, τὰ ἐν τῷ ναῷ ἄπαντα νὰ τελεσιουνογῶνται.

Ἡ Συνοδικὴ Ὑποεπιτροπὴ¹
ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Διπτύχων»
τοῦ σωτηρίου ἔτους 2019

Ο ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ (1749-1809)

*Toū Ἰωάννου Φ. Ἀθανασοπούλου
Θεολόγου - Φιλολόγου*

«Τίς Νικόδημος οὗτος, οὐ κλέος μέγα;
Ἐν ὁρθοδόξοις καὶ σοφοῖς Ὁρους Ἀθω;
Νάξιος ἀνήρ. Εὗγε τῆς εὐφυΐας!»¹

1. Φωτεινό διαχρονικό πνευματικό δρόσημο ἀποτελεῖ ἡ κατά τό
ἔτος τοῦτο συμπλήρωση 270 χρόνων ἀπό τήν γέννηση καὶ 210 χρό-
νων ἀπό τήν κοίμηση τοῦ ὄσιου πατρός ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἅγιο-
ρείτου, στήν μνήμῃ τοῦ ὅποιου, «Συνοδικῇ Ἀποφάσει», ἀφιερώνεται
ὅ παρών τόμος τῶν «Διπτύχων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς
εὐῶδες μνημόσυνον εὐλαβείας, τιμῆς καὶ σεβασμοῦ στήν ὄσιακή
ἀγίᾳ μορφῇ του. Διότι ὁ ὄσιος Νικόδημος ὑπῆρξε μεγάλη Πατερική
μορφή, μέγας ἀπολογητής τῆς πίστεως, ὑπέρωμαχος προστάτης τῆς
Ὀρθοδόξου Παραδόσεως, χαλκέντερος συγγραφέας θεολογικῶν
ἔργων, χειραγωγός ἀρνητισθήσκων, ἀλείπτης Νεομαρτύρων καὶ
ἐνισχυτής τοῦ πατρίου φρονήματος τῶν ὁμοεθνῶν του.

Υἱός τοῦ Ἄντωνίου Καλλιβούρτση καὶ τῆς Ἀναστασίας, γεννήθη-
κε στήν Νάξῳ τό 1749 καὶ τό βαπτιστικό του ὄνομα ἦταν Νικόλαος.
«Μικρός δέ ὄντας», γράφει ὁ πρῶτος καὶ σύγχρονος βιογράφος του,
ὅ «παράδελφός» του μοναχός Εὐθύμιος, «ἔμαθεν εἰς τήν πατρίδα
του, ἡ ὅποια καλεῖται Χώρα, ἀπό ἔναν ἰερέα τῆς γειτονίας αὐτοῦ τά
κοινά γράμματα, ὅστις καὶ τόν ἐσυλλειτουργοῦσε τάς καθημερι-

1. Ἰαμβικόν ἐπίγραμμα, ἀρχιμ. Ἰωσήφ Βατοπεδινοῦ στόν «Συναξαρι-
στή» τοῦ Ἅγιου Νικοδήμου.

νάς»². Άκολουθως ἐμαθήτευσε πλησίον τοῦ ἐναρέτου ἀρχιμανδρίτου Χρυσάνθου τοῦ Αἰτωλοῦ, ἀδελφοῦ τοῦ ἵερομάρτυρος ἐθναποστόλου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, στόν δποῖον ὁφείλει ἔνα τμῆμα ἐκ τῶν σέ μέγα εὗρος ἐκτεινομένων γνώσεών του. Δεκαεξαετής μετέβη στήν περιώνυμη Σχολή τῆς Σμύρνης, μαθητεύσας πλησίον τοῦ ἵεροδιδασκάλου Ἰεροθέου Βουλισμᾶ, ὃνομαστοῦ γιά τὴν μόρφωση καὶ τὴν ἀρετὴν του³. Ἐκεῖ, ἐκτός τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων καὶ τῶν θεολογικῶν γραμμάτων, ἐδιδάχθη τὴν Λατινική, τὴν Ἰταλική καὶ τὴν Γαλλική γλῶσσα. Συνεπείᾳ ὅμως τοῦ Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου ἐπανῆλθε στήν γενέτειρά του, ὅπου συνέχισε τὴν μελέτη θεολογικῶν συγγραμμάτων, ἐγκύψας μέ τὸν ἰδιαίτερη ἀφοσίωση στὰ ἔργα τῶν Νηπτικῶν Πατέρων. Τότε ἐγνώρισε καὶ «τούς ἐκεῖ ὄντας Ἅγιορείτας πατέρας, τούς ἵερομονάχους Γρηγόριον καὶ Νήφωνα καὶ τὸν Γέρο - Ἀρσένιον, ἄνδρας τῇ ἀληθείᾳ τούς πολλούς ὑπερέχοντας τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ σεμνότητι, ἀπὸ τούς δποίους εἰλκύσθη εἰς τὴν μοναδικήν πολιτείαν καὶ ἐδιδάχθη ἀπ' αὐτούς τὴν νοεράν προσευχήν»⁴. Ἔγνώρισε ἐπίσης καὶ συνεδέθη μὲ τὸν εὑρισκόμενο στήν «Τύρα πρ. Ἀρχιεπίσκοπο Κορίνθου Μακάριο Νοταρᾶ, εὐφήμιος γνωστό γιά τὴν ἀρετήν του, καὶ ἐμψήθη στὸ ἀνακαινιστικό κίνημα τῶν «Κολλυβάδων».

Τό 1775 μετέβη στὸ Ἅγιον Ὁρος, ὅπου ἐκάρῃ μονάχος στήν Ἱερά Μονὴ Ἅγιου Διονυσίου καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Νικόδημος. Ἐν συνεχείᾳ ἐγκατεστάθη σέ διάφορες Σκῆτες καὶ Κελλιά ἀσχολούμενος μὲ τὴν μελέτη πατερικῶν συγγραμμάτων. Δέν ἀπομακρύνθηκε ποτέ ἀπό τὸ «Περιβόλι τῆς Παναγίας», παρά μόνο ἔνα περίπου χρόνο,

2. Μοναχοῦ Νικοδήμου (Μπιλάλη), 'Ο πρωτότυπος βίος Ἅγ. Νικοδήμου Ἅγιορείτου, "Άγιον Ὁρος, Ἀθήνα 2007, σ. 5.

3. Ιωάν. Κ. Τουμπακάρη, 'Ο Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἅγιορείτης καὶ ὁ Χρυσάνθος ὁ Αἰτωλός, «Ἐπετηρίς Ἐπαρχείας Κυκλαδικῶν Μελετῶν», τόμ ΙΣΤ' (1996-2000), σ. 220-222. 'Ο συγγραφέας ὑποστηρίζει ὅτι ὁ Νικόδημος ἐμαθήτευσε πλησίον τοῦ Χρυσάνθου τοῦ Αἰτωλοῦ μετά τὴν ἐπιστροφή του ἀπό τὴν Σμύρνη. Ἰσχυρίζεται ἐπίσης ὅτι διδάσκαλός του στήν Σμύρνη δέν ἦταν ὁ Ἰερόθεος Βουλισμᾶς, ἀλλά ὁ Ἰερόθεος Δενδρινός ὁ Ἰθακήσιος, ὅ.π. Βλ. καὶ Μοναχοῦ Νικοδήμου (Μπιλάλη), ὅ.π., σ. 100, 108. Χρ. Θ. Κρικώνη, "Άγ. Νικόδημος ὁ Ἅγιορείτης, Βίος καὶ συγγραφικόν ἔργον, Ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας 2001, σ. 17.

4. Μοναχοῦ Νικοδήμου (Μπιλάλη), 'Ο πρωτότυπος βίος, ὅ.π., σσ. 8-9.

ὅταν ἀσκήτευσε στήν Σκυροπούλα, σέ δικό του οίκογενειακό μοναστήρι. Συνεδέθη μέ στενή φιλία μέ τούς μοναχούς Σκουρταίους, οί δόποιοι ἐν συνεχείᾳ ἀνεδείχθησαν ἀφοσιωμένοι μαθητές του καὶ τὸν ὑπηρέτησαν μέ ἀδελφική ἀγάπη, υἱική ἀφοσίωση καὶ μοναστική ἀλληλεγγύη. Τό Ἀγιον Ὁρος, μέ τίς πλούσιες βιβλιοθῆκες του, ἀπεδείχθη γιά τὸν Νάξιο μοναχό γονιμότατο ἔδαφος ἐργασίας καὶ ἀστείρευτης μελέτης, ἀλλά καὶ ὁ ὑπερύψηλος ἄμβωνας, ἀπό τὸν δόποιον ὁ Νικόδημος ἔμελλε νά σαλπίσει τὰ θεσπέσια διδάγματά του. Ἐκεῖ ἐμυήθη «εἰς τὰ ἀπόρρητα καὶ πλέον δυσνόητα τῆς Θεολογίας μιστήρια καὶ ἐνεφανίσθη ὡς ἀπολογητής ἀρτίως συγκεκροτημένος⁵. Ἀνεμείχθη ἐνεργότατα στούς σφοδρούς ἀγῶνες τῶν «Κολυβάδων», ἀναδειχθείς μέγας ἀπολογητής τῆς πίστεως, ὑπέρομαχος προστάτης τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παραδόσεως καὶ ὁ σοφώτερος τῶν Ἅγιορειτῶν Πατέρων. Δημιουργός ἀναγεννητικοῦ καὶ ἀναμορφωτικοῦ κινήματος, παρήγαγε τεράστιο συγγραφικό ἔργο, προϊόν ἀδιαλείπτου προσευχῆς, βαθυτάτης γνώσεως καὶ ἐπιπόνου μελέτης, μέ τὸ δόποιον διεφάτισε τὸ πλήρωμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἔδωσε νέα πνοή στό ὑπόδουλο Ἔθνος.

2. Ὡς συγγραφέας δὲ ὕσιος Νικόδημος δὲ Ἅγιορείτης ἀποτελεῖ φωτεινό μετέωρο στήν ἴστορίᾳ τῶν θεολογικῶν γραμμάτων κατά τούς μετά τὴν Ἀλωση χρόνους. Τά ἐκδεδομένα καὶ ἀνέκδοτα ἔργα του (Ἐρμηνευτικά, Κανονικά, Ἀσκητικά, Μυστικά, Ἡθικά, Ἅγιολογικά, Λειτουργικά, Ἀπολογητικά, Ὕμνογραφικά, Ἐπιστολές κ.ἄ.), μεστά παντοειδῶν γνώσεων, ὑπερβαίνοντα τὰ 100. Ἡσχολήθη μέ δλους τούς κλάδους τῆς Θεολογίας, μέ δλως ἰδιαίτερη συμβολή στήν ἔξαρση τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἶχε συνειδητοποιήσει πλήρως τὴν σημασία τῆς Ὁρθοδόξου λειτουργικῆς ζωῆς ὡς κεφαλαιώδους παράγοντος διδασκαλίας τῆς Ὁρθοδόξου χριστιανικῆς πίστεως καὶ ὡς ἀσφαλοῦς ὁδηγοῦ πρός τὴν ὁρθόδοξη πραγματικότητα καὶ διά τοῦτο παρήγαγε λειτουργικό

5. Θεοκλήτου Μοναχοῦ Διονυσιάτου, Ἅγιος Νικόδημος δὲ Ἅγιορείτης, Ἀθῆναι 1959, σ. 368.

έργο πολύ ἀξιόλογο⁶. Ός φίλεργος μέλισσα ἀπειμάζησε τά εὐωδέστερα ἄνθη τῶν πατερικῶν συγγραμμάτων καὶ τῆς Ἁγίας Γραφῆς «καὶ ἀποταμίευσε τό μέλι τῆς ἀμφιλαφοῦς ἐργασίας του ὡς εἰς κυψέλας εἰς τά φερέπονα αὐτοῦ συγγράμματα»⁷, πρός κοινήν πάντων τῶν χριστιανῶν σωτηρίαν. Γράφει σέ γλῶσσα λαϊκή ἀλλά εὐγενή, φυσική, γλαφυρή καὶ ἐπιμελῶς καλλιεπῆ. Διανθίζει τά συγγράμματά του μέ τέτοιο πλούτῳ ὑποσημειώσεων, ὥστε δέν μπορεῖ παρά νά θαυμάσει κανείς τήν μεγάλη ἔκεινη διάνοια, τήν ἀπέραντη μνήμη, τόν ὠκεανό τῆς γνώσεως. Ένισχύει ἀκόμη τίς ἀπόψεις του μέ πλούσια ἐπιχειρηματολογία, γιά τήν τεκμηρίωση τῶν δοπίων δέν ἀρκεῖται μόνον στίς δέουσες παραπομπές ἀλλά καταφεύγει καὶ στήν αὐτούσια παράθεση χωρίων ἀπό τίς πηγές. «Εἰς τοσοῦτον ἥλασε μνήμης», βεβαιώνει ἔτερος βιογράφος του, ὁ Ὄνούφριος, «ώστε καὶ ὅλα κεφάλαια ἀπεστομάτιζε τῆς Γραφῆς, ὅητῶν ἐδάφιά τε καὶ σελίδας καὶ πλεῖστας μαρτυρίας καὶ γνώμας Πατέρων, ὡν καὶ τούς τόπους τῶν λόγων καὶ τόμων ἀνεπισφαλῶς ἐκ μνήμης ἐγίνωσκε...»⁸. «Ολα τά ἔργα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου <οὐκ ὀλίγον συνετέλεσαν εἰς τήν ιραταίωσιν τῆς Ὄρθοδοξίας, ὧφελείας ἀνυπολογίστου τοῦ ἡμετέρου> Εθνους πρόξενα γενόμενα», γράφει ὁ ἰστοριοδίφης Κων. Σάθας⁹, ἀπετέλεσαν δέ καὶ ἀποτελοῦν πνευματική τροφή τοῦ ἀνά τόν κόσμον Ὄρθοδόξου λαοῦ.

«Αν καὶ δέν εἶναι δυνατόν νά ἀναδυθεῖ σ ἔνα σύντομο «εἰσαγωγικό σημείωμα» τό ἐκτεταμένο συγγραφικό ἔργο τοῦ ὁσίου Νικοδήμου, διότι θά ἔχοιειάζετο πολύς χῶρος, ὅχι μόνον λόγω τοῦ πλήθους καὶ τῆς ποικιλίας τῶν συγγραμμάτων του, ἀλλά καὶ διότι ἔνα μέρος τῶν ἔργων του λανθάνει ἀκόμη σέ διαφόρους κώδικες τοῦ Ἅγιου

6. Πρωτοπό. Κων. Καραϊσαρίδη, 'Ο "Άγιος Νικόδημος ὁ Ἅγιορείτης ὡς Λειτουργιολόγος, Πρακτικά Α' Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, τόμ. Β', Γούμενισσα 2006.

7. Ἀρχιμ. Ἐμμαν. Ἰ. Καρπαθίου, Νικόδημος ὁ Ἅγιορείτης, Περιοδ. «Ἐκκλησία» (1935), σ. 84.

8. 'Ονουφρίου Ἰβηρίτου, Βίος ἐν συνόψει... Νικοδήμου Ἅγιορείτου, Ενετίησιν 1819, σ. ιβ.

9. Κων. Ν. Σάθα, Βιογραφία τῶν ἐν τοῖς γράμμασι Διαλαμψάντων Ἑλήνων, Ἐν Ἀθήναις 1868, σ. 626.

”Ορους, ἐνδεικτικῶς θά μνημονεύσουμε μερικά ἐξ αὐτῶν: «Φιλοκαλία τῶν Ἱερῶν Νηπτικῶν», «Συμβουλευτικόν Ἐγχειρίδιον», «Νέα Κλῆμαξ», «Εὐεργετινός», «Ἀόρατος πόλεμος», «Νέον Μαρτυρολόγιον», «Ἐορτοδόμιον», «Συναξαριστής», «Νέον Θεοτοκάριον», «Περὶ συνεχοῦς μεταλήψεως», «Ἴερόν Πηδάλιον», «Ἐξομολογητάριον» κ.ἄ.

Μέ προτροπή τῶν Ἀγιορείτῶν Πατέρων συνέθεσε «Ὑπόμνημα τῶν τοῦ ”Ορους Ἅγιων ἀνδρῶν”, μελουργήσας εἰς αὐτούς γλαφυρότατη ἀσματική ἀκολουθία, ἡ ὅποια τελεῖται κατά τὴν πρώτη, μετά τῶν Ἅγιων Πάντων, Κυριακῇ. Ἐμμήνευσε ἀκόμη τούς Δεσποτικούς καὶ Θεομητορικούς ἀσματικούς Κανόνες καὶ τούς Ἀναβαθμούς τῆς Ὁκτωήχου. ”Οσα δέ τροπάρια, ὀλοκλήρους ἀσματικούς κανόνες καὶ ἐγκώμια «εἰς πολλούς τῶν Ἅγιων μελωδικότατα συνετάξατο καὶ προσανεπλήρωσε, ταῦτα καὶ γραφῇ παραδοῦναι σχεδόν ἀδύνατον»¹⁰.

3. Πολύπλευρη, μεγάλη, μοναδική εἶναι ἡ προσωπικότητα τοῦ Ἅγιου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, διό καὶ διαρκῶς πληθυνομένη καὶ πλουσία εἶναι ἡ σχετική περὶ αὐτοῦ βιβλιογραφία. Στά συγγράμματά του «ἀναχωνεύεται ὀλόκληρη ἡ ἀγιοπατερική σοφία, ὥστε νά μποροῦμε ἀνεπιφύλακτα νά εἰποῦμε ὅτι ὅποιος διαβάσει τά ἔργα του εἶναι σάν νά ἔχει μελετήσει ὀλόκληρη τὴν πατερική παραδόση μας»¹¹. Ἀπό τούς σημαντικώτερους ἐκπροσώπους τῆς μυστικῆς καὶ ἀσκητικῆς Θεολογίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἔνας ἐκ τῶν γονιμοτέρων συγγραφέων τοῦ καιροῦ του, «κοινωφελέστατος, φιλευσερέστατος, σοφός καὶ αἰδέσιμος μοναχός»¹², ὑπῆρξε ὁ ὄσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης. Ἀποβλέπων στὸν σεβασμό καὶ ἐπιδιώκων τὴν ἐπαναφορά τῶν ἀρχαίων παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας, κατηνάλωσε τόν ἔαυτόν του προκειμένου νά διαφωτίσει τό δοῦλον Γένος καὶ νά μεταδώσει στούς συγχρόνους του τίς ἀρχές τοῦ Ὁρθοδόξου χριστιανικοῦ βίου, τόν ὅποιον οἱ Πατέρες καὶ οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλη-

10. Ὄνουφρίου Ἰβηρίτου, Βίος ἐν συνόψει..., ὅ.π., σ. ιβ.

11. π. Γεωργίου Δ. Μεταλληνοῦ, Τό κίνημα τῶν Κολλυβάδων, Περιοδ. «Ἐρουσόμε», τεῦχ. 1, Μάιος 1982, σ. 14.

12. Γεωργίου Ἰωάν. Ζαβίρα, Νέα Ἑλλάς..., Ἀθῆναι 1972, σ. 500.

σίας ἐκληροδότησαν ώς παρακαταθήκη, μάλιστα σέ μίαν ἐποχή κατά τήν ὅποια τά διάφορα ἀντορθόδοξα δυτικά ορεύματα, ἀπό τούς χρόνους τῆς Φραγκοκρατίας, κυκλοφοροῦσαν ἀνά τήν Ἑλλάδα μὲν σκοπό τήν διάβρωση τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ φρονήματος τῶν Ἑλλήνων. Ἐναντίον ὅλων αὐτῶν ἔξηγέρθη πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως πνευματικῆς, διαγνώσας καλῶς τόν σοβαρότατο κίνδυνο τοῦ προστηλυτισμοῦ τῶν Ὁρθοδόξων ἐκ τοῦ Παπισμοῦ καί τῆς ἀλλαξιοπιστίας.

‘Ο ἄγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ὑπῆρξε «κατά τόν τρόπον ἀπλοῦς καί ἀνεξίκακος, τό ἥθος γλυκύς καί χαρίεις, πάντων ὑπέρτερος κατά τήν φύλοξενίαν καί χαλκέντερος ἀναδειχθείς»¹³. Οὐδέποτε ὑπῆρξε φανατικός καί μισαλλόδοξος, ἀλλά μόνον διδακτικός, οἰκοδομητικός καί μετριοπαθής, ἀκόμη καί ἔναντι ἐκείνων οἱ ὅποιοι τόν πολεμοῦσαν καί τόν διέβαλλαν. Οὔτε ἀπόκαμε ἀπό τίς συκοφαντίες, γενναίως ὑποστάς τίς θλίψεις καί τούς διωγμούς ἀπό ἐμπαθεῖς κατηγόρους του, ἔχων πάντοτε ὡς πρότυπο τόν Ἰησοῦ Χριστό, «ὅς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδώρει, πάσχων οὐκ ἥπειλει» (Α' Πέτρου 2,23). «Οοσον ὑψηλὸς ἦταν τόν βίον, τοσοῦτον ταπεινός ἦν τό φρόνημα. Τήν νηστείαν εἶχε διηνεκῶς σύνοικον ἀγαθήν καί δότειραν ψυχικῆς γαλήνης καί δαμάστριαν τῶν παθῶν...”Ολος προσευχή, ὅλος ἴκεσία, ὅλος στεναγμός, ὅλος ζῆλος ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας»¹⁴, ἦταν σέ ὅλη τήν ζωή του ὁ ὁσιος Νικόδημος, γεγονός πού ἀναγνωρίσθηκε ἀπό τούς συγχρόνους του, ἐπιβεβαιώθηκε μέ τήν ἀγιότητά του καί μέ τό πλῆθος τῶν ἀπειρων γνωστῶν καί ἀγνώστων θαυμάτων του.

Πρό 210 ἐτῶν, τήν 14η Ιουλίου τοῦ ἔτους 1809, ὁ μοναχός Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ὁ θεόπνευστος τῆς ἀληθείας διδάσκαλος, ὁ ἀκατάβλητος μοχητής τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, τό ἔξαρτο καύχημα τοῦ Ἅγιου Ὁρούς, ἐκοιμήθη σέ ἡλικία 60 ἐτῶν καί ἐπορεύθη στήν αἰωνία ἀνάπαυσή του, στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. “Οπως ἔγραψε τότε ὁ «παραδελφός» του μοναχός Εὐθύμιος, πού ἀποτελεῖ

13. Κων. Ν. Σάθα, ὅ.π., σ. 625.

14. Ἀθανασίου Σάββα, Λόγος Ἐπιτάφιος εἰς τόν ἀοίδιμον διδάσκαλον Νικόδημον τόν Ἅγιορείτην. Βλ. π. Γεωργίου Δ. Μεταλληνοῦ, Πρώιμη ἀξιολόγηση τοῦ Ἅγιου Νικοδήμου. «Ἐπετηρίς Ἐταιρείας Κυκλαδικῶν Μελετῶν», τόμ. ΙΘ' (2004-2005), Ἀθήνα 2005, σ. 202.

καὶ τὴν βασικήν πηγήν τῆς ζωῆς τοῦ Ἅγίου, «τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ ἀνατέλλοντος τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου εἰς τὴν γῆν ἐβασίλευσεν ὁ νοητός ἥλιος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· ἔλειψεν ὁ στῦλος ὁ ὁδηγῶν τὸν νέον Ἰσραὴλ εἰς τὴν εὐσέβειαν, ἐκρύβη ἡ νεφέλη ἡ δροσίζουσα τοὺς τηκομένους τῷ καύσωνι τῶν ἀμαρτιῶν...»¹⁵. Τό πένθος ὑπῆρξε γενικό ἀνά τὸ Ἅγιωνυμον Ὁρος, ὀδυνηρό δέ το ἄκουσμα τῆς ἐκδημίας του καὶ σέ δόλο τὸν Ἑλληνικό χῶρο. Τόση ἦταν ἡ θλίψη τῶν Μοναχῶν καὶ τῶν Χριστιανῶν, ὥστε ἕνας ἀγράμματος, ἀλλ ἐὐλαβῆς χριστιανός, εἶπε τά λόγια αὐτά: «Πατέρες μου, καλύτερον ἦταν νά ἀπέθησκον σήμερα χίλιοι χριστιανοί καὶ ὅχι ὁ Νικόδημος»¹⁶. Τό σκήνωμά του ἐτάφη στὸ Λαυρεωτικό Κελλί τοῦ Ἅγιου Γεωργίου τῶν Σκουρταίων στὶς Καρυές, ὅπου ἐπὶ πολύν χρόνον εἶχε μονάσει ὁ Ὁσιος Νικόδημος.

Τήν 31η Μαΐου 1955, ἡ Πατριαρχική Ιερά Σύνοδος ὑπό τὴν προεδρία τοῦ μακαριστοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, ἐπισημοποιώντας τὴν συνείδηση τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, προέβη στὴν ἐπίσημη διακήρυξη τῆς ἀγιότητός του, συναριθμήσασα τὸν διακεκριμένο Ἅγιορείτη μοναχό Νικόδημο «τοῖς Ὁσίοις καὶ Ἅγιοις τῆς Ἐκκλησίας ἀνδράσιν», μέ τὸ σκεπτικό: «...ὅσιότητι μὲν καὶ ἀγιότητι βίου τύπον τοῦ κατὰ Χριστόν πολιτεύματος καὶ ζῶσαν ἀρετῆς εἰκόνα, ποικίλοις ὁρθοδόξοις καὶ ψυχωφελέσι συγγράμμασι διδάσκαλον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος ἐαυτόν παραστήσας καὶ ἀναδείξας...»¹⁷, ἡ δόπια ἀνταποκρίνεται στὰ ἀγιολογικά κριτήρια τῆς Ὁρθοδόξου Πατερικῆς παραδόσεως. Ἐκτοτε ἡ μνήμη του ἐορτάζεται κατ' ἔτος τὴν 14η Ἰουλίου, τιμώμενος ὡς «νέος τῆς Ἐκκλησίας πατήρ καὶ ἀποσμάχητος τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχος». Τό γεγονός αὐτὸν εἶχε ὡς ἐπακόλουθο τὴν ἔξαρση καὶ προβολή τοῦ συγγραφικοῦ ἔργου του ἀλλά καὶ τὴν δημιουργία εἰκονογραφικῶν συνθέσεων ἀπό ἐπωνύμους καὶ ἀνωνύμους δημιουργούς, ὅχι μόνο στὸ Ἅγιον Ὁρος ἀλλά καὶ στὸν εὐρύτερο Ἑλληνικό χῶρο¹⁸.

15. Μοναχοῦ Νικοδήμου (Μπιλάλη), ὁ.π., σ. 27.

16. Π.Β. Πάσχου. Ἔρως Ὁρθοδοξίας, Ἀθῆναι 1964, σ. 255.

17. Περιοδ. «Ἐκκλησία», ΛΒ (1955), σ. 338.

18. Θεοχάρη Μιχ. Προβατάκη. Ἡ προσωπογραφία τοῦ ἐκ Νάξου Ἅγιου Νικοδήμου μέσα ἀπό ἔργα Ἑλλήνων καὶ ξένων λαϊκῶν δημιουργῶν, «Ἐπετηρίς Εταιρείας Κυκλαδικῶν Μελετῶν», τόμ. ΙΣΤ' (1996-2000), σ. 264 κ.ἔξ.

Άσματική ἀκολουθία πρός τιμήν του ἔχουν συνθέσει ὁ ἀοιδημος Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης, ὑμνογράφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ δόποιος τὸν ὑμνολογεῖ ὡς ἀγλάϊσμα καί κλέος τοῦ Ἅγιου Ὁρους, καί ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Πατρῶν Νικόδημος Βαλληνδρᾶς, ὁ δόποιος τιμᾷ τὸν ὄσιο Νικόδημο «ώς ὄσιως μετά σώματος βιώσαντα καί Θεῷ εὐαρεστήσαντα», μέ τό ἀσκητικό - λειτουργικό του ἥθος, μέ τὸν ἀγνισμό τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, μέ τὰ διηνεκῆ δάκρυα, τὴν ἐρημική διαβίωση, τὴν ἀκατάπαυστη προσευχήν καί ἀγρυπνία.

Τό κλέος τοῦ Ὄσιου Πατρός Νικοδήμου τοῦ Ἅγιορείτου «ἔσται αἰώνιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ».

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
33. Σταύρωσις, Ἀνάστασις καὶ Ἀνάληψις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
33. Πεντηκοστή. Ἐγκαθίδρουσις τῆς πρώτης Ἐκκλησίας.
34. Μαρτύριον τοῦ Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Στεφάνου.
38. Κλῆσις τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.
- 45-46. Ὄρθρος ἑλληνοφώνων Ἐκκλησιῶν ἐν Κύπρῳ καὶ Μικρῷ Ασίᾳ (Πέρογη, Ἀπτάλεια, Ἀντιόχεια Πισιδίας, Ἰκόνιον, Λύστρα, Δέρβη Λυκαονίας) ὑπό τῶν Ἀποστόλων Παύλου καὶ Βαρνάβα.
48. Ἡ ἐν Ἱερουσαλήμ Ἀποστολική Σύνοδος.
- 48-49. Ὄρθρος ἑλληνοφώνων Ἐκκλησιῶν ἐν Γαλατίᾳ, Φρυγίᾳ καὶ Μυσίᾳ ὑπό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.
- 50-51. Ὄρθρος τῶν Ἐκκλησιῶν Φιλίππων, Θεσσαλονίκης, Βεροίας, Αθηνῶν, Κορίνθου ὑπό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Ἑλλάδι (πρώτη Εὐρωπαϊκή Ἐκκλησία).
51. Κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Αθήναις.
52. Ὄρθρος τῆς Ἐκκλησίας Ἐφέσου ὑπό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.
- 62-63. Ὄρθρος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης ὑπό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.
64. Ὁ ἐπί Νέρωνος διωγμός.
68. Μαρτύριον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Ρώμῃ.
81. Ὁ ἐπί Δομετιανοῦ διωγμός.
107. Μαρτύριον τοῦ Ἅγίου Ἰγνατίου, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας.
112. Ὁ ἐπί Τραϊανοῦ διωγμός.
156. Μαρτύριον Ἅγίου Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.
176. Ὁ ἐπί Μάρκου Αύρηλίου διωγμός.
177. Μαρτύριον τῶν ἐν Λουγδούνῳ καὶ Βιέννῃ Χριστιανῶν.
202. Ὁ ἐπί Σεπτιμίου Σεβήρου διωγμός.
249. Ὁ ἐπί Δεκίου διωγμός.

258. Ὁ ἐπί Οὐαλεριανοῦ διωγμός.
304. Ὁ ἐπί Διοκλητιανοῦ διωγμός.
313. Διάταγμα Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν Μεδιολάνῳ περὶ ἀνεξιθρησκείας. Παῦσις τῶν διωγμῶν ἐν τῇ Δύσει.
324. Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος καθίσταται μονοκράτωρ. Παῦσις τῶν διωγμῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.
325. Α' Οἰκουμενική Σύνοδος ἐν Νικαίᾳ.
326. Εὗρεσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπό τῆς Ἅγιας Ἐλένης.
381. Β' Οἰκουμενική Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.
431. Γ' Οἰκουμενική Σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ.
431. Ἀνακήρυξις αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Κύπρου ὑπό Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.
451. Δ' Οἰκουμενική Σύνοδος ἐν Χαλκηδόνι.
553. Ε' Οἰκουμενική Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.
626. Ἀβαροι καὶ Πέρσαι προσβάλλουν τὴν ΚΠολιν (Ἀκάθ. "Υμνος").
628. (Σεπτ. 14). Ἀναστήλωσις τοῦ Τ. Σταυροῦ ὑπό Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου.
681. Ζ' Οἰκουμενική Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.
691. Ἡ ἐν Τρούλῳ Πενθέκτη Οἰκουμενική Σύνοδος.
787. Ζ' Οἰκουμενική Σύνοδος ἐν Νικαίᾳ.
843. Ἡ ἀναστηλώσασα τάς ἱεράς Εἰκόνας Σύνοδος ἐν Κων/πόλει.
863. Διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ, διά Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου, εἰς τοὺς Σλαύους.
879. Ἡ ἐπί Φωτίου Μεγάλῃ Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.
963. Ἰδρυσις τῆς Ἱ. Μ. Μεγίστης Λαύρας ἐν Ἀγίῳ Ὁρει καὶ τοῦ Κοινοβιακοῦ Μοναχικοῦ βίου ὑπό τοῦ Ὁσ. Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου.
975. Βάπτισις τῆς Ρωσίδος Ὀλγας καὶ ἐκχριστιάνισις τῶν Ρώσων.
1054. Τό σχίσμα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.
1099. Ἀλωσις τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπό τῶν Σταυροφόρων.
1204. Ἀλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπό τῶν Σταυροφόρων.
1261. Ἀνάκτησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπό τῶν Ἑλλήνων.
1440. Ἐφεύρεσις τῆς Τυπογραφίας.

1443. Σύνοδος τῶν Ἀνατολικῶν Πατριαρχείων ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκηρύσσει τὴν ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν τὴν διά τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου τοῦ ἔτους 1439.
1453. Ἀλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπό τῶν Τούρκων.
1461. Ἀλωσις τῆς Τραπεζοῦντος ὑπό τῶν Τούρκων.
1476. Ἐκτύπωσις τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ βιβλίου (Γραμματική Κ. Λασκάρεως).
1561. Α' ἔκδ. τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης ἐν Εὐρώπῃ (ὑπό Ἐράσμου).
1517. Ἡ Μεταρρύθμισις τοῦ Λουθήρου.
1589. Ἰδρυσις τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου.
1660. Ἐγκατάστασις τοῦ Οίκου μενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Φαναρίῳ.
1721. Κατάργησις τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου.
1789. Ἡ Γαλλική Ἐπανάστασις.
1821. Ἡ μεγάλη Ἑλληνική Ἐπανάστασις.
1833. «Ἀνακήρυξις» τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
1837. Ἰδρυσις Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
1843. Ἰδρυσις τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἐν Ἀθήναις.
1844. Ἰδρυσις Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.
1850. Ἐκδοσις Πατρ. Τόμου Ἀνακηρύξεως Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
1850. (Σεπτεμβρίου 2). Ὁ Νεόφυτος Ε' Μεταξᾶς (ἀπό Ἐπίσκοπος Ἀττικῆς) μετονομάζεται Μητροπολίτης Ἀθηνῶν.
1862. (Ιανουαρίου 1). Ἐκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μισαήλ Α' Ἀποστολίδη (ἀπό Πατρῶν καὶ Ἡλείας).
1862. (Αὐγούστου 8). Ἐκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοφίλου Α' Βλαχοπαπαδοπούλου (ἀπό Αἰτωλοακαρνανίας).
1869. Κήρυξις τοῦ «ἀλαθήτου» τοῦ Πάπα Ρώμης ὑπό τῆς Α' Βατικανίου Συνόδου.
1870. Ὁ Παλαιοκαθολικισμός.
1871. Κατάργησις τοῦ κοσμικοῦ Κράτους τοῦ Πάπα ὑπό τῶν Ἰταλῶν.
1874. (Μαΐου 27). Ἐκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου Α' Γεωργιάδη (ἀπό Μεσσηνίας).

1879. "Εκδοσις Πατριαρχικου Τόμου περί Αύτοκεφάλου 'Εκκλησίας Σερβίας.
1885. "Εκδοσις Πατρο. Τόμου περί Αύτοκεφάλου 'Εκκλησίας Ρουμανίας.
1889. ('Ιουλίου 5). 'Εκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Γερμανοῦ Β' Καλλιγά (ἀπό Κεφαλληνίας).
1896. ('Οκτωβρίου 17). 'Εκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου Β' Οἰκονομίδη.
1902. (Νοεμβρίου 4). 'Εκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοκλήτου Α' Μηνοπούλου (ἀπό Μονεμβασίας καί Λακεδαιμονίας).
1910. Ψήφισις τοῦ πρώτου 'Ενοριακοῦ Νόμου ἐν Ἑλλάδι.
1912. Βαλκανικοί πόλεμοι.
1914. Α' Παγκόσμιος Πόλεμος (τετραετής).
1917. Άνασύστασις τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου.
1918. 'Εκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μελετίου Γ' Μεταξάκη (ἀπό Κιτίου).
1919. (Μαΐου 15). Ἑλληνική ἀπελευθέρωσις τῆς Μικρᾶς Ασίας.
1919. (Μαΐου 19). Γενοκτονία τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ (συντελεσθεῖσα κατά τὸ διάστημα 1919-1923).
1922. Μικρασιατικὴ καταστροφή καί διωγμός τῶν Χριστιανῶν ἐκ Μ. Ασίας καί Θράκης. Μαρτυρικός θάνατος τῶν Μητροπολιτῶν Σμύρνης Χρυσοστόμου, Κυδωνιῶν Γρηγορίου, Μοσχονησίων Ἀμβροσίου, Ἰκονίου Προκοπίου καί Ζήλων Εὐθυμίου.
1923. (Μαρτίου 8). 'Εκλογή Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου ἐξ ἀρχιμανδρίτου.
1923. "Ιδρυσις τοῦ πρώτου Κατηχητικοῦ Σχολείου ἐν Ἑλλάδι.
1923. "Εκδοσις τῶν περιοδικῶν «ΘΕΟΛΟΓΙΑ» καί «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».
1924. Διαρρύθμισις τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ 'Ημερολογίου ἐν τῇ 'Εκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος (10/23 Μαρτίου).
1925. "Ιδρυσις τοῦ Ρουμανικοῦ Πατριαρχείου.
1928. "Εκδοσις Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Πράξεως περὶ τῆς διοικήσεως τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου (Νέων Χωρῶν) ἐν Ἑλλάδι.
1930. "Ιδρυσις Ο.Δ.Ε.Π. καί Τ.Α.Κ.Ε.

1931. Νόμος περί Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων.
1936. Ἰδρυσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.
1937. Ἰδρυσις τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας.
1938. (Δεκεμ. 13). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Χρυσάνθου Α' Φιλιππίδη (ἀπό Τραπεζοῦντος).
1939. (Σεπτ. 1). Ἀρχή τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου.
1940. (Αὐγούστου 15). Τορπιλισμός τοῦ εὐδρόμου «ΕΛΛΗ» ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, εἰς τόν λιμένα τῆς Τήνου.
- 1940 - 1944. Ἡ Ἰταλία κηρύττει τόν πόλεμον κατά τῆς Ἑλλάδος (1940, Ὁκτ. 28). Ἡ Γερμανία κηρύττει τόν πόλεμον κατά τῆς Ἑλλάδος (1941, Ἀπρ. 6). — Εἴσοδος τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ εἰς Ἀθήνας (1941, Ἀπρ. 27). — Ἀποχώρησις τῶν Γερμανῶν ἐξ Ἑλλάδος (12 Ὁκτ. 1944). Τελεία ἥπτα αὐτῶν (Μάϊος 1945).
1941. (Ιουλίου 2). Ἀποκατάστασις εἰς τόν θρόνον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Δαμασκηνοῦ Α' Παπανδρέου (ἀπό Κορίνθου).
1944. (Δεκ.). Ὁ Ἀθηνῶν Δαμασκηνός ἀναλαμβάνει τήν Ἀντιβασιλείαν.
1945. (22 Φεβρ.). Ἀρσις τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος.
1945. Ἀνακάλυψις τῆς διαισπάσεως τοῦ ἀτόμου.
1948. (Μαρτίου 7). Ἐπίσημος ἐνσωμάτωσις τῆς Δωδεκανήσου μετά τῆς Ἑλλάδος.
1949. (Ιουνίου 4). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Σπυρίδωνος Α' Βλάχου (ἀπό Ιωαννίνων).
1953. (Ιουνίου 1). Ἡ διά πανελλήνιου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διενεργηθέντος ἐράνου ἀνοικοδόμησις χιλίων Ιερῶν Ναῶν καταστραφέντων κατά τά πολεμικά γεγονότα τῆς προηγθείσης δεκαετίας.
1955. (Σεπτεμβρίου 6). Ἐκδιωγμός τῶν Ὀμογενῶν Ἑλλήνων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
1956. (Μαρτίου 29). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Δωροθέου Κοτταρᾶ (ἀπό Λαρίσης).
1957. (Αὐγ. 7). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Θεοκλήτου Β' Παναγιωτοπούλου (ἀπό Πατρῶν).
1961. (Ιουλ. 21). Ἀναγνώρισις ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς «Πατριαρχικῆς ἀξίας» τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας.

1961. Α' Πανορθόδοξος Διάσκεψις ἐν Ρόδῳ (24 Σεπτ. - 1 Οκτ.).
1962. (Ιανουαρίου 13). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Ἰακώβου Γ' Βαβανάτου (ἀπό Ἀπτικῆς).
1962. (Φεβρ. 14). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Β' Χατζησταύρου (ἀπό Φιλίππων).
1962. Α' περιόδος τῆς Β' Συνόδου τοῦ Βατικανοῦ (Β' περ. 1963, Γ' 1964, Δ' 1965).
1963. Ἐορτασμός Χιλιετηρίδος Ἅγιου Ὁρούς.
1963. Β' Πανορθόδοξος Διάσκεψις ἐν Ρόδῳ (26-29 Σεπτεμβρίου).
1964. (Ιαν. 5). Συνάντησις τοῦ Πάπα Παύλου Σ' καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου ἐν Ἱεροσολύμοις.
1964. Γ' Πανορθόδοξος Διάσκεψις ἐν Ρόδῳ (1-15 Νοεμβρίου).
1965. Ἀρσις τῶν ἀναθεμάτων τοῦ 1054 ἐν Ρώμῃ καὶ Κωνσταντινουπόλει.
1966. Πανορθόδοξος Διάσκεψις Θεολογικῶν Ἐπιτροπῶν ἐν Βελγιαδίῳ.
1966. Ἐορταὶ ἐν Ἰ. Μονῇ Σινᾶ ἐπί τῇ 1600ῇ ἐπετείῳ ἀπό τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς.
1966. Ἐορταὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπί τῇ 1100ῇ ἐπετείῳ τῆς εἰς Μοραβίαν ἀποστολῆς τῶν ἁγίων Κυρούλλου καὶ Μεθοδίου.
1967. (Μαΐου 14). Ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ἱερωνύμου Κοτσώνη ἐξ ἀρχιμανδρίτου.
1968. Δ' Πανορθόδοξος Διάσκεψις ἐν Γενεύῃ.
1969. (Ιουλ. 20). Πρώτη προσεδάφισις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τήν Σελήνην.
1974. (Ιαν. 12). Ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σεραφείμ Τίκα (ἀπό Ιωαννίνων).
1974. (Ιουλ. 20). Εἰσβολή Τουρκικῶν στρατευμάτων καὶ βιαία κατάληψις βιοείου τμήματος ἀνεξαρτήτου Κυπριακῆς Δημοκρατίας.
1975. (Ιουν. 11). Τό νέον Σύνταγμα τῆς Ἐλλάδος δι' οὗ κατωχυρώθησαν συνταγματικῶς 1) ὁ Πατριαρχικός Τόμος τοῦ 1850 καὶ 2) ἡ Πατριαρχικὴ Πρᾶξις τοῦ 1928.
1977. (Μαΐου 31). Νέος Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος, Νόμος 590/77 (Φ.Ε.Κ. 146 τεῦχος πρῶτον 31.5.77).

1977. (Δεκ. 23). Ἐκλογή Μακ. Πατριάρχου Γεωργίας κ. Ἡλιού.
1985. (Οκτωβρίου 9-13). Σύσκεψις τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν εἰς Ἀθήνας, διά τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς πείνης εἰς τὴν Ἀφρικήν.
1988. Ἐορτασμός ἐν ΚΠόλει καὶ Ρωσίᾳ ἐπί τῇ χιλιετηρίδι τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῶν Ρώσων.
1988. Ἐορτασμός ἐπί τῇ 900ετηρίδι τῆς Ἰ. Μονῆς Πάτμου.
1989. (Φεβρ. 10). Ἰδρυσις Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
1990. (Μαρτ. 3). Ἰδρυσις Πατριαρχείου Γεωργίας δι' ἐκδόσεως Πατριαρχικοῦ Τόμου.
1991. (Οκτ. 22). Ἐκλογή τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαίου.
1992. (Μαρτ. 15). Α' Συνάντησις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν.
1992. (Ιουν. 24). Ἐκλογή Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου.
1995. (Σεπτ. 24-26). Β' Συνάντησις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ Ἰ. νήσῳ Πάτμῳ, ἐπί τῇ 1900ῆ ἐπετείῳ ἀπό τῆς συγγραφῆς τοῦ Ἱεροῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως.
1996. (Φεβρ. 20). Πατριαρχική καὶ Συνοδική Πρᾶξις ἐνεργοποιεῖ τὸν Πατρ. καὶ Συνοδικὸν Τόμον τοῦ 1923 περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐσθονίας.
1998. (Απρ. 28). Ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδούλου Παρασκευαΐδη (ἀπό Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ).
1998. (Μαΐου 5). Ἐκλογή Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Πολωνίας κ. Σάββα.
1998. (Αύγ. 27). Πατριαρχικός καὶ Συνοδικός Τόμος διά τό Αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῶν χωρῶν Τσεχίας καὶ Σλοβακίας.
1999. (Μαΐου 20 - Ιουν. 5). Ἐπίσκεψις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2000. (Μαΐου 12). Καθιέρωσις τῆς μνήμης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, Συνοδικῆ Διαγνώμῃ, ὡς Θρονικῆς ἐορτῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2001. (Μαΐου 4-5). Ἐπίσκεψις τοῦ Πάπα Ρώμης Ἰωάννου - Παύλου Β' εἰς τὰς Ἀθήνας.
2001. (Οκτ. 27). Ἐκλογὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φιλλανδίας κ. Λέοντος.
2001. (Νοέμ.). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπ. Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2002. (Μάιος). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Βαρσοβίας καὶ πάσις Πολωνίας κ. Σάββα εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2004. (Μάιος). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Πατριάρχου Γεωργίας κ. Ἡλιού Β' εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2004. (Οκτ. 9). Ἐκλογὴ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου Β'.
2005. (Αὐγ. 22). Ἐκλογὴ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου Γ'.
2007. (Σεπτ. 12). Ἐκλογὴ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ.
2008. (Φεβρ. 7). Ἐκλογὴ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β' Λιάπη (ἀπό Θηβῶν καὶ Λεβαδείας).
2008. (Μαΐου 9-12). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β' εἰς τὸ Οίκουμενικόν Πατριαρχεῖον.
2008. (Οκτ. 10-16). Σύνοδος Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἑκκλησιῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν.
2009. (Ιαν. 27). Ἐκλογὴ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου.
2009. (Ιουν. 19-23). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β' εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας.
2009. (Νοεμ. 2-9). Ἐπίσκεψις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Φιλλανδίας κ. Λέοντος εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2009. (Δεκ. 7-14). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου Β' εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2010. (Ιαν. 22). Ἐκλογὴ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Σερβίας κ. Εἰρηναίου.

-
2011. (Ιαν. 24-31). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β' εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας.
2011. (Δεκ. 14-18). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β' εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου.
2012. (Μαΐου 23-30). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β' εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας.
2012. (Δεκ. 17). Ἐκλογὴ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννου.
2013. (Φεβρ. 24). Ἐκλογὴ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Βουλγαρίας κ. Νεοφύτου.
2013. (Ιουν. 1-3). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2014. (Ιαν. 11). Ἐκλογὴ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Πρέσοβ καὶ πάσης Τσεχίας καὶ Σλοβακίας κ. Ραστισλάβ.
2014. (Μαρτ. 6-9). Σύναξις Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς Κων/πολιν.
2014. (Ιουν. 1). Τά ἐγκαίνια τοῦ Ι.Ν. Ἀναστάσεως εἰς Τίρανα (Ἐκκλ. Ἀλβανίας) τῇ συμμετοχῇ Προκαθημένων καὶ Ἀντιπροσώπων πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.
2014. (Οκτ. 23-27). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2016. (Ιαν. 21-28). Σύναξις Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς Σαμπεζύ τῆς Γενεύης.
2016. (Ιουν. 19-26). Σύγκλησις τῆς Ἅγιας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Κορήτῃ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους

, βιθ' (2019)

Από κτίσεως κόσμου 7527

ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ 12

‘Ηλίου κύκλοι 23

Σελήνης κύκλος 3

Σελήνης θεμέλιον 9

Τό Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου 17

‘Ηχος πλ. α' — ‘Εωθινόν Ε'

‘Η Ἀπόκρεως γίνεται Μαρτίου 3

‘Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή ἀρχεται Μαρτίου 11

‘Ημέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Δευτέρα γ' ἐβδ. Νηστειῶν

Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου 23

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 11

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ, ΑΠΡΙΛΙΟΥ 28

Τῆς Ἀναλήψεως, Ἰουνίου 6

Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου 16

Τῶν Ἅγίων Πάντων, Ἰουνίου 23

Νηστεία Ἅγ. Ἀποστόλων, ἡμέραι 5

Μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Σάββατον

Κοίμησις Θεοτόκου ἡμέρα Πέμπτη

ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑ' ΑΙΩΝΟΣ

(Καταχωρίζονται όδε πρός εύχερη εὔρεσιν,
πολλάκις ύπο πολλῶν ἀναζητούμενα)

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ
B 2000 Απριλίου 30		2067 Απριλίου 10
* 2001 Απριλίου 15	* 2034 Απριλίου 9	B 2068 Απριλίου 29
2002 Μαΐου 5	2035 Απριλίου 29	* 2069 Απριλίου 14
2003 Απριλίου 27	B 2036 Απριλίου 20	2070 Μαΐου 4
B* 2004 Απριλίου 11	* 2037 Απριλίου 5	* 2071 Απριλίου 19
2005 Μαΐου 1	* 2038 Απριλίου 25	B* 2072 Απριλίου 10
2006 Απριλίου 23	2039 Απριλίου 17	2073 Απριλίου 30
* 2007 Απριλίου 8	B 2040 Μαΐου 6	2074 Απριλίου 22
B 2008 Απριλίου 27	* 2041 Απριλίου 21	* 2075 Απριλίου 7
2009 Απριλίου 19	2042 Απριλίου 13	B 2076 Απριλίου 26
* 2010 Απριλίου 4	2043 Μαΐου 3	2077 Απριλίου 18
* 2011 Απριλίου 24	B 2044 Απριλίου 24	2078 Μαΐου 8
B 2012 Απριλίου 15	* 2045 Απριλίου 9	* 2079 Απριλίου 23
2013 Μαΐου 5	2046 Απριλίου 29	B 2080 Απριλίου 14
* 2014 Απριλίου 20	2047 Απριλίου 21	2081 Μαΐου 4
2015 Απριλίου 12	B* 2048 Απριλίου 5	* 2082 Απριλίου 19
B 2016 Μαΐου 1	2049 Απριλίου 25	2083 Απριλίου 11
* 2017 Απριλίου 16	2050 Απριλίου 17	B 2084 Απριλίου 30
2018 Απριλίου 8	2051 Μαΐου 7	* 2085 Απριλίου 15
2019 Απριλίου 28	B* 2052 Απριλίου 21	2086 Απριλίου 7
B 2020 Απριλίου 19	2053 Απριλίου 13	2087 Απριλίου 27
2021 Μαΐου 2	2054 Μαΐου 3	B 2088 Απριλίου 18
2022 Απριλίου 24	* 2055 Απριλίου 18	2089 Μαΐου 1
2023 Απριλίου 16	B 2056 Απριλίου 9	2090 Απριλίου 23
B 2024 Μαΐου 5	2057 Απριλίου 29	* 2091 Απριλίου 8
* 2025 Απριλίου 20	* 2058 Απριλίου 14	B 2092 Απριλίου 27
2026 Απριλίου 12	2059 Μαΐου 4	2093 Απριλίου 19
2027 Μαΐου 2	B 2060 Απριλίου 25	2094 Απριλίου 11
B* 2028 Απριλίου 16	* 2061 Απριλίου 10	* 2095 Απριλίου 24
2029 Απριλίου 8	2062 Απριλίου 30	B* 2096 Απριλίου 15
2030 Απριλίου 28	2063 Απριλίου 22	2097 Μαΐου 5
* 2031 Απριλίου 13	B 2064 Απριλίου 13	2098 Απριλίου 27
B 2032 Μαΐου 2	2065 Απριλίου 26	* 2099 Απριλίου 12
2033 Απριλίου 24	2066 Απριλίου 18	2100 Μαΐου 1

* Δι' ἀστερίσκου σημειοῦται πότε συμπίπτει τό Όρθοδοξον μέ τό P/K Πάσχα.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2018*

A'. Έποχαι τοῦ ἔτους

1. Τήν 20ήν Μαρτίου είς τάς 23.58' ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Κριόν. Ἀρχή Ἔαρος.
2. Τήν 21ην Ἰουνίου είς τάς 17.54' ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Ἀρχή Θέρους.
3. Τήν 23ην Σεπτεμβρίου είς τάς 09.50' ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχή Φθινούρου.
4. Τήν 22αν Δεκεμβρίου είς τάς 06.19' ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγαίουρον. Ἀρχὴ Χειμῶνος.

B'. Φάσεις τῆς σελήνης

Ημερ.	ω:λ.	Φάσης	Ημερ.	ω:λ.	Φάσης		
Ιαν.	06	03:28	Nέα Σελήνη	Ιούλιος	02	21:16	Nέα Σελήνη
	14	08:45	Πρ. τέταρτο		09	12:55	Πρ. τέταρτο
	21	07:16	Πανσέληνος		16	23:38	Πανσέληνος
	27	23:11	Τέλ. τέταρτο		25	03:18	Τέλ. τέταρτο
Φεβρ.	04	23:04	Nέα Σελήνη	Αὔγ.	01	05:12	Nέα Σελήνη
	13	00:26	Πρ. τέταρτο		07	19:31	Πρ. τέταρτο
	19	17:53	Πανσέληνος		15	14:29	Πανσέληνος
	26	13:28	Τέλ. τέταρτο		23	16:56	Τέλ. τέταρτο
Μάρτ.	06	18:04	Nέα Σελήνη	Σεπτ.	30	12:37	Nέα Σελήνη
	14	12:27	Πρ. τέταρτο		06	05:10	Πρ. τέταρτο
	21	03:43	Πανσέληνος		14	06:33	Πανσέληνος
	28	06:10	Τέλ. τέταρτο		22	04:41	Τέλ. τέταρτο
Απρ.	05	10:50	Nέα Σελήνη	Οκτ.	28	20:26	Nέα Σελήνη
	12	21:06	Πρ. τέταρτο		05	18:47	Πρ. τέταρτο
	19	13:12	Πανσέληνος		13	23:08	Πανσέληνος
	27	00:18	Τέλ. τέταρτο		21	14:39	Τέλ. τέταρτο
Μάρτιος	05	00:45	Nέα Σελήνη	Νοέμ.	28	05:38	Nέα Σελήνη
	12	03:12	Πρ. τέταρτο		04	12:23	Πρ. τέταρτο
	18	23:11	Πανσέληνος		12	15:34	Πανσέληνος
	26	18:33	Τέλ. τέταρτο		19	23:11	Τέλ. τέταρτο
Ιούνιος	03	12:02	Nέα Σελήνη	Δεκ.	26	17:06	Nέα Σελήνη
	10	07:59	Πρ. τέταρτο		04	08:58	Πρ. τέταρτο
	17	10:31	Πανσέληνος		12	07:12	Πανσέληνος
	25	11:46	Τέλ. τέταρτο		19	06:57	Τέλ. τέταρτο
					26	07:13	Nέα Σελήνη

Διά τήν περιόδον ισχύος τῆς θεοινῆς ὥρας νά προστεθῇ 1 ὥρα εἰς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου.

Γ'. Ἐκλείψεις τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης

1. Τήν 6ην Ιανουαρίου, μερική ἐκλειψις ἥλιου, ἀόρατος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
2. Τήν 21ην Ιανουαρίου, δύλική ἐκλειψις σελήνης, μερικῶς ὁρατή εἰς τὴν Ἑλλάδα.
3. Τήν 2αν Ιουλίου, δύλική ἐκλειψις ἥλιου, ἀόρατος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
4. Τήν 16ην-17ην Ιουλίου, μερική ἐκλειψις σελήνης, ὁρατή εἰς τὴν Ἑλλάδα.
5. Τήν 20ην Δεκεμβρίου, δακτυλοειδής ἐκλειψις ἥλιου, ἀόρατος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

* Τά παρόντα στοιχεῖα παρεχούνται εὐγενῶς ύπό τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν.

KANONAPION
HTOI
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν»
(Ψαλμ. ξζ' 22)
- «Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω»
(Α' Κορ. ιδ' 40)
- «Ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις»
(Β' Θεοσσαλ. β' 15)

ΔΙΠΤΥΧΔ

‘Ως ἀπαγγέλλονται μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μηδι-
σθῆτι, Κύριε», ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος,
δόσακις λειτουργεῖ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκο-
πος Ἀθηνῶν.

Βαρθολομαίου τοῦ Παναγιωτάτου καὶ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, **Θεοδώρου**
Ἀλεξανδρείας, **Ιωάννου** Ἀντιοχείας, **Θεο-
φίλου** Ἱεροσολύμων, **Κυρίλλου** Μόσχας,
Εἰρηναίου Βελιγραδίου, **Δανιήλ** Βουκουρε-
στίου, **Νεοφύτου** Σόφιας, **Ηλιού** Γεωργίας,
Χρυσοστόμου Κύπρου, **Σάββα** Βαρσοβίας,
Άναστασίου Τιράνων, **Ραστισλάβου** Πρά-
γας, τῶν εὐσεβεστάτων Ὁρθοδόξων Πα-
τριαρχῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων·

Τειωνύμου τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Θεο-
προβλήτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πά-
σης Ἑλλάδος, τοῦ καὶ προσκομίζοντος τὰ
Τίμια Δῶρα ταῦτα Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·

‘Υπὲρ εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύ-
μπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ
Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώ-
σεως·

Σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τοῦ περιεστῶ-
τος λαοῦ·

Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1) ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ

§1. Εἰσαγωγικά. Αἱ ἀκολουθίαι ἐκάστης ἡμέρας ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ἐσπερινοῦ (ό δόποῖς τελεῖται τὸ ἐσπέρας τῆς προηγουμένης) καὶ λήγουν μὲ τὴν θ' ὥραν. Τὸ ἴσχυν Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (συνταχθὲν ὑπὸ Γεωργίου Βιολάκη, Κωνσταντινούπολις 1888) [ἐφεξῆς Τ.Μ.Ε.] ἀναφέρει καθημερινὴν τέλεσιν ἐσπερινοῦ, μεσονυκτικοῦ, ὅρθου, καὶ θ' ὥρας, ἀκόμη καὶ ἂν δὲν τελεσθῇ θεία λειτουργία. Εἰδικῶς τὴν θ' ὥραν τοποθετεῖ εὐθὺς πρὸ τοῦ ἐσπερινοῦ, οἵονεὶ συνημμένως. Ἐν συνεχείᾳ δίδονται βασικὰ τυπικὰ διατάξεις γενικῶς διὰ τὰς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας ἀνευ ἔօρτης ἢ μνήμης ἁγίου καὶ ἐκτὸς μεγάλης τεσσαρακοστῆς. (Διὰ τὰ Σάββατα ἀκολουθεῖ ἰδιαιτέρα ἐνότης.) Λεπτομερέστεραι διατάξεις εὑρονται εἰς τὴν Προθεωρίαν τοῦ Τ.Μ.Ε. (σ. 3-62) καὶ εἰς τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» (ὑπὸ π. Κων/νου Παπαγιάννη, ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, σ. 45-124).

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§2. Ἔναρξις. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας ὁ Ἱερεύς: «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός». Οἱ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν. [Ἄν δι' οἴονδή ποτε λόγον δὲν προηγηθῇ ἡ θ' ὥρα, ἡ ἔναρξις γίνεται ως ἔξης: «Ἐύλογητός... Βασιλεῦ οὐράνιε...» Τρισάγιον. «Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὄτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία...» «Κύριε, ἐλέησον» (12κάκις), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ὁ προοιμιακός.] Ὁ Ἱερεύς τὴν μεγάλην συναπτήν μὲ ἐκφώνησιν: «Ὄτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα».

§3. Ψαλτήριον. [Ἀναγινώσκεται τὸ ἐνδιάτακτον αὐθισμα τοῦ Ψαλτήριου εἰς τρεῖς στάσεις (πλὴν τῆς Κυριακῆς ἐσπέρας, κατὰ τὴν δόποίαν δὲν στιχολογεῖται Ψαλτήριον). Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς α' καὶ τῆς β' στάσεως ὁ ἀναγνώστης λέγει: Δόξα, Καὶ νῦν. «Ἄλληλούνια, ἀλληλούνια, ἀλληλούνια, δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ'). «Κύριε,

έλέησον» (γ'). Δόξα, *Kai nūn*, καὶ συνεχίζει μὲ τὴν ἐπομένην στάσιν. Μετὰ τὴν γ' στάσιν λέγει: «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ'). «Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι». [Οἱ εἰρεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν μὲ ἐκφώνησιν «Οὐτὶ σὸν τὸ κράτος».]

§4. Κεκραγάρια. Ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν κατ' ἀντιφωνίαν πλήρεις οἱ στίχοι τῶν τεσσάρων ψαλμῶν τοῦ «Κύριε, ἐκέρδαξα» εἰς τὸν διατεταγμένον ἵχον τῆς ἑβδομάδος (ἢ εἰς τὸν ἵχον τῶν τροπαρίων τοῦ Μηναίου, ὁσάκις παραλείπεται ἡ Παρακλητικὴ) μέχρι τοῦ στίχου «Γενηθήτω τὰ ὅτα σου». Ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας» ψάλλονται 6 τροπάρια στιχηρά (γνωστὰ καὶ ὡς «έσπέρια στιχηρά» ἢ «κεκραγάρια») ἐν τῆς Παρακλητικῆς (τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ τυχόντος ἵχου τῆς ἑβδομάδος) καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου, ὡς ἔξης.

§5. α') Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ μίαν ἀκολουθίαν ἄνευ δοξαστικοῦ ἢ μὲ ἐν μόνον δοξαστικόν, ψάλλονται δύο ἐκ τῶν τριῶν πρώτων στιχηρῶν τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἐν ἐκ τῶν τριῶν δευτέρων, καὶ ἔτερα τρία ἐκ τοῦ Μηναίου (ἄν τὸ Μηναῖον ἔχῃ περισσότερα στιχηρά, λέγονται μόνον τρία, τὰ δὲ λοιπά καταλιμπάνονται).

β') Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ μίαν ἀκολουθίαν μὲ δύο δοξαστικὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἢ δύο ἀκολουθίας μετὰ ἢ ἄνευ δοξαστικοῦ, ψάλλονται καὶ τὰ ἔξι κεκραγάρια στιχηρά μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου· ἀν εἶναι ὀλιγάτερα ἀπὸ 6, δευτεροῦνται ὅσα χρειάζονται.

§6. Μετὰ τὰ κεκραγάρια στιχηρά ψάλλεται Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου (ἐὰν ὑπάρχῃ), *Kai nūn*, τὸ μετ' αὐτὸ δύμόχον θεοτοκίον (τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας ἀντὶ θεοτοκίου ψάλλεται δύμόχον σταυροθεοτοκίον). Ἄν δὲν ὑπάρχῃ δοξαστικόν, τότε Δόξα, *Kai nūn*, τὸ θεοτοκίον (ἢ σταυροθεοτοκίον) τοῦ Μηναίου.

§7. **«Φῶς Ἰλαρόν».** Εἰς τοὺς καθημερινοὺς ἑσπερινοὺς εἴσοδος δὲν γίνεται (ἔξαιρέσεις βλέπε ἐνταῦθα εἰς §54). Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῶν ἑσπερίων εὐθὺς τὸ «Φῶς Ἰλαρόν» ἄνευ μέλους. Οἱ εἰρεὺς ἐκφωνεῖ: «Ἐσπέρας, προκείμενον», οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἐκ τρίτου τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ) καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ «Καταξίωσον, Κύριε». Οἱ εἰρεὺς τὰ πληρωτικὰ μὲ ἐκφώνησιν «Εἴη τὸ κράτος».

§8. **Ἀπόστιχα** ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς· τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου· τὸ β' μὲ στίχον «Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμοὺς μου»· τὸ γ' μὲ στίχον «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» (ὅρα τοὺς στίχους πλήρεις εἰς τὸ Ὡρολόγιον ἢ τὸ Ἑγκόπλιτον ἀναγινώστου καὶ ψάλτου). Δόξα, τὸ διὰ τὰ ἀπόστιχα ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου, *Kai*

νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ διμόηχον θεοτοκίον ἡ (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας) σταυροθεοτοκίον· εἰ δ' ἄλλως Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἡ σταυροθεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

§9. Ἀπολυτίκια. «*Νῦν ἀπολύεις*, (χωρὶς Ἄμήν) τρισάγιον κ.λπ., ἐκφώνησις «*Οὐ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία*» καὶ εὐθὺς τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἔξῆς.

α') Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἔχῃ ἐστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τοῦ Μηναίου, Δόξα, *Καὶ νῦν, τὸ διμόηχον θεοτοκίον ἡ σταυροθεοτοκίον ἐκ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὰς καθημερινάς* (ὅρα εἰς Ὡρολόγιον «θεοτοκία ἀπολυτίκια»). [Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ δύο ἀκολουθίας, δικαιοῦται ἀπολυτικίου ὁ ἄγιος ὁ ἔχων δοξαστικά. Ἐὰν δικαιοῦνται ἀμφότεροι οἱ ἄγιοι ἀπολυτικίου, λέγεται τὸ τοῦ ἑνός, Δόξα, τὸ τοῦ ἑτέρου, *Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἡ σταυροθεοτοκίον τῶν καθημερινῶν διμόηχον εἰς τὸ τελευταῖον ἀπολυτίκιον.*]

β') Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου στερεοῦται δοξαστικοῦ, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μετὰ τοῦ οἰκείου θεοτοκίου (Ωρολόγιον μέγα, «Ἀπολυτίκια ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα ὅτε οὐκ ἐστιν ἑορτή»). [Εἰς ὥρισμένας μνήμας κυρίως ἀποστόλων ἡ προφητῶν λέγονται τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν ἀπολυτίκια, καίτοι στερεοῦνται δοξαστικοῦ.]

§10. Ἀπόλυτις. Μετὰ ταῦτα ὁ ἰερεὺς τὴν ἐκτενῆ μέχρι τέλους, οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἑκάστην αἴτησιν «*Κύριε, ἐλέησον*» (τρίς). Ὁ ἰερεὺς: «*Σοφία*». Ὁ ἀναγνώστης: «*Εὐλόγησον*». Ὁ ἰερεὺς: «*Ο ὡν εὐλογητός*». Ὁ προεστώς (ἢ ὁ ἀναγνώστης): «*Ἄμήν. Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός*». Ὁ ἰερεὺς: «*Υπεραγία Θεοτόκε*». Ὁ ἀναγνώστης: «*Τὴν τιμιωτέραν*». Ὁ ἰερεὺς: «*Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι*». Ὁ ἀναγνώστης: *Δόξα, Καὶ νῦν, Κύριε, ἐλέησον*» (τρίς): «*Εὐλόγησον*». Ὁ ἰερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς μεγάλης ἀπολύσεως, ἐν ᾧ μνημονεύεται ὀνομαστικῶν μόνον ὁ ἄγιος τοῦ Μηναίου, οὗ τίνος ψάλλεται ἡ ἀκολουθία, καὶ τὸ «*Δι’ εὐχῶν*».

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

§11. Τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἀναγινώσκεται (ἐν τῷ νάρθηκι) καθ' ἑκάστην ἑσπέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (πλὴν τῶν ἡμερῶν τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς, ἐν αἷς λέγεται τὸ μέγα ἀπόδειπνον, καὶ πλὴν τῆς ἑβδομάδος τῆς Διακαινησίμου, ὅτε λέγεται ἡ

εἰδικὴ πασχάλιος ἀκολουθία). Ἀπόλυσις μικρά. Ἐν τοῖς ἀποδεί-
πνοις ἐπίσης εἶναι δυνατὸν νὰ ψάλλωνται ἢ ἀναγινώσκωνται οἱ δὶ'
οἰονδήποτε λόγον καταλιμπανόμενοι κανόνες τοῦ Μηναίου ἢ ἀκό-
μη καὶ κανόνες ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου, ἵδιᾳ ἐν ταῖς Ἱεραῖς μοναῖς.]

§12. Μεσονυκτικὸν ἀναγινώσκεται (ἐν τῷ νάρθηκι) τὸ καὶ
ἡμέραν, ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Ἐν τέλει ὁ Ἱερεὺς λέγει: «Ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ Θεός» κ.τ.λ., «὾τι ἐλεήμων», τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν, τὸ
«Ἐνξώμεθα» κ.λπ. καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Ο ΟΡΘΡΟΣ

§13. Ἔναρξις. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μεσονυκτικοῦ ὁ Ἱερεὺς
(ἐντὸς τοῦ βῆματος) ἐκφωνεῖ: «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν». [Ἄν δὲν
προηγηθῇ τὸ μεσονυκτικόν, ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὸ «Ἐύλογητὸς» λέγει
καὶ τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε».] Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κ.λπ. Ὁ
ἱερεὺς «὾τι σοῦ ἔστιν».

[Ἐν ταῖς Ἱεραῖς μοναῖς μετὰ τὸ «὾τι σοῦ ἔστιν» λέγεται τὸ «Κύ-
ριε, ἐλέησον» (12κάκις), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν...», ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ', καὶ τὰ λοιπὰ ὡς
ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. (Ἐνίστε ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται -ἵδιᾳ κατὰ τὴν
μεγάλην Τεσσαρακοστήν- καὶ ἐν ταῖς ἐνορίαις.)].

§14. Εἴτα ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια «Σῶσον, Κύριε», Δόξα,
«Οἱ νύψωθείς», Καὶ νῦν, «Προστασία φοβερά». Ὁ Ἱερεὺς τὴν δέη-
σιν «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» (ὁ ἀναγνώστης εἰς ἑκάστην αἵτησιν
τὸ «Κύριε, ἐλέησον» τρίς, ἀνευ μέλους), «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
εὐσεβῶν», «...ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου» καὶ τὴν ἐκφώνησιν «὾τι
ἐλεήμων». Ὁ ἀναγνώστης: «Ἀμήν. Ἐν ὄνόματι Κυρίου εὐλόγη-
σον, πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς: «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὄμοουσίῳ...».

§15. Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ **ἔξαψαλμος**, ἀκροωμένου
τοῦ λαοῦ ἐν ὄρθιᾳ στάσει καὶ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει. Εἴτα
ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτήν, ἢ τοι τὰ εἰρηνικά, μὲ ἐκφώνησιν
«὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα».

§16. Ἀπολυτίκια. Εἴτα ψάλλεται κατὰ τὸν ἥχον τοῦ α' ἀπολυ-
τικίου τῆς ἡμέρας τὸ «Θεός Κύριος» τετράκις, τὸ πρῶτον ἀνευ
στίχου, τὰ δὲ λοιπὰ τρία μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων, οἵ τινες ἀπα-
ραιτήτως προτάσσονται. Ἀκολούθως ψάλλονται τὰ ἐν τῷ ἑσπε-
ρινῷ ἀπολυτίκια (§9): ἀν ὅμως λέγεται μόνον ἐν ἀπολυτίκιον μετὰ
θεοτοκίου, ἐπαναλαμβάνεται αὐτὸς εἰς τὸ Δόξα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν
τὸ θεοτοκίον.

§17. Καθίσματα. [Αναγινώσκονται τὰ ἐνδιάτακτα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καθ' ὃν τρόπον ἀνεγνώσθησαν ἐν τῷ ἑσπερινῷ.] Μετὰ ταῦτα αἴτησις καὶ ἐκφώνησις «“Οτι σὸν τὸ κράτος». Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ ψάλλουν [εἰς τὰς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ ὑμνολογικὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς, κατόπιν δὲ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§18. Κανόνες. Έὰν ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχῃ εῖς κανών, λέγονται οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ εἰς τοῦ Μηναίου· ἐὰν ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχουν δύο κανόνες, λέγεται ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Περισσότεροι τῶν τριῶν κανόνων δὲν συμψάλλονται. Εἰς ἑκάστην ὥδην προτάσσεται ὁ εἰρημὸς μόνον τοῦ α' κανόνος, αἱ δὲ ὥδαι τῶν λοιπῶν κανόνων λέγονται ἄνευ εἰρημῶν. Εἰς τὰ τροπάρια τῶν κανόνων προτάσσονται ἀρμόδιοι στίχοι ἢ προῦμνια (βλέπε §19), ἐφόσον ἐν ταῖς ἐνορίαις δὲν ἀναγινώσκονται (ἐκ τοῦ Ὡρολογίου) αἱ ἀντίστοιχοι βιβλικαὶ ὥδαι τοῦ ὅρθου· ὅπου ὅμως προτάσσονται οἱ ἀρμόδιοι στίχοι τῶν ὥδων οὐδεὶς ἔτερος στίχος λέγεται].

§19. Προῦμνια τῶν κανόνων. Εἰς τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ σταυρώσιμα καὶ τὰ δεσποτικά). [Εἰς τὰ ἀναστάσιμα (τῶν Κυριακῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν καθημερινῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου)· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε». Εἰς δὲ τὰ τυχόντα τριαδικά (ὅσάκις δὲν παραλείπονται)· «Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς».] Εἰς τοὺς κανόνας τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ θεοτοκία: «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Εἰς τὰ τῶν ἀσωμάτων (ἐκάστης Δευτέρας)· «Ἄρχαγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τὰ τοῦ Προδρόμου (ἐκάστης Τρίτης)· «Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς κανόνα προφήτου). Εἰς τὰ ἀποστολικά (ἐκάστης Πέμπτης)· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε...» Εἰς ἔνα ἀπόστολον· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε...». Εἰς τὰ μαρτυρικά, τὰ τῶν Ἱεραρχῶν καὶ τῶν ἀγίων γενικῶς: «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε...» Εἰς ἔνα μάρτυρα ἢ ἄγιον γενικῶς: «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...» Εἰς τὰ δοσιακά: «Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...» Εἰς γυναῖκας ἀγίας: «Ἄγιαι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε...» Εἰς μίαν γυναῖκα ἀγίαν: «Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...» Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἑκάστης ὥδης ἀπαραιτήτως λέγομεν Δόξα... Καὶ νῦν..., ἀλλ' εἰς τὸ προτελευταῖον τροπάριον τῆς η' ὥδης (μόνον ἐν τῷ ὅρθῳ) ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρόι... λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον».

§20. Μεσώδια καθίσματα. Μετά τὴν γ' ὁδὴν τῶν κανόνων ψάλλεται ὁ τοῦ τελευταίου κανόνος εἰρημὸς τῆς γ' ὁδῆς. Μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις «὾τι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Εἴτα ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἥ (ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ) σταυροθεοτοκίον. Ἐὰν εἰς τὸ Μηναῖον ὑπάρχουν δύο καθίσματα, ψάλλεται τὸ α' ἀνευ στίχου, τὸ β' μὲ τὸ Δόξα, καὶ τὸ θεοτοκίον (ἥ σταυροθεοτοκίον) μὲ τὸ Καὶ νῦν.

§21. Κοντάκιον καὶ συναξάριον. Μετὰ τὴν ζ' ὁδὴν τῶν κανόνων ψάλλεται ὁ τοῦ τελευταίου κανόνος εἰρημὸς τῆς ζ' ὁδῆς. Μικρὰ συναπτή, ἐκφώνησις «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς», καὶ ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχῃ, εἰ δ' ἄλλως, τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (ὅρα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν ἐν τῷ Ὡρολογίῳ). Εἴτα τὸ συναξάριον τῶν ἀγίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

§22. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἐκτὸς ἀν τύχῃ ἔօρτῃ ἥ μνήμη ἐπισήμως ἔօρταζομένου ἄγίου. (Οἱ ἐνταῦθα ἀναφερόμενοι εἰρημοὶ ἐν τέλει τῶν ὁδῶν γ', ζ', η' καὶ θ' δὲν λέγονται ὁσάκις ψάλλονται καταβασίαι.)

§23. Η ὁδὴ τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κανόνων ψάλλεται εἰς τὸν στίχον «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον» ὁ εἰρημὸς τῆς η' ὁδῆς τοῦ τελευταίου τῆς ἡμέρας κανόνος. Ὁ ἵερεὺς «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός», καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ «Μεγαλύνει, ἥ ψυχή μου, τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἔκαστον στίχον αὐτοῦ τὸν εἰρημὸν «Τὴν τιμωτέραν τῶν χερουβίμ». Εἴτα ψάλλεται ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὁδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος, καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστί». Μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις «὾τι σὲ αἴνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις».

§24. Ἐξαποστειλάρια ψάλλονται τὰ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (ἀκολουθία τοῦ ὄρθου) ἥ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Ἐὰν ὑπάρχουν ἐξαποστειλάρια εἰς τὸ Μηναῖον, λέγεται πρῶτον τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (ἄνευ τοῦ θεοτοκίου) καὶ εἴτα τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

§25. Αἶνοι. α) Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ στιχηρὰ τροπάρια ἐπιγραφόμενα «εἰς τοὺς αἴνους», ψάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοή» κ.λπ. εἰς τὸν ἦχον τῶν στιχηρῶν, μέχρι τοῦ στίχου «Αἴνείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου «Αἴνείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ» ψάλλονται εἰς 4 τὰ στιχηρὰ τῶν αἴνων, Δόξα, τὸ

ιδιόμελον αὐτῶν, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον (ἢ ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ σταυροθεοτοκίον): β) ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ τροπάρια αὖνων, λέγονται μόνον οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αὖνων 148, 149, 150 (ἄνευ μέλους), εἴτα ἀπλῶς Δόξα, Καὶ νῦν. Εύθὺς «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Οἱ ιερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν» κ.λπ. μὲ εκφώνησιν «Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν».

§26. Ἀπόστιχα τῶν αὖνων ψάλλονται τὰ οὕτως ἐπιγραφόμενα στιχηρά τῆς Παρακλητικῆς, τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου, τὸ δὲ β' μετὰ στίχου «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ...», τὸ δὲ γ' μετὰ στίχου «Καὶ ἐστω ἡ λαμπρότης...» (ὅρα εἰς Ὁρολόγιον). Δόξα, τὸ ιδιόμελον τοῦ Μηναίου (ἄν υπάρχῃ μετὰ τὴν διάταξιν «τὰ στιχηρὰ τῆς ὁκτωηχου»), Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον αὐτοῦ (ἢ ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον): εἰ δ' ἄλλως Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ σταυροθεοτοκίον) τῆς Παρακλητικῆς.

§27. Ἀπολυτίκια τέλους. Μετὰ ταῦτα «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», (χωρὶς Ἄμην) τρισάγιον κ.λπ., «὾τι σοῦ ἐστιν». Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ (§9), ἀλλὰ θεοτοκίον λέγομεν ἐκ τῶν εἰδικῶν διὰ τὸ τέλος τοῦ καθημερινοῦ ὅρθου θεοτοκίων (ὅρα ἐν τέλει τοῦ Ὁρολογίου τὰ ψαλλόμενα θεοτοκία εἰς ἔκαστον ἥχον ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ). Τὸ θεοτοκίον εἶναι πάντοτε ὁμόηχον μὲ τὸ πρὸ αὐτοῦ ψαλλόμενον ἀπολυτίκιον. Εἴτα ἡ ἐκτενὴς δέησις καὶ ἡ μεγάλη ἀπόλυσις (ἀν θὰ τελεσθῇ λειτουργία, ταῦτα ἐν ταῖς ἐνορίαις συνήθως λέγονται μυστικῶς, ἐνῷ ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αὖνων ἢ –ἐν ἑօρτῳ ὅρθῳ– ἡ μεγάλη δοξολογία).

§28. Μὴ τελουμένης τυχὸν λειτουργίας εὐθὺς μετὰ τὰ ἀπολυτίκια [συνάπτεται ἡ α' ὥρα καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν αὐτῆς] ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἴτα (ἐκφώνως) ἡ ἐκτενὴς δέησις καὶ ἡ μεγάλη ἀπόλυσις ὡς ἐν §10.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

§29. Ἀντίφωνα τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37, καὶ Τυπ. Διάταξις καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας §3).

Ἀντίφωνον α' (ψαλμὸς 91)

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ότι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

΄Αντίφωνον β΄ (ψαλμὸς 92)

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεξώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵνα τις οὐ σαλευθήσεται.
Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου...

Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἄγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου...

Δόξα. Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου...

Καὶ νῦν. Ό μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

΄Αντίφωνον γ΄ (ψαλμὸς 94)

(Ἡ εἰσόδος τοῦ Εὐαγγελίου γίνεται ψαλλομένου τοῦ γ΄ ἀντιφώνου.)

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις...

Ότι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὑψη τῶν ὁρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

[Ἄν τα ἀντίφωνα ταῦτα χρησιμοποιηθοῦν ἐν Κυριακῇ, εἶναι δυνατὸν (κατὰ τὸ κρατοῦν ἔθος) εἰς μὲν τὸ β΄ ἀντίφωνον νὰ ψαλῇ τὸ ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς», εἰς δὲ τὸ γ΄ ἀντίφωνον νὰ ψαλῇ ὡς ἐφύμνιον

τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ψαλμικῶν στίχων ἀμετακινήτων διαι-
μενόντων.]

Μετὰ τὴν εἰσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἥ
τοῦ ἄγιου τοῦ Μηναίου (ἐὰν δικαιοῦται, κατὰ τὴν §9), καὶ τοῦ ἄγι-
ου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον [τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ] τὸ
«Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου).

§30. Τὸ τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, ὡς
ὅριζονται εἰς τὸ Τυπικόν. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» τὸ
«Εἴδομεν τὸ φῶς», μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν «Πάντοτε, νῦν καὶ
ἀέρι...» ψάλλεται ὁ ἀρχαῖος ὑμνος «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς μετασχεῖν, τῶν ἀγίων ἀθανάτων καὶ ἀχράντων σου μυστη-
ρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, δῶλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια».

[Τὸ «Πληρωθήτω» ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν ἐν πάσῃ λειτουργίᾳ, τε-
λείᾳ ἢ προηγιασμένῃ, πλὴν τῆς Μ. Πέμπτης (ὅτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ
«Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ», τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) καὶ δῆλης τῆς
διακανησίμου ἐβομάδος (ὅτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέ-
στη»).]

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχῆν, «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» ἐκ γ',
«Εὐλογία Κυρίου», ἡ μεγάλη ἀπόλυσις καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

2) ΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ

§31. Ὁσάκις ἐν Σαββάτῳ συμψάλλεται Παρακλητική, αἱ ἀκο-
λουθίαι τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ ὅρθου δυνατὸν νὰ λάβουν δύο
μιορφάς. Εἰδοποιὸς διαφορὰ αὐτῶν εἶναι ὅτι εἰς μὲν τὴν μίαν ἐν
τῷ ὅρθῳ ψάλλεται «Θεός Κύριος», εἰς δὲ τὴν ἑτέραν ἀντὶ τοῦ
«Θεός Κύριος» ψάλλεται τὸ τριπλοῦν «Ἀλληλούια». Ἀναλόγως
ἐπηρεάζονται καὶ τὰ μεταβλητὰ στοιχεῖα τῆς λειτουργίας, κυρίως
ἀπολυτίκια καὶ κοντάκια. Ἐν Σαββάτῳ ἐὰν ἡ τοῦ Μηναίου ἀκο-
λουθία ἔχῃ ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ψάλλεται «Θεός Κύριος»,
ἐνῷ ἢ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου στερηται δοξαστικοῦ, ψάλ-
λεται «Ἀλληλούια». Κατωτέρω παρατίθεται τὸ βασικὸν διά-
γραμμα ἐκατέρας περιπτώσεως πρὸς εὐχερῆ διάκρισιν καὶ ὁρθὴν
διεξαγωγὴν τῆς ἀκολουθίας. Τὰ δὲ ὑπόλοιπα τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ
Σαββάτου, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ψάλλονται ὡς διετυ-

πώθησαν ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαις (§§2-30). πλὴν πρὸ τοῦ
ὅρθου ἀναγινώσκεται τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ὃς ἐν τῷ
‘Ωρολογίῳ.

A'. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος»

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§32. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. [Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ἀναγινώσκεται τὸ ιη' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.] Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», τοία δεσποτικὰ ἢ νεκρώσιμα στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς (τὰ τυχὸν εὑρισκόμενα μαρτυρικὰ παραλείπονται) καὶ ἔτερα τοία τοῦ Μηναίου. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ τοία δοξαστικὰ ἢ δύο ἀκολουθίαις ἄγιων, ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου εἰς 6 [ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνίοτε ὅλα τὰ νεκρώσιμα ἐσπερινοῦ καὶ ὅρθου καταλιμπάνονται]. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου, *Kai νῦν*, τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰσόδος δὲν γίνεται. Τὸ «Φῶς ἵλαρὸν» χῦμα κ.τ.λ..

§33. Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς, μαρτυρικὰ τοία καὶ νεκρώσιμον ἔν [εἰς τοὺς πλαγίους ἥχους λέγονται τὰ μαρτυρικὰ ἃ τινα εὐρίσκονται ὡς στιχηρὰ εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», καὶ εἴτα τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δύο νεκρώσιμων]. Λέγονται δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὸ δὲ β' μετὰ στίχου «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἄγιοις αὐτοῦ», τὸ γ' μετὰ τοῦ «Τοῖς ἄγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», τὸ δὲ νεκρώσιμον μετὰ στίχου «Μακάροι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάψοι, Κύριε». Δόξα, τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ἰδιόμελον, ἐὰν ὑπάρχῃ, *Kai νῦν*, τὸ μετ' αὐτὸ διμόηχον θεοτοκίον. Εἰ δ' ὅλως, Δόξα, *Kai νῦν*, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

§34. Εάν τὸ Μηναῖον ἔχῃ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ ἄλλο ἰδιόμελον πρὸ τοῦ δοξαστικοῦ, καταλιμπάνεται τὸ νεκρώσιμον καὶ ψάλλεται τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ οἰκείου στίχου. Ἐπίστις συχνάκις παραλείπονται τὰ νεκρώσιμα, ἀν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου δὲν ἔχῃ σταυροθεοτοκία, ἐνῷ καταλιμπάνονται ὁπωσδήποτε τὰ νεκρώσιμα (καὶ ὁ νεκρώσιμος κανών), ἀν ἐν τῷ ὅρθῳ πρόκειται νὰ φαλῇ μεγάλῃ δοξολογίᾳ.

§35. Τὸ ἀπολυτίκιον (ἢ τὰ ἀπολυτίκια, κατὰ τὰ ἐν §9 σημειωθέντα) τοῦ Μηναίου, καὶ θεοτοκίον διμόηχον ἐκ τῶν πρῶτων (τῶν «ἀναστασίμων» θεοτοκίων).

Ο ΟΡΘΡΟΣ

§36. Τῷ Σαββάτῳ προσί, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια· ἂν ψάλλεται ἐν μόνον ἀπολυτίκιον, λέγεται δις μετὰ τοῦ Δόξα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον. [Τὰ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου ις' καὶ ις' (εἰς στάσεις γ')]. Τὰ ὑμνολογικὰ καθίσματα ὡς ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια δὲν λέγονται. ‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα.

§37. Κανόνες οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Εἳν ἐν τῷ Μηναίῳ εὑρίσκονται δύο κανόνες, λέγεται ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. [Κατὰ τὴν παλαιὰν τάξιν (Τ.Μ.Ε., Τυπικὸν Τοιωδίου §§27 καὶ 34) πρῶτος λέγεται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ εἴτα οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς (ἢ οἱ δύο τοῦ Μηναίου καὶ εἴτα ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς).] Εἰς ἑκάστην φύδην ὁ α' κανὼν μετὰ τοῦ εἰρημοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ κανόνες ἀνεύ εἰρημοῦ.

§38. Προσμνια τῶν τροπαρίων (βλέπε καὶ §19). Εἰς τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἄγιων ἐν γένει «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς δὲ τὰ θεοτοκία «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Εἰς τὸ νεκρώσιμον τροπάριον (τοῦ α' κανόνος τῆς Παρακλητικῆς) «Μακάριοι οὖς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε». Εἰς τὸ α' τροπάριον τοῦ νεκρώσιμου κανόνος «Πρεσβείας τῶν μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς δὲ τὸ β' τροπάριον αὐτοῦ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αἰλισθήσονται» [ἄν ἀπαιτηθῇ στίχος εἰς τὸ γ' τροπάριον, «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν】. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἑκάστης φύδης ἀπαραιτήτως Δόξα, Καὶ νῦν (εἰς τὴν η' ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν τὸ «Εὐλογοῦμεν Πατέρα...»).

§39. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρημοὶ τῶν φύδῶν γ', ζ', η' καὶ θ' τοῦ τελευταίου κανόνος, ὡς προεγράφη (§§21-23). Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν, εἰ δὲ μή, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν».

§40. Εξαποστειλάρια πρῶτον τὸ τοῦ Σαββάτου «Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς» ἢ «Ο ἐν ἄγιοις μόνος» (Παρακλητική, Σάββατον α' ἥχου, ἢ ἐν τέλει αὐτῆς, εἰς τὰ ἔξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος), εἴτα τὰ τοῦ Μηναίου, ἀν ὑπάρχουν, εἰ δὲ μή, τὰ λοιπὰ τοῦ

Σαββάτου «‘Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα» ἢ «‘Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

§41. Έὰν τὸ Μηναῖον ὅρίζῃ μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλονται οἱ αἱνοὶ τοῦ Μηναίου εἰς 4 μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπολυτίκιον ὡς ἐν §43.

§42. Μὴ λεγομένης μεγάλης δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἱνοὶ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν εἰ δὲ μῆ, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἱνῶν μὲν ἀπλοῦν Δόξα, Καὶ νῦν. Εἴτα «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἀν ἔχῃ· εἰ δὲ ἄλλως, λέγονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικὰ 3 (ἀν ὑπάρχουν 4 μαρτυρικά, καταλιμπάνομεν τὸ α΄, ἀλλ’ εἰς τὸν βαρὺν ἥχον καταλιμπάνομεν τὸ δ΄), καὶ ἐν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου, ἀν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μῆ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικά τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραδείπονται.

§43. Ἀπολυτίκιον τέλους (ἢ ἀπολυτίκια) ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ (§37), ἀλλὰ θεοτοκίον ὅμιλοχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ ὅρθρου τοῦ Σαββάτου (πρбл. §27). Ἄν ὅμως ἐψάλῃ δοξολογία μεγάλη, τὸ ὅμιλοχον α΄ θεοτοκίον. [Μὴ τελουμένης θείας λειτουργίας, μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν §28.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

§44. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (βλέπε §29). Μετὰ τὴν εἰσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον (ἢ τὰ ἀπολυτίκια) τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τοῦ Σαββάτου «‘Ως ἀπαρχάς» κοινωνικὸν «‘Ἄγαλλιασθε, δίκαιαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἵνεσις· ἀλληλούϊα». Ἐὰν ὅμως ἐψάλῃ δοξολογία μεγάλη, κοντάκιον «Προστασία τῶν χρονιστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), κοινωνικὸν τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἄγιον. Τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ὡς προεγράφησαν (§§29-30).

B'. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ «‘Αλληλούϊα»

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§45. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. [Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ἀναγνώσκεται τὸ ιη΄ καθισμα τοῦ ψαλτηρίου.] Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», τὰ τρία μαρτυρικά τῆς Παρακλητικῆς (εἰς τοὺς κυρίους ἥχους τὰ μαρτυρικά κεῖνται ὡς ἀπόστιχα) καὶ ἔτερα τρία τοῦ Μη-

ναίου. Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Ἀνευ εἰσόδου, «Φῶς ἵλαρὸν» χῦμα κ.τ.λ.. Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, ἢ τοι μαρτυρικὸν τοῦ ἥχου ἔν, καὶ δύο νεκρώσιμα μετὰ στίχων «Μακάριοι οἵς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», καὶ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται» (εἰς τοὺς κυρίους ἥχους μαρτυρικὸν λέγεται τὸ εύρισκόμενον εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς Πέμπτης ἐσπέρας, τὸ δὲ μὴ ὑπάρχον δεύτερον νεκρώσιμον ἀναπληροῦται διὰ τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὸν δῷθρον μετὰ τὰ μαρτυρικὰ ἀπόστιχα). Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπολυτίκια τὰ τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι μάρτυρες», Δόξα, «Μήτηρ Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἄγια».

§46. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ δύο ἀκολουθίας ἄγιων, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένοραξ» ψάλλονται μόνα τὰ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου. Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπόστιχα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ ἥχου –ἐφόσον δεν ἐψάλησαν εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένοραξ»— καὶ ἔν νεκρώσιμον μετὰ τῶν οἰκείων στίχων (βλ. §33), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῶν ἀποστίχων τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπολυτίκια τὰ τοῦ Σαββάτου, ὡς ἀνωτέρῳ (§45).

Ο ΟΡΘΡΟΣ

§47. Τῷ Σαββάτῳ προώ, ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται εἰς ἥχον β' τὸ τριταλοῦν «Ἄλληλούνια» τετράκις μετὰ τῶν νεκρώσιμων στίχων αὐτοῦ (βλέπε εἰς τὸ Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου). Τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ. Μετὰ [τὴν στιχολογίαν τοῦ ις' καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου] ψάλλονται 3 καθίσματα μαρτυρικὰ τοῦ ἥχου, Δόξα, ἐν νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴτα [στιχολογεῖται τὸ ις' κάθισμα ὁ «ἄμωμος» εἰς στάσεις β' καὶ] ψάλλονται τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια ὡς ἐν τῷ Ωρολογίῳ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱερεὺς μνημονεύει τῶν κεκοιμημένων ὡς καὶ ἐν τοῖς Ψυχοσαββάτοις, καὶ ἀκολούθως ψάλλεται τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἀνάπτανσον, σωτὴρ ἡμῶν», Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ, Καὶ νῦν, «Ο ἐκ παρθένου ἀνατείλας». Ο ν' ψαλμὸς χῦμα.

§48. Κανόνες, προῦμνια εἰς τὰ τροπάρια καὶ οἱ ἀντὶ καταβασιῶν εἴδομοι ὡς προεγράφησαν (§§37-39). Μεσφδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχῃ, εἰ δὲ μὴ, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» καὶ τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἄγιων». Τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν».

§49. Ἐξαποστειλάρια τὰ τοῦ Μηναίου, ἀν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου «Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχάμεθα» ἢ «Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

§50. Αἶνοι. Ψάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ λέγονται τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ ἥχου, Δόξα, Καὶ νῦν, εὐθὺς τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. «Σοὶ δόξα πρόπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ἀπόστιχα τὰ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

§51. Ἄντιφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (βλέπε §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, καὶ κοντάκια [Δόξα,] «Μετὰ τῶν ἀγίων», [Καὶ νῦν,] «Ως ἀπαρχάς». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω».

3) ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΘΕΟΡΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ

§52. Τὰ μὲν προεόρτια τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἐιρητῶν εἶναι συνήθως μία ἡμέρα (ἀλλὰ τὰ προεόρτια τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων εἶναι 5 καὶ 4 ἡμέραι ἀντιστοίχως), τὰ δὲ μεθέορτα ἐκτείνονται ἀπὸ μίαν ἔως ὀκτὼ ἡμέρας. Εἰδικὴ περίπτωσις μεθέορτων εἶναι ἡ πασχάλιος περίοδος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ή τάξις τῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἀπλῶν καθημερινῶν μὲ προεόρτια ἡ μεθέορτα, ἀνευ μνήμης ἐοσταζομένου ἀγίου, ὅμοιάζει κατὰ βάσιν μὲ τὴν προεκτεθεῖσαν τάξιν τῶν καθημερινῶν μετὰ Παρακλητικῆς (§§2-30), μὲ τὴν σημαντικὴν ὅμως διαφορὰν ὅτι ἡ Παρακλητικὴ ἐν ταῖς καθημεριναῖς σχολάζει (πλὴν τῶν Κυριακῶν) καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προεορτίου ἡ μεθέορτου ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου). Διὰ τοῦτο εἰδικῶς αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου ψάλλονται ὅπως ἀκοιβῶς καὶ τῶν λοιπῶν καθημερινῶν. Μετὰ τῆς προεορτίου ἡ μεθέορτου ἀκολουθίας συμψάλλεται καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ἄγιος τῆς ἡμέρας. Ἐνταῦθα παρατίθενται αἱ σημαντικώτεραι διατάξεις τῶν περιπτώσεων αὐτῶν (πλὴν τῶν ἀποδόσεων), κυρίως εἰς τὰ σημεῖα ὅπου διαφέρουν ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν ἀκολουθιῶν μετὰ Παρακλητικῆς· ὡς βάσις λαμβάνονται αἱ τοῦ Μηναίου περιπτώσεις, ἀλλὰ πολλαὶ διατάξεις ισχύουν καὶ διὰ τὸ Πεντηκοστάριον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§53. Μετὰ τὸν προοιμιακόν, μόνον εἰς τὴν πρώτην μεθέορτον ἡμέραν ἀφ' ἐσπέρας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν δὲν στιχολογεῖται τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὰς λοιπὰς μεθέορτους ὥμως καὶ εἰς τὰς προεορτίους στιχολογεῖται. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα» στιχηρὰ προεόρτια (ἢ μεθέορτα) 3 καὶ τοῦ ἄγίου ἔτερα 3. Ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἄγιοι μὲν ἴδιαιτέραν ἔκαστος ἀκολουθίαν, ψάλλονται καὶ τὰ ἔξι στιχηρὰ αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δόξα, τοῦ ἄγίου, ἀν ὑπάρχῃ, *Kai νῦν, τὸ προεόρτιον* (ἢ μεθέορτον) ἴδιόμελον· ἀλλως Δόξα, *Kai νῦν, τὸ προεόρτιον* (ἢ μεθέορτον). Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας δὲν λέγεται τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου.

§54. Ἄν ὁ ἄγιος τοῦ Μηναίου εἶναι ἐπισήμως ἑορταζόμενος ἢ ἀν πρόκειται νὰ ψαλῇ μέγα προκείμενον ἢ ἀν τελῆται ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, γίνεται εἴσοδος ὡς συνήθως· εἰς τὰς λοιπὰς καθημερινάς εἴσοδος δὲν γίνεται. Ἀπόστιχα τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα (ἢ τὰ τοῦ ἄγίου) μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δόξα, (τοῦ ἄγίου, ἀν ὑπάρχῃ,) *Kai νῦν, τὸ προεόρτιον* (ἢ μεθέορτον) ἴδιόμελον.

§55. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγίου, ἀν δικαιοῦται (§9), Δόξα, *Kai νῦν, τὸ προεόρτιον* (ἢ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς). Ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον, Δόξα, τοῦ ἄγίου, *Kai νῦν, πάλιν τὸ προεόρτιον*. Ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἄγιοι δικαιούμενοι ἔκαστος ἀπολυτίκιον, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ α', Δόξα, τὸ τοῦ β', *Kai νῦν, τὸ προεόρτιον* ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἄγίου στερηται δοξαστικοῦ, ψάλλεται τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς **ἄπαξ**. Ἡ συνήθης μεγάλη ἀπόλυτις ἄνευ ἴδιαιτέρου χαρακτηριστικοῦ κατὰ τὰς προεορτίους ἡμέρας· κατὰ τὰς μεθέορτους ὥμως ἡμέρας λέγεται μετὰ τοῦ ὁριζομένου ἐν τῷ Τυπικῷ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

[§56. **Ἀπόδειπνον** τὸ μικρόν (§11), ἀλλὰ μετὰ τὸ τελευταῖον τρισάγιον κ.λπ., λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς κοντάκιον.]

§57. **Μεσονυκτικὸν** τὸ καθ' ἡμέραν (ἢ τὸ τοῦ Σαββάτου) ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἀντὶ τῶν τροπαρίων «*Ίδού ὁ νυμφίος ἔρχεται*»

κ.λπ. (ἢ ἐν Σαββάτῳ ἀντὶ τῶν «”Ακτιστε φύσις» κ.λπ.) λέγεται τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς), ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων «Μνήσθητι, Κύριε» τὸ προεόρτιον κοντάκιον (ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς).

Ο ΟΡΘΡΟΣ

§58. Μετὰ τὸ «Θεὸς Κύριος» (ὅ περ λέγεται καὶ εἰς τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Σάββατα), τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγίου τοῦ Μηναίου (ἐὰν δικαιοῦται, §9), Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς (ἐὰν ἔχωμεν ἀπολυτίκια δύο ἄγιων, ὡς ἐν §55). Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ ἄγιου στερῆται δοξαστικοῦ, φάλλεται μόνον τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς) ἐκ δευτέρου. [Στιχολογοῦνται δύο καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Καθίσματα ὑμνολογικὰ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ προεόρτια (ἢ μεθέορτα) δίς ἔκαστον (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ἄν ἔχῃ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἄγιου καθίσματα, φάλλονται ταῦτα ἐπισφραγιζόμενα μὲ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα. ‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα.

§59. **Κανόνες** ὁ προεόρτιος (ἢ ὁ τῆς ἑορτῆς), καὶ τοῦ ἄγιου (ἢ τῶν ἄγιων) τοῦ Μηναίου [προῦμνια τῶν τροπαρίων βλέπε εἰς §19]. Ἐὰν ἡ ἑορτὴ ἔχῃ δύο κανόνας, ἐν τοῖς μεθεόρτοις λέγομεν ἀνὰ ἓνα καθ’ ἐκάστην ἐναλλάξ. Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ἄγιος εἶναι ἐπισήμως ἑορταζόμενος (μετὰ Εὐαγγελίου εἰς τὸν ὅρθρον καὶ δοξολογίας μεγάλης), λέγονται οἱ κατὰ τὸ Τυπικὸν καταβασίαι τῆς περιόδου. Εἰ δ’ ἄλλως δὲν λέγονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ είρημοι τῶν φόδων γ’, ζ’, η’ καὶ θ’ τοῦ τελευταίου κανόνος, ὡς προεγράφη (§§21-23). Κοντάκιον (καὶ οἶκος) τοῦ ἄγιου ἐκ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχῃ· εἰ δὲ μή, τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς. Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν».

§60. **Ἐξαποστειλάρια** τοῦ ἄγιου (ἢ τῶν ἄγιων), ἐὰν ἔχῃ, καὶ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον)· εἰ δὲ μή, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον ἐκ δευτέρου. Ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων λέγεται τὸ προεόρτιον, τὸ τοῦ ἄγιου, καὶ εἴτα ἔτερον προεόρτιον. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ μεθέορτον ἐξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς.

§61. Ἐὰν ὁ ἄγιος ἔχῃ μεγάλην δοξολογίαν, φάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοή» κ.λπ., τὰ στιχηρὰ τοῦ ἄγιου εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἄγιου,

Kai nūn, προεόρτιον ἢ μεθέορτον δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκια τοῦ ἄγίου (ἢ τῶν ἄγίων) καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς (§55).

§62. Μή λεγομένης μεγάλης δοξολογίας, ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχοντες αἴνοι μετὰ τοῦ Δόξα, *Kai nūn, αὐτῶν ἐὰν ὅμως δὲν ὑπάρχουν αἴνοι, λέγονται μόνον οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἵνων μὲ ἀπλοῦν Δόξα, Kai nūn.* Είτε «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ἀπόστιχα προεόρτια ἢ μεθέορτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τοῦ ἄγίου, ἀν ὑπάρχῃ, *Kai nūn, προεόρτιον ἢ μεθέορτον εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, Kai nūn, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον.* Ἀπολυτίκιον (τοῦ ἄγίου, ἀν δικαιοῦται καὶ) τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ (§55). [Μή τελουμένης θείας λειτουργίας μετὰ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν §28.]

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

§63. Ἐν προεορτώ περιόδῳ ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Ἐν μεθεόρτῳ περιόδῳ τὰ ἀντίφωνα τῆς προολαβούσης ἑορτῆς (ἢ πάλιν τὰ «τῶν καθημερινῶν»), ἀλλὰ εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...*» μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον (ἢ τῆς ἑορτῆς), τοῦ ἄγίου (ἢ τῶν ἄγίων) τῆς ἡμέρας, ἀν δικαιοῦται, καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ· ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας ἢ τὰ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ ὁριζόμενα. «*Ἄξιον ἔστιν*». Ἐὰν δὲ ὄντιος τῆς ἡμέρας εἶναι ἑορταζόμενος, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν αὐτοῦ, εἰ δ' ἄλλως τὸ τῆς ἡμέρας (ἐν Σαββάτῳ «*Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι*») [μόνον εἰς τὰ μεθέορτα δυνατὸν νὰ ψαλῇ καὶ τὸ κοινωνικὸν τῆς προολαβούσης ἑορτῆς]. «*Εἴδομεν τὸ φῶς*». «*Πληρωθήτω*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

4) ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑ

§64. Εἰς ἑκάστην λειτουργίαν ψάλλονται ἐν ἀρχῇ ἢ τοίᾳ ἀντίφωνα ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὁρίζει τὰ ἀρχαῖα ἢ «*συνήθη*» ἀντίφωνα διὰ πάσας τὰς ἀπλᾶς καθημερινάς (βλ. καὶ ἐνταῦθα §29)· διὰ δὲ τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτὰς ὁρίζει ἀπαραιτήτως τὰ εἰδικὰ αὐτῶν ἀντίφωνα, ἐνῷ διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς μνήμας ἄγίων τὰ τυπικὰ (ψαλμοὶ φ' καὶ

ομε') μετὰ τροπαρίων εἰς τοὺς μακαρισμούς, ἀλλ' εἰς τὰς περισσοτέρας ἐνορίας προτυμῶνται ἀντὶ τῶν τυπικῶν τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐναρμονιζόμενα καλλίτερον μὲ τὴν δομὴν τῆς λειτουργίας καὶ χάριν συντομίας.

§65. **Ἀντίφωνα** εἶναι κυρίως οἱ ψαλμικοὶ στίχοι, καὶ ὅχι μόνα των τὰ ἐφύμνια· ἐπομένως ἀπαραιτήτως εἰς ἔκαστον ἀντίφωνον πρέπει νὰ λέγονται οἱ στίχοι αὐτοῦ. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα δύνανται νὰ ψάλλονται καὶ ἐν Κυριακῇ (κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν) ἢ ἐν μνήμῃ ἄγιον. Ἐκαστον ἀντίφωνον πρέπει νὰ κατακλείεται μὲ Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ δὲ ἐφύμνιον τοῦ γ' ἀντιφώνου τῶν καθημερινῶν πρέπει νὰ ἔχῃ περιεχόμενον δεσποτικὸν διὰ τὸν ἐν τῇ μοδφῇ τοῦ Εὐαγγελίου εἰσερχόμενον Κύριον, καὶ νὰ μὴ εἶναι ἀναφερόμενον εἰς ἄγιον (πρβλ. T.M.E., Προθεωρία §37). (Διὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἄχρι τῆς ἀποδόσεως ὅρα ἐνταῦθα §63.)

§66. **Τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ** δύνανται νὰ λέγονται καὶ ἐν καθημερινῇ, κατὰ τὴν μοναστηριακὴν τάξιν καὶ τὴν Παρακλητικὴν, καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῶν δεσποτικῶν ἐօρτῶν, ἐν αἷς ἀπαραιτήτως λέγονται ἀντίφωνα· ἀλλ' εἰς τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν δύνανται νὰ ψαλοῦν τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς συνάπτονται τροπάρια ὡς ἔξης. 1- Ἐν ταῖς καθημεριναῖς τὰ 6 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς. 2- Ἐν ἐօρτῃ ἢ μνήμῃ ἄγιον, ἐκτὸς Κυριακῆς, ἢ γ' καὶ ἡ ζ' ὥδη τοῦ κανόνος εἰς 8· ἀν ὑπάρχουν δύο κανόνες, ἢ γ' ὥδη τοῦ α' κανόνος καὶ ἡ ζ' ὥδη τοῦ β'. 3- Εἰς τὰς ἀπλᾶς Κυριακάς τὰ 8 ἀναστάσιμα τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς. 4- Εἰς Κυριακὴν μετὰ ἐօρτῆς ἢ μεθέօρτον ἢ μετὰ μνήμης ἄγιον 4 ἀναστάσιμα τροπάρια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὥδης τῆς ἐօρτῆς ἢ τοῦ ἄγιου· ἀν ἡ ἐօρτὴ ἢ ὁ ἄγιος ἔχῃ δύο κανόνας, 4 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, [4 ἐκ τῆς γ' ὥδης τοῦ α'] καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὥδης τοῦ β' κανόνος. 5- Ἐν Κυριακῇ μεθεόρτῳ ἢ Τριψάριον ἢ Πεντηκοσταρίου μετὰ μνήμης ἄγιου, 4 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, 4 ἐκ τῆς γ' ὥδης τῆς ἐօρτῆς καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὥδης τοῦ ἄγιου. Εἰδικώτεραι διατάξεις ἀναφέρονται εἰς τὸ T.M.E. δι' ἐκάστην περίπτωσιν.

**ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ KOINA
ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ**

Σημείωσις. Ὄπου ὑπάρχει τὸ σύμβολον (...), τίθεται τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου ἀγίου.

Εἰς ἀπόστολον, ἥχος γ'.

Ἀπόστολε ἄγιε (...), πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

(Ἐὰν εἴναι εὐαγγελιστής, προστίθεται) Ἀπόστολε ἄγιε καὶ εὐαγγελιστὰ (...), πρέσβευε...

Εἰς ἀποστόλους, ἥχος γ'.

Ἀπόστολοι ἄγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς προφήτην ἥ δικαιον, ἥχος β'.

Τοῦ προφήτου σου [(ἢ) Τοῦ δικαίου σου] (...), τὴν μνήμην Κύριε ἔορτάζοντες, δι’ αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μνήμην μάρτυρος, ἥχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο μάρτυρς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἴκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μνήμην μαρτύρων, ἥχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Οι μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἴκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερον, ἥχος α'.

Τὰς ἀληγδόνας τῶν ἀγίων, ἀς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἵσαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

**Εἰς μνήμην γυναικὸς μάρτυρος,
ἥχος δ' ἦ πλ. δ'.**

‘Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου πιθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζῆσω ἐν σοί, ἀλλ’ ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· αὐτῆς πρεσβείας ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱεράρχην μάρτυρα, ἥχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὔρεις θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἴματος, ἱερομάρτυρις (...), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱεράρχην μάρτυρα ἀποστολικὸν πατέρα, ἥχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, ἱερομάρτυρις (...); πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱεράρχην ὄσιον, ἥχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα προαότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα (...), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς ἱεράρχην, ὄσιον, διδάσκαλον ἦ ὁμολογητήν,
ἥχος πλ. δ'.**

‘Ορθοδοξίας ὄδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων [(ἢ) τῶν μοναχόντων] θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, (...) [ἢ] (πάτερ) σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ὄσιον, ἥχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν (...). νηστείᾳ ἀγρυπνίᾳ προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ τὰς ψυχάς, τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ίάματα.

Εἰς ὄσιαν γυναικα, ἥχος πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ’ εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορῶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· δι’ ὅ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσίᾳ (...) τὸ πνεῦμά σου.

Εἰς ἱεράρχας καὶ ὄσιον, ἥχος δ΄.

Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ’ ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΣΥΝΤΟΜΑ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟ «ΚΑΙ ΝΥΝ»
ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Ταῦτα ψάλλονται εἰς τὸ Καὶ νῦν –συνήθως εἰς τὴν λιτήν καὶ τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ, σπανίως δὲ εἰς τὸν ὅρθρον– ὑστερον ἀπὸ τὸ δοξαστικόν, ὅσάκις ἄγομεν ἐόρτιον μνήμην ἀγίου τινός.

῾Ηχος α΄.

Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία παρθένε.

῾Ηχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

“Ηχος γ’.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἔστι· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δουλῶν σου.

“Ηχος δ’.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαπτε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

“Ηχος πλ. α’.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρεντον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

“Ηχος πλ. β’.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀλήθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· πρέσβευε δέσποινα μετὰ...*, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* τῶν ἀποστόλων ἡ τοῦ ἀγίου ἡ τοῦ ὁσίου ἡ τῆς ἀθληφόρου κ.λπ..

“Ετερον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

“Ηχος πλ. δ’.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

“Ετερον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑΙ

*	Οι δι' ἀστερίσκου σημειούμενοι κληρικοί τελοῦν ἐν ἀποσπάσει εἰς ἄλλην ἐνορίαν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἔξωτερικοῦ.
Α.Δ.	Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Α.Ε.Ι.	Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικόν Ἰδρυμα
αἱ.	αἱών
ἄμ.	ἄμισθος
Ἄν.	ἀνώτερος
ἀναπλ.	ἀναπληρωτής
Α.Π.Θ.	Ἄριστοτελείον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης
Ἄρχιμ.	Ἄρχιμανδρίτης
Γ.Γ.	Γενική Γραμματεία
Γρ.	Γραφεῖον
Γ.Φ.Τ.	Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον Τεράς Μητροπόλεως
ΔΕ	Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως
Δ.Ι.Σ.	Διαρκής Τερά Σύνοδος
δόκ.	δόκιμος
Δρ	Διδάκτωρ
Δ.Σ.	Διοικητικόν Συμβούλιον
Δ/νσις	Διεύθυνσις
Δ/ντής, Δ/ντρια	Διευθυντής, Διευθύντρια
ἐ.ἀ.	ἐν ἀποστρατείᾳ
Ε.Ε.Σ.	Ἐλληνικός Ἐρυθρός Σταυρός
Ἐκκλ.	Ἐκκλησιαστικός
Ε.Κ.Υ.Ο.	Ἐκκλησιαστική Κεντρική Υπηρεσία Οἰκονομικῶν
Ε.Δ.Α.Σ.	Ἐλληνική Αστυνομία
Ἐπισκ. (ἢ Ἐπ.)	Ἐπισκοπή/Ἐπίσκοπος
ἐτ.	ἐτος/ἐτους
Ἐσ.	Ἐσωτερικός
Ε.Φ.Τ.	Ἐνοριακά Φιλόπτωχα Ταμεῖα
Θ. ἢ θεολ.	Θεολογία/θεολογικός
Θεοφ.	Θεοφιλέστατος
Τ.	Τερός
ἴδρ.	Ίδρυσις/ίδρυμα
Ι.Ε.Κ.	Ινστιτούτον Ἐπαγγελματικῆς Καταρτίσεως
Τερομ.	1) Τερομάρτυς (εἰς τὸ ἀγιολόγιον), 2) Τερομόναχος (εἰς τό διοικητικόν)
Τ.Μ.	Τερά Μονή
Τ. Μητρ.	Τερά Μητρόπολις
Τ.Ν.	Τερός Ναός

Τ.Σ.	Ίερά Σύνοδος
Τ.Σ. Ι.	Ίερά Σύνοδος τῆς Ιεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Καθ.	Καθηγητής
Κατ.	Κατώτερος
Κ.Δ.Σ.	Κεντρικόν Διοικητικόν Συμβούλιον
κ.λ.	κατά λέξιν
κ.λπ.	καί τά λοιπά
Μ.	1) Μονή, 2) Μέγας
Μακ.	Μακαριώτατος
μον.	Μοναχός
μαθ.	μαθηταί
Ν.	1) Νέος, 2) Νόμος/νομικός
Ν.Σ.Κ.	Νομικόν Συμβούλιον τοῦ Κράτους
Οίκον.	Οίκονόμος
Οίκουμ.	Οίκουμενικός
Παν.	Πανεπιστήμιον
Πανιερ.	Πανιερώτατος
ΠΕ	Πανεπιστημιακῆς Ἐκπαιδεύσεως
περ.	περιοδικόν
Πρεσβ.	Πρεσβύτερος
Πρωτοπ.	Πρωτοπρεσβύτερος
Π.Σ.Ε.	Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν
πτ.	πτυχιούχος
Ρ/Σ	Ραδιοφωνικός Σταθμός
ΡΤ/Σ	Ραδιοτηλεοπτικός Σταθμός
Σ.Ε.	Συνοδική Ἐπιτροπή
Σεβ.	Σεβασμιώτατος
Σ.τ.Ε.	Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας
συντ.	συνταξιοῦχος
Τ.Ε.	Τεχνολογικῆς Ἐκπαιδεύσεως
Τ.Ε.Ι.	Τεχνολογικόν Ἐκπαιδευτικόν Ἰδρυμα
Τηλ.	Τηλέφωνον/τηλεφωνικός
Τ.Κ.Π.	Τυπικόν Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Τ.Μ.Ε.	Τυπικόν Μεγάλης Ἐκκλησίας (ύπό Γ. Βιολάκη, Κωνσταντινούπολις 1888)
Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.	Ταμεῖον Προνοίας Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος
Τ/Σ	Τηλεοπτικός Σταθμός
ΥΕ	Ὑποχρεωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως
‘Υ.Θ.	Ὑπεροχαγία Θεοτόκος
Φ.	Φιλολογία/Φιλοσοφία
Φ.Ε.Κ.	Φύλλον Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως
Φορ.	φορητόν

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ
ΚΑΙ
ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
2019

«Τὴν δὲ τοῦ ἡλίου ἡμέραν κοινῇ πάντες τὴν συνέλευσιν ποιούμεθα, ἐπειδὴ πρώτη ἔστιν ἡμέρα ἐν ᾧ ὁ Θεός, τὸ σκότος καὶ τὴν ψλην τρέψας, κόσμον ἐποίησε, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἡμέτερος σωτῆρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκ νεκρῶν ἀνέστη».

(Ιουστίνου Ἀπολογία Α' 67,7)

«Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ».
(Ψαλμ. 95,2)

«Ἐναγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με... κηρῦξαι ἐν αυτὸν Κυρίου δεκτόν».

(Λουκ. δ' 19-20. Ἡσ. ξα' 1-2)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ημ.	ΤΗχος	Έωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εναγγ. Άναγνώσματα
6	—	—	Ἐορτῆς Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7	Ἐορτῆς Μτθ. γ' 13-17
13	πλ. δ'	ΙΑ'	Κυρ. μετά τὰ Φῶτα Ἐφεσ. δ' 7-13	Κυρ. μετά τὰ Φῶτα Μτθ. δ' 12-17
20	α'	Α'	Ὀσίου Β' Κορ. δ' 6-15	Κυριακῆς ΙΒ' Λουκᾶ Λκ. ιζ' 12-19
27	β'	Β'	Ιεράρχου Ἐβρ. ζ' 26-η' 2	Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ Λκ. ιθ' 1-10

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ημ.	ΤΗχος	Έωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εναγγ. Άναγνώσματα
3	γ'	Γ'	Κυριακῆς Ιζ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. ζ' 1-10	Κυριακῆς Ιζ' Ματθαίου Μτθ. κε' 14-30
10	δ'	Δ'	Ιερομάρτυρος Β' Τιμ. β' 1-10	Κυριακῆς ΙΖ' Ματθαίου Μτθ. ιε' 21-28
17	πλ. α'	Ε'	Κυριακῆς ΑΓ' Ἐπιστολῶν Β' Τιμ. γ' 10-15	Κυρ. Τελώνου & Φαρισαίου Λκ. ιη' 10-14
24	πλ. β'	ζ'	Προδρόμου Β' Κορ. δ' 6-15	Κυριακῆς Ἀσώτου Λκ. ιε' 11-32

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ημ.	ΤΗχος	Έωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εναγγ. Άναγνώσματα
3	βαρὺς	Z'	Κυριακῆς Ἀπόκρεω Α' Κορ. η' 8-θ' 2	Κυριακῆς Ἀπόκρεω Μτθ. κε' 31-46
10	πλ. δ'	H'	Κυριακῆς Τυροφάγου ‘Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4	Κυριακῆς Τυρινῆς Μτθ. ζ' 14-21
17	α'	Θ'	Κυριακῆς Α' Νηστειῶν Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40	Κυριακῆς Α' Νηστειῶν Ιω. α' 44-52
24	β'	I'	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν Ἐβρ. α' 10-β' 3	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν Μρ. β' 1-12
31	γ'	ΙΑ'	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν Ἐβρ. δ' 14-ε' 6	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν Μρ. η' 34-θ' 1

ΔΤΡΙΔΙΟΣ

Ημ.	ΤΗχος	Έωθ.	Αποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
7	δ'	A'	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν Ἐβρ. ζ' 13-20	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν Μρ. θ' 17-31
14	πλ. α'	B'	Κυριακῆς Ε' Νηστειῶν Ἐβρ. θ' 11-14	Κυριακῆς Ε' Νηστειῶν Μρ. τ' 32-45
21	—	—	Κυριακῆς Βαΐων Φλιπ. δ' 4-9	Κυριακῆς Βαΐων Ἰω. ϕ' 1-18
28	—	—	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ Πρξ. α' 1-8	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ Ἰω. α' 1-17

ΜΑΪΟΣ

Ημ.	ΤΗχος	Έωθ.	Αποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
5	—	A'	Κυριακῆς Β' Πράξεων Πρξ. ε' 12-20	Ἐορτῆς Ἰω. κ' 19-31
12	β'	Δ'	Κυριακῆς Γ' Πράξεων Πρξ. ζ' 1-7	Κυριακῆς Μυροφόρων Μρ. ιε' 43-ιζ' 8
19	γ'	E'	Κυριακῆς Δ' Πράξεων Πρξ. θ' 32-42	Κυριακῆς Παραλότου Ἰω. ε' 1-15
26	δ'	Z'	Κυριακῆς Ε' Πράξεων Πρξ. ια' 19-30	Κυριακῆς Σαμαρείτιδος Ἰω. δ' 5-42

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ημ.	ΤΗχος	Έωθ.	Αποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
2	πλ. α'	H'	Κυριακῆς Σ' Πράξεων Πρξ. ιζ' 16-34	Κυριακῆς Τυφλοῦ Ἰω. θ' 1-38
9	πλ. β'	I'	Κυριακῆς Ζ' Πράξεων Πρξ. κ' 16-18, 28-36	Κυριακῆς Πατέρων Ἰω. ιζ' 1-13
16	—	—	Κυριακῆς Η' Πράξεων Πρξ. β' 1-11	Πεντηκοστῆς Ἰω. ζ' 37-52, η' 12
23	πλ. δ'	A'	Κυρ. Α' Ἐπιστ. – Ἀγίων Πάντων Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2	Κυριακῆς Α' Ματθαίου Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30
30	α'	B'	Δώδεκα Ἀποστόλων Α' Κορ. δ' 9-16	Δώδεκα Ἀποστόλων Μτθ. θ' 36, ι' 1-8

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
7	β'	Γ'	Άγιας Γαλ. γ' 23-δ' 5	Κυριακῆς Γ' Ματθαίου Μτθ. ζ' 22-33
14	γ'	Δ'	Κυριακῆς Πατέρων Τίτ. γ' 8-15	Κυριακῆς Πατέρων Μτθ. ε' 14-19
21	δ'	Ε'	Κυριακῆς Ε' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ι' 1-10	Κυριακῆς Ε' Ἐπιστολῶν Μτθ. η' 28-θ' 1
28	πλ. α'	ζ'	Κυριακῆς Ζ' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ιβ' 6-14	Κυριακῆς Ζ' Ματθαίου Μτθ. θ' 1-8

ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
4	πλ. β'	Z'	Κυριακῆς Ζ' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ιε' 1-7	Κυριακῆς Ζ' Ματθαίου Μτθ. θ' 27-35
11	βαρύς	H'	Κυριακῆς Η' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. α' 10-17	Κυριακῆς Η' Ματθαίου Μτθ. ιδ' 14-22
18	πλ. δ'	Θ'	Κυριακῆς Θ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. γ' 9-17	Κυριακῆς Θ' Ματθαίου Μτθ. ιδ' 22-34
25	α'	I'	Κυριακῆς Ι' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. δ' 9-16	Κυριακῆς Ι' Ματθαίου Μτθ. ιζ' 14-23

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
1	β'	ΙΑ'	Ινδίκτου Α' Τιμ. β' 1-7	Ινδίκτου Λκ. δ' 16-22
8	γ'	A'	Κυριακῆς πρὸ Υψώσεως Γαλ. ζ' 11-18	Κυριακῆς πρὸ Υψώσεως Ιω. γ' 13-17
15	δ'	B'	Κυρ. μετὰ τὴν Υψώσιν Γαλ. β' 16-20	Κυρ. μετὰ τὴν Υψώσιν Μρ. η' 34 - θ' 1
22	πλ. α'	Γ'	Κυριακῆς ΙΔ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. α' 21-β' 4	Κυριακῆς Α' Λουκᾶ Λκ. ε' 1-11
29	πλ. β'	Δ'	Κυριακῆς ΙΕ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. δ' 6-15	Κυριακῆς Β' Λουκᾶ Λκ. ζ' 31-36

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
6	βαρὺς	Ε'	Κυριακῆς Ιζ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. ζ' 1-10	Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ Λκ. ζ' 11-16
13	πλ. δ'	ζ'	Κυριακῆς Πατέρων Τίτ. γ' 8-15	Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ Λκ. η' 5-15
20	α'	Ζ'	Οσίου Γαλ. ε' 22-ζ' 2	Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ Λκ. η' 27-39
27	β'	Η'	Κυριακῆς ΙΘ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9	Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ Λκ. η' 41-56

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
3	γ'	Θ'	Κυριακῆς Κ' Ἐπιστολῶν Γαλ. α' 11-19	Κυριακῆς Ε' Λουκᾶ Λκ. ιζ' 19-31
10	δ'	Ι'	Κυριακῆς ΚΑ' Ἐπιστολῶν Γαλ. β' 16-20	Κυριακῆς Η' Λουκᾶ Λκ. ι' 25-37
17	πλ. α'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΚΒ' Ἐπιστολῶν Γαλ. ζ' 11-18	Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ Λκ. ιβ' 16-21
24	πλ. β'	Α'	Κυριακῆς ΚΓ' Ἐπιστολῶν Ἐφεσ. β' 4-10	Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 18-27

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Άποστ. Άναγνώσματα	Εύαγγ. Άναγνώσματα
1	βαρὺς	Β'	Κυριακῆς ΚΔ' Ἐπιστολῶν Ἐφεσ. β' 14-22	Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 35-43
8	πλ. δ'	Γ'	Κυριακῆς ΚΕ' Ἐπιστολῶν Ἐφεσ. δ' 1-7	Κυριακῆς Ι' Λουκᾶ Λκ. ιγ' 10-17
15	α'	Δ'	Ἄγιου Β' Τιμ. α' 8-18	Κυριακῆς ΙΑ' Λουκᾶ Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14
22	β'	Ε'	Κυρ. πρὸ Χριστουγέννων Ἐβρο. ια' 9-10, 32-40	Κυρ. πρὸ Χριστουγέννων Μτθ. α' 1-25
29	γ'	ζ'	Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν Γαλ. α' 11-19	Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν Μρ. β' 13-23

ΓΕΝΙΚΑΙ ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΔΙΑΤΔΞΕΩΝ

1. Τὸ ἑτήσιον Κανονάριον τῶν Διπτύχων βασίζεται εἰς τὸ ἰσχῦν Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε.), συνταχθὲν ὑπὸ Γ. Βιολάκη, Κων/πολις 1888. Σκοπὸς τοῦ Κανοναρίου εἶναι ἡ σωστὴ ἐρμηνεία καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ Τ.Μ.Ε., καὶ ὅπου χρειάζεται, ἡ διασάφησις καὶ συμπλήρωσίς του, λαμβανομένων ὑπόψιν καὶ τῶν κρατούντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος (ἐκ Συνοδιῶν ἀποφάσεων, λειτουργικῶν ἔθιμων κ.λπ.).

2. Ἡ ἐπαρκὴς γνῶσις τῆς Προθεωρίας καὶ τῶν λοιπῶν βασικῶν διατάξεων τοῦ Τ.Μ.Ε., καθὼς καὶ τῆς εἰδικῆς ὁρολογίας τοῦ Τυπικοῦ, εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ὁρθὴν κατανόησιν καὶ χρῆσιν τοῦ Κανοναρίου.

3. Ὁσαύτως εἶναι ἀναγκαία ἡ πλήρης καὶ συνολικὴ μελέτη τῶν ἐν τῷ Κανοναρίῳ διατάξεων καὶ σημειώσεων πασῶν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους, καθὼς καὶ ἡ ἔγκαιρος προετοιμασία πρὸ ἐκάστης ἀκολουθίας, καὶ ὅχι ἡ ἀποσπασματική, πρόχειρος καὶ ἐπὶ τροχάδην ἀνάγνωσίς του. Τὸ Κανονάριον (καὶ τὸ Τυπικὸν ἐν γένει) δὲν εἶναι «τυφλοσύρτης».

4. Τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως Κων/ου Παπαγιάννη, ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἐν Ἀθήναις 2006), ἐπίσης συμβάλλει εἰς τὴν ἀρτιωτέραν γνῶσιν τῶν περὶ τὸ Τυπικὸν θεμάτων.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανοναρίου (καὶ παντὸς ἐν γένει Τυπικοῦ) δι’ ἐκάστην ἡμέραν τοῦ ἔτους συντάσσονται κατὰ κύριον λόγον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἰ. ἀκολουθιῶν τῶν καθιερωμένων Μηναίων καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ἐκκλησίας.

6. Διὰ τὴν τέλεσιν τοπικῶν ἑορτῶν καὶ ἀκολουθιῶν, πέροι τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐν χρήσει λειτουργικῶν βιβλίων, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὴ ἑόρτιος ἀκολουθία (συνήθως ἐν ἴδιαιτέρῳ τεύχει). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη τὸ τυπικὸν τῆς ἡμέρας προσαρμόζεται ἀναλόγως καὶ τηρεῖται ἡ τάξις τῆς εἰδικῆς ἀκολουθίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς διατάξεις παρομοίων περιπτώσεων τοῦ ἐπισήμου Τυπικοῦ.

ΜΗΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΓΔΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 14

1. Τρίτη. ἡ Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον»· ἀπόλυτικος «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ...»

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ σωτῆρ» (δις) καὶ «Οὐκ ἐπησχύνθη» (ἄπαξ), καὶ τοῦ ἄγιου Βασιλείου 3 προσόμοια «Ο ἐπωνύμως κληθεὶς» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἄγιου «Σοφίας ἐραστής», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ σωτῆρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἄγιου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα: α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν», β) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», Δόξα, τοῦ ἄγιου «Ο τὴν χάριν τῶν θαυμάτων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Οὐκ ἐπησχύνθη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυτικος «Ο ἐν τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

* Εἰς τὰς ἑορτασίμους ἀκολουθίας μετὰ τὴν εἰσόδον τοῦ ἑσπερινοῦ συχνάκις ὑπάρχουν στιχηρά ἰδιόμελα διὰ τὴν λιτήν· κατὰ τὰς διατάξεις ὅμως τοῦ Τ.Μ.Ε. εἴθισται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς νὰ μὴ τελῆται λιτὴ ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ἀλλὰ τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἴδιόμελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ὥχου, καὶ τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «Ο μὴ εἰσερχόμενος» (ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ ἰεράρχου», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρημῶν) μὲ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεός» καὶ τοῦ ἁγίου (ἄνευ εἰρημῶν) μὲ στίχον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ»· ἀπὸ γ' καὶ σ' ὁδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρημοὶ τῆς θ' ὁδῆς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Άπορεῖ πᾶσα γλώσσα» καὶ «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αὗνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

EISODIKON «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ο τῶν ὅλων Κύριος» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ὁδήν). Τρισάγιον.

ANAGNOSMATA. Ἀπόστολος: 1ης Ιαν., «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται» (Κλσ. β' 8-12). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυτις ως ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

**Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας
ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους***

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτίκια:
τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»,
καὶ τοῦ ἄγίου «Ἐις πᾶσαν τὴν γῆν»,
κοντάκιον τῆς ἴνδικτου, ἥχος δ', πρὸς τὸ «Οὐ νψωθείς»,
«Οὐ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, / Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, / τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον / σώζων τῷ
ἔλεει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίμον, / πάντας τοὺς λατρεύοντας
σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ / καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, / εὔφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον».

Ἐνθὺς ἡ δοξολογία (ἐπιλογὴ στίχων), μεθ' ἦν αἱ ἔξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἐν τοιπολοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἐκτῆς αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἦν ψάλλουν αὐτὸ ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχοίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

* Ἀναλυτικὰ διατάξεις διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπισήμων τελετῶν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Ἐπίσημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἄγιαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἴδιᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὅντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὅντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μαρτυρίᾳ καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγιαθε Δεσπότα, τὴν εἰσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὅμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαίᾳ τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐτεβές ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγώγησον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς δλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλήσιᾳ, ἥν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχοιστον ἡμῶν στρατόν ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυτισις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

2. Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύτει» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰδομοὶ τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθού ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ὁρίθροις σήμερον».

2. Τετάρτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ρώμης († 335), Θεαγένους († 320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Σεραφὶμ ἐν Σάρωφ († 1833).

Ἄποστολος: προεόρτιος, Τετ. κα' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Κησ. α' 18-23).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Πέμπτης διακαινοσίμου (Ιω. γ' 1-15).

3. Πέμπτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἄποστολος: παραμειφθεῖς, Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων (Β' Τιμ. δ' 5-8).

Εὐαγγέλιον: παραμειφθέν, Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων (Μρ. α' 1-8).

4. Παρασκευή (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἀγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου. Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὅρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» (ἄπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλη) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι (βλέπε ταύτας εἰς τὸ Μηναῖον μετὰ τὸν ὅρθρον τῆς 5ης Ἱαν.). Εἰς τὴν α' ὥραν «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἀρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (τυπικὸν 6ης Ἱαν., §1), ἀλλὰ σήμερον ἀντὶ τοῦ «Ἀπεστρέψετο ποτὲ» λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἴδιόμελα τῶν ὥρῶν, ὁ διάκονος ἡ ὁ ἰερεὺς θυμιᾶ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατέζίου»).

Ωρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἴδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει εἰς ἥχον πλ. α' Δόξα Πατρῷ, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀνα-

γνώστης Ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐ-
λαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὑφος τοῦ Ἀποστόλου διλόκληρον τὸ δοξα-
στικὸν «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην» (ὅ πρῶτος στίχος «Τὴν
χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «Καὶ
δεῦρο στήθι μεθ' ἥμιῶν» ἐπαναλαμβάνονται τοῖς, οἵ δὲ λοιποὶ¹
στίχοι λέγονται ἄπαξ), καὶ εἴτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν
οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστο-
λος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα
Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορί-
αις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ)
ἀπόλυτις, μὴ ἐπιτελουμένης σήμερον λειτουργίας.

Εἰδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

5. Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων. Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύ- ρων († 305), Συγκλητικῆς ὁσίας († 350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ
τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται
ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Κύριε Θεέ μου» (μετὰ τῶν εἰρημῶν
αὐτοῦ)· ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρημὸς τῆς θ' φόδης «Μὴ ἐποδύρεσθε
μάτην», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἄπεστρέφετο
ποτὲ» ἄπαξ.

Εἰς τὸν ὅρθον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον
«Ἄπεστρέφετο ποτέ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· καθίσματα, ὁ
ν' ψαλμὸς χῦμα, κανόνες καὶ τὰ λοιπά ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀντὶ²
καταβασιῶν* ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ εἰρημοὶ τῆς γ', σ',
καὶ η' φόδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρημὸς
τῆς θ' «Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν»· ἔξα-
ποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἰνους ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.
«Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν

* Τὸ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν δης Ἱαν. §22) δοῖξει μὲν ἐνταῦθα καταβασίας καὶ
δοξολογίαν μεγάλην, ἀλλὰ ἡ διάταξις αὕτη ἀντιφάσκει πρὸς ἐπομένην διά-
ταξιν (§31), ἔνθα ὁρθῶς δοῖξει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώ-
των ἀνευ καταβασιῶν καὶ μετὰ δοξολογίας μικρᾶς. Ἀνευ καταβασιῶν ὁρί-
ζει ώσαύτως καὶ εἰς τὰς ἀντιστοίχους περιπτώσεις τῶν Χριστουγέννων (25
Δεκ. §24 καὶ §32· παράβαλε Προθεωρίαν §27 καὶ §34, καὶ τὴν Διάταξιν τῆς
καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας §2).

αῖνων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «΄Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «΄Απεστρέφετο ποτὲ» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ «συνήθη» (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §29)· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «΄Απεστρέφετο ποτὲ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «΄Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον»· Ἀπόστολος: Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, «Οἱ καλᾶς διακονήσαντες» (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής» (Μτθ. γ' 1-6), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἴ. Χρυσοστόμου «΄Αξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «΄Αγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσίς ἀλληλούια».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἅγιασμός, ὃς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἅγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τοὺς ἐν τῷ ἥγιασμένῳ ὅντας τὸν τίμιον Σταυρὸν ὁρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «΄Ἐν Ιορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε», τὸ ὄποιον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἴτα ὁντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἥγιασμένου ὅντας ψάλλων (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὸ κοντάκιον «΄Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον». Εἴτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἀγιασθῇ, ἐνῷ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἰδιόμελον «΄Ανυμνήσωμεν οἵ πιστοί».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα «΄Εἴ τὸ ὄνομα Κυρίου» (γ')· ἀπόλυσις «΄Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἴδησις. «΄Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐσθίομεν ἔλαιον, πίνομεν καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ» (Τυπικὸν πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου, 1851, σ. 88).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «΄Απεστρέφετο ποτέ»· κοντάκιον «΄Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

Εἴδησις. Σήμερον «οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν» ἐν τε τῷ ἐσπερινῷ τῷ τε ὁρθῷ καὶ τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Υπέκλινας κάραν».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς Ἰλαρόν». Προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· μετ' αὐτὸ δὲ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ». Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξε' (66ον) ψαλμοῦ, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, δὲ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» ὀλόκληρον. Εἴτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «Εἶπεν Ἡλίας»· μετ' αὐτὸ δὲ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ δόποίου «Ποῦ γὰρ εἰχε τὸ φῶς σου λάμψαι» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ηβ' (92ον) ψαλμοῦ «Ο Κύριος ἐβασίλευσεν», ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, δὲ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὀλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παρεγένετο Νεεμάν», μετὰ τὸ ὄποιον (ἄνευ συναπτῆς καὶ τρισαγίου) τὸ προκείμενον καὶ δὲ Ἀπόστολος τοῦ ἑσπερινοῦ, «Ἐλεύθερος ὁν ἐκ πάντων» (Α' Κορ. θ' 19-27). Εὐαγγέλιον τὸ τῆς θ' ὥρας, «Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ» (Λκ. γ' 1-18). Η ἐκτενὴς καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ιορδάνῃ ποταμῷ» κ.λπ., μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸν ἐκ παρθένου ἥλιον».

«Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα ώς ὁκριβῶς ἔχουν εἰς τὸ Μηναῖον εἴτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» (γ'). [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθηματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου», τὸ προκείμενον «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λ.π., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ ἀμφότεροι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρημῶν) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἑκάστῃ ὥδῃ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ὁδῆς ἡ ὑπακοὴ «Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου». ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλᾶ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, οἱ εἰρημοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὁδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν εἴτα οἱ εἰρημοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ω τῶν ὑπέρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον»* καὶ ψάλλομεν τὰ ἴδιομελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Νάματα Ἰορδανία», Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ Χριστός». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς...»

META THN EISODON ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ», κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν».

* Όσακις ὑπάρχουν 6 στιχηρὰ διὰ τοὺς αἰνους, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς» καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ μὲ τοὺς στίχους τῶν αἰνῶν, χωρὶς νὰ προσθέτωμεν ἑτέρους στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, διότι οὐδέποτε προστίθενται στίχοι, ἐὰν δὲν ἔξαντληθοῦν οἱ στίχοι τοῦ ρον' ψαλμοῦ.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6ης Ἰαν., «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραγίνεται δὲ Ἰησοῦς» (Μτθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρε». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ιορδάνῃ».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εὐθὺς τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἅγιασμὸς ὡς χθές. Ἐν τέλει τὸ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον», μεθ' ὅ *«Εἴτη τὸ ὄνομα Κυρίου»*, *«Εὐλογία Κυρίου»* καὶ ἀπόλυτις ὡς χθές.

Σημειώσεις. 1) *Tὸ Μηναῖον*, τὸ ἵσχυον Τυπικὸν Βιολάκη (Τ.Μ.Ε. Ἰαν. 6, §3) καὶ ὅλα τὰ πάλαι τὸ Τυπικὰ ὁρίζοντα τὸν μέγαν Ἅγιασμὸν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (*Ιαν. 6η, ὑποσ. 4*), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

2) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἅγιασμός, ἐνῷ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλὰξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η' ὥδης «Τοιάδος ἡ φανέρωσις».

3) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ιανουαρίου ἀπόλυτις λέγεται ἡ τῆς ἔօρτης.

7. Δευτέρα (α' μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδοδόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Θεοφανείων §§5-7 καὶ 26).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ τὸ μέγα προσκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ιορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ιορδάνῃ». Ἀπόλυτισις «Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδοδόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Τὸ μεσονυκτικόν, ώς εἴθισται, καὶ ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Ἐκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, δὲ α' τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φόδης τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είρημοι «Στείβει θαλάσσης». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου (Τὴν τιμιωτέραν), ὁ είρημὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ώς χθές), εἴτα ή θ' φόδη τοῦ Προδρόμου μὲ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ο τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν», καὶ δὲ είρημὸς «Μεγάλυνον, ψυχή μου,... Ω τῶν ὑπέρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἰνους καὶ δοξαστικὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ώς χθές. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ Προδρόμου, 7ης Ιαν., «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπόλλω εἶναι» (Πρξ. ιθ' 1-8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βλέπει ὁ Ιωάννης τὸν Ἰησοῦν» (Ιω. α' 29-34). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ω τῶν ὑπέρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἐξι μνημόσυνον αἰώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ». Ἀπόλυσις ώς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ είρημοι τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων «Στείβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ιανουαρίου).

2. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἔως τῆς 13ης Ιαν. στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου».

8. Τρίτη. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀπτικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐις πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (γεν. τυπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. βῆ ἑβδ. ἐπιστ. (Ιακ. γ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαβ. διακαίν. (Ιω. γ' 22-23).

9. Τετάρτη. Πολυεύκτου μάρτυρος († 295)· Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. βῆ ἑβδ. ἐπιστ. (Ιακ. γ' 11-δ' 6).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. ιβ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. α' 9-15).

10. Πέμπτη. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης († 395), Δομετιανοῦ Μελιτινῆς († 602)· Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου οἰκονόμου Μεγ. Ἐκκλησίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. βῆ ἑβδ. ἐπιστ. (Ιακ. δ' 7-ε' 9).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

11. Παρασκευή. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου (529).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον ὅρθρον: τοῦ ὁσίου, Παρασκ. β' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Ακ. σ' 17-23). Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ» ἄπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, ὃ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. δ' ἑβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

12. Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα. Τατιανῆς μάρτυρος († 226)· Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων († 305).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναίου κατὰ τὴν τάξιν τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν (βλ. ἔμπροσθεν, γεν. τυπικαὶ διατάξεις §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμάτων αὐτῶν εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὃ ἐν Ιορδάνῃ». Ἀπόστολος Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, Κυρ. αξ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. σ'

10-17). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «΄Ανήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11). «΄Αξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «΄Αγαλλιάσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Έρμύλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων († 315). *΄Ηχος πλ. δ'*, ἐωθινὸν ia' (Τ.Μ.Ε., 6 Ιαν., §§27 καὶ 8-10).

Σημείωσις. Έν τῷ Μηναίῳ περιέχεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινά καὶ Ραϊθὼ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὖτοιν τὴν ἑορτήν. Κατὰ τὰς διατάξεις ὅμως τοῦ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν Θεοφανείων §§8-10) αἱ μὴ ἐορτάσιμοι ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου σήμερον καταλυμπάνονται λόγῳ τῆς Κυριακῆς καὶ ψάλλονται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «΄Ἐν Ίορδάνῃ»· κοντάκιον «΄Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ (διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μεθέορτα τῇ 13ῃ Ιαν.) τῆς ἑορτῆς 4 «Τὸν φωτισμὸν ἥμᾶν» κ.λπ. (ζήτει εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς δησ Ιανουαρίου), Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...» (ζήτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ιαν.), Καὶ νῦν, «΄Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἥμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» (λιτὴ δησ Ιανουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «΄Εξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «΄Ἐν Ίορδάνῃ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «΄Ο ἐν Ίορδάνῃ ὑπὸ Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἥμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου· τὰ τριαδικὰ «΄Αξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «΄Ἐν Ίορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια «΄Εξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «΄Ἐν Ίορδάνῃ». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰδομῶν καὶ δ α' τῶν Θεοφανείων (ἄνευ εἰδομῶν) μὲ στίχον «Δόξα σοι, δ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὧδης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μεθέορτον μεσώδιον κάθισμα. Ἀφ' οὐκέτι κοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοὶ «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὥραν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4, καὶ –διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον κατάλληλα μεθέορτα* – τὰ τῆς ἑορτῆς (6ης Ιαν.) 4 «Φῶς ἐκ φωτὸς» κ.λπ., μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔψυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπισω», β) «Τί σοι ἔστι, θάλασσα, ὅτι ἔψυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπισω;», Δόξα, τὸ ια' ἔωθινὸν «Φανερῶν ἔαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ...», εἰς δὲ τὸ γ' «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου») [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὧδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Ἐν Ἰορδάνῃ», καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

* Ός πρὸς τὰ ψαλτέα μεθέορτα τῶν αἰνῶν σημειοῦμεν τὰ ἔξης. α) Εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιγράφονται ὕμνοι τινὲς ὡς μεθέορτοι, ἀλλ' οὕτω καλοῦνται ὕμνοι τῆς ἑορτῆς, ἐφόσον ψάλλονται κατὰ τὴν μεθέορτον περιόδον. β) Εἰς τὰς μεθέορτους ἡμέρας ὑπάρχουν προσόμοια τινὰ (πρὸς τὰ «Αἱ ἀγγελικαὶ» καὶ «Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ») ὡς ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ ὅρθου, τὰ ὅποια κατ' ἀκρίβειαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «Πᾶσα πνοή» οὔτε εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέραξα», ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῇ Παρακλητικῇ καὶ ὡς γνωρίζουν καλῶς οἱ μύσται τῆς Ψαλτικῆς τέχνης. Βλ. καὶ Ήμερολόγιον τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ¹ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13) –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ· Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθήτω». «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυτις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

14. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Παϊθῷ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἄπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἰαν. 6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν.

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἅγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, καὶ εἴτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναῖον ἀπόλυτις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ἐν τῷ ὅρθῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Τὰ δεῖθρα ἡγίασας»· ἀφ' σ', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὅρθου, ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἥμερᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ τοῦ ἄγιασμοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ» καὶ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: μεθέορτος, Τετ. κα' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Κλσ. α' 18-23). Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαββάτου ε' ἐβδ. Πάσχα (Ἰω. i' 27-38). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ιορδάνῃ»· ἀπόλυτις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐτοίον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἀγίων) ἀρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητική.

2. Ἀπὸ αὐτοῖν ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ἔορτά-
ξεται ἄγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἔορτῆς «Χέρσον ἀβυσσο-
τόκον», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν»
(ζήτει 2 Φεβρ.).
- 15. Τρίτη.** Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβί-
του. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.
Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε
ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).
Ἄποστολος: ἡμέρα, Τρ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 20-ιγ' 2).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρίτη ιδ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 24-34).
- 16. Τετάρτη.** Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου
Πέτρου. Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλλης μαρ-
τύρων († 161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.
Ἄποστολος: ἀποστόλου, Σαφ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. β' 1-11).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ιδ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 35-41).
- 17. Πέμπτη.** † Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 356). Ἀντωνίου
ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ
ἐν Ἰωαννίνοις († 1838).
Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ
διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον
«Τὸν ξηλωτὴν Ἡλίαν» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν με-
γάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ
τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν δρθόν
Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμ. δ' ἑβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρε-
δόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὃ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως
καὶ ὃ τοῦ ἄγιον ἀνὰ 4. Καταβασίαι οἱ είρημοὶ «Χέρσον ἀβυ-
σσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθε-
νικήν». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Δεκ. 6, «Πείθεσθε τοῖς ἥγουμέ-
νοις» (Ἐβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: δόμοιως, Παρ. β' ἑβδ.
Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23).
Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».
- 18. Παρασκευή.** † Ἄθανασίου († 373) καὶ Κυρίλλου († 444) πα-
τριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.
Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ
διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν τὸ ἀπολυτίκιον

«΄Εργοις λάμψαντες» είς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὁρθορον, Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «΄Εγὼ εἰμὶ ἡ Θύρα» (Ιω. ι' 9-16). κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἀγίων καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: 18ης Ιαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν» (Ἐφρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «΄Υμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

19. Σάββατον. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρσενίου Κερύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ιουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ἵεροδιακόνου τοῦ Πατμίου.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Σαβ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Σαβ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 1-12).

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ. † Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀρτης. Ἡχος α', ἐωθινὸν α'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τῆς ἐρήμου πολίτης», κοντάκιον «Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριος».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 «Πάτερ Εὐθύμιε» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «΄Αφιερωθεὶς τῷ Θεῷ», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἴλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «΄Οσε πάτερ», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις» (Παρακλητική, ἥχος πλ. α', Σαββάτῳ ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν φραίνου ἔρημος», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «΄Αξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «Ἐνφραίνου ἔρημος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι»*, καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν εἴτα τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον καθισμα τοῦ ὁσίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἵ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰδομῶν) καὶ τοῦ ὁσίου (ἄνευ εἰδομῶν)· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», καὶ τὰ τοῦ ὁσίου μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἐν δύο ταῖς θελήσεσιν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόδημοια 3 «Οσιε πάτερ Εὐθύμιε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», β) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», Δόξα, τὸ α' ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν (βλέπε ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66)].

* Κατ' ἀρχαίαν τάξιν, ἂν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστάσιμου ἀπολυτικίου τοῦ ἥχου δὲν ψαλῇ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἢ εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς, τότε λέγεται ὡς θεοτοκίον εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας.

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἐνφράινου ἔρημος» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 20ῆς Ιαν. – τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε΄ ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς» (Β' Κορ. δ' 6-15)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Λουκᾶ [10 λεπρῶν], «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα» (Λκ. ις΄ 12-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

21. Δευτέρα. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 662), Νεοφύτου μάρτυρος († 305). Πατρόκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. ιε΄ ἑβδ. ἐπ. (Γαλ. β' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ιε΄ ἑβδ. Ματθαίου (Μρ. ε΄ 24-34).

22. Τρίτη. Τιμοθέου ἀποστόλου († 96), Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 628).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, 22as Ιανουαρίου (Β' Τιμ. α΄ 3-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. ιε΄ ἑβδ. Ματθαίου (Μρ. ζ΄ 1-7).

23. Τετάρτη. Κλήμεντος ἰερομάρτυρος ἐπισκ. Ἀγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος († 312), Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὁλύμπῳ († 1540).

Ἀπόστολος: παραπειφθείς, Κυρ. ε΄ ἐπιστ. (Ρωμ. ι΄ 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ιε΄ ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ζ΄ 7-13).

24. Πέμπτη. Ξένης ὁσίας (ε΄ αἱ.). Βαβύλα ἰερομάρτ. (γ΄ αἱ.), Φίλωνος ἐπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ ἐν Κύπρῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Πέμ. ιε΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ΄ 23-δ΄ 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. ιε΄ ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ζ΄ 30-45).

25. Παρασκευή. † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) († 390).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ο ποιμενικὸς αὐλὸς» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην

δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». Εἰς τὸν δῷρον Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. 1' 1-9)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ἵεράρχου· καταβασίαι «Χέρσον ἀβύνσσοτόκον»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αὖνων «Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλ. ἥχος α', Δευτέρα ἐσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν»· Ἀπόστολος: τοῦ ἵεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Ἐφρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ἰω. 1' 9-16)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

26. Σάββατον. Ξενοφῶντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (ζ' αι.). Κλήμεντος ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου († 1111).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 17-ε' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 1-13).

27. † KYRIAKH IE' LOYKA. † Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438). Ἦχος β', ἐωθινὸν β'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «KYPIE, EKEKRAZEA» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἀγίου «Οὐκ ἔδει σε, Χρυσόστομε», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Οσε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου» (βλέπε Σαβ. ἐσπέρας πλ. β' ἥχου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Ἡ τοῦ στόματός σου», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ.

καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου· (ἄν –κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε.– ψαλοῦν μετὰ τὸν κανόνα τὰ διὰ τὴν λιτήν ίδιομελα τῆς 13ης Νοεμ., τότε ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς λέγεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἴεράρχου «*Ἡ τοῦ στόματός σου*»).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν», καὶ τῆς β' στιχολ. μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ κάθισμα τοῦ ἄγιου «*Ως χρυσαγέζ*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Θεία ψήφω*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Κατεπλάγη Ἰωσήφ*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ α' τοῦ ἄγιου «*Πλοῦτον ἐναπέθου σῇ ψυχῇ*» ἄνευ τῶν εἰρημῶν ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἴτα τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἄγιου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...* Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τοῦ Μηναίου «*Ἄγαλλου, πόλις πόλεων*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Φρικτὴ ἡ προστασία σου*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἄγιου 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλώσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν*», Δόξα, τοῦ ἄγιου «*Πάτερ Χρυσόστομε*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οὗ ὡδῆς τοῦ α' κανόνος τοῦ Μηναίου].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «*Οτε κατῆλθες*», «*Ἡ τοῦ στόματός σου*» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ο μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπειτεν ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε΄ Λουκᾶ [τοῦ Ζαχαρίου], «Διήρχετο δὲ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ» (Λκ. ιθ' 1-10).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

28. Δευτέρα. Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ' αἱ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 28-ε' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ις' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 54-ζ' 8).

29. Τρίτη. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἰερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου († 107).

Ἀπόστολος: παραθειφθεῖς, Κυρ. κδ' ἐπιστ. (Ἐφεσ. β' 14-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. ις' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 5-16).

30. Τετάρτη. † Τῶν τριῶν ἰεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ἰερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὑρέσεως τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου (1823). Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τυπικὸν 30ῆς Ιανουαρίου §§1-3.)

Σημείωσις. Ως ὁρίζεται εἰς τὸ μηναῖον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἰερομάρτυρος Ἰππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «Μακαρίζομέν σε» (Παρακλητική, ἦχος πλ. α', Δευτέρα ἐσπέρας). Ἀπολυτήκιον μόνον τὸ α' «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῶν ἄγιων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ως τῶν ἀποστόλων ὅμοτροποι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀμφότερα τὰ ἀπολυτίκια τῶν ἄγιων «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, «Ως τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 30ῆς Ιανουαρίου «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως. Κα-

νόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν ἀγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρημῶν), ως εἰς τὸ Μηναῖον. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν» εἰς ἥχον β' εἰρημολογικόν, εἴτα ἡ θ' ὡδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρημοῦ «Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἀγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ως ἐν τῷ Μηναίῳ· ὁ εἰρημὸς «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμοιν σκιᾶ καὶ γράμματι». Ἐξαποστειλάρια καὶ αὗτοι ως ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἵσοδον, ἀπολυτίκια «Τοὺς τρεῖς μεγίστους» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τῶν ἀγίων, 18 Ἱαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἐβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, 30 Ἱαν., «Ὕμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως σύνηθες.

31. Πέμπτη. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων († 311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἔξι μαρτύρων († 251), Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτᾳ († 1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 24-30).

ΜΗΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

έχων ἡμέρας εἴκοσιν δύτες
Ἦ μέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13

1. Παρασκευή. Προεόρτια Ύπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος († 250). Βασιλείου Θεοσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 870), Ἀναστάσιου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου († 1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ο μάρτυρις σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἥχος δ', πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»

Ως ἀγκάλας σήμερον, πιστοί, καρδίας / ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάω λογισμῷ, / ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, / προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Σεπτ. 2 ('Ρωμ. η' 28-39)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. η' 1-10). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. "Οπου τιμᾶται ἐπισημότερον ὁ ἄγιος Τρύφων ἢ ὁ ἄγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου συμφάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ εἰόμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ύπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν φάλλεται Παρακλητική.

3. Ἐν τῇ νέᾳ ἑκδόσει τοῦ Μικροῦ Εὐχολογίου ὑπὸ τῆς Ἀποστ. Διακονίας (2013 καὶ ἔξῆς), εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ ἔχει προστεθῆ καὶ εἰδικὴ εὐχὴ διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ὕδατος.

2. Σάββατον. † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ο μάρτυρις σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἐσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦνται). Ἀπόστιχα τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, δὲ ἡτοί μασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν»· β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ». Τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Ἀπόλυσις «Οὐέν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ἄπαξ).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου τὸ τῆς ἑορτῆς, δὲ ζήτει Φεβρ. 2, «Ἡν ἀνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ» (Λκ. β' 25-32). Οὐ ν' ψαλμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Οὐ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου Τὴν τιμιωτέραν) εἰς τὴν θ' φόδην τὰ μεγαλυνάρια «Ἀκατάληπτον ἔστι» μέχοι τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρουνόν μου τὴν ψυχὴν» συμφάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης (δὲ εἰρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δίς), εἴτα δὲ εἰρμὸς «Θεοτόκε, ή ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ». Ἐξαποστειλάριον καὶ αὗτοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια». Μετὰ τὴν εἰσοδον ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Οὐ μήτραν παρθενικήν». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: 2ας Φεβρ., «Χωρίς πάσης ἀντιλογίας» (Ἐφρ. ζ' 7-17). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἄνιγγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β' 22-40). Εἰς τὸ

Ἐξαιρέτως τὸ «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι» (ἀντὶ τοῦ Ἀξιον ἔστι). Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν ἀλληλούια»)· «Εἴδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυτις ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Υπαπαντῆς, εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναίων προτάσσεται καθ' ἐκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἔως τῆς ἀποδόσεως στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς».

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων († 1822). Ἡχος γ', ἐωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., 2 Φεβρ., περίπτ. α' §§7-9).

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Υπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὧρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἀγίων μητέρων τῶν τριῶν Ιεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»· κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, μεθέορτα 3 «Ο ποιητής τῶν ἀπάντων» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρ.). Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο παλαιός ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί» (όμοιώς εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρ.)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐνύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «”Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς (3 Φεβρουαρίου) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρ.) ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' ὡδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεθέορτον μεσώδιον κάθισμα· ἀφ' σ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμωτέραν», καὶ ὁ εἰρημὸς «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «”Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «”Οτι Χριστὸς ἐγήγερται», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «”Ατρέπτως καθ' ὑπόστασιν» (3 Φεβρ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρ.) προσόμοια 3 «Νόμον τὸν ἐν γράμματι» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν», β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ». Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμινίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς... ὃ ἐν ἀγκάλαις», εἰς δὲ τὸ γ' «Χαῖρε, κεχαριτωμένη») [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐνύφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὄ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἔχου. Ἀπόστολος Κυρ. ις' ἐπιστ., «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β' Κορ. σ' 1-10). Εὐαγγέλιον Κυρ. ις' Ματθ., «Ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν» (Μτθ. κε' 14-30).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως. Ἀπόλυτις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

4. Δευτέρα. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου († 436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ († 868), Ἀβραμίου ἰερομάρτυρος († 347).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: παραθειφθείς, Κυρ. δ' ἐπιστ. (Ρωμ. σ' 18-23).

Εὐαγγέλιον: παραθειφθέν, Κυρ. δ' Ματθ. (Μτθ. π' 5-13).

5. Τρίτη. Ἀγάθης μάρτυρος († 251). Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Αθηναίου († 1774).

Ἀπόστολος: παραθειφθείς, Κυρ. ζ' ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 1-7).

Εὐαγγέλιον: παραθειφθέν, Κυρ. ζ' Ματθ. (Μτθ. θ' 27-35).

6. Τετάρτη. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἴσαποστόλου († 891).

A'. Συνήθης τάξις

(διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (βλέπε καὶ ἐμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63). Ἀπόστολος: παραλειφθείς, Κυρ. ις' ἐπιστ. (Β' Κορ. σ' 16-ξ' 1). Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιε' Ματθ. (Μτθ. κβ' 35-46).

B'. Εόρτιος τάξις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου –προστάτου τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος– τελεῖται πανη-

γυρική συνοδική λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικώς ἀπό τοῦ ἔτους 1926. Η ἔρδτιος ἀκολουθία τοῦ ἄγιου ψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος ἥ ἐκ τοῦ παραρτήματος τοῦ Μηναίου Φεβρουαρίου (ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας) μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν συνοδικὸν ἑορτασμὸν βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθμιοτυπίας», τύποις Α.Δ., ἐν Ἀθήναις 2012, σελ. 169 καὶ ἔξῆς (ἴδιᾳ περὶ τῶν ψαλτέων εἰς §§ 14, 17, 19, 21-24, καὶ 29).

2. Η ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ἔχει μικρὸν ἐσπερινόν (στοιχεῖον μοναστ. ἀγρυπνίας), μέγαν ἐσπερινόν μετ' εἰσόδου καὶ ἀναγνωσμάτων, λιτήν, 4 δοξαστικά, καθίσματα μετὰ πολυνελέου, Εὐαγγέλιον ὁρθοῦν, καταβασίας καὶ αὖνος· ὅθεν ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων ἀγίων, κατὰ τὰς συναφεῖς ἀκολουθίας τῆς 11ης Ιανουαρίου καὶ τῆς 23ης Ἀπριλίου καὶ τὰς παρεμφερεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἀπο. 23, §§ 19-20, 30-32 καὶ 35-37). Προβλ. Τυπικὸν Γεωργίου Ρήγα, σ. 221 §2 ὑποπερίπτωσις α΄, καὶ σ. 205 §7· ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» Κων. Παπαγιάννη, ἐκδ. Ἀπ. Διακονίας, σ. 134-135, §§ 211-214.

3. Συνῳδά τῇ ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου, καταχωρίζονται ἐφεξῆς αἱ λειτουργικαὶ διατάξεις τῆς σήμερον «ἀναλυτικῶς καὶ μετὰ πάσης λεπτομερείας..., ὥστε οὐδεμίᾳ ἀπορίᾳ περὶ τῆς τηρητέας λειτουργικῆς τάξεως νὰ ὑφίσταται» (ἀριθμ. πρωτ. 5636/19-11-2015) κατὰ τὸν συνοδικὸν ἑορτασμόν.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α΄ στάσις τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέροαξα» ἵστημεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν μόνα τὰ 6 στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, ἥ τοι τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Οτε ἐπινεύσει θεῖκῇ» καὶ τὰ 3 ἔτερα «Τὸ τῆς χάριτος ὅργανον» α.λπ., Δόξα, «Οσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, ὅμοιχον τῆς ἑορτῆς «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ» (ζήτει τὰ ἐσπέρια τῆς 2ας Φεβρ.).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἄγιου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἄγιου «Χαίροις ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ» α.λπ. –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα-, Δόξα, «Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὅμοιχον «Σήμερον ἡ ἱερὰ μήτηρ» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς 2ας Φεβρ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ως τῶν ἀποστόλων ὅμότροπος», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε». Ἡ ἀπό-

λυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς (ώς ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς 2ας Φεβρ.).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν, ὁμόηχον ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Οὐέντις πρεσβυτικᾶς» (ὅρα εἰς τοὺς αἴνους τῆς 2ας Φεβρ.). τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγίου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Οὐέντις πρεσβυτικᾶς εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου «Ως τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [μετὰ τὴν α' στιχολ.] τοῦ ἄγίου «Ἐπέλαμψεν ἴδού», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὄμοιον τῆς ἑορτῆς.

Οὐέντις πρεσβυτικᾶς εἰπὲ τὸν ἄγιον, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὥν ἀπεριγραπτος, ὃν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίζομον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

[Μετὰ τὴν β' στιχολ.] τοῦ ἄγίου «Θείαν ἔλλαμψιν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὄμοιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐκ τῆς παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερὸς Συμεὼν· Νῦν ἀπολύεις ἐκβιῶν, τὸν δοῦλόν σου ὃ Δέσποτα· Ἀννα δὲ ἡ ἀμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν καὶ τὸν ὕμνον προσῆγε σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βιοδέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

[Μετὰ τὸν πολυέλεον] τοῦ ἄγίου «Οὐέντις πρεσβυτικᾶς καὶ σεπτός», Δόξα, Καὶ νῦν, ὄμοιον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «Κατεπλάγη Ἰωσῆφ».

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καθαρούς κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώῃ μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἡσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικᾶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ. Εὐθὺς τὸ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὸ προκείμενον «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν» μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ «Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην». Εὐαγγέλιον τοῦ ἱεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν»

(Ιω. ι' 1-9). Εῖτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ Ιεράρχου», Καὶ νῦν, «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», εἰς δὲ τὸν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός» τὸ ἰδιόμελον «Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου».

KANONEΣ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ». Ἀπὸ γ' ὧδης τὸ μεσῷόν τοῦ κάθισμα τοῦ ἀγίου «Τὸν προφήτην Ἡλίαν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὄμοιχον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν».

Ἐτέχθης ἐπὶ γῆς ὁ προσάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ ναῷ ἀκατάληπτος μένων χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ὅρμά σου, ὃ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἄφ' ε' ὧδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον» εῖτα «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἰ]Ἐν νόμου σκιᾶ».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ ἀγίου «Προστάτην σε θερμότατον» καὶ τῆς ἑορτῆς ὄμοιον «Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν» (ζήτει τῇ 3ῃ Φεβρ.).*

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀγίου, Δόξα, «Οπου ἐπικληθῆ σου», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὄμοιχον «Ο παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν 2 Φεβρ.). Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμώντων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», τοῦ ἱεράρχου «Ως τῶν ἀποστόλων ὄμότροπος», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ο μῆτραν παρθενικῆν».

* Προβλ. Τ.Μ.Ε., τυπικὸν 2ας Φεβρ. §15.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ Ἱεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπειτεν ἀρχερεύνζ» ('Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» ('Ιω. ι' 9-16).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως. Ἡ ἀπόλυτις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς (ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ τῆς 2ας Φεβρ.).

7. Πέμπτη. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (δ' αἱ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος († 946).

Ἀπόστολος: παραθειφθείς, Κυρ. κη' ἐπιστ. (Κλσ. α' 12-18).

Εὐαγγέλιον: παραθειφθέν, Πέμ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 49-56).

8. Παρασκευή. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου († 620 π.Χ.).

Ἀπόστολος: παραθειφθείς, Κυρ. λ' ἐπιστολῶν (Κλσ. γ' 12-16).

Εὐαγγέλιον: παραθειφθέν, Παρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 23-26).

9. Σάββατον. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος († 257). Φιλαγρίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομενίου (δ' αἱ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (Φεβρουαρίου 2) ἀνευ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 20-25). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. κε' 1-13).

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. † Χαραλάμπους ἰερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ († 202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἱ.). Ἡχος δ', ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». (μικρὰ) ἀπόλυτις μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAZEA*», ἀναστάσιμα 6, καὶ τοῦ ἀγίου τὰ 3 δεύτερα προσόμοια «Ἐδωκας τὸ σῶμά σου» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐθυσας τῷ Θεῷ», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἀγίου «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα», Καὶ νῦν, τῆς Παρακλητικῆς «Νεῦσον παρακλήσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τοῦ ἀγίου «Ως στῦλος ἀκλόνητος», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον»· καὶ ἀπόλυτισις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα τοῦ ἀγίου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου «Ως στῦλος ἀκλόνητος».

Εἰς τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἀγίου.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν* τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐργοις ἔλαμψας», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Τὴν καθαρότητα», Καὶ νῦν, «Τὴν ἀπειρόγαμον». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ τοῦ ἀγίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἰερομάρτυρος χῦμα καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ μηναίου· ἀφ'

* Περὶ τῶν καθισμάτων τὸ Τ.Μ.Ε. δὲν τηρεῖ ἐνιαίαν γραμμὴν εἰς ἑκάστην περιπτώσιν ἐօρταζομένου ἀγίου ἔχοντος πολυέλεον καὶ τυγχάνοντος ἐν Κυριακῇ. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀκολουθεῖται ἐνταῦθα μία ἐνιαία τάξις, καθ' ἣν συνήθως οὐδὲν ἀναστάσιμον κάθισμα παραλείπεται, ἀλλὰ μόνον ἐν τοῦ ἀγίου.

ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρημὸς «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες», καὶ τὸ τοῦ ἄγίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ ἄγίου προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Τοῖς ἄγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»–, Δόξα, τὸ δ' ἔωθινὸν «Ορθρος ἢν βαθύς», Καὶ νῦν, «Үπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλῃ, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ως στῦλος ἀκλόνητος» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία τῶν χριστιανῶν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκ. – τοῦ ἄγίου, Ὁκτ. 26, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον Κυρ. ις' Ματθ., «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδώνος» (Μτθ. ιε' 21-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

11. Δευτέρα. Βλασίου ἰερομάρτυρος († 316). Θεοδώρας βασιλίσσης († 867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὄρθοδοξίαν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. πγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. β' 21-γ' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 13-17).

12. Τρίτη. Μελετίου Ἀντιοχείας († 381). Ἀντωνίου (Β') Κων/πόλεως († 901), Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ († 1748).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. πγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτ. γ' 10-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 18-27).

13. Τετάρτη. Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε' αι.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας († 607).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. πγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 28-38).

14. Πέμπτη. Αὐξεντίου ὁσίου († 470). Ἀβραὰμ (ε' αἱ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἱ.) τῶν ὁσίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Πέμ. πγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 12-ε' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 38-44).

15. Παρασκευή. Ὄνησίμου ἀποστόλου († 109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε' αἱ.), Μαῖωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ († 1960).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Παρ. πγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 1-9).

16. Σάββατον. Παμφύλου μάρτυρος († 307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούνα» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Σαβ. πγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Σαβ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ. Θεοδώρου μεγαλομάρτ. Τήρωνος († 307). Μαριάμνης ἀδελφῆς ἀποστ. Φιλίππου (α' αἱ.), Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας βασιλέων, Θεοστροίκου ὁσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. ἐν Μυτιλήνῃ († 1795). Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν ε'.

Ἄρχεται τὸ Τριώδιον

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμφαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριώδιου περιεχόμενοι ὅμινοι. Ἐν τισι ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ηὐτρεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριώδιου, ἐνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίοις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνος μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τὸ Τριώδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὸς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριώδιου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε». κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἴδιομελα τοῦ Τριώδιου «Μὴ προσευξάμεθα», «Φαρισαῖος κενο-

δοξία» εἰς 3, Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Βεβαρη-
μένων τῶν ὁφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, «Ναός καὶ πύλη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν,
τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς
κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ.
καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύ-
ριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό,
Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμω-
μος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογη-
τάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (ε'), μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλ-
λονται τὰ εἰδικὰ τροπάρια τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου (μέχρι
τῆς ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν), ἢ τοι Δόξα, «Τῆς μετανοίας»,
Καὶ νῦν, «Τῆς σωτηρίας», καὶ εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ
Θεὸς» τὸ ἰδιόμελον «Τὰ πλήθη».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τοῦ
Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»·
ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὰ
μεσῷδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν·
ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ συ-
ναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν τι-
μωτέραν», «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστά-
σιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδός», τοῦ Τριῳδίου «Ὑψηλορίαν φύγω-
μεν» καὶ τὸ ὅμοιον θεοτοκίον «Ο ποιητὴς τῆς κτίσεως».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριῳ-
δίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ
δύο τελευταῖα), Δόξα, «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι», Καὶ νῦν,
«Ὑπερευλογημένῃ». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ
μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τὸν μακαρισμὸν 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ σ' ὁδὴ τοῦ Τοιωθίου εἰς 4].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Φαρισαίου φύγωμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου (πλ. α΄)· Ἀπόστολος: Κυρ. λγ' ἐπιστολῶν, «Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β' Τιμ. γ' 10-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Λουκᾶ, «”Ανθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν» (Λκ. ιη' 10-14).

KOINΩNIKON «Αἴνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδησις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης ἔβδομάδος, ἢ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

18. Δευτέρα. † Λέοντος πάπα Θώμης († 461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. ΠΔ ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 20-β' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ΙΖ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. Ιγ' 9-13).

19. Τρίτη. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰών). Φιλοθέης ὁ σισιμάρτυρος τῆς Ἀθηναίας († 1589).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. ΠΔ ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. β' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. ΙΖ ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. Ιγ' 14-23).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἔορτάζοντας τὴν ἀγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἥπακολονθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἴδιαιτέρας φυλλάδος αὐτῆς.

20. Τετάρτη. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. ΠΔ ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. γ' 1-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ΙΖ ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. Ιγ' 24-31).

21. Πέμπτη. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἱ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας († 360), Ζαχαρίου Ἰεροσολύμων († 633), Ἰωάννου Κων/πόλεως († 577).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Πέμ. ΠΔ ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ιωάν. α' 8-β' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. ΙΖ ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. Ιγ' 31-ιδ' 2).

22. Παρασκευή. Ἡ εὗρεσις τῶν ἵ. λειψάνων τῶν ἄγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενείοις († 395-423).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Παρ. θδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰωάν. β΄ 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Mp. ιδ' 3-9).

23. Σάββατον. Πολυκάρπου ἰερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης († 166).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Σαβ. θδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. c΄ 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Σαβ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ΄ 46-κα΄ 4, n΄ 8).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ. † Ἰωάννου προφήτου, προδοόρου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνείᾳ τῆς α΄ καὶ β΄ εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452). Ὁ Χρόνος πλ. β΄, ἐωθινὸν σ΄ (Τ.Μ.Ε., 24 Φεβρ. §3 καὶ 10 Φεβρ. §§3-5 κατ' ἀναλογίαν).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε». κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ δύο ίδιομελα τοῦ Τριῳδίου «Εἰς ἀναμάρτητον χώραν» (δίς) καὶ «Ἐπιγνῶμεν, ἀδελφοί» (ἄποιξ), καὶ προσόμοια τοῦ Προδοόρου 3 «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» κ.λπ., Δόξα, «Ω πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ ίδιομελον τοῦ Προδοόρου «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τοῦ Προδοόρου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Σημείωσις. Εἰ βούλει, μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα λέγε τὰ παραλειπόμενα ίδιομελα τοῦ Προδοόρου «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν» (τῶν ἐσπερίων), «Τὴν πανσεβάσμιον κάραν» (ἐκ τῶν αἰνῶν), Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν «Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακι», Καὶ νῦν, θεοτο-

κίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου»· μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον, ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἅγιου «Ἐκ γῆς ἀνατέλλασ». *

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολύέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστάσιμου ἀπολυτικίου «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Ο Ἡρώδης Πρόδρομε», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Μωσῆς ἐώρακεν». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τοιωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τοιωδίου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Τοιωδίου «Ἀγκάλας πατρικάς»*, Δόξα, τὸ τοῦ Προδρόμου «Ως ἐν ταμείῳ» μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ «Τὸ προσταχθέν»· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τοιωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τοιωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ τοῦ Τοιωδίου «Τὴν Μωσέως ὥδην»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ είρημὸς «Τῶν γηγενῶν τίς ἥκουσεν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος», τὰ δύο τοῦ Τοιωδίου, τὸ τοῦ Προδρόμου «Λαμπροφανῆς ἀνέτειλε» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ψυχαγωγεῖται, πάναγνε».

* Τὸ ἐν λόγῳ κάθισμα ὑπάρχει διωρθωμένον καὶ πλήρες (μετὰ πολλῶν ἄλλων διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων) εἰς τὴν νέαν ἔκδοσιν τοῦ Τοιωδίου ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας (Ἀθῆναι 2014, σελ. 40), ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀοιδίμου Ιερέως Κων. Παπαγιάννη.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 2 «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνὴν» καὶ «Ως ὁ ἀσωτος νιός», καὶ προσόμοια τοῦ Προδόρου 3 «Ἡνοιξε προπύλαια» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἐκεῖ ἐξανατελὼ κέρας τῷ Δανίδ, ἥτοι μαστος λύχνον τῷ χριστῷ μου», β) «Ἐνφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρίᾳ»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικά, εἰς δὲ τοὺς μακαρισμοὺς τὰ τροπάρια τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ ἡ οὐδὴ τοῦ Τριωδίου εἰς 4].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Τῆς πατρῷας δόξης σου».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ (24 Φεβρ.) προκειμένου– τοῦ Προδόρου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε' Λουκᾶ, «Ἀνθρωπός τις εἶχε δύο νιόντας» (Λκ. ιε' 11-32).

KOINΩNIKON «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδησις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἐβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

25. Δευτέρα. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Πηγίνου ἱεροομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου († 335), Αλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. πε' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. β' 18-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρεω (Mp. ια' 1-11).

26. Τρίτη. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει († 1575).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. πε' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ἀπόκρεω (Mp. ιδ' 10-42).

27. Τετάρτη. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου († η' αἱ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου.

΄Απόστολος: ἡμέρα, Τετ. ἀε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

28. Πέμπτη. Βασιλείου δσ. τοῦ ὁμολογητοῦ († 750). Προτερίου Ἀλεξανδρείας ἵερομάρτυρος († 457), Κυράννης νεομάρτ. τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ († 1751).

Συμφώνως μὲ σημείωσιν τοῦ Μηναίου, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ Ψωμαίου (29 Φεβρουαρίου), ἐπειδὴ τὸ ἔτος δὲν εἶναι δίσεκτον.

΄Απόστολος: ἡμέρα, Πέμ. ἀε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. δ' 20-ε' 20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμπτης ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).

ΜΗΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12

1. Παρασκευή. Εύδοκίας δσιοιμάρτυρος († 160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. πε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Ἰω. 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. Ιε' 20, 22, 25, 33-41).

2. † Ψυχοσάββατον. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὁρθοδόξων χριστιανῶν». Ἡσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηνείας Κύπρου († 326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος († 252).

Μνήμη Νικολάου ἰερέως τοῦ Πλανᾶ († 2 Μαρτίου 1932). Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου, εἰ τύχοι ἐν τῇ μεγ. τεσσαρακοστῇ, μετατίθεται ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ α' Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου.

(T.M.E., Τυπικὸν Τριῳδίου, §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ πλ. β' ἥχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου.)

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» –εἰς στίχους 6-, ἐσπέρια μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἥχου 3 («Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ», «Οἱ ἀθλοφόροι μάρτυρες», «Ο σταυρός σου, Κύριε»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἴδιόμελον «Θρηνῶ καὶ ὁδύρομαι», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ ψάλλομεν, ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἥχον πλ. δ' τὸ «Ἄλληλούια, ἄλληλούια, ἄλληλούια» ἐκ τοίου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω», τὸ δὲ γ' «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». εἶτα εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ψάλλεται κανονικῶς* τὸ δ' μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἥχου, ὡς ἔξης.

* Ἡ διάταξις τοῦ T.M.E. περὶ 4 μαρτυρικῶν εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ παρόν-

Οἱ μάρτυρες σου Κύριε, οὐκ ἡρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἐπίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου σῶτερο πλαστούργημα, ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ μορφῇ, τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ δόμοιώμα, ἵς καὶ κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσίῳ Λόγῃ· δι’ ὃ σῶτερο τοὺς δούλους σου ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπταυσον.

Στίχος. Μακάριοι οὖς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἔνα μοι τὸ ἀξίωμα τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς διακρίνηται, κῆπον ἐν τῇ Ἐδέμῳ, παντοίοις ὠραῖσμένον φυτοῖς ἐφύτευσας, λύπτης καὶ μερίμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας ζωῆς, ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με τάξας· δι’ ὃ σῶτερο τοὺς δούλους σου ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπταυσον.

Δόξα, «*Ἄρχή μοι καὶ ὑπόστασις*», Καὶ νῦν, τὸ μετ’ αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον *«Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε»*.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ *«Νῦν ἀπολύεις»* οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσμιον κανόνα τοῦ πλ. β' ἥχου *«Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις»* ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἔξης προῦμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἑκάστης ὡδῆς εἰς τὸ *«Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπταυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»*.

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ *«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται»*.

τὸ 3ον τροπ. εἰς τὸ *«Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι»*.

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ *«Καὶ νῦν καὶ ἀεί»*.

μετὰ τὴν θ' ὡδὴν ὁ είρμος αὐτῆς *«Θεὸν ἀνθρώποις ἴδεῖν ἀδύνατον»* ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ Τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ *«Ο βάθει σοφίας»*, Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ *«Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα»*, Καὶ νῦν, θεοτοκίον *«Σὲ*

τος ἐσπερινοῦ ὁφείλεται εἰς παλαιὸν τυπογραφικὸν λάθος, ώς ἔχει καταδειχθῆ ὑπὸ πολλῶν μελετητῶν.

καὶ τεῖχος», ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «὾τι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαιών» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἰερεὺς ἴστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὅποιας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικιομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἔξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουονσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰώνιου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπούσεως πάντων τῶν ἐπ’ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰώνιου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὁρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἰερέων, ἰερομονάχων, ἰεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ’ ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὀπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησάμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσκου, Κύριε».

‘Ο ἰερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἄπαξ. ‘Ο ἰερεὺς τὴν εὐχήν.

«Ο Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἰερέων, ἰερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὁρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναγύζεως, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν

άμαρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος δις ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἔκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ διάλογος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶς ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπτωσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὁρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὸν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ....»

Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐκ τρίτου. Εἴτα ὁ ἵερεὺς «Σοφία»· «Ο ὃν εὐλογητός» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ «Θεός Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἥχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις, δις ἀνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἴτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου ὡς ἀκοιβῶς εἰς τὸν ἐσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Οτι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἥχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) «Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις», «Ἀθλητικὸν ἀγῶνα», «Τῶν ἀγίων σου ἡ μνήμη» –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο τὴν εὐλογημένην» (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς). Εὐθὺς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἄμωμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἴτα ὁ ἵερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινόν. Κατόπιν οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κάθισμα «Ἀνάπτωσον, σωτήρ ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ο ἐκ παρθένου ἀνατείλας».

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», δ') «Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου». Ἀπὸ γ' ὡδῆς ψάλλεται ὁ εἰρημὸς αὐτῆς, ἡ αἴτησις, καὶ τὸ μεσώδιον αθίσμα «Ο δι' ἡμᾶς ὑπομείνας» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὃς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· ἀφ' οὗ ὡδῆς ὁ εἰρημὸς αὐτῆς, ἡ αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ψάλλεται ὁ εἰρημὸς τῆς η' ὡδῆς «Τὸν ἐν ὅρει ἄγιον». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὡδῆς «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἔτερον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες» κ.λπ., ὃς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα «Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινήν» καὶ τὰ λοιπά τοῦ ὅρθου τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ πλ. β' ἥχου) «Ἐχων ἀκατάληπτον» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχοσαββάτου «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν». «Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ὃς ὁρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν Τριῳδίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ζ' ὡδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου ἀν ὅμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας («τῶν καθημερινῶν»). Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ο βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα: Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ύμᾶς ἀγνοεῖν» (Α' Θεο. δ' 13-17). Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἡ Ἀξιον ἐστί. Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὖς ἔξελέξω». «Εἴδομεν τὸ φᾶς». «Πληρωθήτω».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἰερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθῃ ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Ὁ ἰερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ἵερομάρτυρος. Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τοιωδίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τοιωδίου προσόμοια 4 «Οταν μέλλης ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τοιωδίου «Οταν τίθωνται θρόνοι», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εὔσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἶμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἔχου «Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα», Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τοιωδίῳ ἴδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὕπὸ τὴν σήν, δέσποινα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ὑμᾶς, Κύριε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ

αύτό, Καὶ νῦν, «‘Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ μεσῷδια τοῦ Τριῳδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «Τὸν πάντων ποιητήν»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρημὸς «Ἀσπόδου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «‘Οτι ἥραν τὸν Κύριον» καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ΣΤΙΧΗΔΑ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 3 «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., Δόξα, «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ή οὕτη τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εῖσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «‘Οταν ἔλθῃς, ὁ Θεός». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς^{*} Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ἀπόκρεω, «‘Οταν ἔλθῃ ὁ νίός τοῦ ἀνθρώ-

* Προκείμενον, ἥχος βαρύς, «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἴσχυς αὐτοῦ», στίχ. «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός». Ἀλληλουιάριον, ἥχος πλ. δ', στίχ. α' «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν», β' «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει».

που» (Μτθ. κε' 31-46). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὕσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὧδην καὶ ἵχθυῶν καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

2. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ως διατάττονται ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ἐκτὸς ἀν τύχῃ ἐօρτὴ ἢ μνήμη ἄγιον (πρβλ. T.M.E., τυπικὸν Τριῳδίου §13, καὶ τὰς διατάξεις τῆς ἐπαύριον Δευτέρας).

4. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ († 475)· Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων († 273).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἐσπέρια τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἀνευ εἰσόδου «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου (σήμερον «Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν») δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (σήμερον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»), Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον τῶν καθημερινῶν (σήμερον «Τῇ ἀνατραφείσῃ») (βλ. εἰς Ὡρολόγιον), καὶ ἀπόλυτις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ως διατάπτεται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριῳδιοί κανόνες τοῦ Τριῳδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ὥδας λέγομεν τὰ δύο τριῳδια καταλιμπάνομεν τὰς ὥδας τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ὥδας α', η' καὶ θ')· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ὥδῆς λέγεται ὁ εἰρημὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρημοὶ ἐν τέλει τῶν ὥδῶν γ', σ', η' καὶ θ' εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ως εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριῳδίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσόδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ ἄγιον τοῦ ναοῦ· κοντάκιον τῆς ἡμέρας [καὶ «Προστασία»]. Ἀναγνώσματα Δευτ. τῆς Τυροφάγου (Γ' Ἰωάν. 1-15, καὶ Λκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας ἀντὶ προκειμένου ψάλλεται τὸ «Ἄλληλούια» (γ') μετὰ σπίχων, ἀντὶ δὲ ἀπολυτικίου ψάλλεται τὸ «Θεοτόκε παρθένε», διότι δὲν γίνεται λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ἀπόλυτις.

2. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον εἰς ὅσας φόδας τὸ Τριώδιον ἔχει μόνον ἔνα κανόνα προηγεῖται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰς λοιπὰς φόδας τὸ Μηναῖον καταλιμπάνεται.

5. Τρίτη τῆς τυρινῆς. Κόνωνος ὁσιομάρτυρος (α' αἱ.). Κόνωνος μάρτυρος τοῦ αηπουροῦ (γ' αἱ.). Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου († δ' αἱ.), Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ταψάνης.

΄Απόστολος: Τρίτης Τυροφάγου (Ιούδα 1-10).

Εὐαγγέλιον: Τρ. Τυροφάγου (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1).

6. Τετάρτη τῆς τυρινῆς. Τῶν ἐν Ἀμιορίῳ 42 μαρτύρων († 845). Μνήμη τῆς εὑρέσεως τοῦ τ. σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἐλένης (326).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Εἴδησις. Κατ' ἔθος ἐπικρατήσαν εἰς ἄπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἑκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς τυρινῆς ἐβδομάδος οὕτε τελεία θ. λειτουργία οὕτε προηγιασμένη τελεῖται· ἐκτὸς ἀν τύχη ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτᾶς μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου, ὅπότε καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριώδιον καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἀγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἴερου Χρυσοστόμου.

7. Πέμπτη τῆς τυρινῆς. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων Ἱερομαρτύρων Ἐφραΐμ, Βασιλέως, Εὐγενίου κ.λπ. (δ' αἱ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

΄Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. Τυροφ. (Ιούδα 11-25).

Εὐαγγέλιον: Πέμ. Τυροφ. (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-56).

8. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας († 842-5), Ἐρμοῦ ἀποστόλου (α' αἱ.).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Σημείωσις. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας ἡ θ. φόδη τῶν κανόνων τοῦ Τριώδιον εἶναι συνήθως ἐλλιπής, ὑπάρχει δὲ πλήρης μόνον εἰς τὴν νέαν ἔκδοσιν τοῦ Τριώδιον ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας (Αθῆναι 2014), ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀοιδίμου ἴερέως Κων. Παπαγιάννη.

9. Σάββατον τῆς τυρινῆς. † «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ἄγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». † Τῶν ἄγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων († 320).

Σημείωσις. Τῆς παρούσης περιπτώσεως μὴ προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Τ.Μ.Ε. ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τῆς 10ης Φεβρ. §§10-11 καὶ §§21-22, τῆς 24ης Φεβρ. §4 καὶ §11, καὶ τῆς 9ης Μαρτ. §7· πρβλ. καὶ Ἐμ. Φαρλέκα «Ἐγκόλπιον ἐκκλ. ἡμερολόγιον» τῶν ἑτῶν 1935 καὶ 1940.

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην λιτήν, ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. 'Ο προοιμιακὸς [καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου «Μακάριος ἀνήρ】.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 3 ἐσπέρια τῶν μαρτύρων «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Τριῳδίου τῶν ὁσίων ἔτερα 3 «Δεῦτε ἀπαντες πιστοί» κ.λπ., Δόξα, τῶν μαρτύρων «Ἐν φόδαις ἀσμάτων» (ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα), Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τῶν αἵνων τοῦ Μηναίου «Δεῦτε μαρτυρικήν, ἀδελφοί» κ.λπ. μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «Οτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον», β') «Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν», Δόξα, τῶν ὁσίων (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Δέσποινα, πρόσδεξαι».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τὰς ἀλγηδόνας», Δόξα, «Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μὲ τὰ ἀπολυτίκια τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ὁσίων καὶ κοντάκιον τῶν μαρτύρων [ἢ τὸ σύντηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἐօρταζομένου ἄγιου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὸ ἰδιόμελον τῶν ὁσίων «Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσαντες» (εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Τριῳδίου), Δόξα, τὸ διὰ τὸν στίχον τῶν αἵνων ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἀδιόδευτε πύλη· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἄγιων】.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τῶν μαρτύρων «Τὸ σεπτὸν στερεόμα», Δόξα, τῶν ὁσίων «Τὸν ἀρχηγὸν τῶν μοναστῶν», Καὶ νῦν, «Ἐγχαριστοῦμέν σοι ἀεί»· μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, τῶν μαρτύρων «Ἀνδρειοτάφῳ λογισμῷ», Δόξα, τῶν ὁσίων «Ως εἰς λειμῶνα», Καὶ νῦν, «Τῶν ἀσωμάτων σου, Χριστέ»· μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα τοῦ Μηναίου «Τῶν ἀγίων μαρτύρων», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν ταχεῖάν σου σκέπτην».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τρ. ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ, ὁ τῶν μαρτύρων ἄνευ τῶν εἰρημῶν καὶ μετὰ στίχου «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», καὶ τῶν ὁσίων μετὰ στίχου «Οσοι τοῦ Θεοῦ»· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ὁσίων, εἴτα τὸ μεσῷδιον κάθισμα τῶν μαρτύρων «Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες», Δόξα, τῶν ὁσίων (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) «Ἀντωνίου τὸ πρᾶον», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Εἰς ἵλιν ἐνεπάγην»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν μαρτύρων καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν πιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τῶν μαρτύρων «Χορὸς τετραδεκάριθμος» καὶ τὰ δύο τῶν ὁσίων ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ εἰς στίχους 6 (ἥ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον»), στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων 3 «Χορὸς τετραδεκάπτυροσεντος», «Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν», «Ἀληθείας σε κρατήσα», καὶ τῶν ὁσίων προσόμοια 3 «Τὴν τῶν πατέρων» κ.λπ., Δόξα, τῶν μαρτύρων «Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε». Δοξολογία μεγάλῃ, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν μαρτύρων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῆς λειτουργίας [ἥ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' ὥδη τοῦ κανόνος τῶν μαρτύρων καὶ ή σ' ὥδῃ τῶν ὁσίων ἀνὰ 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὰς ἀλγηδόνας», «‘Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον ὄσιακόν (βλ. τῷ Σαββάτῳ τῆς τυροφάγου). Ἀπόστολος τῶν ὄσιων, Σαβ. κξ' ἔβδ. ἐπιστ., «‘Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ς 2)· ἀλληλουιάριον μαρτυρικόν (ζήτει εἰς τὸ μηνολόγιον μετὰ τὴν ἀποστολικὴν περιοπῆν τῆς 9ης Μαρτ.). Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τετ. θ' ἔβδ. Ματθ., «‘Ομοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κ' 1-16).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «‘Αξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. «Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἔξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἄδαμ». Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων († 251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομάρτ. τοῦ ἐν Ἀδριανούπολει († 1544). Ἡχος πλ. δ', ἔωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριψίδιου, Κυριακὴ Τυρινῆς §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὰς ἀλγηδόνας», Δόξα, «‘Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον τῶν ὄσιων «‘Ως εὐσεβείας κήρυκας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριψίδιου 4, Δόξα, «‘Ἐκάθισεν Ἄδαμ», Καὶ νῦν, «‘Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «‘Ἐξεβλήθη Ἄδαμ», Καὶ νῦν, «‘Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου». Ἀπολυτίκιον «‘Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «‘Ο δι’ ἡμᾶς». Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριψίδιῳ διὰ τὴν λιτήν ἴδιομελον «‘Ἡλιος ἀκτίνας», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμοῦμεν», τὰ τριαδικὰ «‘Αξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «‘Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἔβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγμασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ἡ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ. ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰδομῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' οἵ τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοί «Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰδομὸς τῆς θ' ὧδης «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασσα» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε» καὶ «Ἀποικισθέντες, Κύριε», ὁ ἐστὶ καὶ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 3, «Οἴμοι! ὁ Ἄδαμ» κ.λπ. –εὶς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα-, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Ἐφθασε καιρός», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ οἵ τοῦ ὧδη τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «Τῆς σοφίας ὁδηγέ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον* τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς (βλέπε ἐν τῷ Τριῳδίῳ)· Ἀπόστολος: Κυρ. τῆς τυρινῆς, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία»

* Οἱ στίχοι τοῦ ἀλληλουιαρίου· α' «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὑψιστε», β' «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα».

(‘Ρωμ. ιγ’ 11-ιδ’ 4). Εύαγγέλιον: δόμοίως, «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Μτθ. ζ’ 14-21). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ’. Ἀπολυτίκιον «Ἐξ ὑψους κατῆλθες». κοντάκιον Τριῳδίου «Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ πλ. δ’ ἥχου (ζήτει αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) «Σὲ τὸν βασιλέα» κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 «Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα» κ.λπ. (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 11) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἶσοδος μετὰ θυμιατοῦ (ἢ τις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα), «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Η ἐκτενὴς «Εἴπωμεν πάντες», «Καταξίωσον» καὶ τὰ λοιπά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου» δἰς καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Ο ἐνδοξαζόμενος» ἄπαξ, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «Οτι σοῦ ἐστίν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.λπ.: «Κύριε, ἐλέησον» (μ’), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ»· ὁ ἴερεὺς «Ο ὁν εὐλογητός», «Ἐπουρανίε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ᾧ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας)· πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ὁ β’ χορὸς ψάλλει τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου παρέχεται διὰ τοῦ ἴερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἴτα τὸ «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §17).

Εἰδησις. Η τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανυκτικοὺς ἐσπερινοὺς καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἥχων ἐκάστης ἐβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριῳδίου.

11. † Καθαρὰ Δευτέρα. Σωφρονίου πατρού. Ἱεροσολύμων († 638-44). Πιονίου, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Θεοδώρας δόσιας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλίσσης Ἀρτης.

”Αρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ παραλείπεται τὸ μεσονυκτικὸν «διὰ τὴν τῆς ἑσπέρας παράκλησιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Ἐὺλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.τ.λ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ», καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐθὺς* «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», ὃ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἔξαψαλμον. Τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Οτι πρέπει σοι».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. Εἰς τὸν ἥχον τῆς ἑβδομάδος (πλ. δ' ἥχος) τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ «Ἐκ νυκτὸς ὄρθροίζει» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ ‘Ωρολογίῳ, μεθ' ὅ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τριαδικὸν ὑμνους** τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος. [Τὰ ἐνδιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτή.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος (Δευτέρας τοῦ πλ. δ' ἥχου, ἢ περὶ ζήτει

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια «Σᾶσσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ώς συνήθως: [ἐν δὲ ταῖς Ἱεραῖς μοναῖς] λέγονται καὶ οἱ δύο ψαλμοὶ 19 καὶ 20 ώς ἐν τῷ ‘Ωρολογίῳ.

** Ἰστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν τριαδικῶν ὑμνῶν γίνεται ώς ἔξῆς. Τοῦ 1ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρα: «προστασίας τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς». Τρίτη: «πρεσβείας τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς». Τετάρτη καὶ Παρασκευή: «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς». Πέμπτη: «πρεσβείας τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς»).

Τοῦ 2ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ (π.χ. «πρεσβείας τοῦ ὁσίου, σῶσον ἡμᾶς» ἢ «πρεσβείας τῆς ἀθληφόρου...» ἢ «πρεσβείας τῶν μαρτύρων...» ἢ «πρεσβείας τοῦ Ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς» κ.λπ.). Ἄν δύως ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὄνόματι δεσποτικῆς ἡ θεομητορικῆς ἐοτῆς, ἡ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α', πλὴν τῆς Πέμπτης, ἀφιερωμένης οὕσης καὶ εἰς τὸν ἄγιον Νικόλαον, καθ' ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μὲ τὸ «πρεσβείας τοῦ Ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς».

Τοῦ 3ου τριαδικοῦ ὑμνου ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀείποτε μὲ τὸ «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς».

είς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Εἰς τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (Δευτέρας α' ἐβδομάδος «Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ» κ.λπ.).

‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα, τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ’) καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ἐλέει καὶ οἰκτιῷμοῖς». Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικαὶ ὡδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἴτα ψάλλονται ἡ ἀναγινώσκονται, ἀνευ προῦμνιον ἡ στίχου τινός, οἵ κανόνες ὡς ἔξῆς: εἰς ὅσας ὡδὰς ὑπάρχουν τριώδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριώδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ὡδὰς μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ’ ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρημὸς αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἀν μετὰ τὸ Μηναῖον ἀνεγνώσθησαν τριώδια, τότε ψάλλεται ὁ εἰρημὸς τοῦ β’ τριωδίου), αἴτησις, ἐκφώνησις «‘Οτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν» καὶ τὸ μεσώδιον αἴθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἡ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς ζ’ ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἡ τοῦ Τριωδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρημὸς αὐτῆς, αἴτησις καὶ ἐκφώνησις «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς». Εἴτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν αἴθισμα (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η’ ὡδῇ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»).

Εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρημὸς τῆς η’ ὡδῆς τοῦ β’ τριωδίου, «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ὁ εἰρημὸς τῆς θ’ ὡδῆς τοῦ β’ τριωδίου καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Αἴτησις, καὶ ἐκφώνησις «‘Οτι σὲ αἰνοῦσι».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ* ψάλλεται (ἐκ τοίτου) τὸ τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰνῶν] στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται, ἀλλ’ εὐθὺς «Σοὶ δόξα

* Ιστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μὲ τὰ σημειώθεντα χρονικήριστικά εἰς τοὺς τριαδικοὺς ὕμνους, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικά κατακλείονται οὐχὶ μὲ τὸ «σῶσον ἡμᾶς», ἀλλὰ μὲ τὸ «καὶ σῶσόν με» (π.χ.

πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἵερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινήν» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τοιωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἥ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ἰδιόμελον «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία» κ.τ.λ.).

«Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»· ὁ ἵερεὺς «Ο ὁν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται

ΑΙ ΩΡΑΙ, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τοιωδίου καὶ τοῦ Ὡρολογίου (ἄλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν «Κύριε καὶ Δέσποτα» παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ' ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «Βλέπων ὁ ληστής» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἵερεὺς «Δι' εὐχῶν», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα» καὶ οἱ χοροὶ εἰς ἥχον πλ. δ' τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐψυμνίου εἰς ἔκαστον στίχον τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τοιωδίῳ καὶ Ὡρολογίῳ τάξιν. Εἶτα τὰ τροπάρια «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κ.λπ., Καὶ νῦν, «Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν», τὸ «Ἄνετς, ἄφες», τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἵερεὺς «Οτι σοῦ ἐστί», καὶ τὰ κοντάκια «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμιρφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (βλέπε αὐτὸ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ διποῖον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν ζ' φρήν τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἀγίων», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Προστασία», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε,

«πρεσβείας τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσόν με», τὸ δὲ γ' πάντοτε μὲ τὸ «πρεσβείας τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με»).

έλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ Ἱερεὺς «Οὐ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, μεθ' ἣς ἄρχεται

Ο ἐσπερινός (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς ὡς ἄνω 3 μεγ. μετανοίας εὐθύς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ ὁ προοιμιακός [μετὰ τὰ εἰδηνικὰ λέγε, εἰ βούλει, τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου]. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 «Πᾶσαν ἁμαρτίαν» κ.λπ., καὶ 3 τοῦ ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἑκάστῃ Παρασκευῇ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος).

Ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἵλαρόν», ὁ Ἱερεὺς «Ἐσπέρας», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, τὸ «Καταξίωσον», ὁ Ἱερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν» κ.τ.λ., ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον ἄπαντα τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἥχον πλ. α' τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ Ἱερεὺς «Οὐ ὡν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουρανίε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» τρίς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» καὶ ομδ' (144) «Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὅποιᾳ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Σημείωσις. Ο ωμὸς «Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου», καλούμενος ἐπίσης καὶ «στίχος τῆς τραπέζης», καταλιμπάνεται διὰ τὴν νηστείαν τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τιμῆμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρημῶν, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (τὰ τροπάρια ἑκάστης ὧδης μὲν στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ

«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ὁ ἵερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγνώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ τροπάριον «Πάντων προστατεύεις» (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τὸ «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον»).

Εἰδήσεις. 1. Εἰς τὸν ἴκετευτικὸν στίχους τοῦ μεγάλου ἀπόδειπνου «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «Οσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» καὶ στίχος τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰς ὁ τυχών ἄγιος, οὗ τινος ἐψάλλει ὁ ἐσπερινός, εἶναι ἐօρταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ., §13).

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν», λέγονται τὴν ἐσπέραν ἔκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «Φάσισον τοὺς ὀφθαλμούς μου» κ.λπ..

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ψάλλονται μόνον κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

12. Τρίτη. Θεοφάνους τοῦ ὄμοιογητοῦ († 818). Γρηγορίου Ψώμης τοῦ Διαλόγου († 604), Φινεές τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεών τοῦ νέου Θεολόγου († 1022).

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ. Τὸ μεσονυκτικόν (ὅ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ δῷθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπομένης ἀνευ προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§ 18 καὶ 19).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος: Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παννυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. σ' 1-13): εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἔκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἑβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ δῷθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρων καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἑβδομάδα.

2. Ὁ ἑσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἐκάστη Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἀνεύ προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἔօρταζομένου ἄγιου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριῳδίου §§20-21). Συμφώνως μὲν ἀρχαῖα Τυπικά εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεσις προηγιασμένης καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἢν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαίτη, πλὴν βεβαίως Σαββάτου, Κυριακῆς, τῆς Υπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

3. Ἐν τῇ ἀπόλυσει τοῦ ἑσπερινοῦ (τελουμένου συνήθως τὸ πρώτης προηγιασμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ.

13. Τετάρτη. Ἡ ἀνακοινῳδὴ τοῦ ἰεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως († 846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἰερομάρτυρος (β' αἱ.).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὅρθρου καὶ ὡρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ώς προδεδήλωται· εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος» ὁ ἰεροεὺς ἐκφωνεῖ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Δι’ εὐχῶν», μεθ’ ὃ ἄρχεται

‘Ο ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἱ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. ‘Ο ἰερεὺς «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρίς καὶ ὁ προοιμιακός. Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ τη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἴδιόμελον τῆς ἡμέρας «Νηστεύοντες, ἀδελφοί» δίς, τὸ μαρτυρικὸν «Εἴ τις ἀρετὴν ἄπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Φεγγοβόλους ὑμᾶς» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρ. 14) ἔτερα 3 εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρόν» ἀνεύ μέλους, τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ τὸ «Κατευθυνθήτω» κατὰ τάξιν ὑπὸ τοῦ ἰερέως καὶ τῶν χορῶν [εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἰ τύχοι μνήμη ἔօρταζομένου διγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, τὴν δὲ Μεγ. Ἐβδομάδα μόνον Εὐαγγέλιον.] Εἴτα ἡ ἐκτενὴς κ.λπ., ἀντὶ τοῦ χερούβικοῦ τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἵδετε», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον», καὶ ἡ ἀπόλυσις (ἐν ᾧ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Εϊδησις. Τελουμένης τῆς ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἑορταζομένου ἄγιον, ἔχοντος Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ἡ πρώτη εἰσοδος γίνεται μετὰ τοῦ ἰεροῦ Εὐαγγελίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου ψάλλονται τὰ τοῦ ἑορταζομένου ἄγιον καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἄγιον τῆς ἐπαύριον, εἰς δὲ τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὥσαύτως ὁ ἑορταζόμενος ἄγιος.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ γ' τιμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ὃς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων «Ἐχετε πίστιν Θεοῦ» (Μρ. ια' 23-26, Μτθ. ζ' 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Πάντων προστατεύεις».

14. Πέμπτη. Βενεδίκτου ὁσίου († 543)· Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμψάκου († θ' αι.).

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὅρθρος τῆς ἡμέρας, καὶ αἱ ὁραι. Εἴτα ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπομένης (15 Μαρτίου) ἀνευ προηγιασμένης.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ δ' τιμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «Ἄλτείτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Μτθ. ζ' 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

15. Παρασκευή. Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ († 303). Ἀριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας, Μανουὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κορτός († 1792).

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὅρθρου καὶ ὡρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὃς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέροαξα» (ῆχος πλ. α') ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἴδιομελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) «Δεῦτε πιστοί» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. δ' ἦχου «Μάρτυρες Κυρίου» κ.λπ. (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) καὶ τὰ 4 ἴδιομελα τοῦ ἄγιον Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) «Δεῦτε, φιλομάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Οργάνῳ χρησάμενος», Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν» (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, Παρασκευὴ ἐσπέρας, ἦχος πλ. δ'). Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα

τοῦ Τριψδίου, «Κατευθυνθήτω», «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἰδετε», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ αἱ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστί» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἑκάστην ὡδήν· εἴτα τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ αἱ στάσις τῶν οἴκων (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (A-Z)· εἴτα «Τῇ ὑπερομάχῳ στρατηγῷ» σύντομον, τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος·

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε· καὶ στέφει οὐρανίωφ ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀλτητος».

«Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀπόδειπνου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος (Ιω. ιε' 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυτισις, τὸ «Εὐξάμεθα», τὸ κάθισμα «Τὴν ὥραιότητα» καὶ εἴτα «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριψδίου §26).

Σημείωσις. Η τάξις αὕτη τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς β', γ' καὶ δ' ἐβδομάδος, ἀνευ ὅμως Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἐξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχῃ ἐօρταζόμενος ἄγιος·

«Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἴκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

16. Σάββατον αἱ τῶν νηστειῶν. † «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος)». Σαββίνου τοῦ Αἰγυπτίου († 287). Ιουλιανοῦ μάρτυρος (γ' αἰ.), Χριστοδούλου δσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἐσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. **Μεσονυκτικὸν** τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἄγιου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυ-

κτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἄγίου, ἐνῷ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελα τοῦ ἄγ. Θεοδώρου «Χορεύονσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα εἰς τὸ δ' καὶ τοῦ Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον· τοισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

Εἰς τὸν ὅρθον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα [μετὰ τὴν α' στιχολ.] μόνον τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. δ' ἥχου (τὸ νεκρώσιμον δὲν λέγεται) «Φωστῆρες νοεροί» κ.λπ. (ζήτει ἀπαντά ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς», εἴτα [μετὰ τὸν Ἀμωμον] τὰ τοῦ ἄγίου (Τριῳδίον, Σάββατον α' ἑβδομ.) «Ζέων πίστεως», Δόξα, «Θεῖον δῶρον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν». Ο ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, δὲ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' ὧδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ ἄγίου Θεοδώρου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ δὲ οἶκος τοῦ ἄγίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν»· «Ἄπας γηγενής». Εξαποστειλάρια καὶ αὖνοι μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ ἄγίου (26 Ὁκτ.), «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «Ἐπορεύετο δὲ Ἰησοῦς ἐν τοῖς σάββασιν» (Μq. β' 23-γ' 5). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου «Ἄξιον ἐστί· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἑορτίων κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «Ο πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου» (βλ. Ιερατικόν). Εἴτα «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ιστέον ὅτι κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ᾗ τις ὑπονοεῖται ἐν τῷ ἰσχύοντι Τυπικῷ, προτίθενται σήμερον πρὸς εὐλόγησιν εἰδικὰ κόλλυβα ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἑορταζομένου μεγαλομάρτυρος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διὰ κολλύβων τελεσθέντος θαύματος, περὶ

οῦ ἡ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀκολουθία. Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπίσης ἡ συνήθεια νὰ προσάγωνται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελῆται νεκρώσμον τρισάγιον, ἢν καὶ δὲν εἶναι Ψυχοσάββατον, θεωροῦμεν ὁρθὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἄγιου ἔόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἵερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων, «ἴνα μὴ συμφάλλωνται τὰ χαρούσαντα τοῖς πενθίμοις».

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). «Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἱερῶν εἰκόνων» (843). Ἀλεξίου ὁσ. τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ († 411). Ἡχος α', ἐωθινὸν θ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§28-30).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»· κοντάκιον «Πίστιν Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένθαξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου «Οἱ ἐξ ἀσεβείας». Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «Χαιρετε, προφῆται τίμιοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἴδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, β' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν α' στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (θ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ. ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Λίθος ἀχειρότητος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς «Σκιοτήσατε, κροτήσατε» καὶ τὸ θεοτάκιον «Ρομφαῖαι νῦν ἔξέλιπον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλῃ.

Μετὰ τὸ ἀσματικὸν τῆς δοξολογίας «Ἄγιος ὁ Θεὸς» κ.λπ. (ἢ μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς θ. λειτουργίας), τελεῖται ἡ λιτάνευσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἵ. εἰκόνων πέριξ ἢ ἔσωθεν τοῦ ἵ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

Ἡ λιτανεία τῶν Ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἵ. ναοῦ, ὅ τε ἵ. αἱρησος καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἵ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἅπαξ τὸν Ἱερὸν ναόν, τῶν κωδώνων αὐτοῦ χαρμοσύνως κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἐκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

α') Ἐν τῇ νοτίᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

β') "Οπισθεν τοῦ Ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὁρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.: οἱ χοροὶ «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὦτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις».

γ') Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἡ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέᾳ) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» κ.λπ., «Ἐπάκουσον ἡμᾶν» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων Ἱερεὺς (ἢ ἂν ἡ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἔξης περικοπὰς τοῦ ὑπέρ τῆς ὁρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρ-ρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἄγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγρα-φαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκόνισμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τού-τοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροπο-θήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἣς ἡγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδα-σκάλων, μαρτύρων, ὅμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Ἄιωνία ἡ μνήμη» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύ-νεοσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πο-λιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθεί-ημεν τῶν ἔξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρε-σβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀει-παρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων.

‘Ο χορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἴ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας», καὶ εἴτα τὸ «Σῆμερον σωτηρία».

**‘Η λιτανεία τῶν Ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν
τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰεροσολύμων**

Σχηματίζεται Ἱερὰ πομπὴ ὡς ἔξῆς· προπορεύονται οἱ κρατοῦντες κηρολαμπάδας, εἴτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φανούς, τὰ ἔξαπτέρυγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν· εἴτα οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς ἵ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διάκονοι μετὰ θυμιατηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχιερέως εὐρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φορητὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λιτανείας ἴστανται πάντες εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· «Ἐύλογησον, δέσποτα, τὴν ἄγιαν εἰσοδον». Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων· «Ἐύλογημένη ἡ εἰσοδος τῶν ἄγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Ο χορὸς «Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προϊμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἥν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ὁήσεσιν ἀποστολικαῖς τε παραινέσεσιν εἴκοντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἴστορίαις στοιχούμενοι, τῶν ἐγκανίων τὴν ἡμέραν ἑορτάζομεν. Καὶ ταῦτη εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνενφραινόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ḥσμασιν.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ Ἱερὰ πομπὴ πρὸς τὴν βιορείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐπομένης στάσεως.

Σημείωσις. Λόγῳ τοῦ μακροῦ τοῦ ἀπολυτικίου, δύναται νὰ ψαλῇ τοῦτο εἰς τρεῖς στάσεις οὕτως· ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκκινήσεως μέχρι τῆς βιορείας θύρας «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου... Χριστέ ὁ Θεός», ἀπὸ τῆς βιορείας μέχρι τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ ναοῦ «βουλήσει γάρ ηὐδόκησας... ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ» καὶ τέλος ἀπὸ τῆς δυτικῆς θύρας μέχρι τῆς μεσημβρινῆς τοιαύτης «“Οθεν εὐχαρίστως βιώμεν σοι... εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προϊστάμενος τὸ α' ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων».

‘Ο ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνίᾳ ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

‘Ο ἀρχιερεὺς·

Τῶν εἰδότων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθέτον, τὸ περιγραπτὸν καὶ ἀπεριγραπτὸν, καὶ τῇ μὲν θεῖκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τά τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραπτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνίᾳ ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

‘Ο ἀρχιερεὺς·

Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἡ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἑκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνίᾳ ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἢ τοι πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἴσταται ἡ λιτανεία· ὁ δὲ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ χριστολογικὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν

σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τοίτη ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ὄντελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεξόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γηνησίους θεραπόντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἔστηριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ Ἰ. πομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινὴν (νοτίαν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. Ὄταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ὡρισμένον τόπον, ἴσταται ἡ πομπή, καὶ ὁ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικήν καὶ ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν. Ὄμολογῷ ἐν βάπτισμα εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Μιχαὴλ τοῦ ὁρθοδόξου βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἀγίας αὐτοῦ μητρός, αἰώνια ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

‘Ο ἀρχιερεὺς.

Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Λέοντος, Ἀλεξάνδρου, Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου, Ἰσαακίου, Ἀλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαξαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Γιγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ἀντωνίου, Ἰωσήφ καὶ πάντων τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγωνισαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσέβειας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυνθαι ἐκδυσαποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἔξαιτουμένων, οἰκτιզοῦς καὶ χάριτος τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων.

‘Ο χορὸς «Ἄμήν» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα» κ.λπ.], ἐνῷ ἡ ἵ. πομπὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. ‘Ο ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον «Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἴτα τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἔξῆς.

Ἀντίφωνον α'

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἡ τις οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκονστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἔχθρον. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

΄Αντίφωνον β'

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς νιοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούια.

Ψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς νιοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ο μονογενὴς Υἱός».

΄Αντίφωνον γ'

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

META THN EISODON, ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς (βλέπε ἐν τῷ Τριῳδίῳ).^{*} Ἀπόστολος:

* Προκείμενον, ὕχος δ', Ζδὴ τῶν πατέρων, «Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν», στίχ. «Οτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἐποίησας

Κυρ. α' νηστ., «Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος» ('Εβρ. ια' 24-26, 32-40). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἡθέλησεν δὲ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» ('Ιω. α' 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρε». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς». καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Τὴν ἄχροντον εἰκόνα σου». κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Οἱ ἀπερίγραπτος Λόγος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἐσπέρια εἰς στίχους 10, κατανυκτικὰ τοῦ (α') ἥχου 4 «Οτι τὸ πέλαγος πολὺ» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριψίδιου), προσόμοια τοῦ Τριψίδιου 3 «Δίδον μοι κατάνυξιν» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (18 Μαρ.) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψίδιῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριψίδιῳ. «Νῦν ἀπολύεις» κ.τ.λ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

18. Δευτέρα. Κυριáλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων († 386). Τροφίμου, Εὐναποτίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 300).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὅρθρου, ὠρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς προδεδήλωται, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Περὶ τῶν κανόνων ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ

Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἔως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἔβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεξάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (ἄνευ Εὐαγγελίου) καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ. Σχετικῶς μὲ τοὺς κανόνας ὑπάρχουν κατὰ τόπους καὶ κατὰ ἴ. μονὰς διάφορα τυπικά.

ἡμῖν». Ἀλληλουιάριον, ἥχος πλ. δ', στίχ. α' «Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμονῆλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ», στίχ. β' «Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς».

1. Τὸ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν Τριῳδίου §23, ὑποσ. 17) ὁρίζει μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου μόνον ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ὥχον τῆς ἑβδομάδος· τοῦτο τηρεῖται καὶ εἰς πολλὰς ἐνορίας, ἰδίως νησιωτικῶν περιοχῶν.

2. Εἰς ἄλλας ἵ. μονὰς καὶ περιοχάς, ὅσάκις ἐν τῷ ἀποδείπνῳ λέγεται κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ Θεοτοκάριον παραλείπεται.

3. Εἰς ὠρισμένας ἐκκλησίας συμφάλλονται ἀμφότεροι οἱ κανόνες, ὁ τοῦ Θεοτοκαρίου καὶ ὁ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ σημειουμένην τάξιν (α' Κυρ. τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἐσπερινοῦ)· ἢ τοι ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἐσπέρας ἐν τοῖς μεγ. ἀποδείπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἵ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (20 Ἀπριλίου - 5 Μαΐου) ὅμοιοι μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ δύοιοι καὶ προηγοῦνται. Ἀπὸ γ' ὧδης κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' οὐ τῆς Θεοτόκου· μετὰ τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἴτα τὰ 3 τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. "Οταν συμπληρωθοῦν οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

4. Τέλος πολλαχοῦ τὸ μέγα ἀπόδειπνον διεξάγεται ἀνευ οίουδή ποτε κανόνος (πλὴν τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν βεβαίως καὶ τῶν ἀποδείπνων τῆς Μεγάλης ἑβδομάδος).

19. Τρίτη. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας· Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων († 283)· Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναρᾶ († 1564).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 12 καὶ 18 Μαρτίου.

20. Τετάρτη. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἄγ. Σάββα ἀνατρεθέντων πατέρων († 796)· Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου († 1793).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

'Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. 'Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἴδιομελον «Τὴν πνευματικήν, ἀδελφοί» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριῳδίου ἀνὰ μίαν, εἴτα 3 τοῦ Μηναίου (21ης Μαρτίου) «Κόσμου τοὺς θιορύβους» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον προσόμοιον «Πάντων θλιβομένων»· εἰσοδος, «Φῶς

ίλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τοιωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

21. Πέμπτη. Όσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 610).

22. Παρασκευή. Βασιλείου ἰερομ. πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας († 362). Καλλινίκης μάρτυρος († 252).

Τῷ πρώτῳ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ ἱερόν κάθισμα, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἴδιομελον «Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ (α') ἥχου «Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε» κ.λπ., καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτ. 23) προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου (ἐν τέλει τοῦ Τοιωδίου) «Ποία τοῦ βίου τρυφή», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν»· εἰσοδος, «Φῶς ίλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ β' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», εἶτα τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται ἡ β' στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὑμνου «Ἡκουοσαν οἱ ποιμένες». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως», καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

23. Σάββατον β' τῶν νηστειῶν. Νίκωνος ὁσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων († 251).

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαφαλμον, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν «Οτι πρέπει σοι», οἱ χοροὶ εἰς ἥχον β' τὸ ἀλληλουιάριον, δὶς ἄνευ στίχων καὶ δὶς ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριος οὓς ἔξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Ἀπολυτίκια, τὸ μαρτυρικὸν «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Μήτηρ ἀγία». Καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ α' ἥχου, «Ως καλοὶ στρατιῶται» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τοιωδίου, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Ο σάρκα δι' ἡμᾶς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εύθὺς [ό γένος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὅποια γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων (ώς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Ψυχοσαββάτου τῆς ἀπόκρεω). Εἴτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἀνάπαινον, σωτήρ ἡμῶν», Δόξα, «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, «Οὐ ἐκ παρθένου ἀνατείλας». Οὐ ν' ψαλμὸς χῦμα. [Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα φῶν καὶ] ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰδιμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ὡδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ὡδῆς μετὰ τῶν τετραφθίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριώδιον, Σάβ. β' ἔβδ.). Ἀπὸ γ' ὡδῆς ὁ εἰδιμὸς τοῦ Μηναίου, αἵτησις, «Οὐτι σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ μεσάφδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ζ' ὡδῆς ὁ εἰδιμὸς τοῦ β' τετραφθίου «Βυθός μοι τῶν παθῶν», αἵτησις, «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς», εἴτα (διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον) τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἄγιων» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰδιμὸς τῆς η' ὡδῆς τοῦ β' τετραφθίου «Τὸν ἐξ ἀνάρχου». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰδιμὸς τῆς θ' ὡδῆς τοῦ β' τετραφθίου «Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου δίς.) Τὸ νεκρώσιμον ἔξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου «Οὐ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ θεοτοκίον «Οὐ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων» (βλέπε εἰς Ὡρολόγιον). Εἰς τὸν αὖνος τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριώδιου 4 ἴδιόμελα τοῦ α' ἥχου «Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ» κ.λ.π., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Ἐργῳ, σωτήρ μου, δεικνύς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Φαιδρύνεται, κόρη». «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αὖνων προσδόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἥχου «Σοῦ, σῶτερ, δεόμεθα» κ.τ.λ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριώδιου. «Ἀγαθὸν τὸ ἔξομοιογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λ.π. καὶ τὰ ἀπολυτίκια τῆς μετ' Ἀλληλούια ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μήτηρ ἄγια».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη («τῶν καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκια «Μετὰ τῶν ἄγιων» καὶ «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσε-

ως». Ἀπόστολος: Σαβ. β' ἔβδ. νηστ., «Βλέπετε μήποτε ἔσται» (Ἐφρ. γ' 12-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον» (Μq. α' 35-44). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου: «Ἄξιον ἔστι· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». «Εἶδομεν τὸ φᾶς». Έάν ύπάρχουν κόλλυβα ύπερ κεκοιψημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβων εύχην ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ιερέως τὰ ὄνόματα ύπερ ὃν τὰ κόλλυβα· καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰδησις. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ἑπομένων γ' καὶ δ' ἔβδομάδων, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μαρτυρικῶν καὶ νεκρώσιμων τοῦ ἥχου τῆς ἔβδομάδος· ἐκτὸς εἰ τύχοι ἡ ἔορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἔορταζομένου ἀγίου.

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Γοηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ἰερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αἱ.). Ἡχος β', ἔωθινὸν ι'.

Σημείωσις. Τῆς παρούσης περιπτώσεως μὴ προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Τ.Μ.Ε. ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν συναφῇ διάταξιν τῆς 25ης Μαρτ. §§30-31. Η διάταξις ὅμως αὐτὴ ἔχει ἐλλείψεις τινάς λόγω τυπογραφικῶν παρορθομάτων, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐν τῇ α' ἐκδόσει τοῦ Τ.Μ.Ε. (ἔτους 1888). Διὰ τοῦτο ἐνταῦθα τὸ τυπικὸν τῆς ἡμέρας διατυποῦται μετὰ τῶν ἀναγκαίων συμπληρώσεων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, εἴτα 3 προεόρτια (24 Μαρτ.) «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. καὶ τοῦ Τοιωδίου προσόμοια 3 «Ποίοις εὐφημιῶν» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Μηναίου «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου τῆς 24ης Μαρτίου), Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἴλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τοιωδίου «Ἡ γρῆγορος γλῶσσά σου», Καὶ νῦν, «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ» (ζήτει εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς 24ης Μαρτίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «‘Οτε κατῆλθες», Δόξα, «‘Ορθοδοξίας ό φωστήρ», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς». Ἀπόλυτις ἡ συνήθης «‘Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, [εἴτα, εἰ βούλει, λέγε Δόξα, τὸ παραλειφθὲν ἰδιόμελον τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ Τριῳδίου «‘Οσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῷ ἔκτῳ μηνὶ ὁ ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη» (ζήτει εἰς τὸν μικρὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸν δρόθρον τῆς 24ης Μαρτίου)], τὰ τριαδικὰ «‘Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου».

Εἱδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, γ' τῶν Νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων (σημειωθήτω δὲ ὅτι, ἐφόσον τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τελεία λειτουργία αὐριον 25ῃ τοῦ μηνός, ἡ προετοιμασία διὰ τὰς προηγιασμένας δύναται νὰ γίνῃ τότε).

Εἰς τὸν δρόθρον. ‘Ο ἔξαψαλμος· εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστ. ἀπολυτικίου εἰς τὸ Καὶ νῦν «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (ι')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰριμῶν), ὁ προεόρτιος μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός», καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «‘Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' ὁδῆς τὸ προεόρτιον κοντάκιον «‘Ἐπελεύσει Πνεύματος», εἴτα τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ ἀντὶ θεοτοκίου τὸ μεσῷδιον τοῦ Μηναίου «Σήμερον ἄπασα κτίσις»· ἀφ' οἵ το ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰριμοὶ «‘Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «‘Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «‘Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τοῦ Τριῳδίου «Χαῖρε, πατέρων καύχημα» καὶ τὸ προεόρτιον «‘Ως δῶρα προεόρτια» (ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προεόρτια προσόμοια 3 εἰς 4 «Κατοικτιρήσας τὸ ποίημα ὁ πλάστης» κ.λπ. (βλέπε εἰς τὸν μικρὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 24ης Μαρτίου), μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα α΄) «Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», β΄) «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἔσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ», Δόξα, «Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλῃ, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὠδῆς τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», τὸ προεόρτιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», τοῦ Ἱεράρχου «Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τὸ προεόρτιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου Ἀπόστολος: Κυρ. β' νηστ., «Κατ’ ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας» (Ἐβρ. α' 10-β' 3). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ» (Μρ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδησις. Σήμερον ἐσπέρας ἀντὶ τοῦ κατανυκτικοῦ ἐσπερινοῦ ψάλλεται ὁ συνήθης ἐσπερινὸς τῆς ἑορτῆς, ὡς διαλαμβάνεται κατωτέρω.

25. Δευτέρα. † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸ προσταχθέν», Δόξα, «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς»· κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος».

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐκ μόνου τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε ἐκένρωαξα» στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «Βουλὴν προσαιώνιον» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἴδιομελον «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς [ἢ τοι τὰ εὐρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 25ης (α'-Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὅρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ», β'-Παροιμῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «Κύριος ἔκπισέ με ὀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ», γ'-Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. «Ἐσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁδοῦς καὶ ἐπέκεινα»)].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα «Τῷ ἔκπιτω μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος» ο.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον» ἐκ τρίτου. Ἀπόλυτισις «Ο δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀλληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἡς τὸν Εὐαγγελισμὸν ἑορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννῆς καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον ο.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς ἄπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου».] Καθίσματα καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ μόνον ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, «ἄνευ στίχου», ἀλλὰ μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὡρᾶς. Ἀπὸ γ' καὶ σ' ὡρᾶς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδικοὶ τοῦ κανόνος «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέρον, ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην» ἐξάκις μετ' ἐφυμνίου ἐκάστοτε τὸν εἰδικὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὡρᾶς τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «Εὐαγγελίζου, γῆ... Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αὗνοι τῆς ἑορτῆς, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἔξῃ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» καὶ κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς (25ης Μαρτίου), «Οἱ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» (Ἐβρ. β' 11-18). Εὐαγγέλιον ὅμοιως, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ» (Λκ. α' 24-38).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαρέτως ὁ εἰρημὸς «Ἐναγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ». Κοινωνικὸν «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ· ἀλληλούια». «Εἴδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω». Ἀπόλυτις ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας», τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ», εὐθὺς ἡ δοξολογία, καὶ κατόπιν αἱ ἔξῆς αἰτήσεις, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἔξαιρέσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου ψάλλουν «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἔκτης, ὅπου ψάλλουν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάστος ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχοίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ

πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρητῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἄγιαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανοθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἰδίας ὁροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸν ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θείᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίξας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὗθις βίον ἐξαναστήσας· αὐτός, πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἢ ἐν αἷχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαντον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδηγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἵερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν, καὶ τὸ «Δι’ εὐχῶν».

Εἴδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἕορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινὸν χθές.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἀποδόσεως. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ ψαλτηρίου)· τὰ 3 προσόμοια «Βουλὴν προσαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου (Μαρτίου 26) ἔτερα 3 «Γαβριήλ ὁ μέγιστος» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ». Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· (τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα ἀνήκουν εἰς τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς καὶ δὲν ἀναγινώσκονται ἐνταῦθα). Εἰς τὸν στίχον, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς 25ης Μαρτίου «Τῷ ἔκτῳ μηνὶ» κ.λπ., εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» γ'. Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόδοσις.

26. Τρίτη. Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοτθίᾳ 26 μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 12 καὶ 18 Μαρτίου.

27. Τετάρτη. Μαρτώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (γ'-δ' αἱ.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου († 950).

Τῷ πρώτῳ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένοραξ» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριψίδιου «Ἀσώτως διασπείρας» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Τερεῖα ἔμψυχα» (ἄπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψίδιου «Ἅλιον αὐγάσματα» καὶ ἔτερα 3 τοῦ Μηναίου (28 Μαρτίου) «Βίον ἀκηλίδωτον» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Τὸ χαῖνον καὶ ἔκλυτον»· εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

28. Πέμπτη. Ἰλαρίωνος δόσιον τοῦ νέου, ἥγουμένου μονῆς Πελεκητῆς († 754). Ἡρωδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν δύο ἀκολουθιῶν τῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ Μηναίῳ διὰ τὴν ἐπαύριον θὰ ψαλῇ μόνον ἡ μία (Μάρκου Ἀρεθουσίων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ), ἡ ἀκολουθία τῶν μαρτύρων Ἰωνᾶ, Βαραχησίου κ.λπ. ψάλλεται ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ σήμερον τὸ ἐσπέρας.

29. Παρασκευή. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς († 364).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου «Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν» (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) καὶ τοῦ Μηναίου (30 Μαρτίου) ἔτερα 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου «Οἴμοι! οἶον ἀγῶνα», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου» (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου)· εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ γ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται ἡ γ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «Νέαν ἔδειξε κτίσιν», ὡς εἴθισται. Κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἄλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

30. Σάββατον γ' τῶν νηστειῶν. Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» († 615).

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ὡς ἐν τῷ Ωρολογίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν (23 Μαρτίου). Εἰς τὰ καθίσματα τὰ ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου 2 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου «Ο φαιδρύνας» καὶ «Ἄθλοφόροι Κυρίου», ἀλλ' ὡς 3ον ἀντὶ τοῦ ἔν τισιν ἐκδόσεσιν ὑπάρχοντος «Ἀπόστολοι, μάρτυρες» (ὅ περ ψάλλεται ὡς ἀπολυτίκιον) λέγεται τὸ παρόν (ἥχος β').

«Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις / ἔχοντες οἱ ἄγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ / τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν / καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατίργησαν· / αὐτῶν ταῖς ἴκεσίαις καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον / τοῦ ἀօράτου ἔχθροῦ, σωτήρ, / καὶ σῶσον ἡμᾶς».

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν» (Ωρολ., εἰς τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια). [Μετὰ τὸν Ἀμωμον] εὐθὺς τὰ

8 νεκρώσιμα εύλογητάρια (καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ μημόσυνον τῶν κεκομημένων), εἴτα τὸ νεκρώσιμον κάθισμα «Ἄνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν», Δόξα, «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, «Οὐέκ παρθένου ἀνατείλας».

Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν δύο τετραῳδίων κανόνων τῶν ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἀπὸ γ' ὥδης ὁ εἰρημός, αἴτησις, τὸ μεσῷον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἄφ' οὐέκ ὥδης τοῦ β' τετραῳδίου ὁ εἰρημός αὐτοῦ, αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον. «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ εἰρημός τῆς η' ὥδης τοῦ β' τετραῳδίου «Οἱ θεορρήμονες παῖδες». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρημός τῆς θ' ὥδης τοῦ β' τετραῳδίου «Μεγαλύνομέν σε» καὶ τὸ «Ἄξιον ἔστιν». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου δίξ.) Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εἰς τοὺς αἰνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου (β' ἥχος). Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἀγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατον τῶν νηστειῶν (23 Μαρτίου). Ἀναγνώσματα Σαββάτου γ' ἑβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. ι' 32-38· Μρ. β' 14-17).

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΣΕΩΣ). Υπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἰερομ. († 326), Ἀκαπίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἡχος γ', ἐωθινὸν ια' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§38-40).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο συμμαχήσας, Κύριε». Ἀπολυτίκια «Εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ο τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελον τοῦ σταυροῦ «Ορῶσά σε ἡ κτίσις», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, δ' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῳ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εἴτα κάθισμα τοῦ Τοιωδίου «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (ια')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἴδια μελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τοιωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τοιωδίου μόνον μετὰ τῶν εἰδομῶν αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ εἰδομὸς δίς «Ο θειότατος προετύπωσεν», εἴτα εἰς τὸ α' τροπάριον στίχος «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ώς εἰς τὸ Τοιώδιον)· οὕτω ποιοῦμεν ἐν ἐκάστῃ φύδῃ. Μετὰ τὴν γ' φύδην, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τοιωδίου κατὰ σειράν, «Ο σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται» κ.λπ.. Μετὰ τὴν ζ' φύδην, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τοιωδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τοιωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοὶ («πρόσειρμα») εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν «Ο θειότατος προετύπωσε»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ω μῆτερ παρθένε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια τοῦ σταυροῦ 3 «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν» κ.λπ. εἰς 4 εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τοῦ Τοιωδίου «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἥχον δ' [αγια]), εἰς τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς ὁποίας γίνεται

΄Η τελετὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βιορείας πύλης τοῦ ἵ. βήματος σχηματίζεται ἵ. λιτανεία κατὰ τὴν ἔξης τάξιν· προη-

γοῦνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἔξαπτέρυγα, εἴτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἀσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεός» καὶ εἴτα οἱ μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντες.

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ ἀσματικόν, ὁ Ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾶ τὴν ἄγιαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἐν ηὐτρεπισμένῳ δίσκῳ μετ' ἀνθέων καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων· εἴτα αἴρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἄγιαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἔξερχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ὄγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἵ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς ηὐτρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸν καὶ ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἀσματικοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὁρθοί», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλων τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», τὸ δόπιον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἴτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὑμνὸν «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἄγιαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», διν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἴτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιὸν» κ.λπ., ἐνῷ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἱερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ἰδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Σήμερον σωτηρία».

Σημείωσις. Ό τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ηὐτρεπισμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν ἅχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ὅτε μετὰ τὴν θ' ὥραν καὶ πρὸ τῆς προηγιασμένης γίνεται ἡ τελευταία προσκύνησις αὐτοῦ καὶ αἴρεται ἐν τῷ Ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἔξῆς.

Ἀντίφωνον α'

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Ταῖς πρεοβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀνέβης εἰς ὑψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου,
Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἄντιφωνον β'

Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ο δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ο μονογενὴς Υἱός».

Άντιφωνον γ'

Ψυοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἐπαρον αὐτοὺς ἔως τοῦ αἰῶνος.
«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερῷμάχῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Σταυροῦ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' νηστ., «Ἐχοντες ἀρχιερέα μέγαν» (Ἐβρ. δ' 14-ε' 6). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ος τις θέλει ὅπισσα μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Σῶσον, Κύριε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἔσπερας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη δόμφαία».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ γ' ἥχου «Ἐσπερινὸν ὕμνον» κ.λπ. (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἔκουσίως» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Ἄπο. 1) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἔσπερας.

ΜΗΝ

ΔΤΡΙΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΑΠΤΡΙΛΙΟΣ

έχων ἑμέρας Τριάκοντα
΄Η ἑμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 11

1. Δευτέρα. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας († 522). Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 12 καὶ 18 Μαρτίου.

Εἴδησις. Σήμερον Δευτέρᾳ, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, εἰς τὴν α΄ ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυννον» ψάλλομεν «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» τοίς. Σημειωτέον ὅτι ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις ἑμέραις εἰς πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῦμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ὁμιφαίᾳ». ὅμοιώς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς.

Πολλαχοῦ εἴθισται (συμφώνως καὶ μὲ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας τοῦ Τριῳδίου) ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ νὰ γίνεται εἰς τὴν α΄ ὥραν, τῇ δὲ Παρασκευῇ νὰ γίνεται οὐχὶ ἐν τῇ α΄ ἀλλ’ ἐν τῇ θ΄ ὥρᾳ, μεθ’ ἣν αἱρεται ὁ τ. Σταυρὸς ἐν τῷ ἰ. βῆματι.

2. Τρίτη. Τίτου ὁσίου (θ΄ αἰ.). Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων († 306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

Εἴδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ Τριῳδίου, ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς 3ῆς Ἀπριλίου καταλιμπάνεται (λεγομένη εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον σήμερον τὸ ἑσπέρας).

3. Τετάρτη. Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 824). Ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου († 833).

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ. Εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριῳδίου, ἀνευ δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου· εἰς ἑκάστην ὡδὴν τοῦ ἐννεαῳδίου κανόνος τοῦ Σταυροῦ λέγονται πρὸ τῶν τροπαρίων οἱ εἰρημοὶ αὐτοῦ (κατὰ τὸ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· βλέπε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὸν κανόνα τῶν Οἰκων τοῦ τιμίου Σταυροῦ)· μετὰ τὴν σ΄ ὡδὴν τὸ

κοντάκιον «Ούκέτι φλογίνη ρόμφαία» μετά τοῦ οἶκου «Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο», τὸ συναξάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέχραξα» –εἰς στίχους 10– ψάλλομεν τὰ δύο ίδιόμελα τῆς σειρᾶς (τοῦ Τριῳδίου) «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος» καὶ «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι», τὸ μαρτυρικὸν «Ἀκορέστῳ διαθέσει», τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (4 Ἀπρ.) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ» (τοῦ Τριῳδίου). Εἴσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένης, ἐν ᾧ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων λέγονται ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ διακονικὰ τῶν «φωτιζομένων» «Οσοι πρός τὸ φάτισμα».

4. Πέμπτη. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῶ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (ζ' αἱ.), Θεωνᾶ Θεοσαλονίκης, Νικήτα ιερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις († 1808).

Εἴδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἔσπερινὸν ψάλλονται 3 ἔσπερια τοῦ Τριῳδίου καὶ 3 τοῦ Μηναίου (5ης Ἀπρ.), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Τὸ ἔσπέρας εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, ἔνθα λέγονται κανόνες, μαζὶ μὲ τὸν κανόνα τοῦ θεοτοκαρίου λέγεται καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (5ης Ἀπρ.), διότι θὰ παραλειφθῇ αὐτοῖς εἰς τὸν ὅρθρον μετὰ τῶν κανόνας ὅμως λέγονται μόνον τὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου, διότι τὰ τοῦ Μηναίου ἐψάλλησαν εἰς τὸν ἔσπερινόν.

5. Παρασκευή. Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεοσαλονίκῃ.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Όρθρος καὶ σήμερον θὰ ψαλῇ ώς ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ἀνευ τοῦ Μηναίου· μετὰ τὰ δύο σταυρώσματα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, Παρασκευὴ πρωΐ, ἥχος γ') ψάλλεται μετὰ στίχου «Θαυμαστὸς ὁ Θεός» τὸ μαρτυρικὸν κάθισμα «Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον «Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίζομν, θάνατον»· μετὰ τὴν ζ' ὠδὴν τοῦ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανόνος τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Ούκέτι φλογίνη ρόμφαία» καὶ εἴτα τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως. Εἰς τὴν α' ὥραν δὲν γίνεται προσκύνησις

τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὡς προεσημειώθη. Ἐν τῇ θ' ὥρᾳ, εἰς τὸ τέλος τῶν μακαρισμῶν, μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγίᾳ Τριάς τὸ ὁμοούσιον κράτος» δὲ ἵερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὃπου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται ὁ τ. Σταυρός, θυμιᾶ τρὶς καὶ ποιήσας τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἀσπάζεται τὸν τ. Σταυρόν, ψαλλομένου τοῦ ὑμνου «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» γ' καὶ τοῦ ἰδιομέλου «Δεῦτε, πιστοί» (ζήτει τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ εἰς τὴν τελετὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως), καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἡ προσκύνησις αὐτοῦ· εἴτα δὲ ἵερεὺς αἱρεῖ τὸν δίσκον, ἐφ' οὗ ὁ τ. Σταυρός, καὶ θέτων αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς εἰσέρχεται διὰ τῶν βημαθύρων εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα καὶ ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἄγ. τραπέζης· εἴτα ἡ (μικρὰ) ἀπόλυτισ.

Ο ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέχραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς πάθεσι δουλώσας» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ γ' ἥχου «Μεγάλη τῶν μαρτυρῶν σου» κ.λπ. (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου (6 Ἀπρ.). εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου «Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν»· εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Οἱ δὲ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται, ὡς εἴθισται, ἡ δὲ στάσις τοῦ ἀκαθίστου «Τεῖχος εἰς τῶν παρθένων», εἰς ἦν συνάπτεται καὶ ὁ αἱρέτης (οἶκος μόνον) «Ἄγγελος πρωτοστάτης». Κοντάκιον «Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν αἱρέτισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

6. Σάββατον δὲ τῶν νηστειῶν.

Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως († 582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτυρῶν († 344-47).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν, ἀλλὰ στιχηρά, καθίσματα, νεκρώσιμα κ.λπ. λέγονται τὰ τοῦ γ' ἥχου (ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου). Οὕτως εἰς τὴν α' στιχολογίαν ψάλλονται τὰ 3 μαρτυρικὰ καθίσματα τοῦ γ' ἥχου «Οσοι φιλομάρτυρες» κ.λπ., ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ

μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν» κ.λπ.. 'Ο α' κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ τετραώδια τοῦ Τριψδίου. Ἀφ' οὐδῆς τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» δὲ εἰρημὸς τῆς η' ωδῆς τοῦ β' τετραωδίου «Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ». «Τὴν τιμιωτέραν», δὲ εἰρημὸς τῆς θ' ωδῆς τοῦ β' τετραωδίου «Μεγαλύνομεν πάντες» καὶ τὸ «Ἄξιον ἔστιν». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου δίς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Εἰς τοὺς αἰνῶντος καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὃς ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου (ἥχος γ'). Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἄγια».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάβ. τῶν νηστειῶν. Ἀναγνώσματα: Σαββάτου δ' ἔβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. οὐ 9-12· Μρ. ζ' 31-37).

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Ιωάννου ὁσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος». Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων († 304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης († θ' αἱ.). Ἡχος δ', ἐωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., Τριψδίου §§41-43).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριψδίου 4, Δόξα, «Οσιε πάτερ», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριψδίου «Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον», Καὶ νῦν, «Ω θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἴδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἔβδομάδα, ε' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαφαλμὸν, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον

τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου εἰς τὸ Καὶ νῦν «Τὸ ἀπ' αἰῶνος», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἵ ἀναβαθμοί καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (α')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, εἴτα τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τὸ τοῦ Τριῳδίου «Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν» καὶ τὸ θεοτοκίον «Κυρίως Θεοτόκον σε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ΣΤΙΧΗΡΑ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τοῦ ὁσίου προσόδαις 3 (τὰ ἐν τοῖς ἑσπεριοῖς) «Πάτερ Ἰωάννη ὁσιε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β') «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, «Δεῦτε ἐργασώμεθα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ταῖς τῶν δακρύων σου δοσίς» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. δ' νηστ., «Τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός» ('Εβρ. ζ' 13-20). Εὐαγγέλιον ὅμοιως, «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μq. θ' 17-31). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων»· ἡ ὑπακοή «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», κατανυπτικὰ 4 τοῦ δ' ἥχου «Ἡθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριῳδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (8 Ἀπρ.), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς». Ἀπόστιχα, τὰ δύο ἰδιόμελα «Ο τὸν ἀμπελῶνα» καὶ «Ἀησταῖς λογισμοῖς» μετὰ τοῦ μαρτυρικοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

8. Δευτέρα. Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἐρμοῦ κ.λπ. ἀπόστολων. Κελεστίνου Ρώμης († 432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῷ († 1669).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 12 καὶ 18 Μαρτίου.

9. Τρίτη. Εὐψυχίου μάρτυρος († 362). Βαδίμου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων († 364).

10. Τετάρτη. Τερεντίου, Πομπήιου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἑτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἱ.). Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821).

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἄγιου Γρηγορίου Ε', τηροῦνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε., 9 Μαρτίου, περ. θ' §14, καὶ περ. α' §§1-2)· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἄγιου (13ης Νοεμβρίου).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων δώρων. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν» (ὅπως ἀκριβῶς ὁρίζει τὸ Τριῳδίου) καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δίς), τὸ μαρτυρικόν (ἄπαξ), τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου», μὲ τοὺς στίχους αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίου «Ω Τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει». Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §44).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἡ τοῦ μικροῦ ἀπόδειπνου ἡ τοῦ ὄρθρου.

A'. Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «΄Αξιον ἐστίν». ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν (μετὰ τῶν εἰρημῶν) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἡ μὲ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριψιδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αίγυπτίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κορήτης. Μετὰ τὴν γ' ὥδην καταλιμπάνονται τὰ μεσῷδια καθίσματα καὶ τὸ δίειρμον τριψιδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ φόδαι τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν σ' ὥδην τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» ἐμμελῶς· ἀκολούθως ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ὥδη καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρημὸς «΄Ασπόρου συλλήψεως». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» χῦμα, «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «΄Ο ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀπόδειπνου.

B. Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸν ὄρθρον

[**Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον.** Μετὰ τὸ «Πιστεύω» ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναίου ἡ ἀκολουθία τῆς 11ης Ἀπριλίου.]

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ ι' καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ωρολογίῳ, καὶ ὁ ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ «΄Αλληλούια» οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ δ' ἥχου (βλέπε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριψιδίου), μὲ καταλήξεις· εἰς τὸ α' «Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «Πρεσβείαις τοῦ ἑράρχου σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ γ' «Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». [Μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] καθίσματα ἀποστολικὰ τοῦ ἥχου (ὅρα ἐν τέλει τοῦ Τριψιδίου) δύο «Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα», (στίχος «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν») «Ως Μωυσῆς τὸν Ἰσραὴλ», εῖτα (στίχος «Θαυμαστὸς ὁ Θεός») τὸ μετὰ τὸ θεοτοκίον μαρτυρικὸν «Σταυρῷ ὅπλισάμενοι οἱ ἀθλοφόροι σου», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός». Ο ν' χῦμα καὶ ἡ ἵκεσία «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου». [ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα φιδῶν (Τ.Μ.Ε., Τριψιδιον §46)]. Εἴθ' οὕτως ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος (τὰ τρο-

πάρια είς προύμνιον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με»), συνάπτοντες καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια καὶ τὰ τριώδια (ὅπου ὑπάρχουν), κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ὁ εἰρμὸς «Στερέωσον, Κύριε», αἵτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἄφ' οὐδὲ ὁ εἰρμὸς «Ἐβόήσα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου», αἵτησις, τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» μετὰ μέλους, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, καὶ οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν. Εἴθ' οὕτως οἵ λοιπαὶ ὡδαὶ· εἰς τὴν η' ὡδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὶ λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγίου Πνεῦμα τὸν Κύριον...», μετὰ τὸ Καὶ νῦν, εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς «Ον στρατιαί», «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός», [στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν】], ψάλλονται τὰ τριώδια καὶ ἡ θ' ὡδὴ τοῦ μεγ. Κανόνος, καὶ ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Αἵτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου (μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας ὡς προεσημειώθη καὶ εἰς τὰ τριαδικά), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστᾶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ ἀπόλυτισις.

(Τὸ πρώτι αἱ ὁραι καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ὡς δοξίζονται κατωτέρω τῇ 11ῃ τοῦ μηνός.)

11. Πέμπτη τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου († 92). Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Α΄. Ἀν ὁ μέγας Κανὼν ἐψάλη εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τὸ πρώτι τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ καὶ ὅρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νησίμοις ἡμέραις· εἴτα [μετὰ τὸ ζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικὰ καθίσματα τοῦ δ' ἥχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ' ὡδῆς (βλέπε τὸν προηγούμενον ὅρθρον) –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», «Θαυμαστὸς ὁ Θεός»–, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σταυρῷ ὄπλισάμενοι οἱ ἀθλοφόροι σου»· εἴτα [μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ' ὡδὴν τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «Φωστῆρας θεαυ-

γεῖς», Δόξα, «Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸν ἀπερίληπτον». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα φύδῶν, ὡς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ δίειδον τριώδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ζ' τὸ τοῦ Τριωδίου κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μου» μετὰ τοῦ οἴκου «Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου. Εἴτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ ὥδαι τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ διειδού τριωδίου, εἰς δὲ τὸ «Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰδιμὸς τῆς η' ὡδῆς τοῦ β' τριωδίου «Τὸν ἄναιρον βασιλέα», «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰδιμὸς τῆς θ' ὡδῆς τοῦ β' τριωδίου «Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου (τρίς), «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἱνῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ αἱ γ' μεγ. μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ὠρας, λεγομένας ὡς συνήθως, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μου» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς», ἡ ἀπόλυτισις. Εἴτα ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς διατάσσεται κατωτέρω (εἰς τὴν Β' περιπτωσιν).

B'. Άν ὁ μέγας κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸν ὄρθρον

Τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης (ἀναγινώσκεται τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἐὰν παρελείφθῃ χθές, καὶ) εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγεται τὸ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε», εἴτα τρισάγιον κ.λπ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὠραὶ, ὡς συνήθως, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸ τρισάγιον, ὡς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μου» χῦμα.

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον», εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἴδιο-μελον «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3

προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (12 Ἀπριλίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ σταυροθεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπαύριον.

12. Παρασκευή. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὅμολογητοῦ (η' αἱ.) Ἀνθούσης ὁσίας († 801).

Τῷ πρῳ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς», τὸ ἰδιόμελον «Ως ἐξ Ἱερουσαλήμ» δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον». Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἔδετε».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Στιχολογεῖται ὁ ἀκάθιστος ὅμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὁρθοῦ.

A'. Ό ἀκάθιστος ὅμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ **μικρὸν ἀπόδειπνον** μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστί». Μετ' αὐτὸ οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α' στάσιν τῶν οἰκων. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Μετὰ τὴν γ' ὡδὴν τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ» ἄπαξ (δίχορον) καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν β' στάσιν τῶν οἰκων. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται ἡ δ', ε' καὶ σ' ὡδὴ, τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν γ' στάσιν τῶν οἰκων. Εἶθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται ἡ ζ', η' καὶ θ' ὡδὴ (ἐν τῇ ὁποίᾳ θυμιᾶ ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς, ὡς εἴθισται), «Τῇ ὑπερομάχῳ», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν δ' στάσιν τῶν οἰκων ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α' οἶκον. Τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» σύντομον. Τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» κῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Εὐξάμεθα», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «Τὴν ὁραιότητα», καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ «Δι' εὐχῶν».

Β'. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος εἰς τὸν ὄρθρον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ἀναγινώσκομεν τὸ **μικρὸν ἀπόδειπνον** (ἐν τῷ νάρθηκι), [ψάλλοντες ἐν αὐτῷ τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου (13 Ἀπρ.).] Οὐδὲν ἐκ τοῦ Ἀκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὕτε οἱ οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ’ εὐθὺς μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστί» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ» χῦμα· μετὰ τὰς εὐχὰς «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κ.τ.λ. γίνεται (μικρὸν) ἀπόλυτις, «Εὐξά-
μεθα» καὶ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός» ἀναγινώ-
σκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ Ὡρολογίῳ). Εἶτα ὁ
ἔξαψαλμος καὶ ἡ μεγάλη συναπτή.

Α' ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» (ψαλλόμενον τετράκις
εἰς τοὺς συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «Τὸ προστα-
χθὲν μυστικῶς» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα
«Τῇ ὑπερομάχῳ» ἄπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «“Οτι
σὸν τὸ κράτος».

Β' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ» ἄπαξ,
ἡ β' στάσις τῶν οἴκων καὶ αὖθις «Τῇ ὑπερομάχῳ». Εἶτα ὁ ν'
ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα
μου» εἰς 6 (ἐνταῦθα φόδαι ἀ' καὶ γ'). Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης
φόδης (ἄχρι τῆς ε') καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ τοῦ Ἀκαθίστου.

Γ' ΣΤΑΣΙΣ. Ἄπο γ' φόδης, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συνα-
πτή μετ' ἐκφωνήσεως «“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ»
σύντομον, καὶ ἡ γ' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «Τῇ ὑπερομάχῳ»
σύντομον καὶ τὸ μεσῷδιον κάθισμα «‘Ο μέγας στρατηγός». Αἱ
φόδαι δ', ε' καὶ σ' τοῦ Ἀκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς σ' φόδης συμ-
ψάλλεται καὶ τὸ δίειδον τετραφόδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ
τῶν οἰκείων προσμνήσων, ὡς ἔξῆς·

«Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ
κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τε-
τραφόδιου·

«Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» εἰς τὰ μαρτυ-
ρικὰ τῶν δύο τετραφόδιων·

«Κύριε, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου» εἰς τὸ νε-
κρώσιμον τοῦ πρώτου τετραφόδιου·

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραῳδίου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β' τετραῳδίου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς σ' καὶ τῶν λοιπῶν ὡδῶν, καταβασία ψάλλεται ὁ ἐκάστοτε εἰρημὸς τοῦ β' τετραῳδίου.

Δ' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν εἰρημὸν «Τοῦ κήτους τὸν προφήτην», μικρὸν συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς», «Τῇ ὑπερομάχῳ» ἄπαξ, ἢ δ' στάσις τῶν οἴκων, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α' οἴκου. Εἶτα «Τῇ ὑπερομάχῳ» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ ἡ η' ὡδὴ τῶν κανόνων (μόνον ἐν τῷ ὅρθῳ εἰς τὴν η' ὡδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»). Εἶτα «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ εἰρημὸς «Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ εἰρημοῦ «Ἡσαΐα, χόρευε».

Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἰῶνους τὰ προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄπαξ, ἢ ἐκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς συνήθως. (Τὸ πρώτη ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ὡς διατυποῦται κατωτέρω.)

13. Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὅμινου. Μαρτίνου πάπα Ρώμης ὁμολογητοῦ († 655), Ζωίλου καὶ λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς θλιβερᾶς ὑπὸ τῶν Φράγγων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Απριλίου 1204)].

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἀνδρῷ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «Ἄκτιστε φύσις» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθέν», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ «Τῇ ὑπερομάχῳ».

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὄρθρος τελεῖται ὡς ἔξῆς. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» δίς. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ὡδὴν τοῦ κανό-

νος του Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. ‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, δὲ τῆς Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῶν εἰρημάνων καὶ τὸ δίειρμον τετραφδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ’ φδῆς τὸ μεσφδιον κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός» ἄπαξ. Ἄφ’ δὲ φδῆς τὸ κοντάκιον «Τῇ ύπερομάχῳ» χῦμα, δὲ οἶκος «Ἄγγελος πρωτοστάτης» καὶ τὰ συνναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριψδίου. Καταβασίαι οἱ εἰρημοί «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀτ’ αἰῶνος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἰνους τὰ προσόδομοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄποξ.

‘Αν δὲ ὁ ἀκάθιστος ἐψάλλῃ χθὲς εἰς τὸν ὅρθον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ α’ ὥρᾳ] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ’ καὶ ἡ σ’ φδὴ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] ‘Αν δὲν ψαλοῦν τυπικά, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν», κοντάκιον «Τῇ ύπερομάχῳ». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, Νοεμ. 21, «Εἶχεν δὲ πρώτη σκηνήν» (Ἐβρ. θ’ 1-7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σεπτ. 8, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α’ 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄπας γηγενής»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας». Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει († 1803). Ἡχος πλ. α’, ἔωθινὸν β’ (Τ.Μ.Ε., Τριψδίου §§54-56).

Εἰς τὴν θ’. Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν»· κοντάκιον «Τῇ ύπερομάχῳ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριψδίου 4, Δόξα, «Ἐθαυματούργησε, Χριστέ,... ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη...», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ

Ἐρυθρᾶ θαλάσση». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καὶ νῦν, «Ὦ θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἔβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (β')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ιδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' φόδης τὸ κοντάκιον καὶ δ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσῷον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὸ τῆς ὁσίας «Ὑπόδειγμα μετανοίας» καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπερόις) «Σὲ μὲν διεκώλυνε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἰσοδον

ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐν σοί, μῆτερ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου Ἀπόστολος: Κυρ. ε' νηστ., «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. θ' 11-14). Εὐαγγέλιον διμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μρ. ι' 32-45). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χάρει»· κοινωνικὸν «Αἴνετε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέχραξα», κατανυκτικὰ τοῦ πλ. α' ἥχου 4 «Κύριε, ἄμαρτάνων» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριῳδίου «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (15 Ἀπρ.), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἰσόδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας αληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

15. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαῖων. Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 12 καὶ 18 Μαρτίου.

16. Τρίτη πρὸ τῶν Βαῖων. Ἅγαπης, Εἰοήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσσης, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων († 258).

17. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαῖων. Συμεὼν ἴερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι († 344). Ἅγαπητοῦ Ρώμης († 536), Ἅδριανοῦ μάρτυρος († 251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805).

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέχραξα» τὸ ἰδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθεσι» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (18 Ἀπριλίου) τὰ 3 προσόμοια εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἰσόδος, «Φῶς ἵλαρόν», ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

18. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαῖων. Ἰωάννου δσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας δσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

19. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαῖων. Παφνουτίου ἰερομάρτυρος, Φιλίππας μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκ. Πισιδίας τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῷ πρῳ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριψίδιῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένρωαξα» -ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκένρωαξά σοι»- τὸ ἴδιομελον «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἀγίαν ἔβδομαδα» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν (ἄπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἴδιομελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψίδιου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστί» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριψίδιῳ κανὼν τοῦ ἀγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». μετὰ τὴν θ' ὄδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρημὸς αὐτῆς «Ἐποίησε κράτος» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριψίδιον §60).

20. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Θεοδώρου δσίου τοῦ Τριχινᾶ· Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου δσίου κτίτορος Μεγ. Μετεώρου († 1310)· Ἀναστασίου Β' Ἀντιοχείας, ἰερομάρτυρος (ζ' αἱ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριψίδιῳ (Τ.Μ.Ε., τυπ. Τριψ. §61).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰς τὸ δρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρίς. Τὸ κάθισμα «Κατοικίρας τῆς Μάρθας» (δίς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἴτησις μετ'

ἐκφωνήσεως «‘Οτι ηὐλόγηται σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δίς). Εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες καὶ τετραῷδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' καὶ σ' ὥδης ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ τοῦ Τριῳδίου «Ὕγραν διοδεύσας»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ἡ θ' ὥδὴ ὀμφοτέρων τῶν τετραῳδίων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἴτα δὲ εἰρημὸς «Κυρίως Θεοτόκον». Ἐξαποστειλάρια «Ἄγιος Κύριος» [τὸ «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σύμερον] καὶ τοῦ Τριῳδίου «Λόγω σου, Λόγε» δίς, «Διὰ Λαζάρου σε, Χριστός» ἅπαξ. Εἰς τοὺς αὖνος τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ἄγ. Λαζάρου κατὰ σειράν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρίᾳ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' ὥδὴ τοῦ α' καὶ ἡ σ' ὥδὴ τοῦ β' κανόνος. Ἀν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»· βλέπε εἰς τὰς γεν. τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲ ἐφύμια εἰς μὲν τὸ δεύτερον «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», εἰς δὲ τὸ τρίτον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἰσοδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «Βασιλείαν ἀσάλευτον» (Ἐβρ. ιβ' 28-ιγ' 8). Εὐαγγέλιον: δόμοιώς, «Ἡν τις ἀσθενῶν Λάζαρος» (Ιω. ια' 1-45). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἴεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» ὁ α' εἰρημὸς τῆς θ' ὥδης «Τὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν». Κοινωνικὸν «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἰνον ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς μὲν τὸν ὄρθρον ἡ «Τιμιωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' φόδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ Ἐξαυρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἴδομεν τὸ φῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται δύμας τὰ ὀνόματα, ἢν δεήσῃ, τῶν τε θνεάτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαιών» κ.τ.λ. (βλέπε T.M.E., σ. 352, σημ. 35).

21. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. «Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἰανουαρίου ἰερομάρ. († 305). Ἀλεξανδρας τῆς βασιλίσσης· Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας, δούσιου († 599)· Μαξίμου Κων/πόλεως († 434).

Ἡ ἀκολουθία ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ (τυπικὸν Τριῳδίου §§63-65).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν»· κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροξα», τὰ ἴδιομελα «Σήμερον ἡ χάρις» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Εἰσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος». Ἀπόλυσις «Ο ἐπὶ πώλου ὅνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἴδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην Ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θ. λειτουργίας προηγματένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυλέλεος.] Καθίσματα τὰ τοῦ Τριῳδίου κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου. Προκείμενον, ἥχος δ', ψαλμὸς η', «Ἐκ στόματος νη-

πίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αῖνον»· στίχος «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὃς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὅρθου, ὃς ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς 6 «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἑκάστης φῶντος· ἀπὸ γ' φῶντος ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνος «”Ωφθησαν αἱ πηγαί”»· (ἀντὶ τοῦ *Tὴν τιμιωτέραν*) ἡ θ' ὁδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ εἴτα πάλιν ὁ εἰρημὸς «*Θεὸς Κύριος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «”Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὄποιον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ Ἱερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαΐα «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἰσοδικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐπὶ πώλου ὅνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON μόνον τὰ ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι» καὶ τὸ κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος Κυρ. Βαΐων, «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φιλιπ. δ' 4-9); Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα» (Ιω. ιβ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Εξαρέτως ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὁδῆς «*Θεὸς Κύριος*». Κοινωνικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν*, τὸ «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Ἀπόλυτις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἴτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ Ἱερέως κλάδους βαΐων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, «Συνταφέντες σοι»· κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὰ 3 ἐσπέρια ίδιομελα τῆς ἑορτῆς, εἶσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀπόστιχα, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «Ἴωσήφ τὴν σωφροσύνην», μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἐν τέλει τῆς θ' ὥδης ὁ εἰρημὸς «Ἄλλοτριον τῶν μητέρων». Εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Θεοτόκε παρθένε» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυτις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἔκουσιον πάθος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς Ἱερὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθῶν τῆς μεγ. Ἐβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἄγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ο ὅρθος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος συνήθως τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας). Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς εἴθισται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. (Τυπ. Τριῳδίου §67). Τὸ τροπάριον «Ἴδον ὁ νυμφίος ἔρχεται» ἐν τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «πρεσβείαις (τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὸ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριῳδίου ἀναγινώσκεται τὸ μηνολόγιον τῆς 22ας Ἀπριλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας («Ο Ιακώβ ὡδύρετο»)· ἀπόλυτις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

22. † Μεγάλη Δευτέρα. «Μνείαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου († 613)· Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἱ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἀρτῃ, Νεάρχου μάρτυρος.

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωί. [Άναγινώσκονται πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ'-η').] Είτα αἱ ὥραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος» καὶ τοῦ κοντακίου «Ο Ιακώβῳ ὀδύρετο», καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τυπ. Τριωδίου §§ 68 καὶ 69).

Τῇ μεγ. Δευτέρᾳ ἐσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τυπ. Τριωδίου §§ 23 καὶ 70).

Ο ὅρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ὃς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τυπ. Τριωδίου §§ 71 καὶ 67). Εἰς τὸ α' «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος» κατάληξις «πρεσβείαις τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὃς προεστημειώθη. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν εὐθὺς αἴτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α' φόδην.

23. † Μεγάλη Τρίτη. «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου († 303).

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος θὰ ψαλῇ μεταπεθεμένη τῇ Δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου.

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ πρωὶ [άναγινώσκονται ἔτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ'-ιγ') καὶ εἶτα] αἱ ὥραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τυπ. Τριωδίου §§ 72 καὶ 73).

Τῇ μεγ. Τρίτῃ ἐσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τυπ. Τριωδίου §§ 23 καὶ 74).

Ο ὅρθρος τῆς μεγάλης Τετάρτης ὃς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τυπ. Τριωδίου § 67). Εἰς τὸ α' «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος» κατάληξις «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ δύο ὃς προεστημειώθη.

24. † Μεγάλη Τετάρτη. «Μνεία τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ πόρνης γυναικός». Ἐλισάβετ τῆς ὁσίας. Δούκα νεομάρτυρος τοῦ ὁπάπτου ἐκ Μυτιλήνης († 1564), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ († 1776).

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωὶ [άναγινώσκονται ἔτερα ε' καθίσματα τοῦ Ψαλτηρ. (ιδ'-κ') καὶ εἶτα] αἱ ὥραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τυπ. Τριωδίου §§ 75-76).

Σήμερον εῖθισται εἰς τοὺς ἵ. ναοὺς ὅπως τελῆται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ιεροῦ εὐχελαίου.

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας, τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριῳδίου κανόνος αὐτοῦ (Τυπ. Τριῳδίου §77).

Ο ὄρθρος τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενος συνήθως τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Τετάρτης). Ἡ ἀκολουθία ὡς εῖθισται καὶ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., [«Οτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί»,] ἡ προφητεία τῆς α' ὥρας μετὰ τοῦ τροπαρίου αὐτῆς, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυτις «Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

25. † Μεγάλη Πέμπτη. «Τὸν ιερὸν νιπτῆρα ἑορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν». † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἱ.).

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ εὐαγγελιστοῦ θὰ ψαλῇ μεταπιθεμένη τῇ Τρίτῃ τῆς διακανησίμου.

Εἴδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἔξαγεται καὶ δεύτερος ἀμνός, ὅς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῇ μεγ. Πέμπτη πρωί. Ό εσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὃς εῖθισται καὶ ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τυπ. Τριῳδίου §79). Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος, «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου» (Α' Κορ. ια' 23-32). Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται» (Μτθ. κς' 2-20, Ἰω. ιγ' 3-17, Μτθ. κς' 21-39, Λκ. κβ' 43-44, Μτθ. κς' 40-κς' 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χερουβικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, τὸ τροπαρίον «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»· τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς (καὶ τοῦ Πληρωθήτω). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Ἀπόλυτις ὡς ἐν τῷ ὄρθρῳ «Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...»

Τὴν ἐσπέραν τῆς μεγάλης Πέμπτης. Ὁ ὅρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἄπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν (Τυπ. Τριῳδίου §80). Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἔξιμολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς» καὶ ἡ ἑκτενῆς. Ἀπόλυσις «Οὐέμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

26. † Μεγάλη Παρασκευή. «Τὰ ἄγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεία τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας». Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας ἰερομάρτ. († 332), Γλαφύρας καὶ Ιούστας ὁσίων († 322).

Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ προώ. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν (Τυπ. Τριῳδίου §§81-83). Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις «Οὐέμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας».

Ο ἐσπερινὸς τοῦ μεγάλου Σαββάτου (τῆς ἀποκαθηλώσεως), ἀρχόμενος ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τυπ. Τριῳδίου §84). Μετὰ τὴν ἐκφράνσην «Εἴη τὸ κράτος» οἱ χοροὶ ἀρχονται τῶν ἀποστίχων «Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν» κ.λπ., ἐνῷ οἱ ἱερεῖς τελοῦν τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἵ. Εὐαγγελίου μετὰ λιτανείας, ώς εἴθισται. Ἐμπροσθεν τοῦ κουβουκλίου οἱ ψάλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἴδιόμελον «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον». εἶτα «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτίκια «Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος». Ἀπόλυσις «Ο δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Ο ὅρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θρῆνος». Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται εἴτε τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Σαββασκευῆς εἴτε τὴν α' πρωιṇὴν τοῦ μεγ. Σαββάτου, ώς εἴθισται (Τυπ. Τριῳδίου §85). Εἰς τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἵ. Εὐαγγε-

λίουν. Ἄμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Πρόσχωμεν», «Εἰρήνη πᾶσι», «Σοφία», αἵρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἵ. βῆμα, ἐνῷ ψάλλονται τὰ τροπάρια «Οὐτε κατῆλθες» κ.λπ.. Εἶτα τὸ τροπάριον «Ο συνέχων τὰ πέρατα», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, τὸ ἔτερον προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ζήτει εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξαποστόλου»), ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀπόλυτις «Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ξωποὶὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἔκουσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος».

27. † Μέγα Σάββατον. «Ἡ θεόσωμος ταφὴ καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Συμεὼν ἐπισκόπου Ιεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἰερομάρτυρος († 107).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ προώ. Ο μέγας ἐσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὃς εἴθισται (Τυπ. Τριῳδίου §86). Εἰσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α' «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ δ' «Ἐγένετο λόγος Κυρίου», καὶ τὸ ιε' «Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου») κ.τ.λ.: ἀντὶ χερουβικοῦ ὁ ἀρχαῖος ὅμινος «Σιγήσατω πᾶσα σάρξ». Εἰς τὸ Εξαιρέτως τὸ «Ἐπι σοὶ χαιρεῖ». Κοινωνικὸν «Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰδιμολογικῶς εἰς ἥχον β' τὸ «Μνήσθητι εὔσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων (γ' αἱ.), Μέμυνονος ὁσίου.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Η παννυχίς. Περὶ ὥραν 11ην μ.μ. τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Ἀναστάσεως (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §1): Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν (χῦμα), ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπά-

ρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἑκάστης ὡδῆς (καὶ τῆς η' ὡδῆς) Δόξα, Καὶ νῦν ἀλλ' οὕτε ἐπαναλαμβάνομεν τὸν εἰρμὸν ἑκάστης ὡδῆς ὡς καταβασίαν* (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ'), οὕτε αἰτήσεις λέγονται οὕτε τὸ «Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» οὕτε τὸ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», οὕτε θυμίασις γίνεται εἰς τὴν θ'. Μετὰ τὴν θ' ὡδὴν λέγεται αὐθις ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Μὴ ἐποδύου μου» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «“Οτε κατῆλθες», ἥ ἐκτενής καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «‘Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Εἰδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (*Κυριακῆς τοῦ Πάσχα*) μέχρι τῆς *Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς* τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὅλοκληρον τὴν Ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἱ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἄγ. τραπέζης, ἔξέρχεται τοῦ ἱ. βῆματος ψάλλων εἰς ἥχον πλ. α' τὸν ὕμνον «Δεῦτε λάβετε φῶς...», δὲν ἐπαναλαμβάνουν πολλάκις οἱ χοροὶ ἐναλλάξ. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», ἔως οὗ φθάσουν εἰς τὴν ἔξέρδοαν, ἔνθα ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον «Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου» (Μρ. ις' 1-8). οἱ χοροὶ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ο ὄρθρος. Ὁ Ἱερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τοῖς τὸ ἱ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλει εἰς ἥχον πλ. α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν» τρίς· εἶτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἔξάκις, ἐνῷ ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν κύκλῳ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «‘Αναστήτω ὁ Θεὸς» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν εἶτα οἱ Ἱερεὺς αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος». Εὐθὺς συναπτὴ μεγάλη, ἐκφώνησις «“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα», καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψαλλομένου τοῦ εἰρμοῦ τῆς α' ὡδῆς τοῦ Πάσχα «‘Αναστάσεως ἡμέρα».

* Οἱ εἰρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6, ἡ τοι ὁ εἰρημὸς δὶς καὶ τὰ τροπάρια ἐκάστης ὡδῆς εἰς 4 μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», Δόξα, εἰς τὸ προτελευταῖον, Καὶ νῦν, εἰς τὸ τελευταῖον]. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὡδῆς πάλιν ὁ εἰρημὸς αὐτῆς καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρὶς καὶ τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτή μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἡ τῷ Ιεροτικῷ. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσσι τὸν ὁρθον»· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἐορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» τρὶς καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρὶς χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ λοιπαὶ ὡδαί. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» φάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ώς ἔξης.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου».

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου. «Ὦ θείας, ὥ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὦ θείας, ὥ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένῃ· χαῖρε, δεδοξασμένῃ· σὸς γὰρ νίδος ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ πεχαριτωμένῃ· ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς νίδος ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ· μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Ὦ Οτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθὺς μόνον τὸ ἔξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 ἀναστάσιμα «Υμνοῦμέν σου, Χριστὲ» κ.λ.π. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ «Πάσχα

ίερόν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθὺς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἰερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον «Εἴ τις εὔσεβής καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν εἴθισται ὁ α' χορὸς νὰ ψάλλῃ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου «Ἡ τοῦ στόματός σου καθά περ πυρσός».

Σημείωσις. Ὁ κατηχητικός λόγος καὶ τὸ παρόν ἀπολυτίκιον λέγονται μόνον σήμερον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προδεδήλωται (τοῦ ἰερέως θυμιῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου. Εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

META THN EISODON, τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη», ἢ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυρ. Πάσχα, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-8). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ιω. α' 1-17). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

KOINΩΝΙKON «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε» (ἄνευ ἀλληλούια). ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ***.

Mέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνω παραγέγονας ἐκών πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

* Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔχουν τὸν παρόντα κατηχητικὸν λόγον τὸ Πεντηκοστάριον, τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ καὶ τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου «Ἰερατικὸν» τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἐπιμελείᾳ ἰερέως Κων. Παπαγιάννη, ἔτ. 2002, σελ. 80-82.

** Οἱ παρόντες στίχοι εῦρονται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-10ου αἰώνος (Τυπικὰ Δημητριεύσκη 1,174).

Τότε και ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος,
ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε και Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα
Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ· τὸ αὐτὸ^ν
τρὶς σύντομον (εἰς ἥχον β') ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ
ἰερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέ-
στη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἄληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπα-
ναλαμβάνεται τρίς), εἴτα ὁ ἰερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ
ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον
ἐγέρσιν» (ἄπαξ· εἴτα (ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) ὁ ἰερεὺς ψάλλει ἦ
ἐκφωνεῖ ὄλοκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Η τάξις αὐτὴ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἄπα-
σαν τὴν διακαινήσιμον ἔβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνω-
σμάτων.

2. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὡρῶν, ἀποδείπνου καὶ
μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία ἐπαναλαμβανομέ-
νη τρίς, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἡ τῷ Ὡρολογίᾳ, καὶ εἴτα γί-
νεται μικρὰ ἀπόλυτις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἔβδο-
μάδος εἰς τὸν ἔσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ
«Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος
τοῦ ὅρθου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ^ν
τοῦ «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρὶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συ-
νήθως εἰς ἥχον β' στιχηραρικόν.

4. Εἳναν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἔβδομάδι ἀρτοκλασία, ἀντὶ^ν
τοῦ Θεοτόκε παρθένεψε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε. Προ-
θεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἔβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους
νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἐξόδιος ἀκολου-
θία (ὅρα εἰς διωρθωμένον Μικρὸν Εὐχολόγιον, ἐκδ. Ἀπ. Διακ., σελ.
266).

6. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικόν «Ἐν ἐκκλησίαις
εὐλογεῖτε» εἴθισται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἔκάστην

ήμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοι τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάπτουσιν ἔναρξιν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὁρίζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὅ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυτης λέγεται «'Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν -κατ' ἐπιχρατῆσαν ἐν Ἑλλάδι ἔθος- ὁ ὑμνος «Χριστὸς ἀνέστη» (Σύντημα Τυπικοῦ, σελ. 659, ὑποσημ. 1305).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἔναρξηριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «'Οτι πρέπει σοι». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 τοῦ β' ἥχου «Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς» κ.λπ. καὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου (Απριλίου 23) τὸ αὐτόμελον «Ως γενναῖον ἐν μάρτυσι» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 προσόμοια, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Ἄξιος τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθὺς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «Οὓσης ὄψιας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» (Ιω. κ' 19-25), τὸ ὅποιον, ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, δο α' χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξιώσον» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σωτήρ» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἀγίου «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, δο β' χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος «Ως τῶν αἰχμαλώτων» καὶ δο α' χορὸς αὐθίς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «‘Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

29. † Δευτέρα τῆς διακαινούσιμου. Ιάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀπόστολων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος, Ιωάννου (Καλοκατένους) μητροπολίτου Θηβῶν († ιβ' αἰ.). Ἡχος β'.

Εἴδησις. Σήμερον συμψάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (Τ.Μ.Ε., 23 Απριλίου §§1-3).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ. Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «‘Οτι πρέπει σοι».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ. Εὐθὺς μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκφώνησιν ἐπακολουθεῖ τὸ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ ἡ λοιπὴ συνήθησ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, εἰς ἦν ἀναγινώσκεται τὸ τῆς Τοίτης ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» ἅπαξ χῦμα, καὶ ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ (ὅς τις καταλιμπάνεται) τὰ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ τὸ ἴδιόμελον, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Οἱ ἰερεὺς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός».

KANONEΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ καὶ ὁ ὅμοιομος κανὼν τοῦ μεγαλομάρτυρος «Ὑπὲρ ἥλιον ἐξήστραψεν» ἀνὰ 4. Ἐν τῷ τέλει ἑκάστης ὡδῆς ὁ εἰρημὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτή μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ» ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ μεγαλομάρτυρος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας [καὶ ἐκ τῆς 23ης Απριλίου τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἀγίου Γεωργίου]. εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τῷς χῦμα καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τῷς χῦμα.

Θ' ΩΔΗ. Μετὰ τὴν η' ὡδήν, ἡ ἐκφώνησις «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ (ἀντὶ τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλονται εἰς 4 μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς ἡ θ' ὡδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα καὶ εἰς τὸ προύμνιον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» δύο τροπάρια τῆς θ' ὡδῆς τοῦ ἀγίου, Δόξα, τὸ γ', Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, εὐθὺς ὁ

είρημός «‘Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «‘Οτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἀγίου «‘Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψε» καὶ αὐθις τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 8, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἀγίου προσόμοια 4 «Δεῦτε τὴν πανέօρτον» κ.λπ. –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»–, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἀγίου «‘Ανέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, «‘Αναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτήκιον τοῦ ἀγίου «‘Ως τῶν αἰχμαλώτων», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «‘Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 23ης Ἀπρ.· Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πρξ., «Κατ’ ἐκεῖνον τὸ καιρὸν ἐπέβαλεν ὁ Ἡρόδης» (Πρξ. ιβ' 1-11)· ἀλληλουιάριον τῆς Δευτέρας τοῦ Πάσχα· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, «Θεόν οὐδεὶς ἔώρακε πάποτε» (Ιω. α' 18-28).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἰεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «‘Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

KOINΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» (εἰς δὲ τοὺς ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀγίου τιμωμένους ναοὺς «Εἰς μνημόσυνον»): ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Ἀπόλυσις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ὡς χθές.

30. † Τρίτη τῆς διακαινούμου. Ιακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου († 44). Κλήμεντος ὁσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εύροιας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος τῆς ἐν Πικριδίᾳ († 1725). Ἡχος γ'.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ραφαὴλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὁσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταού Πεντέλης.]

Εϊδησις. Σήμερον συμψάλλεται ἐκ μεταθέσεως ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου (Τ.Μ.Ε., 25 Ἀπριλίου, §§1-2).

Ἄντι τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «”Οτι πρέπει σοι».

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Σοῦ ἔξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς Ἰλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «‘Ο Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ». Ή ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «‘Ο τῷ πάθει σου, Χριστὲ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ιερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας», Καὶ νῦν, «‘Αναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, εἴτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγιου «‘Απόστολε ἄγιε» καὶ αὖθις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Ή ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ὡς χθές.

Ἄντι μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὁρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «”Οτι πρέπει σοι».

KANONEΣ. Μετὰ τὴν ώς ἄνω ἐκφώνησιν εὐθὺς ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου (μετὰ στίχου «‘Απόστολε τοῦ Χριστοῦ...»). Ἐν τῷ τέλει ἑκάστης ὡδῆς ὁ εἰρημὸς τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «‘Αναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ μηρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὁρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἄφ' οὐ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας [καὶ ἐκ τῆς 25ης Ἀπριλίου τὸ ὑπόμνημα τοῦ εὐαγγελιστοῦ], εἴτα «‘Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρίς χῦμα καὶ «‘Αναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρίς χῦμα.

Θ' ΩΔΗ. Μετὰ τὴν η' ὡδήν, ἡ ἐκφώνησις «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ (ἀντὶ τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλονται ἡ θ' ὡδὴ τοῦ Πάσχα καὶ ἡ θ' ὡδὴ τοῦ εὐαγγελιστοῦ, εἴτα ὁ εἰρημὸς

«‘Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ αὗθις τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον» καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἰερὸν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἴδιόμελον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Σοῦ ἐξεχύθη», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτήριον τοῦ ἀγίου «Ἀπόστολε ἄγιε», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὅρθον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «“Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον ἀποστολικόν (25 Ἀπό.). Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἀπό. 25, «Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ» (Α' Πέτ. ε' 6-14). ἀλληλουιάριον τῆς Τρίτης τοῦ Πάσχα (ζήτει ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου). Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, «‘Ο Πέτρος ἀναστάς» (Λκ. κδ' 12-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἰεροῦ Χρυσοστόμου.

KOINΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» [καὶ εἰς τοὺς ἐπ' ὄνόματι τοῦ εὐαγγελιστοῦ τιμωμένους ναοὺς «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»]: ἀντὶ τοῦ *Eīδομεν* τὸ φῶς ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

ΜΗΝ

Μαΐος

ΜΗΝ ΜαΐΟΣ

ἔχων ἑμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
· Η ἑμέρα ᔁρας 14 καὶ η νὺξ ὁρας 10

1. † Τετάρτη τῆς διακαινησίμου. Ἰερεμίου τοῦ προφήτου (ζ' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου († 1791). Ἡχος δ'.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος Τετ. διακαιν., «Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν» (Πρξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Είστηκε ὁ Ἰωάννης» (Ιω. α' 35-52).

2. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου. Ἄνακομιδὴ τῶν ἵ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373). Ἡχος πλ. α'.

[Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμῃ τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὐρυτᾶνος († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτοῃ.]

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφη.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφωνησις «὾τι πρέπει σοι».

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 τοῦ ἥχου καὶ τοῦ ἄγιου προσόμοια 3 «Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἄγιου «Χριστοῦ τὸν ἰεράρχην», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ἐνώπιοι δ Θεός» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἥχου «Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτῆρα» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, τοῦ ἰεράρχου «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, εἴτα τὸ ἀπολυτίκιον «Στῦλος γέγονας» καὶ αὖθις «Χριστὸς ἀνέστη»· ἡ ἀπόλυτης τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «‘Οτι πρέπει σοι».

KANONEΣ. Μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκφώνησιν εὐθὺς ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰδιμῶν καὶ ὁ τοῦ ἀγίου ἀνὰ 4· ἐν τῷ τέλει ἑκάστης φύδης ὁ εἰδιμὸς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «‘Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' φύδης ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἰεράρχου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, «‘Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (γ') καὶ «‘Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ ὡδαὶ ζ' καὶ η'.

Θ' ΩΔΗ. Μετὰ τὴν η' φύδην, ἡ ἐκφώνησις «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», καὶ ψάλλεται ἡ θ' φύδη τοῦ Πάσχα [εἰς 4 καὶ ἡ θ' τοῦ ἀγίου εἰς 4], εἴτα ὁ εἰδιμὸς «‘Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» (γ') καὶ «‘Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ).

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα, τοῦ ἰεράρχου «‘Αοχιερέων τὸ κλέος» καὶ αὕθις τοῦ Πάσχα.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 6 (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον»), στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ ἰεράρχου προσόμοια 3 «Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι» κ.λπ., καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ «Πάσχα ἰερόν», Δόξα, τοῦ ἀγίου «Τὸ μέγα κλέος», Καὶ νῦν, «‘Αναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON, «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἰεράρχου «Στῦλος γέγονας», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι» καὶ τὸ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ· ἀντὶ τρισαγίου «‘Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Ἱαν. 18, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν» (Ἐβρ. ἰγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Πέμπτης διακαίν., «‘Ανθρωπός τις ἦν ἐκ τῶν φαρισαίων» (Ἰω. γ' 1-15), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» [εἰς τοὺς ἐπ’ ὄνόματι τοῦ ἀγίου τιμωμένους ναοὺς «Εἰς μνημόσυνον»]: ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν, τοῦ Πληρωθήτω καὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». ἡ ἀπόλυτις τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

3. † Παρασκευὴ τῆς διακαινούμενου. «Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ύπεροχίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων († 283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀργούς († 950), Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τούκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἱ.). Ξενίας παρθενομάρτυρος. Ἡχος πλ. β'.

Ἄντι τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «”Οτι πρέπει σοι».

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «Νίκην ἔχων, Χριστὲ» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», προκείμενον «Ἀγαπήσω σε, Κύριε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ (ἄρχεται δὲ β' χορός), τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτῆρ», εἶτα στίχος «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσοντιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο τελευταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «Σαλπίσωμεν φιλέόροτοι», Καὶ νῦν, «΄Αναστάσεως ἡμέρᾳ», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'. Ἀπόλυτις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

* Καταχωρίζεται ὅδε τὸ γ' προσόμοιον διωρθωμένον ἐκ χειρογράφων, καθόδουν εἰς τὰ ἔντυπα Πεντηκοστάρια εύρισκεται ἐλλιπές (ὅρα Π. Β. Πάσχου, «Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις», Έκκλησία, NH', 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγή, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ἴσχύν, ἀσθενῆ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἡ νόροθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἀπασι τοῖς προστρέχουσι πιστᾶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἀμισθον ὅντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μῆτερ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Σημείωσις. Παρατίθεται τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ὡς α'.

«Ο ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζώνις ἀναβλύζων ἴامατα· φῶ προσερχόμενοι πιστᾶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, φῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν».

Μεσουνικικὸν ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ι'), τὰ εἰρηνικά, καὶ ἡ ἐκφώνησις «“Οτι πρέπει σοι».

KANONEΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης φῶντος καταβασία ὁ εἰδιμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' φῶντος, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσῷδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν γ' φῶντος κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ')· ἡ ζ' καὶ ἡ η' φῶντα κανόνων.

Θ' ΩΔΗ. Εῖτα ἡ θ' φῶντα τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» (εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν)· ἡ καταβασία «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «“Οτι σὲ αἴνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4, καὶ τὰ «Πάσχα ἰερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενώτου

σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «὾οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ὕλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ» (Ιω. β' 12-22).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα λέγεται τὸ μεγαλυνάριον «Ὕδωρ τὸ ζωήρυντον» (ζήτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν πάσῃ τῇ διακαινησίμῳ ἔβδομάδι.

4. † Σάββατον τῆς διακαινοσίμου. Πελαγίας μάρτυρος († 290). Ιλαρίου ὁσίου. Ἡχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, «Κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ» (Πρξ. γ' 11-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὕλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ιω. γ' 22-33).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β' ΑΙΓΑΙΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἔβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἐօρτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμιλογία». Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αἱ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου, Ἐφραὶμ ὁσιομάρτυρος τοῦ νέου. Ἐωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α) τῶν ἐκ Σαμιθράκης 5 νεομαρτύρων († 1836); β) τῶν ἐν Ναούσῃ τιμωμένων νεομαρτύρων; γ) Νικήτα τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις ἀθλήσαντος.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ἐναρκτήριος ἀκολουθία).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ναοὺς τῆς ἀγ. Εἰρήνης ἡ ἀκολουθία αὐτῆς θὰ συμφαλῇ ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου §§7-9.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τοίς (ἄπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν): ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (ώς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 6 ἴδιόμελα τῆς ἐօρτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», «Ο Κύριος ἐβασίλευσεν».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον».

«*Nῦν ἀπολύεις*· τρισάγιον (ὅ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δὲ ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν), καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» (τρίς). Ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός...».

Εἴδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς τὴν ἔναρξιν πασῶν τῶν ἀκολουθιῶν, μετὰ τὸ «Εὐλογητός», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἀπαξὲ ἀπὸ τοῦ βῆματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑφ' ἐκάστου τῶν χορῶν· καὶ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καταλιμάνεται τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ προοιμιακοῦ· εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀποδείπνου, τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τῶν ὥρῶν παραλείπεται τὸ «Ἄγιος ὁ Θεὸς» καὶ λέγεται εὐθὺς Δόξα, Καὶ νῦν, «Παναγίᾳ Τριάς» καὶ τὰ λοιπά· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετά τὸ «Εὐλογημένη» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς) εὐθὺς τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν νέαν ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ αἵρετου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δίς ἔκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου»· προκείμενον «Ἐπαίνει, Ιερουσαλήμ, τὸν Κύριον» (τρίς) μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. «Ἀπασα ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, τὸ ὅποιον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἱ. βῆματος, ώς ὅλα τὰ ἐωθινά· ὁ νέαν ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρηνικῶν εἰς 6, «ἄνευ στίχων»· μετὰ τὴν γέρων ἡ ὑπακοὴ «Ως ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου»· μετὰ τὴν στονάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «΄Αναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ψάλλεται ἡ θ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἢ τοι δὲ εἴρημὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, ἐν τέλει δὲ καταβασίᾳ ὁ εἴρημὸς «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζουν, φωτίζουν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «΄Υψοῦτε Κύριον» κ.λπ. (ὅπερ ἐπανέρχεται ψαλλόμενον καθ' ἑκάστην Κυριακήν), καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς «΄Ἐμῶν μελῶν χειρί σου» δίς, «΄Σήμερον ἔαρ μυριίζει» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «΄Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «΄Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὸ) ἀπολυτίκιον «΄Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καὶ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων» (Πρξ. ε' 12-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, θ' ἐωθινόν, «Οὕσης ὄψίας» (Ιω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ Έξαιρέτως ὁ εἴρημὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα».

KOINΩΝΙΚΟΝ «΄Ἐπαίνει, Ιερουσαλήμ, τὸν Κύριον αἵνει τὸν Θεόν σου, Σιών ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ: «Πληρωθήτω», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυνσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμψάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν καθημερινῇ (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχῃ ἑορταζόμενος ἄγιος, μετὰ τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑότια ἴδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «΄Αναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ

οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §33· καὶ 23 Ἀπριλίου, ὑπόσημη 4).

3. Εἰς τὸν ὅρθρον **τῶν καθημερινῶν** μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὅρθρου, εἰ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἶτα ὁ νέφος ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἐօρτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐτοῖν ἔως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ): **στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμωτέραν».** Ἐὰν προβλέπωνται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ είρημοι «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

4. Ἀπὸ αὐτοῖν εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως» ἐπανέρχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἐκτὸς ὅτιζη ἄλλως τὸ Τυπικόν. (Μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου κοντάκιον τῆς λειτουργίας ψάλλεται τὸ τοῦ Θωμᾶ «Τῇ φιλοπράγμονι δεξῆᾳ»).

6. Δευτέρα. Ἰώβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφὶμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Ὁρει Δομβοῦς († 1602), Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Καστορίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρεξ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ιω. β' 1-11).

7. Τρίτη. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος († 303).

Ἡ ἀκολούθια διεξάγεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ’ εἰς τὰ ἐσπέραια, Δόξα, τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπολυτίκια «Τοῦ σταυροῦ σου ὁ τύπος», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐօρτῆς. Εἰς τὸν ὅρθρον ἀπὸ γένους ὥδης τῶν κανόνων κοντάκιον τῆς ἐօρτῆς καὶ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Σταυροῦ, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐօρτῆς· ἀφ' οὗ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Μηναίου· ἔξαποστειλάρια τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἐօρτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρεξ. δ' 1-10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ιω. γ' 16-21).

8. Τετάρτη. † Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 449).

‘Η έορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἐβδομάδος τοῦ Θωμᾶ (ἄ τινα ζήτει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Τρίτη Θωμᾶ ἐσπέρας καὶ Τετάρτη Θωμᾶ πρωΐ).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἔορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου (ἀπαντά ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Τὸν νιὸν τῆς βροντῆς», Καὶ νῦν, τῆς ἔορτῆς «Τῶν μαθητῶν δισταζόντων». Εἰσόδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀποστολικὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ’ ἄ ἡμεῖς μὲν ἰστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἦ ὁ ἵερεὺς ἐκφωνεῖ· «Πρόσσχωμεν σοφίᾳ· πρόσσχωμεν»). Ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἀπόστολε Χριστοῦ», Καὶ νῦν, τῆς ἔορτῆς «Μετὰ τὴν ἔγερσίν σου Κύριε». Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολε, Χριστῷ», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν’ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, τῆς ἔορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπιστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ζήτει Τετάρτη Θωμᾶ εἰς τοὺς αἴνους)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἔορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» (κατὰ τὴν ὁρθὴν διάταξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. Ἀπρ. 23, §14 καὶ §31).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου διὸς καὶ τὸ τῆς ἔορτῆς ἅπαξ. [Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν] τὸ κάθισμα τῆς ἔορτῆς πρὸς «Ἀψάμενος χειρὶ» (Τετάρτη Θωμᾶ πρωΐ), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. [Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν] τὸ κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἔορτῆς, ἥχος πλ. α΄, πρὸς «Τὸν συνάναρχον Λόγον».

Τὸν ἀπόστολον πάντες καὶ μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ / εὐφημήσωμεν ὑμνοῖς ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· / θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν διανοίας αὐτὸς / τύπους τῶν ἥλων ψηλαφῶν, / βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, / ἐστήριξεν ἐν τῷ κόσμῳ, / καὶ δυσωπεῖ τὸν σωτῆρα / ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[Μετὰ τὸν πολυέλεον] τὸ ἔτερον κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Τὴν μνήμην τιμήσωμεν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἔορτῆς, ἥχος α΄, πρὸς «Τὸν τάφον σου, σωτῆρό».

Ίδών μου τὴν πλευρὰν καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων, | Θωμᾶ, τί ἀπιστεῖς τῇ ἐμῇ ἀναστάσει; | ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, | ὅπτανόμενος τοῖς ἀποστόλοις ἀρρήτως, | ὁ δὲ Δίδυμος πεισθεὶς ἐβόα τῷ κτίστῃ· | Θεός μου εἶ καὶ Κύριος.

Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἐν ᾧ ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ ια' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον «Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα' 14-25). Κάνονες, ὁ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς «Ἀσωμεν πάντες λαοὶ» μετὰ τῶν εἰδιῶν (στίχος εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς χῦμα, καὶ ψάλλεται τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Δόξα, τοῦ ὁσίου, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἥχος α', πρὸς «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος».

Τῷ φόβῳ τῶν Ἐβραίων κεκρυψμένων τῶν μαθητῶν | καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων | εἰσῆλθες πρὸς αὐτούς, ἀγαθέ, | καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν | ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιὸς | καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας | καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μώλωπας | λέγων τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ· | Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα | ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμὶ | ὁ διὰ σὲ παθητός.

Άφ' οὐ ωδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰδοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια τὰ δύο τοῦ Μηναίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει». Εἰς τοὺς αὖνος τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου ἀνὰ μίαν, Δόξα, «Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης Χριστέ» (Πεντηκοστάριον, Τετάρτῃ πρωΐ, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αὖνων). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα μετὰ τὴν εῖσοδον ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», «Ἀπόστολε, Χριστῷ» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «Ο ἦν ἀπ' ἀρχῆς» (Α' Ιω. α' 1-7). Εὐαγγέλιον: δόμοιως, «Εἰσήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ιω. ιθ' 25-28, κα' 24-25). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

9. Πέμπτη. Ἡσαΐου προφήτου (η' αἱ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Πέμ. β' ἔβδ. Πράξεων (Πρᾶ. δ' 23-31).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 24-30).

10. Παρασκευή. Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ὅμοίως, Πέμ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 12-19).

11. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἰερομάρτυρος (γ' αἱ.). Κυρίλλου († 869) καὶ Μεθοδίου († 855) τῶν ἐκ Θεοσαλονίκης ἵσταποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα» ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» κ.λπ., καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Ἀπόστιχα τὰ 4 ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» (τρίς).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρίς)· καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ· «Ἄναστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ιδών μου τὴν πλευράν» (ὅρα Κυρ. Θωμᾶ πρωΐ)· ἀφ' σ' (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς) τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ είρημοι «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τέλει ὁ είρημὸς «[Ο ἄγγελος ἐβύα...] Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Εἰς τὸν αἰνους, εἰς στίχους 6 (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...»), ἀναστάσιμα 3 καὶ στιχηρὰ προσόσμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ὰ ξήτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνων)

«Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ’ ἡμέρας ὀκτώ», δοξολογία μεγάλη, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καὶ κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ε' 21-32). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. β' ἔβδ. Ἰω. (Ἰω. σ' 14-27). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημός τῆς θ' ὥδης τῆς ἑορτῆς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα». Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον». ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν... τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἀγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσὴφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου († 403), Γερμανοῦ Κων/πόλεως († 11 Μαΐου 740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις. Ἡχος β', ἐωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ διαλαμψάντων ἀγίων' β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τοιφυλίας (14 Απριλίου). γ') Ἁλία νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη († 1685). δ') Σεραφείμ ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτσῃ. ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαίνιοις τοῦ ἵ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 10 ἐσπέρια, Δόξα, «Ἄι μυροφόροι γυναικεῖς», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σωτήρ» καὶ τὰ «Πάσχα ἰερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον». Ἀπολυτίκια «Ὦτε κατῆλθες», Δόξα, «Οὐ εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἴδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., «Οὐ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν γ' ὡδὴν τὰ δύο μεσώδια καθίσματα τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου, ἡ θ' ὡδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἔξης·

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ξωδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὃ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου. «Ὦ θείας, ὅ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαῖρε, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένῃ· χαῖρε, δεδοξασμένῃ· σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα «Ο ἀγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε· καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ.: εἶτα τὸ τοῦ πάσχα «Σαροὶ ὑπνώσας» καὶ τῶν μυροφόρων ἀνὰ μίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Μετὰ μύ-

ρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Ἐύλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», «Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' Πράξ., «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρᾶξ. ζ' 1-7). Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπό τῷ Ἀρμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ιζ' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνεορταζομένου ἁγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστῷ· ἔχος δ', πρὸς «Κανόνα πίστεως». «Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ὃς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτῆρα διώκοντας· ὅν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκάρων, Νικόδημος ὁ ἐνθερμοῖς».

13. Δευτέρα. Γλυκερίας μάρτυρος († 177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παυσικάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ζ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. δ' 46-54).

14. Τρίτη. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 251). Θεράποντος ἴεροι μάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἰεροσολύμων (912-929).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. η' 5-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ζ' 27-33).

15. Τετάρτη. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 358). Ἀχιλλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. η' 18-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ζ' 35-39).

16. Πέμπτη. Θεοδώρου δσίου τοῦ ἡγιασμένου († 368).

Ἄπόστολος: ἡμέρα, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. π' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. c' 40-44).

17. Παρασκευή. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.). Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας († 1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου († 1617).

Ἄπόστολος: ἡμέρα, Παρ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. π' 40-θ' 18).

Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, Παρ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. c' 48-54).

18. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων». Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §19): ἐξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. θ' 19-31). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). «”Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι». «Χριστὸς ἀνέστη».

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Πατρικίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὁσιομαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων († 1231). Ἡχος γ', ἔωθινὸν ε' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακοινωδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «”Οτε κατῆλθες” · κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ο τῷ πάθει σου, Χριστὲ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, «Ἐν τῇ στοᾷ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτίκιον «Εὐφρανέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ τῆς λιτῆς ἰδιόμελα ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐνφρανέσθω τὰ οὐρανία», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοὴ, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων μετὰ τὴν γ΄ φόδην τὸ μεσῷον κάθισμα «Ρῆμα παράλυτον» καὶ τὸ θεοτοκίον*· μετὰ τὴν ζ΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου) ἡ θ΄ φόδη τοῦ Πάσχα ώς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων εἴτα «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» (ἄπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἄποξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Κύριε, τὸν παράλυτον», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσόδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Ἐνφρανέσθω τὰ οὐρανία» καὶ τοῦ ὄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος Κυρ. Παραλύτου, «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον» (Πρξ. θ΄ 32-42). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυ-

* Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτομέλου «Τὴν ὥραιοτητα», προτιμητέον τὸ ἔξῆς ὅμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς).

«Τὸν ἀκατάληπτὸν καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὅμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἐχώρησας, θεομῆτος· μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· δι’ ὃ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη».

μα» (Ιω. ε' 1-15). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «‘Ο ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

Εἰδήσεις. 1. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστὸς ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς εἰσὸν ἐν τῷ Πεντηκοσταριῷ· κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τὴς ἐορτῆς τῆς νομικῆς».

20. Δευτέρα. Θαλλέλαιου μάρτυρος († 284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α' αἰ.). Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσὴφ ὁσίων (ια' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ι' 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ιω. ζ' 56-69).

21. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Κωνσταντίνου († 337) καὶ Ἐλένης († 327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται μετὰ τῶν ὕμνων τοῦ Πεντηκοσταρίου ἐκ τῆς Δευτέρας τοῦ παραλύτου ἐσπέρας καὶ τῆς Τρίτης τῆς δ' ἔβδ. πρωΐ (πρβλ. T.M.E. 23 Ἀπριλίου §26).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐνφραινέσθω»· κοντάκιον «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ «Μακάριος ἀνήρ».

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 8, τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου (ἀνὰ μίαν), καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου εἰς 6 (ἄπαντα ἐκ δευτέρου), Δόξα, «Πλούσιων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας «Κύριος εἰσακούσεται μου», καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Σέλας φαεινότατον», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῶν ἀγίων μετὰ τοῦ Δόξα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθορ» (Τοίτη πρωΐ, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἔξης· τῶν ἀγίων «Νέος γέγονας Δανίδ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὅμόηχον τῆς ἑορτῆς «Πάρεσιν εὔροαντο» (Τοίτη πρωΐ)· εἶτα τῶν ἀγίων «Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς, ἥχος γ', πρὸς «Τὴν ὠραιότητα».

Ρῆμα παραλυτον μόνον συνέσφιγξεν, | ὡς ὁ παγκόσμιος λόγος ἐφθέγξατο | τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν | ὅθεν καὶ τὸν κράβατον ἐπιφέρων διήρχετο, | κανὸν οἱ γραμματεῖς ὁρᾶν τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, | κακίας κατεχόμενοι φθόνῳ | τὰς ψυχὰς παραλύοντι.

Εἶτα τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῶν ἀγίων «Ἡ εὐσημοσ μνήμη σου», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἥχος δ', πρὸς «Ἐπεφάνης σήμερον»·

Ως Θεός καὶ Κύριος ἔξαναστήσας | τὸν ποτὲ παραλυτον | εἰπὼν τὸ «Ἄρον τὸν σαυτοῦ | κράβατον», Λόγε, διέγειρον | κάμε ἐν πταίσμασι | πολλοῖς κατακείμενον. (Ἐκ χειρογράφων τοῦ 11ου καὶ τοῦ 15ου αἰώνος.)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου –μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως αὐτοῦ– τὸ τῆς λειτουργίας τῆς 13ης Νοεμ., «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τῶν θεοστέπτων», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

KANONEΣ, ὁ τῆς προολαβούσης Κυριακῆς «Ἐνεργῶν σημεῖα» μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ, καὶ ὁ τῶν ἀγίων· ἀπὸ γ' ὠδῆς [τὸ κοντάκιον «Τὴν ψυχήν μου Κύριε» (χῦμα) καὶ ψάλλεται] τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν τῶν προαναφερθέντων καθισμάτων τῆς ἑορτῆς (διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἔτερον)· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ Μηναίου «Οὐκ ἔξ ἀνθρώπων εἴληφε» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 προσόμοια τῶν ἀγίων «Χαίροις, Κωνσταντῖνε πάνσοφε» κ.λπ., Δόξα, «Ο τῶν ἀνάκτων ἄναξ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Κύριε, τὸν παράλυτον»· δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ εὐθὺς ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω», «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς προλαβούσης κυριακῆς «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῶν ἀγίων, Μαΐου 21, «Ἄγριππας ὁ βασιλεύς» (Πρξ. κς' 1, 12-20). Εὐαγγέλιον δομοίως, ζήτει Νοεμ. 13 εἰς τὸν ὄρθρον, «Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. ι' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς... τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

22. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Βασιλίσκου μάρτυρος († 308). Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτ. Τριπόλεως Πελοποννήσου μνήμη τῆς β' Οἰκουμ. συνόδου ἐν Κων/πόλει (381). (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου, §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον»· κοντάκιον «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», τὰ 3 προσόμοια «Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοίς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία, ώς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ είρμοὶ τῆς ἑορτῆς «Θάλασσαν ἐπηξας».

ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ εἰρημὸς «΄Αλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλῃ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εῖσοδον εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: Τετ. δ' ἔβδ. Πράξ., «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ιδ' 6-18)*. Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης» (Ιω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «΄Αλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ο τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κάγῳ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος» (ἄνευ ἀλληλούια· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς Τρίτης τῆς Σαμαρείτιδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται ἐναλλὰξ οἱ κανόνες τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (τῇ μὲν Πέμπτῃ, τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Δευτέρᾳ ὁ α' κανὼν, τῇ δὲ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ β').

2) Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς ἀποδόσεως, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἀν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι ψάλλονται αἱ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Θάλασσαν ἔπιξας» (ὅρα Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπρ. §31).

3) Κοντάκιον ἔως τῆς ἀποδόσεως τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς» [πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος].

23. Πέμπτη. Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὅμοιογητοῦ († 821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Ιωάν. (Ιω. η' 12-20).

* Ἄλληλουάριον τῆς ἑορτῆς, ἥχος γ', στίχος α' «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἴσχυς αὐτοῦ», στίχος β' «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός».

24. Παρασκευή. Συμεών δούλου του ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὅρει († 590).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ι' 44-ια' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. π' 21-30).

25. Σάββατον. Ἡ γ' εὗρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (Τ.Μ.Ε. 21 Μαΐου, περίπτ. α' §§1-2, κατ' ἀναλογίαν). Τὰ μεθέορτα ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς δ' ἔβδομης ἑσπέρας καὶ τῷ ἐπομένῳ Σαββάτῳ πρωί, συμψάλλονται δὲ καὶ τινες ἀναστάσιμοι ὄντες διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ὥχου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23η Ἀπο. §21, 2α Μαΐου §2, διάταξις Πεντηκοστ. §§13-14 καὶ 19).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένοραξα» προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 καὶ τοῦ Προδρόμου ἔτερα 3, Δόξα, «Θησαυρός ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν». Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ὥχου «Τῷ σῷ σταυρῷ», εἶτα στίχος «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται» καὶ εὐθὺς τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν), Δόξα, τοῦ προδρόμου «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῷ ἰερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ». Ἀπολυτίκια, τοῦ Προδρόμου «Ως θεῖον θησαύρισμα», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ως θεῖον θησαύρισμα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». Καθίσματα [μετὰ τὴν α' στιχολ.] τὰ ἀναστάσιμα τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν (ζήτει Σαββάτῳ Μεσοπεντηκοστῆς)· [μετὰ τὴν β' στιχολ.] τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, τὸ ἔτερον «Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐορτῆς μεσαζούσης τῆς νομικῆς» (ζήτει τῷ Σαββάτῳ πρωί)· [μετὰ τὸν πολυύλεον] κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ο Ήρώδης Πρόδρομε», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ο πάντων ἐπιστάμενος» (ζήτει τῇ Τετ. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς πρωί). Οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότη-

τός μου» κ.λπ. καὶ τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ προκείμενον, Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ζ' 17-30): εἴτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὃ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὃ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὃ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' φύδης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς χῦμα, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐπεφάνη σήμερον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ β' μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Τῆς σοφίας τὸ ὄδωρο»· ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ προδρόμου καὶ τὸ μηνολόγιον. Καταβασίαι οἱ εἰρημοί «Θάλασσαν ἔπηξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ εἰρημὸς «Ἄλλοτριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἰνους, ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δόξα αὗτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ», ἀναστάσιμα τοῦ ἥχου 3 «Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη» κ.λπ., καὶ τοῦ προδρόμου ἔτερα 3 (ἄπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Τὴν πανσεβάσμιον κάραν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Φωτισθέντες ἀδελφοί» (Σαββάτῳ πρὸς εἰς τοὺς αἰνους), δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὸ «Εὐλογημένη» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Μεσούνης τῆς ἑορτῆς», «Ως θεῖον θησαύρισμα» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς». Απόστολος τοῦ προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς δὲ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, Δευτ. δ' ἔβδ. Ματθ., «Ἀκούσας Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἔαυτὸν ὄμοιόγει». Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αι.). Ἄλφαιον ἀποστόλου. Ἡχος δ', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμῃ (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρᾳ Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἱακώβ», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος «Ως ὥφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν Δόξα, Καὶ νῦν, ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ, καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν είρημῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων ἀπὸ γ' φόδης [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταριού ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, ή θ' φόδη τοῦ Πάσχα ως τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων εἴτα «Ο ἄγγελος ἐβόά... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, τὸ ἴδιόμελον «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλῃ, «Σήμερον σωτηρίᾳ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυρ. ε' Πράξ., «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρᾶξ. ια' 19-30). Εὐαγγέλιον: Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος, «Ἐρχεται δὲ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας» (Ιω. δ' 5-42). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ο ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλον». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

27. Δευτέρα. Ἐλλαδίου ιερομάρτυρος (ζ' αι.). Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ρώσου († 1730).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ιβ' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἔβδ. Ιωάν. (Ιω. π' 42-52).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἄγιου Ιωάννου τοῦ Ρώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ συμψάλλεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε., 23η Ἀπρ. §§30-32).

28. Τρίτη. Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς († α' αι.). Ἐλικωνίδος μάρτυρος († 244). Ἄνδρεον τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ιβ' 25-ιγ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἔβδ. Ιωάν. (Ιω. π' 51-59).

29. Τετάρτη. «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκ. Ἀλεξανδρείας († 328). [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).]

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταριώῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὅρθῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ιγ' 13-24). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Ιωάν. (Ιω. ζ' 5-14).

30. Πέμπτη. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 383).

Εἰδήσεις. 1. Ἀπό σήμερον ἔως τοῦ Σαββάτου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς Σαμαρείτιδος «Ο πατάξις Αἴγυπτον» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2. Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου, κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιδ' 20-ιε' 14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. θ' 39-ι' 9).

31. Παρασκευή. Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἱ.).

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ι' 17-28).

MHN

ΙΟΥΝΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

έχων ἡμέρας Τριάκοντα
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 9

1. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Ιουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος (†166). Πύρρου ἐπισκόπου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν· ἔξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἐβδ. Πρόξεων (Πρξ. ιε' 35-41). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ι' 27-38). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιαιοι». «Χριστὸς ἀνέστη». «Εἴη τὸ ὄνομα».

Εἰδησις. Ἐπειδὴ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου Ιουνίου ἔχουν συνταχθῇ διὰ τὴν ἐκτὸς Πεντηκοσταρίου περιόδου, σημειοῦνται ἐν αὐτῷ νὰ ψαλοῦν θεοτοκία ἢ σταυροθεοτοκία καὶ οἱ κανόνες τῆς Ὁκτωήχουν· ὅμως μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων ἀντ' αὐτῶν ψάλλονται ἴδιόμελα, καθίσματα καὶ κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†828). Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἔξ Αγαρηνῶν. Ἡχος πλ. α' ἐωθινὸν η' (τυπικὸν Πεντηκοστ. §§29-31).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· μνήμῃ Ἀρσενίου τοῦ Ιερομάρτυρος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρόν» κοντάκιον «Πίστει ἐλθοῦσσα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 7, τοῦ τυφλοῦ ἴδιόμελα 3, Δόξα, «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρῷ θαλάσσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, «Δικαιοσύνης ἥλιε», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ». Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὸ ἴδιόμελον τῶν αἵνων «Ο διὰ σπλάγχνα ἐλέους» ἄνευ στίχου, Δό-

ξα, τὸ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελον «”Ολον τὸν βίον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Νεῦσον παρακλήσεσι», τὰ τριαδικὰ «”Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «’Αγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προσκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων μετὰ τὴν γ΄ ὀδὴν τὸ μεσῷδιον κάθισμα δίς· μετὰ τὴν σ΄ τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὧδης τῆς Θεοτόκου) ἡ θ΄ ὠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων εἴτα ὁ είρημὸς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «”Άγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «”Υψοῦτε Κύριον» κ.λπ., καὶ τὰ 3 ἔξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τὸν στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ιερὸν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «”Αναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «”Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρίᾳ»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυρ. σ΄ Πράξ., «Ἐγένετο πορευομένων» (Πρᾶξ. ις΄ 16-34). Εὐαγγέλιον: Κυρ. τυφλοῦ, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. θ΄ 1-38). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρημὸς «”Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

3. Δευτέρα. Λουκιλιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων (†370-375).

Εἰδησις. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ «Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν»· ἐάν

έορτάξηται ἄγιος, καταβασίαι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· εἰς δὲ τὴν λει-
τουργίαν τὸ κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμιματα».

΄Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. c' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. Ιζ' 1-9).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. c' ἔβδ. Ἰωάν. (Ιω. Ια' 47-54).

4. Τρίτη. «΄Απόδοσις τῆς ἁγιότης τοῦ τυφλοῦ». Μητροφάνους ἀρχιεπ. Κων/πόλεως (†326). Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

΄Η ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἱεράρχου συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἁγιότης τοῦ τυφλοῦ, ἣν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ πρὸ τῆς ἁγιότης τῆς Ἀναλήψεως, τὴν β' διάταξιν (πρβλ. T.M.E., διά-
ταξις Πεντηκοσταρίου §§32-33).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέροαξα», εἰς στίχους 6, ἑσπέρια ίδιο-
μελα τοῦ τυφλοῦ 3 «Ο τυφλὸς γεννηθείσ», «Παράγων δὲ Ἰη-
σοῦς», «Ολον τὸν βίον», καὶ τὰ 3 δεύτερα ἑσπέρια προσόμοια τοῦ Μηναίου «Ολος ἴερώτατος» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ὄγίου «Τὸν
ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον σου», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ». Εἰσοδος κ.λπ.. Εἰς τὰ ἀπόστιχα,
ψάλλεται πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἥχου)
«Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ», εἶτα στίχος «Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύ-
ριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται»
καὶ εὐθὺς τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου «Μέγας ἀνεδείχθης
ἀληθῶς» κ.λπ. (τὰ δύο τελευταῖα μὲ στίχους α' «Τίμιος ἐναν-
τίον Κυρίου δὲ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», β' «Μακάριος ἀνήρ
ὅ φιοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφό-
δρα», Δόξα, τοῦ Μηναίου «Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν», Καὶ νῦν,
τοῦ τυφλοῦ «Δικαιοσύνης ἥλιε νοητέ». Απολυτίκια «Τὸν συνά-
ναρχον Λόγον», Δόξα, τοῦ ὄγίου «Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυ-
στήριον», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύ-
ριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. Κα-
θίσματα, εἰς τὴν α' στιχολογίαν «Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου»
κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν β' στιχολογίαν, τοῦ Μηναίου «Δόγμα ἐνθεον ἐπιχρατύνας», Δόξα, ἔτερον ὅμιοιν τοῦ Μηναίου «Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις», Καὶ νῦν,
τοῦ Πεντηκοσταρίου «Τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὁ συνάναρ-

χος»· είτα «'Ανάστασιν Χριστοῦ», καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ τυφλοῦ «Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψε» μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ μετὰ στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεός», [ὁ προεόρτιος «'Ανω πρὸς τὸν Πατέρα» (ζήτει τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως), μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου], καὶ ὁ δεύτερος τοῦ Μηναίου «Μετὰ τῆς ἄνω χορείας» μετὰ στίχου «'Ἄγιε τοῦ Θεοῦ»· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα» καὶ «'Ρεῖθρόν μοι δώρησαι», εἴτα ψάλλεται τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «'Αποστόλων τοὺς τρόπους», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὅμοιον «'Ο τῶν ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής» (ὅρα μεσῷδιον κάθισμα τῇ Κυρ. τοῦ τυφλοῦ πρωΐ)· ἀφ' ε' ὥδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ είριμοι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ είριμος «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, τὸ πρῶτον τῆς ἑορτῆς «Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς», τὸ τοῦ Μηναίου «Φῶς τριλαμπέστατον μάκαρ» καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς «Παράγων ὁ σωτῆρος ἡμῶν». Εἰς τοὺς αἰνους (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον») ἀναστάτιμα στιχηρὰ 3 «Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου» κ.λπ. καὶ προσόμοια τοῦ Μηναίου ἔτερα 3 «'Αναλαβὼν τοῦ Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν» κ.λπ., ἀπαντα ἀνὰ μίαν (μὲ τοὺς συνήθεις στίχους τῶν αἰνῶν), Δόξα, τοῦ Μηναίου «Μητρὸς παμφαιοῦς», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου»· δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», τοῦ ἰεράρχου «Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα». Ἀπόστολος: τοῦ ἰεράρχου, 13ης Νοεμ. (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς τοῦ ἰεράρχου, 21ης Μαΐου (Ιω. ι' 1-9). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «'Αξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον»· «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

5. Τετάρτη. † «'Απόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα». Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἰερομάρτυρος (†362), Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων (δ' αἱ.), Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ.

Εἰς τὴν θ' (τρίψαλμον). Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἀντὶ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ὁ ἰερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τριαπέζης ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», εἴτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον. Ἀπόλυτισις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι (τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» διαλογικῶς).

Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης φῶτῆς ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς), τὸ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ ἡ αὔτησις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ εὐθὺς «Ἄναστασιν Χριστοῦ» (τρίς) καὶ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» (τρίς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἰσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». «Οσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τοῦ Πάσχα– τῆς ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ιη' 22-28). Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 36-47). «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζουν». «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, καὶ τρίς ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα. Ἡ ἀπόλυτισις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἵχθυός (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

6. Πέμπτη. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Τλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἥγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†845).

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ᾧ ἀποδίδεται ἡ ἔορτή.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρίς καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἑσπέρια στιχηρὰ τῆς ἐօρτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ τάξιν. Ἀπόλυσις «Ο ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἴτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ.: τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυνέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐξ νεότητός μου» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (έωθινὸν γ', ὁ περὶ ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασίαι ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἐօρτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀντὶ τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἡ θ' ὥδη τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότου», καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάριον (τρίς), αὗνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐօρτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐօρτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἐօρτῆς, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-12): Εὐαγγέλιον διμοίως, ἔωθινὸν σ', «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν» (Δικ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· «Πληρωθήτω»· «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ώς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ειδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἑσπερινοῦ ἀρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμιακοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'.

2) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι ψάλλονται οἱ εἶρμοι «Θείω κολυφθείς».

3) Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἔορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ «Εἴη τὸ δόνομα»· ἀπόλυτης ὡς ἐν τῇ ἔορτῇ.

7. Παρασκευή. Ιερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ· Ζηνᾶίδος μάρτυρος, Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῆ ιερέως (τοῦ Μπασιᾶ, † 1883).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. c' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. Ιθ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. c' ἑβδ. Ιωάν. (Ιω. Ιδ' 1-11).

8. Σάββατον. Ἀνακομιδὴ ἵ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. c' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κ' 7-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. c' ἑβδ. Ιωάν. (Ιω. Ιδ' 10-21).

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἀγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Κυρίλλου Ἀλέξανδρείας († 444). Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν ι' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἀπασα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόλυτης (λεγομένη ἔως τῆς θ' ὥρας αὔριον) «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ Δόξα, Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπόλυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια (βλέπε εἰς Πεντηκοστάριον). Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, καὶ πᾶσα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (ι΄) Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

KANONEΣ κ.τ.λ. καὶ ἀπὸ γ' καὶ σ' ὁδῆς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Θείῳ καλυφθείς»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Χαίροις, ἄνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ καὶ αὗνοι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἄναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ’ εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμινιον τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον «Ἄνελήφθης»· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς...»*.

[Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τὸν μακαρισμὸν 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὁδῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...】]

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὑπερδεδοξασμένος εῖ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ζ' Πράξ., «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πράξ. κ' 16-18, 28-36)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς» (Ιω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε τὸν Κύριον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, τὸ «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ».

* Περὶ τῆς ἀνωτέρῳ τάξεως τῶν ἀντιφώνων καὶ τοῦ εἰσοδικοῦ βλέπε· α) Ἡμερολόγιον/Δίπτυχα Ἐκκλ. Ἑλλάδος, ἐτῶν 1935 (σ. 57), 1972 (σ. 97), 1990 (σ. 141), 1997 (σ. 136-137), 2001 (σ. 141), 2007 (σ. 168); β) «Σύντημα Τυπικοῦ», ἐκδ. Α.Δ., §1869 καὶ ὑποσ. 1377. Πρβλ. Ἀγγέλου Βουδούρη, «Χρονικὰ Τυπικά», 1940, σ. 175, §172.

10. Δευτέρα. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων (†313).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιδ' 27-ιε' 7).

11. Τρίτη. Βαρθολομαίου καὶ Βαρονάβα τῶν ἀποστόλων. Ὅπερα-
γίας Θεοτόκου «Ἄξιον ἐστίν».

Ἡ ἡμιεορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως. Μετὰ τὰ δοξαστικὰ τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου, μετὰ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ μετὰ τὸ μεσώδιον κάθισμα καὶ τὸ ἐξαποστειλάριον ἀντὶ τῶν θεοτοκίων τοῦ Μηναίου ψάλλονται τὰ ἀντίστοιχα τῆς ἑορτῆς. Ὁ ἐσπερινὸς διεξάγεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν ἀνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον, καθίσματα ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου· κανόνες ὁ α' τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ κοινὸς τῶν ἀποστόλων· καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς». Προκείμενον καὶ ἀλληλουάριον ἀποστολικά· Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Κυρ. ε' Πράξεων «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ια' 19-30). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, 8 Νοεμ., «Οἱ ἀκούων ὑμῶν» (Αλ. ι' 16-21). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

12. Τετάρτη. Ὄνουφρίου ὁσίου (δ' αἱ.). Πέτρου τοῦ Ἀθω (†734).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κγ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιε' 15-23).

13. Πέμπτη. Ἀκυλίνης μάρτυρος (†239).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κε' 13-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιε' 22-33).

14. Παρασκευή. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως». Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὅμιλογητοῦ (†847).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἐσπερινῷ

ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὅρθῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Συναξάριον μόνον τοῦ Μηναίου.

Ἄποστολος: ἡμέρα, Παρ. ζ ἑβδ. Πρᾶξ. (Πρᾶξ. κζ 1-κη' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. ζ ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιζ' 18-26).

15. † Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον). Ἄμως προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Ἀχαικοῦ καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Ιερωνύμου ὁσίου (†420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος (†430).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρεω.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον.

Εἰς τὸν ὅρθον ὁ κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ' εἰς ἑκάστην φύδην προτάσσεται ὁ εἰρημὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν τέλει, πλὴν τῆς γ' καὶ σ' φύδης· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τὸ ἔξης ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριῳδίου)· «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰώνιου, οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχοι· Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατάταξον, δέοποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν».

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρημοὶ τῶν γ', σ', η' καὶ θ' φύδῶν εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· «Τὴν τιμιωτέραν», ἐξαποστειλάρια, αἰνοί, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος» (ώς ὁρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε., Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς §45).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «‘Ο βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων». Ἀπόστολος: κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α΄ Θεσ. δ΄ 13-17). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια΄ ἔωθινόν), «Ἐφανέρωσεν ἐαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα΄ 14-25). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὖς ἔξελέξω»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «‘Ο βάθει σοφίας»· «Πληρωθήτω». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαιών» κ.λπ., μεθ’ ἀ μνημονεύει ὁ Ἱερεύς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπόκρεω σημειοῦται· εἶτα ἡ ἀπόλυσις τῆς θ. λειτουργίας.

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΩΡΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Τύχωνος ἐπισκ. Ἀμαθοῦντος Κύπρου. (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§47-50.)

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «‘Ο βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἡ ἀκολουθία ἄπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἐσπέρια (εἰς στίχους 10) δευτεροῦμεν τὸ «Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν» καὶ τὸ «Εἴδομεν τὸ φῶς». Εἰς τὴν εἰσόδον προκείμενον «‘Ο Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἰ̄, Χριστὲ» ψάλλεται τρίς. Ἀπόλυσις «‘Ο ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε» (ὅ περ ἐφεξῆς ἐπανέρχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθῶν μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἰ̄, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὁρθρὸν εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἑορτὴν ὁρθρινὸν Εὐαγγέλιον (Ιω. κ΄ 19-23) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ δὲν λέγομεν, ἀλλ’ εὐθὺς τὸν ν΄ ψαλμὸν χῦμα. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν

είριμων αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (άλλα μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὡδῆς τοῦ β' κανόνος). Ἀφ' οὐδὲ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι διπλαῖς οἱ είριμοι «Πόντῳ ἐκάλυψε» καὶ «Θείῳ καλυφθείς». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φύδης τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἔτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδουν】 καὶ ἐν τέλει οἱ δύο είριμοι «Μή τῆς φθορᾶς» καὶ «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια (τὸ α' δίς, τὸ β' ἅπαξ), στιχηρὰ αἴνων εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (ὁ γ' στίχος τοῦ α' ἀντιφώνου ἄρχεται «Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι...»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἔψωθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ τρισαγίου, «Οσοι εἰς Χριστόν».

ANAGNOSMATA. Άπόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυρ. η' Πράξ., «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς» (Πρᾶξ. β' 1-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. η' Ιωάν., «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ιω. ζ' 37-52, η' 12).

Εἰς τὸ Ἐξαρέτως ὁ είριμος «Μή τῆς φθορᾶς». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Eίδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Απόλυτις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ χθές. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἐσπερινός, ὡς ἔπειται.

Ο ἐσπερινὸς τῆς γονυκλισίας. Ή ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεός μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἴτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (γ'). Άπο-

λυσις «‘Ο ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἔαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσαλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθίς ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό τε θεῖον καὶ ἄγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναίδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τὸν ἄγιον αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι’ αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἔαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν».

17. † Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. «ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». Ισαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου († γ' αι.)· Μανουήλ, Σαβελ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων (†362).

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἄγίου Πνεύματος, σύναξις τῆς Θεοτόκου «Φανερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.λπ., «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ» τρίς, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ. ‘Ο ν' χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες ὡς χθές. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι μόνον οἱ είρημοι τοῦ ἱερικοῦ κανόνος «Θείω καλυφθείς» (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὡδὴ τῶν κανόνων ὡς χθές, καὶ ὁ είρημὸς «Χαίροις ἄνασσα». Τὰ ἐξαποστειλάρια, τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς χθές. Ἀντὶ τρισαγίου, «‘Οσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος: Δευτέρας ἄγ. Πνεύματος, «‘Ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγ-

γέλιον: Δευτ. α' ἔβδ. Ματθαίου, «Ορᾶτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε· ἀλληλούια». «Εἴδομεν τὸ φῶς», ὃ περ ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν. Ἀπόλυτης ὡς τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Εἰδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

3. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται τὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

18. Τρίτη. Λεοντίου μάρτυρος. Υπατίου, Θεοδούλου, Αἱθερίου τῶν μαρτύρων (†70), Λεοντίου ὁσίου τοῦ Ἅργείου.

Ἄποστολος: ἡμέρα, Τρ. α' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 1-7, 13-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. α' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. δ' 23-ε' 13).

19. Τετάρτη. Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β' αἰ.), Παϊσίου ὁσίου τοῦ μεγάλου.

Ἄποστολος: ἀποστόλου, Τρ. καὶ Πέμ. πᾶς ἔβδ. ἐπιστ. (Ιούδα 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Ἰουνίου 19 (Ἰω. ιδ' 21-24).

20. Πέμπτη. Μεθοδίου ἰερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων (†312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ' αἰ.).

Ἄποστολος: ἡμέρα, Πέμ. α' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 28-β' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. α' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 27-32).

21. Παρασκευή. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ'-δ' αἰ.). Τερεντίου ἰερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἰκονίου (α' αἰ.), Νικήτα ἰερομ. τοῦ Νισυρίου (†1732).

Ἄποστολος: ἡμέρα, Παρ. α' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. β' 14-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. α' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 33-41).

22. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». Εὐσεβίου ἰερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων (†380). Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων (†304). (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §52, «Τῷ Σαββάτῳ...»)

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Ἀρχὴ τοῦ θέρους.

Ἡ ἀκολουθία ὡς διετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ τὰ ἐσπέρια εἰς στίχους 8 (ἄπαντα ἀνὰ μίαν) καὶ καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἐσπερινοῦ, τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ ὅρθῳ ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. α' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 7-13). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. α' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 42-48). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰριμὸς «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Ἀγριπίνης (†253-260) μάρτυρος. Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου, Αθανασίου ἀναγνώστου. Ἡχος πλ. δ' ἐωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §§53-55).

[Τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας. Σύναξις πάντων τῶν Θρακῶν Ἅγιων.]

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. σήμερον δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἡ τις λέγεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εῖ, Χριστέ»· κοντάκιον «Οτε καταβάζ».

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· μετὰ τὴν εἰσοδον καὶ τὸ προκείμενον «Ο Κύριος ἐβασίλευσε» λέγονται τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ»*, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰώνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ο τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

* Ετερα ἀπολυτίκια τῶν ἀγίων Πάντων βλέπε μετὰ τὴν λειτουργίαν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α΄) Εὐαγγελίου, καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταριώ. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ εἰόμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάρια «Ἄγιος Κύριος» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Οἱ αὗτοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 τῆς σ' φόδης τοῦ κανόνος τῶν ἀγίων]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς». Ἀπόστολος: τῶν ἀγ. Πάντων, Κυρ. α΄ ἐπιστ., «Οἱ ἀγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2). Εὐαγγέλιον: Κυρ. α΄ Ματθ., «Πᾶς ὅς τις ὁμολογήσει» (Μτθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις· ἀλληλούια».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκια τῶν ἀγίων Πάντων.

“Ἡχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἅγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἀγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ φόδαις πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

“Ετερον. Ἡχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυρύλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἀγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἴθριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῆ, καὶ κύκλῳ καθάπερ ἀστρα, χορούς τε πάντων ἀγίων, ἀεὶ πρεσβεύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χοῆσις τῆς Παρακλητικῆς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς

ἀπὸ Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§1-30. Διὰ τὰ Σάββατα μὲ «Θεός Κύριος» βλέπε αὐτόθι §§31-44, διὰ δὲ τὰ Σάββατα μὲ «Ἄλληλούια» αὐτόθι §§45-51.

2. Μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

3. Ἀπὸ αὐριον ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν ἀγίων ἀποστόλων διακείας μέχρι τῆς 28ης Ἰουνίου.

24. Δευτέρα. † Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος τοῦ Καισαρέως (†1765).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 24 Ἰουνίου §§ 1-3)· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν ἀπόλυτις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν... ἵκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὸ γενέθλιον ἔορτάζομεν...» Εἰς τὸν δρόθρον Εὐαγγέλιον: 24ης Ἰουνίου, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου» (Λκ. α' 24-25, 57-68, 76, 80)· κανόνες μόνον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ δύο τοῦ Προδρόμου· καταβασίαι οἱ είρημοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Προφῆτα καὶ πρόδρομε» καὶ τοῦ ὄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. Τυροφάγου, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Ἰουν. 24, «Ἐπειδὴ περὶ πολλοὶ ἐπεχείρησαν» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυνσις ἰχθύος.

25. Τρίτη. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος (†304). Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. δ' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 15-21).

26. Τετάρτη. Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ (†540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. δ' 13-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 21-23).

27. Πέμπτη. Σαμψών δσίου τοῦ ξενοδόχου (†530).

΄Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ε' 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. π' 23-27).

28. Παρασκευή. Ἀνακομιδὴ τῶν ἵερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).

΄Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ε' 17-ς' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 14-17).

29. Σάββατον. † Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67) τῶν πανευφῆμων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων (Τ.Μ.Ε., 29 Ἰουνίου §§1-3).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Η ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἐσπέραια τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἐκ δευτέρου, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τῷ τριπτῷ τῆς ἔρωτήσεως», Καὶ νῦν, θεοτοκίον (πλ. δ') «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος). Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλ., ἥχος πλ. β', Τετάρτῃ ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες μόνον οἱ δύο τῶν ἀποστόλων. Καταβασίαι οἱ είρημοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιατέραν». Ἐξαποστειλάριον, αἴνοι, δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουν. 29, «Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾶ» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: τοῦ

* Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου (†1938).

΄Ηχος δ'. Κανόνα πίστεως.

΄Εθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οίκουνμένης ἀγλαΐσμα, εὐφροσύνως γεράρδομεν τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτόν σου μαρτύριον ἄγε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουν. 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Μτθ. 13' 13-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἀξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ἐνημερωτικὸν σημείωμα (ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου, ὑπ' ἀριθμ. 3198/1384 τῆς 26/6/2017). Μία Μεγάλη Ἔοστή τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ ἡ σημερινὴ Ἔοστή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ Αὐτῆς, διὸ καὶ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμέραν λαμβάνουν χώραν αἱ ἔξης Τεραὶ Ἀκολουθίαι:

1) Συνοδικὸς Ἐσπερινὸς εἰς τὸν Περιώνυμον Τερὸν Ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Τερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Πρώτου τῇ Τάξει Συνοδικοῦ Μητροπολίτου.

2) Ὁρθος καὶ ἐν συνεχείᾳ Θεία Λειτουργία ἐν τῷ αὐτῷ Τερῷ Ναῷ, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, σύλλειτουργούντων μετ' Αὐτοῦ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, ἐκφραντούμενου δὲ κατ' ἔτος καὶ σχετικοῦ Ἐπισήμου Πανηγυρικοῦ Λόγου.

3) Ὑπαίθριος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν Ἀγιώνυμον ἡμέραν ἐπὶ τοῦ Τεροῦ Βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, τελούμενος ἐπισήμως καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τῇ συμμετοχῇ τῶν Σεβ. ὄμορων Μητροπολιτῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν ἐν Ἀθήναις Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ τῶν Εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρώτου Κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

4) Ὄμοιαι Ἐπίσημοι Τελεταὶ λαμβάνουν χώραν ἀντιστοίχως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἀποστολικὰς Πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι τῆς Κορίνθου, τῆς Βεροίας, τῆς Νικοπόλεως, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Φιλίππων, καὶ εἰς ἑτέρας, τὰς Ἐκκλησίας τῶν ὅποιων ἴδρυσεν ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος.

5) Αἱ ὡς ἄνω Τεραὶ Ἀκολουθίαι μεταδίδονται καὶ διὰ τῶν Ραδιοφωνικῶν καὶ Τηλεοπτικῶν Διαύλων. Πλείονα περὶ τῆς ἔοστῆς ταύτης ὡς τελεταῖ τὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος βλ. εἰς «Κάδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθμοτυπίας», ἔκδοσις 3η, ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι 2012, σελ. 259-290.

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β'. † Σύναξις τῶν ἄγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων. † Ήχος α', ἔωθινὸν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμῃ πάντων τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει διαλαμψάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἄγίων, σύναξις τῶν 23 ἄγιων τῆς νήσου Λέσβου, καὶ ἐν Σερβίοις (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἄγιας βασιλίσσης Ἀρτης Θεοδώρας.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι· κοντάκιον «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια (τὰ δεύτερα) «Ως αὐτόπται καὶ μάρτυρες»* κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἥλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα «Τῷ πάθει σου, Χριστὲ» κ.λπ., Δόξα, «Ἐορτὴ χαρμόσυνος», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτῆς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἄποστολοι ἄγιοι», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου «Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια».

Εἰς τὸν ὅρθον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ β' τοῦ Μηναίου «Χορείαν τῶν ἀποστόλων»· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀποστόλων, εἴτα τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

* Εἰς τὰ ἐσπέρια ἔχει ἐπικρατήσει παλαιόθεν νὰ λέγωνται τὰ 3 δεύτερα στιχηρὰ τοῦ Μηναίου ὡς ἀναφερόμενα εἰς τοὺς 12 ἀποστόλους, διότι τὰ 3 πρῶτα ἀναφέρονται μόνον εἰς τοὺς δύο κορυφαίους. Ἐξάλλου καὶ εἰς τὸν ὅρθον τὸ Τ.Μ.Ε. προκρίνει τὸν κανόνα τῶν 12 καὶ ὅχι τῶν πρωτοκορυφαίων.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.τ.λ., τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τοῦ Μηναίου «*Τῶν μαθητῶν τὴν πάντιμον*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 4 προσόμοια «*Ἡ κορυφαία κρηπῖς*» κ.λπ. μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὄγματα αὐτῶν*», β) «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*», Δόξα, τῶν ἀποστόλων «*Ὕν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλῃ, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὠδῆς τοῦ β' κανόνος τοῦ Μηναίου].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «*Toῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ἄποστολοι ἄγιοι*» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον 29ης ᾧ 30ης Ιουν.· Ἀπόστολος; τῶν 12 ἀποστόλων, Κυρ. ἵ ἐπιστ., «*Ο Θεός ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, 30 Ιουν., «*Ίδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους*» (Μτθ. θ' 36, ἵ 1-8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

MHN

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἑμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
¢ Η ἑμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 10

1. Δευτέρα. † Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ρῷμῃ (†284).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ ἀνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσόδος· εἰς τὸ Καὶ νῦν τοῦ στίχου θεοτοκίου «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῶν ἀναργύρων» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Εἰς τὸν ὅρθον, τοῦ κανόνος τῶν ἀγίων προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς μηνοῦ παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου «Ὑγράν διοδεύσας»· καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασίᾳ»· Ἀπόστολος τῶν ἀγίων, Νοεμ. 1η, «Ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον διμοίως, «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μτθ. ι' 1, 5-8)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Τρίτη. † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473).

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου· τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς λέγεται ἄπαξ. Μεσονυκτικὸν τὸ τῆς ἡμέρας. Ἐν τῷ ὅρθῳ, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκιον δίς· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ α'). Καταβασίαι δὲν λέγονται, πλὴν μόνον ἐκ τοῦ β' κανόνος οἱ είρμοι τῆς γ', σ', η' καὶ θ' φόδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· ψάλλομεν δὲ καὶ «Τὴν τιμιωτέραν»· ἀλλὰ μετὰ τοὺς αἴνους, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἄπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον διμοίως, 8 Σεπτ. εἰς τὸν ὅρθον, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56)· «Ἄξιον ἔστι»· «Ποτήριον σωτηρίου».

Σημείωσις. Ἐνθα ἔορτάξεται ἐπισημότερον ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου, γίνεται εἰσοδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ψάλλονται εἰς τὸν ὅρθον καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

3. Τετάρτη. Υακίνθου μάρτυρος (†108). Ἀνατολίου Κων/λεως (†458), Θεοδότης μάρτυρος (†712), Γερασίμου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας (†1812).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίαις μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Απόστολος: ἡμέρα, Τετ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. η' 2-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 16-22).

4. Πέμπτη. Ἀνδρέου ἐπισκ. Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†1220).

Απόστολος: ἡμέρα, Πέμ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. η' 22-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 23-31).

5. Παρασκευή. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἀθῷ (†1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἔορτάσιμος, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, διχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν σου» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν ἡ λιτὴ τοῦ ἄγιον. Εἰς τὸν ὅρθον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον 5ῆς Δεκ.: Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Σαβ. αξ' ἐβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2). Εὐαγγέλιον διμοίως, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

6. Σάββατον. Σισόη ὁσίου τοῦ μεγάλου (†429). Λουκίας (†301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρούνος μαρτύρων.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Απόστολος: ἡμέρα, Σαβ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. γ' 28-δ' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Σαβ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 24-η' 4).

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἱ.), Θωμᾶ δόσιου τοῦ ἐν Μαλεῷ (ι' αἱ.). Ὡχος β', ἐωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς μάρτυρος προσόμιοια 3 «Μάρτυς ἀθληφόρε» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Ὦ θαύματος καινοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰδομῶν καὶ ὁ τῆς ἁγίας «Χαρμονικῶς ἐπὶ τῇ μνήμῃ»· ἀπὸ γ' φόδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς μάρτυρος «Ἄγνείας στιλπνότητι» μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Οτι Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὸ κάτωθι τῆς ἁγίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ·

„Ηχος γ', πρὸς «‘Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις»

Ἐν οὐρανοῖς ὡς μάρτυς, | Κυριακή, σὺ τῷ Θεῷ | παριστα-
μένη ἐνδόξως, | πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς | μνήμην τὴν σὴν
ἐκτελοῦντας | σῷζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον (ὅμοιον)

Ιερωτάταις, κόρη, | Κυριακῆς τῆς σεμνῆς | πρεσβείαις φύ-
λαττε πάντας | δούλους τοὺς σοὺς ἐκ τῶν δεινῶν | καὶ πάσης
ἄλλης ἀνάγκης | ὡς προστασία τοῦ κόσμου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἁγίας προσόδου 3 (τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ) «Μάρτυς ἀθληφόρε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύ-θυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τὸ γ' ἐωθινὸν «Τῆς Μαγδα-ληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία με-γάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου] (βλέπε γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀνα-στάτης».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «‘Οτε κατῆλθες», «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προ-στασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 25ης Ιουλίου– τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε' ἔβδομ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον Κυρ. γ' Ματθ., «Ο λύχνος τοῦ σώματος ἔστιν ὁ ὀφθαλμός» (Μτθ. ζ' 22-33).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «‘Ἄξιον ἔστιν». Κοινωνικὸν «Αἴνει-τε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

8. Δευτέρα. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος (†303). Θεοφίλου ὁσί-ου τοῦ ἐκ Ζίχνης (†1548), Ἀναστασίου ἰερού. ἐξ Ιωαννίνων (†1734).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος, οὕσα ἡμιεορτάσιμος, ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς

(ὅρα ἔμποροςθεν καὶ εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30). Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν· οἱ αἴνοι τοῦ Μηναίου, ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα αἴνων ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, ὃν ζήτει Κυρ. λβ' ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. δ' 9-15). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 2-15).

Δυνατὸν ὅμως ἐν τῷ ὅρθρῳ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἵνων)· τότε εἰς τὴν λειτουργίαν λέγονται ὁ ἀνωτέρω Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου, καὶ Ἐὐαγγέλιον ὅμιοις αὐτοῦ, Ἰουλίου 8 (Ακ. ζ' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν ἔορτάξεται ὁ μεγαλομάρτυρς, ἡ ἀκολουθία λέγεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινὸν· εἰς τὸν ὅρθρον, κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ ἀγίου· καταβασίαι οἱ εἰδοι «Ἄνοιξο τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλῃ· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου.

9. Τρίτη. Παγκρατίου ἰερομάρτυρος ἐπισκ. Ταυρομενίας (α΄ αι.). Διονυσίου τοῦ ὁγ्तορος καὶ Μητροφάνους ὁσίων τῶν ἐν Ἀθῷ, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1770).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ι' 11-ια' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 16-20).

10. Τετάρτη. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων (†319). Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀσσου.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ια' 2-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 20-26).

11. Πέμπτη. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451). Ὁλγας ἵσαποστόλου (†969), Νεκταρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρυσούλων (†820).

Ἡ ἔορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἀγίας ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τυπικὸν 11ης Ἰουλίου §§1-3). Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Λίαν εὐφραναῖς» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἀπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εὐαγγέλιον ὅρθρου: τῆς

άγιας, Δευτ. ιε' ἔβδ. Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34). Κανόνες, ό μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τῆς ἀγίας. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 16ης Σεπτ.– τῆς ἀγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ., «Συνεργοῦντες παρακαλούμεν» (Β' Κορ. ζ' 1-10). Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, Δευτ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων» (Ακ. ζ' 36-50). κοινωνικὸν «Εἰς μημόσυνον».

12. Παρασκευή. Πρόκλου καὶ Πλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αἱ.). Παϊσίου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Παρ. δ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ια' 25-36).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. δ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 1-8).

13. Σάββατον. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαῖτου (†794), μάρτυρος Γολινδούχ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀρχαγγέλου μετὰ τοῦ ὁσίου Στεφάνου συμψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν τὰς διατάξεις διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος», §§31-44, παραλειπομένων πάντων τῶν νεκρωσίμων).

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἑβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, 8ης Νοεμ. (Ακ. ι' 16-21).

14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. «Τῶν ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Ἀκύλα ἀπόστολου (Πρξ. ιη' 2). Ιούστου μάρτυρος, Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἅγιορείτου (†1809). Ἡχος γ', ἐωθινὸν δ'.

Εἰδήσεις. 1. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων πατέρων κεῖται ἐν τῷ Μηναίῳ μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Ιουνίου. – 2. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου σήμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»· κοντάκιον «Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένρωαξα» ἀναστάσιμα 4 (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §7), τῶν πατέρων προσόμοια 4 εἰς 6, Δόξα, «Τὰς μυστικὰς σήμερον», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν

πατέρων. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος». Ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένος εῖ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὑπερδεδοξασμένος εῖ».

Εἰς τὸν ὁρθόν. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲθ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τὰ τῆς β΄ στιχολογίας μὲθ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (δ΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων· ἀπὸ γ΄ ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν πατέρων «Φωστῆρες ὑπέρολαμπροί» καὶ τὸ θεοτοκίον ἀφ' ζ΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοί «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ΄ ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες», τῶν πατέρων «Πατέρων θείων σήμερον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἐν δύο ταῖς θελήσεσιν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», τῶν πατέρων καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς Κυρ. τῶν πατέρων 'Ιουλίου- Κυρ. τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ

περὶ τούτων» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον δόμοίως, 18 Ἰαν., «Ὕμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἴδιαιτέρως ὁ ὅσιος Νικόδημος, ἡ ἔօρτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος) συμφάλλεται σήμερον κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε., τῇ 17ῃ Ιουλίου).

15. Δευτέρα. Κηρύκου μάρτυρος καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ (†305).

Προκείμενον, ἥχος δ', «Ο κατοικίζων στεῖρον ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφρανομένην», στίχος «Αἴνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἱνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόστολος τοῦ μάρτυρος, Ἰουλίου 15 (Α΄ Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 9-13).

Σημείωσις. Έὰν τυχὸν ψαλῇ ἔօρτάσιμος ἀκολουθία τῶν μαρτύρων, λέγεται ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν· εἰς τὸν ὅρθον καταβασίαι οἱ εἶδομοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, δὲ ζήτει Σαβ. ι' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιξ' 24-ιη' 4)· κοινωνικὸν «Αἱνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἱνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἀλληλούια».

16. Τρίτη. Ἀθηνογένους ἰερομάρτυρος (†311).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιδ' 9-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 14-17, 22-30).

17. Τετάρτη. † Μαρίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Εἰς τὸν ὅρθον κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως «Ὑγρὰν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο τῆς ἀγίας· καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἑβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, Δευτ. ιε' ἑβδ. Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Ἐις μνημόσυνον».

18. Πέμπτη. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων (†363).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 17-29).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. Ιβ' 46-Ιγ' 3).

19. Παρασκευή. Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου, ὁσίων (†380).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. Ις' 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. Ιγ' 3-9).

20. Σάββατον. † Ἡλιοὺ προφήτου τοῦ Θεοβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὰ ἑσπέρια μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν» (Παρακλητική, ἥχ. γ', Παρασκ. ἑσπέρας)· εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προφήτου» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Τὸ ἀπολυτίκιον ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθῳ ἐπισφραγίζεται μετὰ τοῦ ὁμοίχου α' θεοτοκίου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὅρθον δὲ τῆς Θεοτόκου μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν «Ὑγρὰν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είδομοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ προφήτου, Ἰουλίου 20, «Υπόδειγμα λάβετε» (Ιακ. ε' 10-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. α' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις ἀλληλούγια».

21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεὼν ὁσίου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ (†590). Παρθενίου ἐπισκόπου τῶν Ραδοβιζίων Ἀρτῆς. Ἡχος δ', ἐωθινὸν ε'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ο ἔνσαρκος ἄγγελος»· κοντάκιον «Προφῆτα καὶ προόπτα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Νεῦσον παρακλήσεσιν*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «*"Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεός Κύριος*», ἀπολυτίκιον «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄρμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώφδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὐδὲν τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*"Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*"Άγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστὸς*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Ὕμνῳ σου τὸ ἀμέτρητον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἑωθινὸν «*Ὦ τῶν σοφῶν σου κριμάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὕπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ε' ἐπιστ., «*Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας*» (Ρωμ. i' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε' Ματθ., «*Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργετῶν*» (Μτθ. η' 28-θ' 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*"Ἄξιον ἐστίν*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

22. Δευτέρα. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἱ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Ἄποστολος: ἡμέρα, Δευτ. c' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ις' 17-24).

Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

23. Τρίτη. Φωκᾶ ίερομάρτυρος. Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνῳ (†1834).

Ἄποστολος: ἡμέρα, Τρ. c' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. c' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 24-30).

24. Τετάρτη. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος (†300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου τοῦ Ζακυνθίου τοῦ ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος (†1635).

Ἄποστολος: ἡμέρα, Τετ. c' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. β' 9-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. c' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 31-36).

25. Πέμπτη. † Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἰωνῆς, μητρὸς τῆς ὑπερογίας Θεοτόκου. Ὄλυμπιάδος διακόνου (†408-410) καὶ Εὐπραξίας (†413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας ἅπαξ εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ἀλλὰ δὶς εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὸ δεύτερον. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ζωὴν τὴν κυήσασαν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Προγόνων Χριστοῦ»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 25ης Ἰουλίου· Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, 23 Σεπτ. «Ἀβραάμ δύο νίοντος ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον διμοίως, Σαβ. c' ἑβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρόπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

26. Παρασκευή. † Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος (β' αἱ.), Ἐρμολάου ίερομάρτυρος (†305).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἑορτάσιμος, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσοδος, εἰς δὲ τὰ

ἀπόστιχα μετὰ τὸ δοξαστικόν, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἀγίας «Τὴν σπουδήν σου» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου». Εἰς τὸν ὅρθον, κανόνες δὲ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (25 Νοεμ.). Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἑβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, Δευτ. ιε' ἑβδ. Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μq. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

27. Σάββατον. † Παντελεήμονος μεγαλομ. τοῦ ἱαματικοῦ (†305).

Ἡ ἀκολουθία ἔօρτάσιμος οὖσα ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὰ κεκραγάρια ἐσπέρια μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, «Οἱ διὰ σὲ θεοπάτωρ» (Παρακλητική, ἥχ. δ', Παρασκ. ἐσπέρας). Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὅρθον Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, 27 Ἰουλ. ἥ Τρ. ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19)· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είδομοί «Χοροὶ Ἰσραήλ». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὁρούς μετεμορφώθης» (6ης Αὔγουστου). Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, 26 Ὁκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον: 23 Ἀπριλίου, «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε' 17-ις' 2)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἴδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Αὔγουστου (πλὴν τῆς 1ης Αὐγ.), ἐὰν ἔօρτάζεται ἄγιος, καταβασίαι οἱ είδομοί «Χοροὶ Ἰσραήλ», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὁρούς μετεμορφώθης» μέχρι τῆς 13ης Αὔγουστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αὔγουστου).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμῆνος. Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἄθλοφόρε ἄγιε»· κοντάκιον «Μημητής ὑπάρχων».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρημῶν), καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' φδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ο τόκος σου ἀφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ *«Ἄγιος Κύριος»* κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον *«Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»**, καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ *«Ο ποιητὴς τῆς κτίσεως»*.

* Επειδὴ τὸ κείμενον τοῦ ζ' ἀναστασίμου ἔξαποστειλαρίου δημοσιεύεται πολλαχοῦ μὲ λάθη, παρατίθεται ἐνταῦθα διωρθωμένον.

«Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερος εἰ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχεις, καὶ μέσον στάς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐρανον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω, ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἔωθινὸν «Ἡ ὅντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

META THN EISODON, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ζ' ἐπιστ., «Ἐχοντες χαρίσματα» (Ρωμ. ιβ' 6-14). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Ματθ., «Ἐμβάς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον» (Μτθ. θ' 1-8).

Εἰς τὸ Εξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

29. Δευτέρα. Καλλινίκου καὶ Θεοδότης μαρτύρων (γ' -δ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ε' 9-ς' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 54-58).

30. Τρίτη. Σιλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλούμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου Σίλα, Σαβ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πράξ. ιε' 35-41).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρίτης ζ' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 1-13).

31. Τετάρτη. Εὐδοκίμου δικαίου (θ' αἱ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ζ' 12-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 35-ιε' 11).

ΜΗΝ

ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΗΝ ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

έχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
΄Η ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 11

1. Πέμπτη. Ή πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἢ τοι ἡ ἔξιοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ παλατίου εἰς τὴν Πόλιν· τῶν ἀγίων ἑπτὰ παίδων Μακαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Κυθήροις (τυπικὸν 1ης Αὐγούστου §§4-6).

Ἄρχῃ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστουν

Ἡ ἀκολουθία, ἐօρτάσιμος οὕσα, φάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ώς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν δρόθρον μόνον οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναίου· καταβασίαι (μόνον σήμερον) οἱ είρημοι «Σταυρὸν χαράξας», «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια, αὗνοι κλπ. ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Οὐ νύφωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ· τρισάγιον προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου)· Ἀπόστολος; τῶν ἀγίων, Κυρ. α' ἐπιστ., «Οἵ ἄγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2)· Εὐαγγέλιον: διμοίως, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ., «Ίδού ἐγώ ἀποστέλλω ὑμᾶς» (Μτθ. ι' 16-22)· «Ἄξιον ἐστί· κοινωνικὸν τοῦ Σταυροῦ «Ἐστημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούϊα», «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Εἴδησις. Ἀπὸ σήμερον τὸ ἑσπέρας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνάπτεται εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἑσπερινῶν –ἔξαιρέσει τῶν φαλλομένων εἰς τὸ λυχνικὸν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἐօρτῆς τῆς Μεταμορφώσεως– εἰς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρός, τῇ δὲ β' ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ

Αύγουστου, ἡ τις γίνεται ἀπὸ τῆς 4ης τοῦ μηνός, ψάλλονται, ὡς εἴθισται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς 1ης, 7ης, 9ης, καὶ 12ης Αύγουστου, ὁ δὲ μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 6ης, 8ης, 11ης καὶ 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀληγηδόνας»· κοντάκιον «Οὐ νψωθείς».

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» τὰ 3 προσόμοια τοῦ πρωτομάρτυρος «Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυρι», Καὶ νῦν, τὸ α' ὅμοιχον θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (βλέπε Παρακλ., ἥχος πλ. β', Σάβ. ἐσπέρας). Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἄγιου (ζήτει ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Πρῶτος ἐν διακόνοις» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β') «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει», Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον ἰδιόμελον τοῦ ἄγιου «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου» (Παρακλητική, ἥχος πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ριμβ' (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεός Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς», Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον θεοτοκίον «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». Ό ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἄνευ τῶν εἰδομῶν. Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθὺς τὸ προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Βασίλειον διάδημα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὅμοιχον θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐπάκουουσον

ήμῶν, ὁ Θεός», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἐξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' Ἑκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταυγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 2ας Αὔγ.].

2. Παρασκευή. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἵ. λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις (†1690).

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Ὁ δρόμος ὃς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ τοὺς αἴνους ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὁρούς μετεμορφώθης»· Ἀπόστολος: τοῦ ἄγίου, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8 - ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 29-31)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς 3ης Αὔγουστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς (ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλληλούνια, βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §45), καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ παράκλησις, κατὰ τὴν προγραφεῖσαν χθὲς διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ὃς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὰ ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἄγιοι τῆς 3ης Αὔγουστου.]

3. Σάββατον. Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούνια» (γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιβ' 1-3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 37-ια' 1).

Σημείωσις. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἀνευ παρακλήσεως.

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν ἐπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.
‘**Ἡχος πλ. β'**, ἔωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα,
«Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς
τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσό-
μοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἰσοδος κ.λπ..
Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ο ποιητής
καὶ λυτρωτής μου». Ἀπολυτίκιον «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», Δό-
ξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ο τὴν εὐλογημένην».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς
κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ.
καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἄγ-
γελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ο τὴν εὐλογημέ-
νην». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογη-
τάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ'
ἀδῆς μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσι-
μον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ»· «Τὴν τιμιωτέ-
ραν», «Ο τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστά-
σιμον «Οτι ἥραν τὸν Κύριον», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Με-
γάλα καὶ παράδοξα».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἔωθινὸν
«Ἴδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξο-
λογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σω-
τηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθῃ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ
μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις»
καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορ-
φώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. ζ' ἐπιστ., «Οφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί» (Ρωμ. 1ε' 1-7). Εὐαγγέλιον Κυρ. ζ' Ματθ., «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἡκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί» (Μτθ. θ' 27-35).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἔστιν». «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 5ης Αὔγουστου ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παράκλησις· ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἄπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 5ης Αὔγουστου.]

5. Δευτέρα. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος (†362). Εὐγενίου δύσιου τοῦ Αἰτωλοῦ.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς (ὅρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§58-63). Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον δίς. Καθίσματα τὰ κάτωθι προεόρτια (ἔκαστον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν).

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Ἔχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἃσμασι θεηγόροις τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ώς Θεὸς ἐκλάμψας κόσμον ἐφάτισεν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Ἔχος α'. «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἐν ὅρει τῷ Θαβώρ συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοῦ καὶ κατίδωμεν τὴν αὐτοῦ μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν δι' ἣς τῷ κόσμῳ παρέχει ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ο ν' ψαλμὸς χῦμα, οἱ κανόνες ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (ὅ α' μετὰ τῶν εἰρημῶν)· τὰ δύο ἔξαποστειλάρια· στιχηρὰ αἰνων δὲν ψάλλονται· «Σοὶ δόξα πρέπει» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπόστιχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν (ὅρα γεν. τυπικὰς διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπόλυτίκια «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Ἀπόστολος: προεόρτιος, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ., «Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Πέτρου α' 1-β' 10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 1-6). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου παύει ἡ χορηγίας τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Τὸ ἔσπερας τῆς σήμερον τελεῖται ὁ ἔσπερινὸς τῆς ἑορτῆς ἄνευ παρακλήσεως.

6. Τρίτη. † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν»· κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου (Προθεωρία Τ.Μ.Ε. §4) καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὸ ἀπόλυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» τοῖς ἐν τε τῷ ἔσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθῳ. Ἀπόλυτις (λεγομένη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνὸς) «Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφώθεις ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν». Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὅρθον, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ' 28-36)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' φρὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἴτα οἱ εἰρημοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπόλυτίκιον «Μετεμορφώθης» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «*Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὄψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια.*

META THN EISODON τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἔօρτῆς, «*Σπουδάσατε βεβαιάν νῦν*» (Β' Πέτρου α' 10-19). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς*» (Μτθ. ιζ' 1-9).

Εἰς τὸ *Ἐξαρέτως* τὸ τροπάριον τῆς ζ' ὥδης τοῦ β' κανόνος τῆς ἔօρτῆς «*Nῦν τὰ ἀνήκουστα ἡκούσθη*». Κοινωνικὸν «*Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευομεθα εἰς τὸν αἰώνα· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ *Eἴδομεν* τὸ φῶς τὸ *Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει*.

[Πολλαχοῦ, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὕριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὁπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἔօρτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ Ἱερέως ἡ εὐχὴ «*Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς*»· «*Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου*» (βλ. Ιερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέζῃ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐτοίον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τὴν μὲν 7ην, 9ην καὶ 11ην ὁ α' κανών, τὴν δὲ 8ην, 10ην καὶ 12ην ὁ β'). ἐὰν ἔօρτάζεται καὶ ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράξας*».

2. Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἔօρτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίνων αὐτῶν (T.M.E., σελ. 49, §5)· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς...* ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ· κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης*». *Ἐως τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ᾗ ἀποδίδεται ἡ ἔօρτή, ἀπόλυτης «*Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς* κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ δῃ Αὐγούστου.*

* Εστω γνωστὸν ὅτι νεώτεραι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τόδε· «*Θαβὼρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς*».

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας ὁ ἑσπερινὸς ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, γίνεται δὲ εἰσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παρακλητική σις. Μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ λατρεία τὸ ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑιρηνῆς (ἄπαξ), ὃ περ φάλλεται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς 13ης Αὔγουστου. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 7ης Αὐγ.]

7. Τετάρτη. Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†363). Νικάνορος ὁσίου (†1519), κτίτορος τῆς ἵματος «Ζάβιορδας» Γρεβενῶν· Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, προστάτου Ἀργολίδος.

Ἐις πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. π' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ι' 12-23).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, 7ης Αὔγουστου (Μρ. θ' 2-9).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 8ης Αὐγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλητικῆς. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 8ης Αὐγ.]

8. Πέμπτη. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου ὁμοιογητοῦ (†813-20). Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ (†350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγορᾶς (†1680), Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη (†1794).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. π' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ι' 28-ια' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. π' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 24-28).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 9ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλητικῆς. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 9ης Αὐγ.].

9. Παρασκευή. Ματθίου τοῦ ἀποστόλου (†63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Δευτ. διακαίων. (Πρεξ. α' 12-17, 21-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. π' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 10-18).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 10ης Αὔγουστου μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλητικῆς. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον

«Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 10ης Αὐγ.].

10. Σάββατον. Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου καὶ μάρτυρος. Ξύστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἔξ Ηθηνῶν (†258).

Ἡ μεθέορτος ἀκολουθία τοῦ ὅρθρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (βλέπε καὶ εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τόμου §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. η' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιγ' 1-10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. η' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 30-37)· «Ἄξιον ἐστί· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

Σημείωσις. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἀνεν παρακλήσεως.

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Εὕπλου διακόνου (†304). Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως (†1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ (1716). Ἡχος βαρύς· ἐωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., διάτοξις δης Αὐγούστου §§ 7-9).

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν δης Αὐγ. §§ 7-9) ἡ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα 3 «Μορφούμενος δι' οἴκτον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Δεῦτε ἀναβῶμεν» (λιτῆς τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ» (λιτῆς δης Αὐγ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα ἀλλ’ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 11ης Αὔγουστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ' ὠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεθέορτον μεσῷδιον κάθισμα «Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ» (11ης Αὔγουστου). Ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε» (6ης Αὔγουστου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ –διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατάλληλα μεθέορτα εἰς τὸ μηναῖον* – τὰ τῆς ἑορτῆς 3 στιχηρὰ προσόμοια «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου» κ.λπ. (βλέπε 6 Αὔγουστου) εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ», «Θαβὼρ καὶ Ἐρμὼν ἐν τῷ ὄνοματί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ η' ἐωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ύπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, δ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Μετεμορφώθης» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

* Όρα ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἰνους τῆς Κυρ. 13 Ιανουαρίου.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. η' ἐπιστολῶν, «Παρακαλῶ ὑμᾶς» (Α' Κορ. α' 10-17). Εὐαγγέλιον: Κυρ. η' Ματθ., «Εἶδεν δὲ Ἰησοῦς» (Μτθ. ιδ' 14-22).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε». «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 12ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἄγιοι τῆς 12ης Αὐγ.]

12. Δευτέρα. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων (†305-306).

Εἴδησις. Σήμερον συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἄγιου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτὴν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ια' 31-ιβ' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 1-11).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται ώς τῇ κυριά ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἀνευ ὅμως τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἀνευ τῆς λιτῆς, ἃ τινα καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται καὶ ἡ μικρὰ παράκλησις. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» τρίς.

13. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετάθεσις τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ ἄγιου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑορτῆς ζήτει εἰς τὴν δην τοῦ μηνός.

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ. Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, ἀνευ τῶν διὰ τὴν λιτήν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς. Ὁ ὅρθρος ψάλλεται ώς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἀνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἀνευ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: -μετὰ προκειμένου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)- ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιβ' 12-26). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 18-22, ιθ' 1-2, 13-15). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰριμὸς τῆς θ' φόδης τοῦ α' κανόνος «Ο τό-

κος σου ἄφθορος». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου...»· ἀντὶ τοῦ *Eǐdomen* τὸ φῶς τὸ «Μετεμορφώθης».

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους»· ἀπόλυσις (μικρὰ) «Οὐ ἐν ὅρῃ τῷ Θαβώρ», ὡς εἰς τὸν ἐσπερινὸν τῆς ἔορτῆς.

Ο προεόρτιος ἐσπερινὸς τῆς 14ης Αὔγ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν καὶ ἡ τελευταία μεγάλη παράκλησις· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Λαοὶ προσκυρτήσατε» (ἄπαξ).

14. Τετάρτη. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαῖου τοῦ προφήτου (η' π.Χ. αἱ.).

Εἰδησις. Σήμερον, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν» (ὅρα εἰρημοὺς β' κανόνος 15ης Αὐγούστου).

Τῇ Τετάρτῃ πρωὶ ὁ ὄρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γεν. τυπ. διατάξεις, §§52-63). Κοντάκιον λειτουργίας «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιγ' 4-ιδ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. κ' 1-16).

15. Πέμπτη. † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Λαοὶ προσκυρτήσατε»· κοντάκιον «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἄπασα ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ θὰ ψαλοῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» τρίς (ώσαύτως καὶ εἰς τὸ «Θεός Κύριος»). Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἡς τὴν κοίμησιν ἔορτάξομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον τῆς ἔορτῆς «Ἀναστᾶσα Μαριάμ». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· ή θ' ὡδὴ τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναριών, εἰς μὲν τὸν α' «Αἴ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε» εἰς δὲ τὸν β'

«”Αγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου», καὶ ὁ εἰρμὸς «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι». Ἐξαποστειλάριον, αὗνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλῃ, «Ἐν τῇ γεννήσει» ἄπαξ.

Σημείωσις. Ἐνιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ» καὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (βλέπε εἰς τὸ Μηναῖον τὴν πρὸ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 15 Αὔγ. ἦ 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φτιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: δομοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τὴν μὲν 16ην, 18ην, 20ην καὶ 22αν τοῦ μηνός ὁ α' κανών, τὴν δὲ 17ην, 19ην καὶ 21ην ὁ β'.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Πεποικιλμένη». Ἐν ταῖς λειτουργίαις, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (T.M.E., σελ. 49, §5) κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

16. Παρασκευή. Η ἐξ Ἐδέσσης ἀνακοινιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος, ἡ τοι τοῦ ἵεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου (†1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†15 Αὔγ. 1579), Ἀπόστολου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἄγιου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένροαξα» στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἵεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μαρτυρίου ἑσπερινοῦ) «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσι» (βλέπε 15 Αὔγ.), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν» (16 Αὔγ.). Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπό-

στιχα τὰ τῆς σειρᾶς «Δῆμος τῶν μαθητῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «὾τε πρὸς τὸν ἐκ σου». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. ‘Ο ἔξαφαλμος καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναῖῳ̄ κανόνες, ὁ ά τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἴ. μανδηλίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»). Καταβασίαι «Πεποικιλένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν πιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Αἴ γενεαι πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι». Ἐξαποστειλάριον τὸ τῆς σειρᾶς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» δίς. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ 3 προσόμοια τοῦ ἀγίου μανδηλίου «Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὅμμασιν» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν 15 Αὔγουστου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, θὰ ψαλοῦν τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: 16ης Αὔγ., ζήτει Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ἵεροῦ μανδηλίου, 16ης Αὔγ. (Λκ. θ' 51-57, ι' 22-24 καὶ ιγ' 22). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

17. Σάββατον. Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς (†257), Δημητρίου ὁ σιοιμάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης (†1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινάς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιδ' 6-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 32-39).

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὸν ἑορτήν. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἐρμοῦ· ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877). Ἡχος πλ. δ', ἔωθινὸν θ'.

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (15 Αὔγ. §§13-15) ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ μη̄ ἑορτάσμος ἀκολουθία τῶν ἀγίων σῆμερον καταλυμπάνεται.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα (18ης Αὐγ.) προσόμοια 3 «*Oύχ ἄρμα πυρίμορφον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*H τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα*» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς 15ης Αὐγ.), Καὶ νῦν, «*Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἵλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἄσατε, λαοί, τῇ μητρί*» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἐξ ὑψους κατῆλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ γεννήσει*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἔστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν τῇ γεννήσει*».

Εἰς τὸ ὅρθρον. Εἰς τὸ «*Θεός Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὑψους κατῆλθες*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ γεννήσει*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα καθίσματα τῆς 18ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς (15 Αὐγ.) ἄνευ τῶν εἰρημῶν ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεθέορτον κάθισμα «*H Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς*» (μεσῷδιον τῆς 18ης τοῦ μηνός)· ἀφ' οὐ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*». «*Tὴν τιμιωτέραν*», «[Αἱ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἵ ὅροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ –διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατάλληλα μεθέορτα εἰς τὸ μηναῖον* – τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «*Tῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου*» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ

* Ορα ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἴνους τῆς Κυρ. 13 Ιανουαρίου.

προώτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου», β΄) «Ωμοσε Κύριος τῷ Δανιὴλ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν», Δόξα, τὸ θέρωθινὸν «Ως ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνῆματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς ἀλλ' εἰς τὸ βέβηλον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς»*.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ἐν προσθείαις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. θ΄ ἐπιστ., «Θεοῦ ἐσμὲν συνεργοί» (Α΄ Κορ. γ΄ 9-17). Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ΄ Ματθ., «Ἡνάγκασεν δὲ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ» (Μτθ. ιδ΄ 22-34).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φᾶς»· «Πληρωθήτω»· «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

19. Δευτέρα. Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ΄ αἰ.). Τιμοθέου, Εὐτυχιανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ί' ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιε΄ 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ί' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κα΄ 18-22).

20. Τρίτη. Σαμουὴλ προφήτου (1144 π.Χ.), Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ί' ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιε΄ 29-38).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτ. ί' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κα΄ 23-27).

* Αὐτὸν τοῦτο τὸ Τ.Μ.Ε. ὅλτας ὁρίζει τὸ ἐφύμνιον «Οἱ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», δοάκις τὰ ἀντίφωνα τῆς παρούσης ἑορτῆς ψάλλονται ἐν Κυριακῇ (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Κοιμήσεως §§6 καὶ 19). Όμοιώς καὶ τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» §§ 1621, 1629, 1635, 1645.

21. Τετάρτη. Θαδδαίου ἀποστόλου (α' αἱ.), Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. ἡ ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ις' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ἡ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 28-32).

22. Πέμπτη. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ' αἱ.).

Σήμερον ἐν τῷ μηναίῳ τίθεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Λούπου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐχειν τὴν ἔορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Πέμ. ἡ ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. ἡ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 43-46).

Εἰδησις. Ἐν τοις περιοχαῖς ὅρθως ἔχει ἐπικρατήσει (καὶ εἰς ἔορτάξοντας ἀκόμη ναοὺς) νὰ ψάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προουσιωτίσσης ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων ὅθεν εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τῆς 21ης Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 8ης Σεπτ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά». Οὕτω τῇ ἐπαύριον 23ῃ θὰ ψαλῇ ἀμιγῶς ἡ τῆς ἀποδόσεως ἀκολουθία.

23. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῆς ἔορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προουσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἱ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων (†202).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν τῆς ἔορτῆς τῆς 15ης Αὐγούστου, ἀλλ' ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ τοῦ «Μακάριος ἀνὴρ» καὶ τῶν ἀναγινωσμάτων, ἐν δὲ τῷ μεσονυκτικῷ ἄνευ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὅρθῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ὥδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Ἐν τῇ γεννήσει σου»· συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 23ης Αὐγούστου. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἀντίφωνα, ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀναγινώσματα τὰ τῆς ἔορτῆς (Ἀπόστολος Φιλιπ. β' 5-11· Εὐαγγέλιον Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)· καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ 15ῃ Αὐγούστου.

Σημείωσις. Τὰ ἀναγινώσματα τῆς ἔορτῆς λέγονται καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ἔνθα σήμερον συμψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος καὶ ἡ πανηγυρικὴ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προουσιωτίσσης.

Εϊδησις. Ἀπὸ αὐριον ἄρχεται ἡ χοῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, μέχρι μὲν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας»· μέχρι δὲ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου κοντάκιον «Ιωακεὶμ καὶ Ἄννα» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

24. Σάββατον. Εύτυχοῦς ιερομάρτυρος (β' αἱ.). Κοσμᾶς τοῦ νέου ιερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ (†1779)· μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ὄγ. Διονυσίου Αἰγίνης (1624).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 30-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4).

Σημείωσις. Ἐνθα ἔορτάζεται ὁ νεομάρτυρς Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ἢ ὁ ἄγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἔκατέρου ψάλλεται ἔορτάσιμος κατὰ τὴν εἰς ἑκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασίαι οἱ εἰρόμοι «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ιωακεὶμ καὶ Ἄννα» καὶ ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἔορταζομένου ἀγίου.

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ι ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κορήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου. Ἡχος α', ἐωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, καὶ τὰ τοῦ Μηναίου 6 προσόμοια, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐστησας ἐν θαλάσσῃ», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Σαβ. ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τὸ ἀναστάσιμον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἄγιοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ εἴτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὧδης τὰ μεσῷδια καθίσματα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' οἵ τοῦ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρημὸς «Μυστικός εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λ.π., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», καὶ τὰ δύο τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἀποστόλων προσόμοια 4 «Θεῖον ἐπαφῆκε σε» κ.λ.π. –μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ δόματα αὐτοῦ» καὶ «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερεόμα»–, Δόξα, τὸ ι' ἑωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON, ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἀπόστολοι ἄγιοι» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἀννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ι' Ματθ., «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτθ. ις' 14-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

26. Δευτέρα. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἱ.).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε
ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικάς τυπικάς διατάξεις (§§1-30).

Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 3-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 13-22).

27. Τρίτη. Ποιμένος ὁσίου (†450). Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. ια' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 14-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 23-28).

Σημείωσις. Ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εύρισκεται εἴτε ἐν τέλει τοῦ Μηναίου εἴτε εἰς ἴδιαιτέραν φυλλάδα, ἢ τις τυχὸν προτιμηθεῖσα ψάλλεται ώς ἔχει ἐκεῖ ἡ δὲ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθίᾳ τοῦ ὁσίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

28. Τετάρτη. Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος (δ' αἱ.). Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. ια' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 4-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 29-39).

29. Πέμπτη. † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγυπτης.

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου «ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 29 Αὔγ. §1). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Τρίτῃ ζ' ἑβδ. Ματθ., «Ὕκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης» (Μτθ. ιδ' 1-13). καταβασίαι οἱ είρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἀννα». Απόστολος τοῦ Προδρόμου, 29 Αὔγ., «Ως ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον» (Πρξ. ιγ' 25-32). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, «Ὕκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς» (Μρ. ζ' 14-30). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἴδησις. Εἰς τὴν τράπεζαν νηστεία, ἢ τοι ξηροφαγία.

30. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῆς ἔօρτης τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδότιου· Ἀλεξάνδρου (†340), Ἰωάννου (†595), Παύλου (†784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. δ' 13-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 27-33, 42-51).

31. Σάββατον. Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρα-
κλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπο-
λυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἄπαξ,
εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς. Εἰς τὸν ὅρθον καταβασίαι οἱ
εἶδιμοὶ «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον
«Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου». Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21
Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον
διμοίως, 8 Σεπτ. τῆς λειτουργίας, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κά-
μην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). «Ἄξιον ἐστί· κοινωνικὸν
«Ποτήριον σωτηρίου». «Εἴδομεν τὸ φᾶς».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου» ὁρί-
ζεται ως κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40).

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος
σφάλματος, γράφεται «περιλαβοῦσα» ἀντὶ τοῦ ὁρθοῦ «περιβα-
λοῦσα».

ΜΗΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

έχων ἡμέρας Τριάκοντα
¢ Η ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12

1. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ'. † Αρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυή (1440 π.Χ.), Ἀμμοὺν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθένων καὶ ἀσκητριῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεὼν στυλίτου (†459). Μελετίου ὁσίου. Ἡχος β', ἐωθινὸν ια' (Τ.Μ.Ε., διάταξις 1ης Σεπτεμβρίου, §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε»· κοντάκιον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου».

Σημείωσις. Η ἀκολουθία τοῦ Μηναίου παρουσιάζει ἐλλείψεις τινάς, ώς ἐκ τούτου δὲ καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ εἶναι ἐνίστε ἀσαφεῖς· δθεν συμπληροῦμεν δπου δεῖ τὴν τάξιν τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῆς Ἰνδίκτου προσόμοια 3 «Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας» κ.λπ. καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια ἔτερα 3 «“Οσιε πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἑορτῆς «‘Ο Πνεύματι ἄγιῳ συνημμένος», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ μὴ ψαλὲν εἰς τὰ ἐσπέρια δοξαστικὸν τοῦ ὁσίου «Θεία χάρις ἀπηρώρητο», Καὶ νῦν, τὸ τῶν ἀποστίχων τῆς Ἰνδίκτου «Σύ, βασιλεῦ, δ ὅν καὶ διαμένων».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τὸ ἀναστάσιμον «“Οτε κατῆλθες», τῆς ἑορτῆς «‘Ο πάσης δημιουργός», Δόξα, τοῦ ὁσίου «‘Υπομονῆς στύλος γέγονας», Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, [εἴτα ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ 4 ἴδιόμελα τῶν ἀπο-

στίχων τοῦ ἑσπερινοῦ «Ἐπέστη ἡ εῖσοδος» κ.λπ, καὶ τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν τῆς Ἰνδίκτου «Προαιώνε Λόγε τοῦ Πατρός», Δόξα, «Ἡ βασιλεία σου, Χριστέ», Καὶ νῦν, «Αἱ πορεῖαι σου, ὁ Θεός», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ο πάστης δημιουργός».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ο καιροὺς καρποφόρους»· εἴτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ο ἀροήτῳ σύμπαντα» (κείμενον μετὰ τὴν ζ' ώδήν). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάστης τῆς τάξιστης αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ τοῦ ὄσιον· ἀπὸ γ' ώδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οίκου, εἴτα τὸ μεσόφδιον κάθισμα τοῦ ὄσιον «Ὑπερζέσας τῇ πίστει», Δόξα, Καὶ νῦν, εὐθὺς τὸ κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου «Ως δεσπότη τοῦ παντός». Μετὰ τὴν ζ' ώδήν τὰ ἔξης·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,
ἥχος δ', «Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»

Ο τῶν αἰώνων ποιητής καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὅντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφέσων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ο οἶκος

Ἄροήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφίᾳ, ἴσχυί τε παντούργικῇ διασφέζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμας δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῇ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ὁνσθῆναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἴτα τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τοῦ ὁσίου «Φωστῆρος δίκην ὅσιε» καὶ τῆς Ἰνδίκτου «Δημιουργὸς καὶ πρύτανις».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Ἰνδίκτου τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ 3 προσόμοια «Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Σοὶ πρέπει ὑμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ», β) «Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ παιδία σου πλησθήσονται πιστητος», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Ο ἀρρότῳ σοφίᾳ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλῃ, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὧδης τοῦ κανόνος τῆς Ἰνδίκτου].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», «Ο πάστης δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ο τῶν αἰώνων ποιητής» (βλέπε ἀνωτέρω εἰς τὸν ὄρθρον).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτ., «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α' Τιμ. β' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ' 16-22).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε ἀλληλούγια». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

2. Δευτέρα. Μάμαντος μάρτυρος (γ' αἰ.), Ιωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ (†595).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 9-15).

3. Τρίτη. Ἀνθίμου ἰερομάρτυρος (†302), Θεοκτίστου ὁσίου (†467). Χαρίτωνος μάρτυρος· Πολυδώρου νεομάρτυρος (†1794)· ἀνακοινιδὴ τοῦ ἵ. λειψάνου τοῦ ἀγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως (†1920).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιβ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. α' 16-22).

4. Τετάρτη. Βαβύλα ἰερομάρτυρος (†251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμόνης (†117) θυγατρὸς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου· Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροίᾳ μαρτύρων· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1781).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. α' 23-28).

5. Πέμπτη. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. α' 29-35).

6. Παρασκευή. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδότης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία, ἔօρτάσιμος οὗσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Ἄποστολος: ἀρχαγγέλου, 8 Νοεμ. (Ἑβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὄμοίως, 8 Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

7. Σάββατον πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπερογίας Θεοτόκου. Σφύζοντος μάρτυρος (†304).

Eἰς πάσας τὰς προεόρτιους καὶ μεθεόρτους καθημερινὰς (ἐκτὸς Κυριακῆς) ἄχρι τῆς 21ης τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου ἀνευ Παρακλητικῆς (ὅρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰ διατάξεις 8852-63).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ κοντάκιον προεόρτιον «Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία»· Απόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Σαβ. πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Σαβ. ιγ' ἑβδ. ἐπιστ., «Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις» (Α' Κορ. β' 6-9)· Εὐαγγέλιον ὄμοίως, Σαβ. ζ' ἑβδ. Ματθ., «Ο φιλῶν πατέρα» (Μτθ. ι' 37-ια' 1)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιαι»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Τ.Μ.Ε., 8 Σεπτεμβρ., §§7-9). † Ήχος γ' · έωθινὸν α' .

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυρώθηκε τὸ Ι. Συνόδου, μνήμῃ ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἔθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἴδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Σημείωσις. Ἐνιαχοῦ ἡ ἀκολουθία τῶν Μικρασιατῶν μαρτύρων μετατίθεται καὶ φάλλεται τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως (ἢ εἰς ἄλλην πρόσφορον ἡμέραν), διὸ περ δι' ἐφέτος εἶναι προτιμότερον λόγῳ τῆς συμπτώσεως σήμερον καὶ τῆς θεομητορικῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεσίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐκ τῆς ὁίξης Ἱεσσαί»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς ἴδιομελα 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἄπαντες πιστοί».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἦς τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν νέον ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ ἴδιομελα τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν ἀναστάσιμα δύο, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «΄Αναβόνσον Δανίδ»· εἰς τὴν β' στιχολογίαν ὠσαύτως ἀναστάσιμα δύο, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «΄Ἐκ τῆς όίζης Ιεσσαί»· εἴτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «΄Αγαλλιάσθω οὐρανός», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τῶν εὐλογηταρίων καταλιμπανομένων, εὐθὺς ἡ μικρὰ συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «΄Οτι ηὐλόγηται σου». Ἡ ύπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου. Τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς «΄Μνήσθησομαι τοῦ ὀνόματός σου», καὶ τὸ «΄Πᾶσα πνοή».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὅρθου τὸ τῆς ἑορτῆς (ἐκ τῶν βημοθύρων), 8 Σεπτ., «΄Αναστᾶσα Μαριάμ» (Ακ. α' 39-49, 56)· εὐθὺς δὲ «΄Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «΄Ταῖς τῆς Θεοτόκου», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό, ὁ στίχος «΄Ἐλέησόν με, ὁ Θεός» καὶ τὸ ἰδιόμελον «΄Η παγκόσμιος χαρά».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν, καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (ἄνευ εἰρημῶν) μετὰ στίχου «΄Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσσον ἡμᾶς»· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς· ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «΄Σταυρὸν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὧδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου «΄Υπεραγία Θεοτόκε» καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρημὸς «΄Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «΄Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν» καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «΄Ακουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἶκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλος σου» καὶ β) «΄Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «΄Αὕτη ἡμέρα Κυρίου», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «΄Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἔξῆς ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

΄Αντίφωνον α'

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δανίδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεοβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Ίδον ἥκουσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Ταῖς πρεοβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεοβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεοβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεοβείαις τῆς Θεοτόκου...

΄Αντίφωνον β'

Ωμοσε Κύριος τῷ Δανιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.*

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ἐκεῖ ἔξαντελῶ κέρας τῷ Δανίδ, ἡτούμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Οτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἥρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ο μονογενὴς Υἱός».

΄Αντίφωνον γ'

Ωδε κατοικήσω, ὅτι ἥρετισάμην αὐτήν. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἄγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

* Αὐτὸ τοῦτο τὸ Τ.Μ.Ε. δητῶς ὁρίζει τὸ ἐφύμνιον «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», δύσκολος τὰ ἀντίφωνα τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν ψάλλονται ἐν Κυριακῇ (Τ.Μ.Ε., 8η Σεπτ. §9, καὶ Προθεωρίᾳ §37). Όμοίως καὶ τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» §§110 γ', 180, 190, 194, 260, 266, 271.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια μόνον τὸ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τὸ «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε», κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἀννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, Κυρ. κβ' ἐπιστ., «Ἴδε τε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραφα» (Γαλ. 5' 11-18): Εὐαγγέλιον ὄμοιώς, «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ιω. γ' 13-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημὸς «Ἄλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως. Ἀπόλυσις ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

9. Δευτέρα. Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Σεπτεμβ. 23 (Γαλ. δ' 22-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 6-12).

10. Τρίτη. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων (†305-311).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 16-θ' 5).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. β' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. γ' 16-21).

11. Τετάρτη. Θεοδώρας ὁσίας (†491). Εὐφροσύνου (θ' αἱ.) τοῦ μαγείρου, Εὐανθίας μάρτυρος. Ἅγιας Θεοδώρας τῆς ἐν Βάστα Αρκαδίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 12-ι' 7).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιβ' 19-36).

12. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὔτονόμου (†313) καὶ Κουρνούτου (γ' αἱ.) ἱερομαρτύρων Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον τὴν α' ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ «Μακάριος ἀνήρ», τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρά. Εἰς τὸν ὅρθον κατα-

λιμπάνονται ό πολυέλεος μετά τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ὥδης τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσώδιον κάθισμα «*H παρθένος Μαριάμ*»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἔορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὃς ἐστιμειώθησαν εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ εἰς τὸ β' ἀντίφωνον καὶ εἰς τὸ εἰσοδικὸν μετ' ἐφυμνίου «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*H γέννησίς σου, Θεοτόκε*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ιωακεὶμ καὶ Ἀννα*». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ι' 7-18). Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ια' 47-54). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημὸς «*Ἄλλοτριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

13. Παρασκευή. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἑκατοντάρχου (α' αἰ.). Ἀριστείδου μάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου. Ιεροθέου ὄσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας (†1745).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*». Ἀπόστολος: τῶν ἐγκαινίων, Σεπτ. 13, «*Ἀδελφοί ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι*» (Ἐβρ. γ' 1-4). Εὐαγγέλιον: δόμοιως, Ἰουν. 29, «*Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας*» (Μτθ. ις' 13-19). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· ἀλληλούια*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

14. Σάββατον. † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν*», Δόξα, «*Ως τοῦ ἄνω στερεώματος*»· κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*».

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις ἔχουν ὡς ἑξῆς· «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἐστί» καὶ «Ο δὲ Θεός βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἐν τρίτου εἴς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεός Κύριος». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ χωροποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἑορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...»

Εἰς τὸν ὄρθρον ἀπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας»· ἥ θ' ὡδὴ τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἥχον δ' (ἄγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ιεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἀσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης ἰστάμενος ιερεύς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ηὐτοεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἵρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ, στραφεὶς περὶ τὴν ἄγιαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ιεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἔξαπτέρουγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεός» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμιώντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α΄ ΥΨΩΣΙΣ. Ό ιερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρὶς ηὐτοεπισμένον τετραπόδιον, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία· ὄρθοί», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιῇ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», δ' ἐπαναλαμβάνει ἔκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολούθως ὁ Ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῦ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἔκατόν, ἐνῷ ὁ Ἱερεὺς σφραγίσας τρὶς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρὸν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α' ἔκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῇ ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς βιορῶν καὶ ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἔκατόν, ἐνῷ ὁ Ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρὶς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λ.π., καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἔκατοντάδος.

Γ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ' ἔκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὖθις ὁ Ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχαρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ' ἔκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ Ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῦ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὁρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε' ἔκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψωσις· ὁ ἵερεὺς ἰστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Οὐ νψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἔκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἄγιαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἔκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἴδιομελα «Δεῦτε, πιστοί» κ.λπ.: τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἦς πληρωθείσης, ὃ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ὑψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἐστί. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούγια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Οὐ νψωθείς». Ἀντὶ τοις σαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, «Οὐ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α' Κορ. α' 18-24). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ιω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημὸς «Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε». Κοινωνικὸν «Ἐστημεώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν... τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ἀπόλυτις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

2. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν εἴθισται νὰ λέγωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (T.M.E., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθείς»· κοντάκιον «Οὐ νψωθείς».

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος (†372). Φιλοθέου δσίου (ι' αι.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεών Θεοσαλονίκης (†1429), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ Κρητός (†1811). Ἡχος δ', ἐωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., 14 Σεπτ. §§9-11).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου).

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα τοῦ σταυροῦ 3 «Χαίροις ὁ ζωηφόρος σταυρὸς» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Τῶν προφητῶν αἱ φωναί», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου Μωυσέως».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε».

Εἰς τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». [Τὸ Ψαλτηρίον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς (15ης Σεπτ.) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (β') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.)· ἀπὸ γ' ὠδῆς [τὸ κοντάκιον «Ο ὑψωθεὶς» χῦμα καὶ] ψάλλεται τὸ μεσῷδιον κάθισμα τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρίν»· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «“Αγιος Κύριος” κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4, καὶ μεθέορτα τοῦ σταυροῦ 3 εἰς 4 «Σταυρὸς ἀννψούμενος» κ.λπ. (ζήτει τῇ 15ῃ Σεπτ. εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «‘Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἐστί», β') «‘Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», Δόξα, τὸ β' ἐωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «‘Үπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίνων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια». ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Σῶσον, Κύριε», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «‘Ο νύψῳθείς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. μετὰ τὴν ὑψωσιν, Κυρ. κα' ἐπιστ., «Ἐίδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται» (Γαλ. β' 16-20). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. γ' νηστ., «‘Οστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «“Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

16. Δευτέρα. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου (†304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμιεορτάσιμος ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἢ τοι εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὅρθον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 10-19). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22). κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Εἶναι δυνατὸν ὅμως [εἰς τὸν ἔσπερινόν νὰ γίνῃ εἰσοδος], εἰς τὸν ὄρθρον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἴνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη, ὅπότε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ. (Β' Κορ. σ' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

17. Τρίτη. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἅγαπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων (†137).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 20-ιγ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρίτης α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 23-δ' 1).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἰεροὺς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μαρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἴδιαιτέρας αὐτῆς φυλλάδος μετά τῶν μεθεόρτων.

18. Τετάρτη. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κοήτης (ζ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιγ' 3-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15).

19. Πέμπτη. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων (†276).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Πέμ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 1-3, 20-β' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμπτης α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22).

20. Παρασκευή. † Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (†118). Ἰλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος (†1804).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 6-10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ἔνθα τιμᾶται ὁ ἄγιος περισσότερον, παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αἵνων καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. σ' 10-17). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιβ' Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Σάββατον μετά τὴν ἑορτήν. Ἀπόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†130). Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἰδησις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἄγιου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22ῃ μετά τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ Ψαλτήριον, τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρά. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ο ἀναστάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὅρθῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Εἰς τὸν ὅρθον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· τὸ συναξάριον τῆς 21ης τοῦ μηνός, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παραλείπεται ὡσαύτως ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τ. Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ώς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος Σαβ. μετὰ τὴν ὑψώσιν, ὃν ἔντει τῷ Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ., «Βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν» (Α΄ Κορ. α' 26-β' 5). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, ὃν ἔντει τῇ Παρ. δ' ἐβδ. Ἰωάν., «Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με» (Ιω. η' 21-30). πάντα δὲ τὰ λοιπά ώς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρημὸς «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χοήσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς.

2. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἐὰν τυχὸν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὅρθον «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία».

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ (Α΄ ΛΟΥΚΑ). Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης (†117). Φωκᾶ τοῦ ηπουροῦ (†320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων. Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον «Ο ὑψωθείς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 4, καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, «Ἐκ βρέφους ἐγένου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Καὶ τρόπων μέτοχος», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαφαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' φθῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Οὐτὶ Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Καὶ τρόπων μέτοχος» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος: Κυρ. ιδ' ἐπιστ., «Ο βεβαιῶν ἡμᾶς» (B'

Κορ. α' 21 - β' 4). Εύαγγέλιον: Κυρ. α' Λουκᾶ, «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ» (Λκ. ε' 1-11).

Τὸ «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς εἴθισται.

23. Δευτέρα. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων (†109). Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου (†1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτσης (†1814).

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Εἰς τὸν ὅρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Ὑγρὰν διοδεύσας» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου «Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ»· καταβασίαι οἱ είρημοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Σεπτ. 23, «Ἄβραάμ δύο νίοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27). Εύαγγέλιον ὅμοιώς, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρόδου» (Λκ. α' 5-25)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

24. Τρίτη. Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσσης» ἐν Κυθήραις, Θέλκλης μεγαλομάρτυρος. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30).

Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, πγ' Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης β' ἔβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 12-16).

Εἰδήσεις. 1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυρς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τοὺς αἵνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εύαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ις' ἔβδ. (Μτθ. κε' 1-13).

2. Έὰν ὑπάρχῃ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσσης, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμψάλλεται μετὰ τῆς ἁγίας Θέλκλης καὶ προηγεῖται αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εύαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσσης ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασιῶν τοὺς εἶρημούς

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ», Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φιλιπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἀπολυτίκιον Μυροτιδιωτίσσης.

Τχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν οἰασιν βραβεύσασα».

25. Τετάρτη. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἱ.).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 16-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 33-39).

26. Πέμπτη. † Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαιού (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἵναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὅρθου -ἐκ τῶν βημοθύρων- τὸ ια' ἑωθινὸν «Ἐφανέρωσεν ἔαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα' 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολε Χριστῷ» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασίᾳ». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτεμβρίου, «Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται» (Α' Ιω. δ' 12-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Είστηκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ιω. ιθ' 25-27, κα' 24-25). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. Παρασκευή. Καλλιστράτου μάρτυρος (†304); Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος (†1764).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 8-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-23).

28. Σάββατον. Χαρίτωνος δύμολογητοῦ (†350). Βαρούχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεός Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Εἰς τὴν α' στιχολογίαν τοῦ ὄρθρου καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς· εἰς τὴν β' στιχολογίαν τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 17-ε' 5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

Σημείωσις. Ψαλείσης τυχὸν δοξολογίας μεγάλης ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε' ἐπ. (Β' Κορ. δ' 6-15), καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-23).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' (Β' ΛΟΥΚΑ). Κυριακοῦ ὁσίου (†556). Πετρωνίας μάρτυρος. Ἡχος πλ. β', ἑωθινὸν δ'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Παθῶν κυριεύσας» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ὦσιε πάτερ», Καὶ νῦν, «Ὦ ποιητής καὶ λυτρωτής μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Τῆς ἐρήμου πολίτης», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ὦ τὴν εὐλογημένην»)· εἴτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοὴ, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δ ἀναστάσιμος καὶ δ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες», τοῦ Μηναίου «Ἐν δόξῃ παριστάμενος» καὶ τὸ θεοτοκίον «Κυρίως Θεοτόκον σε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἔωθινὸν «Ορθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ύπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Τῆς ἐρήμου πολίτης» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος: Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. β' Λουκᾶ, «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι» (Λκ. ζ' 31-36).

Τὸ «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως.

30. Δευτέρα. Γοηγορίου ἰερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ (†335). Ριψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαθ. δ' 28-ε' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 24-30).

ΜΗΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13

1. Τρίτη. Ἀνανίου ἀποστόλου, Πρωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ (ζ' αἰ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου δούλου τοῦ Κουκουζέλους. Τῆς τιμίας σκέπτης τῆς ὑπεροχίας Θεοτόκου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικάς τυπικάς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Οκτωβρίου 1 (Πρεδ. θ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 37-45).

Εἴδησις. Ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθείση κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημειωνὴ ἔօρτη τῆς τιμίας σκέπτης μετατίθεται τῇ 28ῃ Οκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἔορτῆς.

2. Τετάρτη. Κυπριανοῦ ἰερομάρτυρος καὶ Ιουστίνης μάρτυρος (†304).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Οκτωβρ. 2 (Α΄ Τιμ. α' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 46-ζ' 1).

3. Πέμπτη. Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἰερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν (†96). Ρουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἰ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Οκτ. 3 (Πρεδ. ιζ' 16-34).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

Σημείωσις. Ὄπου ἀν ἔօρταίζεται ὁ ἄγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος· καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον «Προστασία». Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀγίου, Παρ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μθ. ιγ' 44-54).

4. Παρασκευή. Ιεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 31-35).

5. Σάββατον. Χαριτίνης μάρτυρος (†304). Μεθοδίας ὁσίας τῆς ἐν Κιμώλῳ.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ι' 23-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 27-32).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙĆ (Γ΄ ΛΟΥΚΑ). † Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀπόστολου ἐκ τῶν ιβ'. Ἐρωτήιδος μάρτυρος. Ἡχος βαρύς, ἔωθινὸν ε'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε». κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ως ὑπηρέτης τοῦ Λόγου», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὰ θεῖα ἐποπτεύων», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Παρακλητ., ἥχος πλ. β', Σαβ. ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Ἀπόστολε ἄγιε», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν δ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ δ ἅμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δ ἀναστάσιμος καὶ δ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' ὠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «΄Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «΄Η ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τοῦ Μηναίου «Αὐτόπτα καὶ ἀπόστολε» καὶ τὸ θεοτοκίον «Πανάμωμε μητρόθεε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ ἀποστόλου ἔτερα 4 στιχηρά (εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ όγκατα αὐτοῦ», καὶ «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερεόωμα»), Δόξα, τὸ ε' ἑωθινὸν «΄Ω τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «΄Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «΄Απόστολε ἄγιε» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλοιαρίον τοῦ ἔχου. Ἀπόστολος: Κυρ. ις' ἐπιστ., «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β' Κορ. σ' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ' Λουκᾶ, «΄Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλούμενην Ναΐν» (Λκ. ζ' 11-16).

«΄Αξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

7. Δευτέρα. Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομαρτύρων (†290-303). Πολυχρονίου ἰερομάρτυρος (δ' αἱ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἱ.) μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 22-β' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50).

8. Τρίτη. Πελαγίας ὁσίας (†457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος (†303), Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. β' 19-γ' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης δ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

9. Τετάρτη. Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἀβραὰμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἰ.), Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Ἄποστολος: ἀποστόλου, ἡ Κυρ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Δευτ. γ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

10. Πέμπτη. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η' αἰ.).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 14-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

11. Παρασκευή. Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑπτά· Θεοφάνους ὁμοιογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας (†850).

Ἄποστολος: ἀποστόλου, Πέμ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πράξ. η' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 12-18).

12. Σάββατον. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων (†850). Δομνίνης μάρτυρος, Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου (†1022), σύναξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἀγίων.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιδ' 20-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Δ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων (†251). Χρυσοῦς νεομάρτυρος τῆς ἐν Μογλενῶν (†1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας. Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν ζ'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων πατέρων ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 11ην Ὁκτωβρίου (T.M.E., 11η Ὁκτωβρ. §§1-3). Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ T.M.E. ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἔօρτάσιμος ἀκολουθία τῆς σῆμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τῶν ἀγίων μαρτύρων τὰ κατορθώματα» κοντάκιον «Τριάδος ἡμῖν».

Εἰς τὸν ἐπτερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον αὐτῶν «Τὰς μνοτικάς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν ἐτήσιον μνήμην», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελον τῶν πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, ἡ προστασία», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ς') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἴτα ψάλλεται τὸ μεσῷδιον κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου»· «Τὴν τυμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»*, τὸ τῶν πατέρων «Πατέρες οὐρανόφρονες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον αὐτῶν «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἄναστας ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὥδης τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

* Βλέπε ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Κυρ. 28ης Ιουλίου.

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον Κυρ. δ' Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων» (Λκ. η' 5-15).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Η σημερινή Κυριακή, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορόεως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῇ ὡς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

14. Δευτέρα. Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶς τοῦ ποιητοῦ (†787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιη' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 25-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 18-22).

15. Τρίτη. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης (†310). Σαβίνου ὁσίου (†760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιη' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 20-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 23-27).

16. Τετάρτη. Λογγίνου ἐκαποντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιη' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 25-33).

Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ Εὐαγγ. ἀγ. Παθῶν (Μτθ. κζ' 33-54).

17. Πέμπτη. Ὡσηὲ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἄγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιη' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 33-ζ' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 49-56).

18. Παρασκευή. † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Μαρίνου μάρτ. τοῦ γέροντος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 18 Ὁκτ. §1), ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν

έσπερινὸν δὲν γίνεται εῖσοδος· εἰς τὰ ἀπόστιχα Καὶ νῦν «Θε-
ούκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου» (Παρακλ., ἦχος
πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας)· ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε», Δό-
ξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὅρθρον δὲν λέ-
γονται καταβασίαι, ψάλλονται ὅμως αὗτοι καὶ δοξολογία με-
γάλῃ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστο-
λος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 18 Ὁκτ., «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε»
(Κλσ. δ' 5-11, 14-18). Εὐαγγέλιον: ὅμιλος, 8 Νοεμ. τῆς λει-
τουργίας, «Οἱ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21)· κοι-
νωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους να-
οὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος,
ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν γί-
νεται εῖσοδος, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ
στόμα μου». Η παροῦσα μυριόλεκτος σημείωσις εἶναι περιπτή ἀκό-
μη καὶ διὰ τοὺς ἄκρω δακτύλω ἀψαμένους τοῦ Τυπικοῦ.

19. Σάββατον.

Ιωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος
(†307).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Απόστολος: προφήτου, Τρ. διακαινησίμου (Πρεξ. β' 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (ζ' ΛΟΥΚΑ).

Ἄρτεμίου μεγαλομ. (†326), Μα-
τρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος (†462), Γερασίμου ὁσίου τοῦ
ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1581). Ἡχος α', ἑωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα,
«Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Σημείωσις. Διὰ τοὺς ναοὺς τοὺς στερούμενους ἰδιαιτέρας φυλ-
λάδος ἐνὸς ἐκ τῶν σήμερον τιμωμένων ἀγίων ἡ τάξις τῆς ἀκολουθίας
παρατίθεται μετά τὴν λειτουργίαν εἰς τὴν 3ην σημείωσιν.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἐσπέρια ἀναστάσιμα 4, τοῦ
Μηναίου προσόμοια 3 καὶ τοῦ ὁσίου Γερασίμου ἔτερα 3, Δό-
ξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου, Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ
τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἐορταζομένου ἀγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Σήμερον ἡ οἰκουμένη», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου» (Παρακλητ., ἥχος πλ. β', Σαβ. ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ο μάρτυς σου, Κύριε», Δόξα, τοῦ ὁσίου Γερασίμου, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα τοῦ ὁσίου Γερασίμου (ἐκ τῆς ἴδιαιτέρας ἀκολουθίας αὐτοῦ), τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου ἄγίου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ὁσίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ ὁσίου Γερασίμου· ἀπὸ γ' ὁδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, τὸ μεσώδιον τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῶν ἄγίων τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Οτι ἥραν τὸν Κύριον», τοῦ Μηναίου, τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τὸ ὅμοιον θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου Γερασίμου ἔτερα 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ἅγιε εὐλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπόλυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ο μάρτυς σου, Κύριε», τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαβ. κξ' ἑβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν» (Λκ. η' 27-39).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἶνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημειώσεις. 1) «Οπου τιμᾶται ἡ ὁσία Ματρώνα μετὰ ἴδιαιτέρως φυλλάδος, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν, ἀντικαθισταμένων ὅμως πάντων τῶν ὄμνων τοῦ ὁσίου Γερασίμου διὰ τῶν ἀντιστοίχων τῆς ὁσίας Ματρώνης. Εἰς τοὺς αἵνους τὰ δύο τελευταῖα στιχηρὰ αὐτῆς λέγονται μὲ τοὺς ἔξῆς στίχους: α) «Ὕπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι», καὶ β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τὸν πόδας μου καὶ κατηρύθυνε τὰ διαβήματά μου»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν λέγεται ὥσαύτως ὁ ἀπόστολος τῆς ὁσίας ἀντὶ τοῦ ὁσίου.

2) Εἰς τοὺς ναοὺς τοὺς τιμωμένους ἐπ' ὄνόματι ἐνὸς τῶν σήμερον τιμωμένων ἀγίων, μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας συμψάλλεται μόνον ἡ ἔξι ἴδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιπτάνεται. Τότε ἀπαντα τὰ δοξαστικὰ καὶ τὰ ἀναγνώσματα εἶναι τοῦ παντηγνωτιξούντος ἀγίουν. Έάν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὄνόματι τοῦ μεγαλομάρτυρος, εἰς μὲν τοὺς αἵνους τὰ δύο τελευταῖα στιχηρὰ αὐτοῦ λέγονται μὲ τοὺς ἔξῆς στίχους: α) «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ», β) «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν λέγεται ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ, ὃν ξήτει τῇ 26ῃ Οκτωβρίου (Β' Τιμ. β' 1-10).

3) Εἰς τοὺς ναοὺς τοὺς στερούμενους ἴδιαιτέρας φυλλάδος ἐνὸς ἐκ τῶν σήμερον τιμωμένων ἀγίων, ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου κατὰ τὴν συνήθη τάξιν ὡς ἔξῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Τὸν νοερὸν φωστῆρα», Και νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσόδος κ.λπ.. Τὰ ἀναστάσιμα ἀπό-

σπιχα, Δόξα, «Σήμερον ἡ οἰκουμένη», *Kai νῦν*, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου». Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ο μάρτυς σου, Κύριε», *Kai νῦν*, «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ό τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. *Eἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῳ ἀπολυτίκια· [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος]*· τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα καὶ τὰ εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴθισται. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ’ ὠδῆς τὰ μεσφύδια καθίσματα τοῦ Μηναίου ἀφ’ ζ’ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». *Eἰς τὰ ἔξαποστειλάρια τὸ ζ’ ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Μηναίου. Eἰς τοὺς αἰνούς τὰ 8 ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ ζ’ ἔωθινόν, Kai νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλῃ.*

Εἰς τὴν λειτουργίαν. *Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ο μάρτυς σου, Κύριε», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: Κυρ. ιη' ἐπιστ., «Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει» (Β' Κορ. θ' 6-11). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.*

21. Δευτέρα. Ιλαρίωνος δσίου (†371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ· Θεοδότης καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ιωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας (†1773), Φιλοθέου δσίου.

Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 22-24).

22. Τρίτη. Ἀβερκίου ἴσαποστόλου ἐπισκόπου Ιεραπόλεως (†167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἀγίων ἐπτὰ παίδων (†250).

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 1-10).

23. Τετάρτη. † Ιακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου (†63).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμεορτάσιμος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἢ τοι εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ ἄνευ ἀναγνωσμάτων, εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης· εἰς δὲ τὴν θείαν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία» καὶ κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Απόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. κ' ἐπιστ. (Γαλ. α' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 54-58).

24. Πέμπτη. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 20-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 14-23).

25. Παρασκευή. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων (†355), μαρτύρων Ταβιθᾶς, ἵνα θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 27-β' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 23-26).

26. Σάββατον. † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου (†306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἄπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ Καὶ νῦν, «Δέσποινα πρόσδεξαι» (Παρακλητική, ἥχος πλ. δ', Δευτ. πρώι). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἄπαξ. Εὐαγγέλιον ὅρθου: τοῦ ἀγίου, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. ια' 12-19). Καταβασίαι οἱ εἶδομοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν Θ. λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», «Μέγαν εὔρατο» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου, 26 Ὁκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μημόσουνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' τροπαρίου τῶν αἵνων τοῦ ἀγίου, «Τεῖχος ὡχυρωμένον ἡμῖν», μετὰ τὰς λέξεις «...τῇ σῇ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ἥν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέρων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου (Α') Παπαδοπούλου.

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ). Νέστορος μάρτυρος (†306)· Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου. Ἡχος β', ἐωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», Δόξα, «Μέγαν εὗρατο»· κοντάκιον «Τοῖς τῶν αἵμάτων σου ρεί-ρραις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμιοια 3 «Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἄγ. Δημητρίου «Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς» (26ης Όκτ.), Καὶ νῦν, «Παρηλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχή» (26ης Όκτ.), Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλητ., ἥχ. πλ. δ', Σαβ. ἑσπέρας)·

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Μέγαν εὗρατο», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσοτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἅμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ πρώτος τοῦ ἄγιου Δημητρίου· ἀπὸ γ' φόδης ἀντὶ μεσῳδίου καθίσματος ἐκ τῆς 26ης Όκτ. τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ἄγιου «Τὸν συμπαθέστατον Κυρίου μάρτυρα» μετὰ τοῦ θεοτοκίου «Θεομακάριστε μῆτερ ἀνύμφευτε»· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «"Αγιος Κύριος" κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τριάδος, κόρη, τέτοκας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ η' ἔωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «"Οτε κατῆλθες», «Μέγαν εῦρατο» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος: Κυρ. ιθ' ἐπιστ., «Ο Θεός καὶ Πατήρ» (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις... φῶνομα Ιάρος» (Λκ. η' 41-56).

«"Αξιον ἐστίν". «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

28. Δευτέρα. † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονίλλης, Εύνικης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν ἐν Ρεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων (†1824). Έθνικὴ ἔορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Έλλήνων ἐν Βορείῳ Ήπείρῳ πολέμῳ (1940).

Εἰδήσεις. 1. Η Ι. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὥπως ἡ τῇ 1η Ὁκτωβρίου ἀγομένη ἔορτὴ τῆς ἱερᾶς Σκέπης τῆς ὑπεροχίας Θεοτόκου μετατεθῆ σήμερον μετὰ τῆς ἔθνικῆς ἔορτῆς.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἱερᾶς Σκέπης ζήτει ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ εἰς τὴν οἰκείαν φυλλάδα.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἔορτῆς ψάλλεται ἔορτάσιμος ώς ἔχει. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ ἀπολύσεως «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείας τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, ἵς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἔορτάζομεν, δυνάμει...». Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ δὲ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ τοῦ Μηναίου) καὶ τὸ τῆς ἔορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης) καταβα-

σίαι οι είρμοι «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: δύοιώς, 21 Νοεμ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἔξῆς·

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἑθνικῇ ἑορτῇ

«Ἐύλογητὸς ὁ Θεός»,
καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἥχος α'.

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἣν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἔχθρων ἐπιβουλῆς· σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σου· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἄγνη, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθείᾳ ἄχροντε».

Εἴτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερομάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἥχον βαρύν·

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ἡ δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύι· ἡ δεξιά σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἔχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τούς ὑπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἀγοροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περινθρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

΄Αλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἴτα αἱ ἔξης αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἴκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἔξαιρέσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἣν ψάλλεται «Ἄιωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἐκτης, μεθ' ἣν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, προα-είᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχοίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπούσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκουσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἄγιαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην*.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὕσημον ταύτην ἡμέραν ἥγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι φόδην ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἰδού οἱ ἀρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιά σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ὄτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἴσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ψῆφοι συντοιβήσονται. Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Τὰς ὄδους σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὄδῷ σου καὶ ὄδηγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἀρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἔχθροι ἡμῶν καὶ μακάριος ὁ

* Πρβλ. «Ἐπίσημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν», ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας, σελ. 44.

λαός, οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, τῶν τε ἐν πολέμῳ πεσόντων τῶν τε ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐξορίᾳ τελειωθέντων, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαιῶν καὶ τὰ ὅστα αὐτῶν ὡς βιτάνη ἀνατείλῃ, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρωμέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ο χορὸς «΄Αμήν», καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι’ εὐχῶν».

29. Τρίτη. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Πρωμαίας (γ' αἰ.), Ἀβραμίου ὁσίου (†360).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 16-23).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τρίτης ζ' ἔβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).

30. Τετάρτη. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων (†285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 24-30).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἔβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).

31. Πέμπτη. Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἐπιμάχου μάρτυρος (†250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†1754).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. γ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. Ιε' 12-21).

ΜΗΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

έχων ἡμέρας Τριάκοντα
• Η ἡμέρα έχει ὥρας 10 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 14

1. Παρασκευή. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης (τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας). Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Εύβοιᾳ (ις' αἱ.), Ἰακώβου ἵερομάρτ. τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων Ἀναργύρων ψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 1η Νοεμ. §1), ἢ τοι εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὅρθον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος· τῶν ἀγίων, Νοεμ. 1ῃ, «Ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ» (Α΄ Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12). κοινωνικὸν «Εἰς μνήμοσυνον».

Σημειώσεις. 1. Πρὸς περισσοτέραν τιμὴν τῶν ἀγίων εἴθισται εἰς ὀρισμένους ναοὺς μετὰ τοὺς αἵνους τοῦ Μηναίου νὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, ὅποτε καταλιμπάνονται τὰ ἀπόστιχα· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία» Εὐαγγέλιον: τῶν ἀγίων, 1ης Νοεμ., «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ι' 1, 5-8).

2. Ἐνθα ἰδιαιτέρως τιμῶνται οἱ ἀγίοι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία αὐτῶν, εἴθισται νὰ συμπληρώνεται εἰς τὸν ὅρθον ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου μὲ τὰ καθίσματα τῆς 1ης Ιουλίου, ὅποτε γίνεται εἰσόδος εἰς τὸν ἑσπερινόν, ψάλλονται δὲ καὶ καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» εἰς τὸν ὅρθον.

3. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ὁσιος Δαυὶδ ἢ ὁ ἵερομάρτυς Ἰάκωβος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἀγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

2. Σάββατον. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων (†341-345). Θεοδώρου, Λάμπρου καὶ ἀγνώστου, τῶν ἐν Ἀγρινίῳ νεομαρτύρων (†1786).

Διὰ τὰ Σάββατα μὲ «Θεὸς Κύριος» βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§31-44.

‘Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 8-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ (Ε' ΛΟΥΚΑ). Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἱ.) ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἵερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου (†1797). Ὁ Χος γ', ἑωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀθλοφόροι Κυρίου»· κοντάκιον «Τῇ τῆς Τριάδος καλλονῇ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRASEA*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τοῦ Μηναίου 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, «Ἄξιως τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Προοίμιον τυπικῶς», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Οκτώηχος, ἥχ. πλ. β', Σαβ. ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐρανία», «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε», Δόξα, «Ως τῶν αἰχμαλώτων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον», καὶ ἀπόλυτις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰδιμῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «΄Απας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στίχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεωργιον» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἄγιοις αὐτοῦ», β) «Τοῖς ἄγιοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», Δόξα, τὸ θ' ἐωθινὸν «΄Ως ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «΄Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε», «΄Ως τῶν αἰχμαλώτων» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος: Κυρ. κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθέν» (Γαλ. α' 11-19). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε' Λουκᾶ, «΄Ανθρωπός τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ις' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «΄Αξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

4. Δευτέρα. Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†846), Νικάνδρου καὶ Ἐρμαίου ἰερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλεύθερον, Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Δράμα.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίαις μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. κα' ἐβδομ. ἐπιστ. (Φιλιπ. δ' 10-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 13-15, 22-31).

5. Τρίτη. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἱ.). Ἐριὰ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 1-3, 6-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 42-48).

6. Τετάρτη. Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως ὄμολογιτοῦ (†350). Λουκᾶ ὁσίου (†800-820), Λεονάρδου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τετ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 18-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 48-59).

7. Πέμπτη. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ' αἱ.), Λαζάρου δοσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὅρει (†1053).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κα' ἑβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 24-β' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. π' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

8. Παρασκευή. † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβρὶὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (τυπικὸν 8ης Νοεμβρίου §§1-3). Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων τοῦ ἐσπερινοῦ «Οἱ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα» καὶ «Ἐὺλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα». Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀρχαγγέλων εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεός Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν ὅρθον Εὐαγγέλιον τῶν ἀγγέλων, Δευτ. α' ἑβδ. Ματθ., «Ορᾶτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ οἱ δύο τῶν ταξιαρχῶν μετὰ στίχου «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἴδησις. Οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέρονταν συνήθων κατὰ τὰ ἔξῆς σημεῖα:

Ωδὴ α' «...καὶ ἂσω γηθόμενος ταύτης τὴν εἰσόδον».

Ωδὴ γ' «...πνευματικόν, στερεώσον· κἄν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Ωδὴ ε' «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περικαθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Ωδὴ θ' «...φύσις γεραίρουσα τὰ ιερὰ εἰσόδια τῆς θεομήτρος....».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Οἱ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῶν ἀσωμάτων, 8 Νοεμ., «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος» (Ἐβρ. β' 2-10). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Οἱ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «Οἱ ποιῶν τοὺς

ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· ἀλληλούια».

9. Σάββατον. Ὄνησιφόρου μάρτυρος (γ'-δ' αἰ.), Ματρώνις δούκισσα. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας (†889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ (†1920).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἄποστολος: ἡμέρα, Σαβ. καί ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 12-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Σαβ. π' ἑβδομ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 37-43).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμάται ἡ ἀγία Θεοκτίστη ἡ ὁ ἄγιος Νεκτάριος, ἡ ἀκολούθια τοῦ τιμωμένου ἀγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ἴδιαιτέρας φυλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται μὲν καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν «ταύτης τὴν εἰσοδον» (βλέπε εἰδησιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ὡς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ΄ (Η΄ ΛΟΥΚΑ). Ὄλυμπα, Τερτίου κ.λ.π. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ὁρέστου μάρτ. τοῦ Τυανέως (†304). Ἅρσενίου δούκου τοῦ Καππαδόκου (†1924). Ἡχος δ', ἐωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε». κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λ.π. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ

αύτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ι') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' εἰς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰδομοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἰσοδον» (βλέπε εἴδησιν 8ης Νοεμ.). «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής... τὰ ἵερά εἰσόδαια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «“Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τὸν ἀναστάντα Κύριον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ι' ἔωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ὑπερευηλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἥχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. καὶ ἐπιστ., «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται» (Γαλ. β' 16-20). Εὐαγγέλιον: Κυρ. η' Λουκᾶ, «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ι' 25-37).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

11. Δευτέρα. Μηνᾶ (†304), Βίκτωρος (β' αἱ.) καὶ Βικεντίου διακόνου (†304) μαρτύρων, Θεοδώρου δσ. τοῦ Στουδίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Δευτ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 13-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 1, 12-15).

12. Τρίτη. Ιωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (†616-620). Νείλου ὁσίου τοῦ ἀσκητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρα, Τρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 20-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρίτη θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 25-35).

13. Τετάρτη. † Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (†407).

Ἡ ἀκολουθία ἔօδτάσιμος οὕσα ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὅρθου: τοῦ Ἱεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (Ιω. ι' 1-9). Καταβασίαι οἵ εἰδομοί «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἰσόδον» (βλέπε εἰδησιν 8ης Νοεμ.). Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Ἡ τοῦ στόματός σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τοῦ Ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπειτα πεντε ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

14. Πέμπτη. † Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ' (α' αἱ.). Γοηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεοσταλονίκης τοῦ Παλαιμᾶ (†1340) καὶ τῶν λοιπῶν Ἅγίων Οἰκογενῶν αὐτοῦ, Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου (†1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν (Τ.Μ.Ε. 14 Νοεμ. §1), ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὅρθον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε Φίλιππε» ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὅρθου ἅπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Κυρ. α' νηστ., «Ηθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ιω. α' 44-52). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

15. Παρασκευή. Γουρία, Σαμωνᾶ (†299-306) καὶ Ἀβίβου (†222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κβ' ἑβδομ. ἐπιστ. (Κῆσ. δ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 15-18, ιζ' 1-4).

16. Σάββατον. † Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἀποστόλου, ὡς στερούμένη καθισμάτων τῶν στιχολογιῶν τοῦ ὄρθρου, εἶναι ἡμεορτάσιμος καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἢ τοι ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀποστόλου εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξολογίας μεγάλης.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν κεκραγαρίων, Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἥχου)· ἄνευ εἰσόδου, τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε» ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἄπαξ (ἀλλ᾽ εἰς τὸ «Θεός Κύριος» διὶς μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς ἄνευ τῶν νεκρωσίμων κανόνες ἀνὰ 4, πρῶτος ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰδομῶν, εἶτα δὲ ὁ α' τῆς Παρακλητικῆς ἄνευ εἰδομῶν καὶ ἄνευ τοῦ νεκρωσίμου τροπαρίου ἐκάστης ὡδῆς· ἡ λοιπὴ ἀκολουθίᾳ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ καταβασιῶν (ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰδομοὶ τοῦ κανόνος τῆς Παρακλητικῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν)· εἰς τοὺς αἴνους τὰ στιχηρὰ τοῦ ἀποστόλου καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός»· Ἀπόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τῷ. δ' ἔβδ. ἐπιστ., «Λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων» (Ρωμ. 1' 11-ια' 2)· Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, Σαβ. ε' ἔβδ. Ματθ., «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον» (Μτθ. θ' 9-13)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (Θ' ΛΟΥΚΑ). Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας († 270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (†471). Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν ια'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε»· κοντάκιον «Τοῦ τελωνείου τὸν ζυγόν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τί σε νῦν καλέσω» η.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Εἰς βάθος θεωρίας», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Γρηγόρησις Θεοῦ», Καὶ νῦν, «Οἱ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου» (Παρακλητική, ἡχ. πλ. β', Σαβ. ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἵ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') κατὰ τὴν καθιερωμένην τάξιν.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰδιμῶν, καὶ ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». ἀπὸ γ' ὡδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἰσόδον» (βλ. εἰδησιν 8ης Νοεμβ.). «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής... τὰ ιερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τὸ τοῦ Μηναίου «Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασι» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ο τῆς ζωῆς τῆς θείας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Χαίροις, θεολογίαις σαφῶς» κ.λπ. εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν» β) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», Δόξα, τὸ ια' ἑωθινὸν «Φανερῶν ἔαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. κβ' ἐπιστ., «Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γραμμασιν» (Γαλ. 5' 11-18). Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Λουκᾶ, «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου» (Λκ. ιβ' 16-21).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστιν». «Αἰνεῖτε· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

18. Δευτέρα. Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος. (†306). Ῥωμανοῦ μάρτυρος (†308), Ζακχαίου διακόνου (†307), Ἀναστασίου νεομάρτ. ἐκ Παραμυθίας (†1743).

Σημείωσις. Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἀγίου Ῥωμανοῦ καταλιμπάνονται, ἐν οἷαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἀν τύχῃ σήμερον, διότι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 20-25).

19. Τρίτη. Ἄβδιον προφήτου (θ' π.Χ. αἱ.), Βαρλαὰμ μάρτυρος (†304). Ἡλιοδώρου (†272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 6-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 26-37, ιη' 8).

20. Τετάρτη. Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου (†816) ὁσίου, Πρόκλου Κων/πόλεως (†447).

Σχολαζούσης σήμερον τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα καὶ ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐύφροσύνης σήμερον».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κγ' ἐβδομ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 15-17, 26-30).

21. Πέμπτη. † ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (τυπικὸν 21ης Νοεμβρίου §§ 5-7).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπόλυτις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἵσ τὰ Εἰσόδια ἑορτάζομεν...» Εἰς

τὸν ὄρθρον [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολύελεος «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου»], καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Ἡ θ' ὥδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ εἰρημὸς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, 8 Σεπτ., «Εἰσῆλθεν δὲ Ἰησοῦς εἰς κάμην πινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως διερμὸς «Ἄγγελοι τὴν εῖσοδον... Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται».

2. Τῇ 22α καὶ τῇ 24η Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου εἰς τὸν ὄρθρον προτάσσεται ὁ α' κανὼν τῆς ἑορτῆς, τῇ δὲ 23ῃ ὁ β' κανών.

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητική (πλὴν Κυριακῆς), εἴθισται δέ εἰς τὰς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §55)· κοντάκιον ὅμοιως τῆς ἑορτῆς.

22. Παρασκευή. Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὁνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ (†230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ἵερομαρτύρων.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλων, 22as Νοεμβρίου (Φιλήμ. 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 12-28).

23. Σάββατον. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου (†394), Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων. Σισινίου ὁμολογητοῦ (γ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 19-21).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (ΙΓ' ΛΟΥΚΑ), «ή μετὰ τὴν ἑορτήν». Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης (†101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας (†311). Ἦχος πλ. β', ἔωθινὸν α'.

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (21 Νοεμ. §§11-13) ἡ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἁγίων τοῦ Μηναίου σήμερον καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς εὐδοκίας»· κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα προσόμοια 3 «Δεῦτε φιλέορτοι πάντες» κ.λπ. (ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς 24ης Νοεμ.) εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Ο Δανὶδ προανεφώνει σοι» (24ης Νοεμ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Εἰς τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἅμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 24ης τοῦ μηνός. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) εἰς 4, καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς εἰς 4 μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσσον ἡμᾶς»· ἀπὸ γ' φόδης τὸ μεθέορτον μεσῷδιον «Πρὸ συλλήψεως, ἀγνή» (24 Νοεμ.)· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστά-

σιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν» καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἡν πάλαι προκατήγειλεν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) προσόμοια 4 «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἀπενεχθήσονται παρθένοι ὅπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι», β) «Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως», Δόξα, τὸ α' ἔωθινὸν «Εἰς τὸ ὅρος», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Έὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς (βλέπε εἰς τὸ μηναῖον), μετ' ἐφυμνίου εἰς τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς»*. [Έὰν προτιμηθοῦν τὰ τυπικά, εἰς τὸν μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ σ' ὧδη τοῦ α' κανόνος τῶν Εἰσοδίων εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. αγ' ἐπιστ., «Ο Θεὸς πλούσιος ὃν ἐν ἐλέει» (Ἐφεσ. β' 4-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιγ' Λουκᾶ, «Ἄρχων τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων» (Λκ. ιη' 18-27).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

25. Δευτέρα. † Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος (†313). Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας» κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

* Διὰ τὰ παρόντα ἀντίφωνα ὅγτως ὁρίζεται ἐν Κυριακῇ τὸ ἐφύμνιον «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» ὑπὸ τοῦ Τ.Μ.Ε., διατάξεις Εἰσοδίων §10, καὶ 25ης Νοεμβρίου §19· πρβλ. καὶ Προθεωρία §37. Ὄμοιώς καὶ «Σύστημα Τυπικοῦ» §§ 458, 463, 472.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένωραξα» τὰ ἐσπέρια ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν. Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21ης Νοεμβρίου) «Χαίρει ὁ οὐρανὸς» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἀγίας «Βίον ἄνδρον», Καὶ νῦν, «Σήμερον τὰ στίφη». Ἀπολυτίκια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», Δόξα, «Τὴν πανεύφημον νύμφην», Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Σημείωσις. Αἱ σύγχρονοι ἐκδόσεις τῶν Μηναίων εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν προβλέπουν ἀναγνώσματα τῆς ἀγίας, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον παραθέτουν καθίσματα διὰ τὸν πολυνέλεον καὶ ὁρίζουν τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου (Σαβ. ιξ' ἔβδ. Ματθ., «Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»· Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔχει ἐπικρατήσει ὅμως νὰ λέγωνται εἰς τοὺς ἐπ' ὄντος τῆς ἀγίας ναούς.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὰ καθίσματα τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς ἀγίας· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἀγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἀγίας καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ είρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὥδη τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυνναρίων· εἴτα «Μεγάλυνον, ψυχή μου... Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια τὸ τῆς ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) 3 «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ 4ου), καὶ τῆς ἀγίας ἔτερα 3 «Μνήμην τὴν πανίερον» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἀγίας «Βίον ἄνδρον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», «Τὴν πανεύφημον νύμφην» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν»

(Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: δύμοίως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «Ἐκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως δὲ εἶδομός «Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Εἴδησις. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς· ἐάν δὲ ἐօρτάζεται ἄγιος, εἰς τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

26. Τρίτη. Ἄλυπίου ὁσίου († ζ' αι.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου (†1807).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. γ' 9-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 45-48).

27. Τετάρτη. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†421). Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου τοῦ καὶ Στουδίτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κδ' ἐβδ. ἐπ. (Α΄ Θεσ. δ' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

28. Πέμπτη. Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὁμοιογητοῦ (†767), Εἰονήναρχου μάρτυρος (†303). Τῶν πεντεκαίδεκα μαρτύρων τῶν ἐν Τιβεριουπόλει μαρτυρησάντων (πολιούχων Κιλκίς).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. δ' 18-ε' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ια' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 9-18).

29. Παρασκευή. Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων (†250). Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἱερομάρτυρος. Φιλουμένου νεομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. ε' 9-13, 24-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. ια' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 19-26).

30. Σάββατον. † Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, πολιούχου Πατρῶν. Φρονυμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἰθιοπίας) (†380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ

τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον». Κανόνες οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρημὸς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ως τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ Πρωτοκλήτου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Νοεμ., «Είστηκε ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο» (Ιω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νῦν ὥρας 15

1. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (ΙΔ' ΛΟΥΚΑ). Ναοὺμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος (†792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας. Ἡχος βαρύς, ἑωθινὸν β'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ως τῶν ἀποστόλων»· κοντάκιον «Τὸν τῆς ἀνδρείας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Υπὸ τὴν σήν, δέσποινα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') κατὰ τὴν καθιερωμένην τάξιν.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἰρημῶν)· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «“Αγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἔωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. κδ' ἐπιστ., «Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφεσ. β' 14-22). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιδ' Λουκᾶ, «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχώ» (Λκ. ιη' 35-43).

KOINΩNIKON «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

2. Δευτέρα. Ἀββακούμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὁσίου (†251), Μυρόπης μάρτυρος (δ' αἱ.).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίαις μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 27-44).

3. Τρίτη. Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆς νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος (†1813).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 10-β' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 12-19).

4. Τετάρτη. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος (†306), Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ (†760). Σεραφεὶμ Φαναρίου ἰεροῦ. (†1601).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ὁσίου...» Ἀπολυτίκια, «Βαρβάραν τὴν ἀγίαν», Δόξα, «Ορθοδοξίας ὁδηγέ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Εἰς τὸν ὅρθον κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλη-

τικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἀγίων· καταβασίαι οἱ εἰδοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προσιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, Δευτ. ιε' Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. „Οπου ἔορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἄγια Βαρθάρα, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς φάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος. Ἐν τῷ ὅρθρῳ, Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας, Σαβ. ιξ' ἐβδ. Ματθ., «Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κε' 1-13).

5. Πέμπτη. † Σάββα δσίου τοῦ ἥγιασμένου (†532). Διογένους μάρτυρος.

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 5 Δεκ. §1). Εἰς τὸν ἑσπερινόν, τὰ 3 ἑσπέρια προσόδομοια εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἴδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ταῖς τῶν δακρύων σου ρόαῖς», εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Εἰς τὸν ὅρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Πολλοῖς συνεχόμενος» καὶ ὁ τοῦ δσίου· καταβασίαι οἱ εἰδοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προσιώνιον». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου– τοῦ δσίου, Σαβ. ιξ' ἐβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

6. Παρασκευή. † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ (†330).

Ἡ ἔορτάσιμος ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παροκλητικῆς (τυπικὸν 6ης Δεκ. §§1-3). Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ 4 ἑσπέρια προσόδομοια εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἴδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθισται. Τὸ ἀπολυτίκιον «Κανόνα πίστεως» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὅρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες

(μετὰ τῶν εἰρημῶν τοῦ α'). Καταβασίαι οἱ εἴρημοι «Χριστὸς γεννᾶται». Μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν αἰνῶν, Καὶ νῦν, «Μακαρίζομέν σε» (Παρακλ., ἥχος πλ. α', Δευτ. ἐσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ἵεράρχου, 6 Δεκ., «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν» (Ἐφρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

7. Σάββατον. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων (†397). Ἀθηνοδώρου μάρτυρος.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαρ. α' 3-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 19-29).

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (Ι' ΛΟΥΚΑ). Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἀγίας Ἀννης, Παταπίου ὁσίου (η' αἱ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἱ.). Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ. Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ Μηναίου «Πνευματικὴν νῦν χορείαν» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἄνυμφεντε παρθένε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') κατὰ τὴν καθιερωμένην τάξιν.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δὲ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) εἰς 4 καὶ ὁ πρῶτος τοῦ Μηναίου (ῶν κοινὸς τῶν προεορτίων καὶ τοῦ ἄγιου) εἰς 6· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσῷδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' εἰς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Οὐτὶ Χριστὸς ἐγήγερται», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ο ἀνατείλας ἥλιος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ΣΤΙΧΗΡΑ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἥχου] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος: Κυρ. κε' ἐπιστ. «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δεσμοῖς» (Ἐφεσ. δ' 1-7). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ι' Λουκᾶ, «Ἡν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μᾶζῃ τῶν συναγωγῶν» (Λκ. ιγ' 10-17).

KOINΩΝΙΚΟΝ «Αἴνετε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

9. Δευτέρα. Ἡ σύλληψις τῆς ἀγίας Ἀννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἵ. ναοῦ τοῦ ἄγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἐօρτάσιμος οὖσα, ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Εἰς τὸν δρθρον (ἀνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολο-

γίας ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἴτα τὸ τῆς β' στιχολ. «Ἄδάμ, ἀνακαινίσθητι» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναβότον, Δαιίδ»· καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον τῆς ἀγίας «Ἐορτάζει σήμερον»· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 4ης Δεκ.- τῆς ἀγίας, 23 Σεπτ., «Ἄβραάμ δύο νίοντος ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον δόμοιως, Σαβ. σ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄφασ» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι».

10. Τρίτη. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἱ.), Ἐρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.

Ἄπόστολος: ἡμέρα, Τρ. κς' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. π' 22-26).

11. Τετάρτη. Δανιὴλ ὁσίου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶ τοῦ νέου (†980).

Ἄπόστολος: ἡμέρα, Τετ. κς' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 18-20, β' 8-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετάρτης ιγ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Μρ. π' 30-34).

12. Πέμπτη. † Σπυρίδωνος Τοιμαθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ (†348). Ιωάννου ὁσίου, ἐπισκόπου Ζιχνῶν (†1333).

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 12 Δεκ. §1). Τὸ ἀπολυτίκιον «Τῆς συνόδου τῆς πρώτης» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριήλ». Εὐαγγέλιον ὅρθου: τοῦ ἱεράρχου, Νοεμ. 13, «Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (Ιω. ι' 1-9). Κανόνες, δὲ τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, Κυρ. κς' ἐπιστ., «Ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19)· Εὐαγγέλιον: δόμοιως, Νοεμβρίου 13, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

13. Παρασκευή. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἱ.)· Λουκίας μάρτυρος (†304).

Ἄπόστολος: ἡμέρα, Παρ. κς' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 4-8, 16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Παρ. ιγ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 33-41).

14. Σάββατον. Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἄρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†286-287).

Τάξις Σαββάτου μὲν «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἄποστολος: ἡμέρα, Σαβ. καὶ ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 8-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Σαβ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 1-11).

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ΄ (ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ). «Τῶν ἀγίων προπατόρων».

Ἐλευθερού οὗτος ἰερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἱ.). Ὁ χορός α', ἐωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., 15η Δεκεμβρίου §2 καὶ 12η Δεκεμ. §§2-4).

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν προπατόρων ἔχεται μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ.'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε». κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν προπατόρων προσόμοια 3 καὶ τοῦ ἀγίου ἔτερα 3, Δόξα, «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἰερομάρτυρος «Τῆς ἰεραρχίας σου, ὅσιε», Καὶ νῦν, «Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ιερέων ποδήρει», Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (δ') κατὰ τὴν καθωρισμένην τάξιν.

ΚΑΝΟΝΕΣ, δ ἀναστάσιμος, δ τῶν προπατόρων «Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν», καὶ ὁ α' τοῦ ἄγίου ἀπὸ γ' φόδης ἡ ὑπακοὴ «Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων καὶ τὰ συναξάρια τῆς 15ης Δεκ. καὶ τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ εἰρημὸς «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες», τῶν προπατόρων «Πατέρων μνήμην σήμερον», τοῦ ἄγίου «Χριστῷ προσήγαγες, πάτερ» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Καὶ σὲ μεσίτριαν, πόρη».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 2, τῶν προπατόρων προσόμοια 3 «Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν» κ.λπ. καὶ τοῦ ἄγίου ἔτερα 3, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Οἱ ἵερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιάσονται», β) «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», Δόξα, τῶν προπατόρων «Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οὐ φόδης τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας», «Τερέων ποδῆρει» καὶ τοῦ ἄγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προοιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: -μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου- τοῦ Ἱερομάρτυρος, 15 Δεκ., «Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον» (Β' Τιμ. α' 8-18)· ἀλληλουιάριον τῆς Κυρ. τῶν προπατόρων· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα» (Λκ. ιδ' 16-24).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

16. Δευτέρα. Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλίσσης (†894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἰεροσολύμων (†634).

Ἄποστολος: ἡμέρα, Δευτ. κζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Δευτ. ιδ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 42-ι' 1).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραιόροντας τὸν ἄγιον Μόδεστον ναοὺς ἡ ἔορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς· ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

17. Τρίτη. Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων Ἄνανίου, Ἀξαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ (†1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἄποστολος: προφήτου, Κυριακῆς ἀγ. Πάντων ('Εβρ. ια' 33-ιβ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τρίτης ιδ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 2-12).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραιόροντας τὸν ἄγιον Διονύσιον ναοὺς ψάλλεται ἡ ἔορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἴεράρχου, ἢ ζήτει Νοεμβρίου 13ῃ. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν νέων καταλιμπάνεται.

18. Τετάρτη. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων (†287).

Ἄποστολος: ἡμέρα, Τετ. κζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ε' 22-ι' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Τετ. ιδ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 11-16).

19. Πέμπτη. Βονιφατίου μάρτυρος (†290). Ἅρεως (†308), Εύτυχίου καὶ Θεοσαλονίκης μαρτύρων.

Ἄποστολος: ἡμέρα, Πέμ. κζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ι' 17-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρα, Πέμ. ιδ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 17-28).

20. Παρασκευή. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἔγνατίου ἴερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου (†107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας (†323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου (†1652).

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἡ Παρακλητικὴ σχολάξει μέχρι τῆς 14ης Ἰανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ δὲ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

2. Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ὅπου ἐὰν ψαλῇ ἑόρτιος ἀκολουθία, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κζ̄ ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Τιμ. α' 1-2, 8-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ̄ ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 24-32).

21. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Ἰουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων (†304). Θεμιστοκλέους μάρτυρος (†251).

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν τὰ τοῦ Μηναίου, ἀνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Ραθψίας ὑπνον ἀφ' ἡμῶν» (μετὰ τῶν εἰρμῶν), εἴτα τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζουν Βηθλεέμ» ἄπαξ. Εἰς τὸν ὅρθον τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον δίζι, ἡ δὲ λουπὴ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἀνευ καταβασιῶν, ἀλλ' ἀπὸ γ', σ', η' καὶ θ' ὠδῆς οἱ εἰρμοὶ τῶν φῶν αὐτῶν· ἔξαποστειλάρια καὶ αἴνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ: «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου: «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἄπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν (τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου), ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἰσόδον «Ἐτοιμάζουν Βηθλεέμ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: -μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας- Σαβ. πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως, Σαβ. κς̄ ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 8-12). Εὐαγγέλιον: δόμοιώς, Σαβ. ιβ̄ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 19-29)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι».

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἄδαμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεροχαγίας Θεοτόκου· ὅμοιώς καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἔξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παίδων». Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας (†304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότης μαρτύρων. Ἡχος β', ἑωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περίπτωσις β' §§4-6).

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγύκερων. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προσιώνιον Λόγον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, προσόδημοια προεόρτια 3 «Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ» κ.λπ. καὶ τῶν πατέρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον, πιστοὶ» κ.λπ., Δόξα, «Δανὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμῶν», Καὶ νῦν, «Παρθήλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαίρετε, προφῆται τίμοι», Καὶ νῦν, «Ίδού καιρὸς ἥγγικεν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Οὐτε κατῆλθες», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελον «Βολίδες ἀστραπτοντες», Καὶ νῦν, προεόρτιον «Ἄκουε, οὐρανέ· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ἀνὰ δύο ἀναστάσιμα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν προεόρτιον [«Ἐνθέως εὐφραντεῖται», «Τὴν παρθένον κύουσαν» (22ας Δεκ.)]. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «Κύματι θαλάσσης» οὕτω· μετὰ τὸν εἰρμὸν ἑκάστης ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μὲν στίχον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», τὰ ἐπόμενα μὲν στίχον «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν. Άπο γ' ὠδῆς ἡ ὑπακοὴ «Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ' οὐ τὸ προεόρτιον τῆς Κυριακῆς κοντάκιον «Εὐφραίνου, Βηθλεέμ» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ «Τῆς σῆς, παρθένε, κυήσεως», τὸ συνα-

ξάριον τῆς 22ας τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἶρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὸ τῶν πατέρων «Πατριαρχῶν οἵ πρόκριτοι» καὶ τὸ προεόρτιον «Εὐφραίνου, Βηθλεέμ».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόδημα 3 «Ἄρον σου τὴν φωνὴν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «Τῶν νομικῶν διδαγμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων] καὶ τὸ εἰσοδικόν.

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ», «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος: Κυρ. πρὸ τῶν Χριστουγέννων, «Πίστει παρόκησεν Ἀβραάμ» (Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτθ. α' 1-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἀξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνίθωσ.

23. Δευτέρα. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων (γ' αἱ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἢ τοι τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινούπολει.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 20-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδομ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 46-52).

24. Τρίτη. Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος (†262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «*Nῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «*Ἄρχων ἐξ Ιούδα*» (μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ). Εἶτα τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» (ἄπαξ), ἢ ἐκτενής (ώς μὴ γενομένης εἰσόδου) καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν), ἢ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἀνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρημοὶ τῆς γ' καὶ τῆς ζ' ωδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· εἰς τὸ «*Aίνοῦμεν, εὐλόγοῦμεν*» ὁ εἰρημὸς τῆς η' ωδῆς «*Tὸν ἐν καμίνῳ*»· «*Tὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ωδῆς «*Ἀνάρχου γεννήτορος*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»· εἰς τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἴνους, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Σοὶ δόξα πρόπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξαιμολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο ποτὲ*» καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὄραι (Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρ., περίπτωσις α' §§2-5). Εἰς τὴν α' ὄραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», [«*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐρανίε*»,] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὄραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὄρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον. Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῶν ὠρῶν, διάκονος (ἢ ὁ ἰερεὺς φέρων ἐπιτραχýλιον καὶ φελώνιον) θυμιᾶ τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατέζιον).

Ωρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὄρας ὁ α' χορὸς ψάλλει Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἴστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει –κατὰ στίχον– «*εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὑφος τοῦ Εὐαγγελίου*» τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου*», ὡς εἴθισται· εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον, μεθ' ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ*» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ] λέγεται εὐθὺς ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ

‘Ο μέγας ἐσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«Ἐύλογημένη», ὁ προοιμιακός, ἡ μεγάλη συναπτή.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» οπιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 4 «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ» κ.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄγιοντον μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ Εὐαγγελίου, «Φῶς Ἰλαρόν», καὶ εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης», τοῦ ὅποιου τὸ ἀκροτελεύτιον «Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πεζού (86ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὅποιου «Μάγους ὁδηγήσας» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ηβέτου (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστὲ» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ η' ἀνάγνωσμα «Προσέθετο Κύριος», μεθ' ὁ «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Οτι ἄγιος εῖ, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ Ἀπόστολος: τοῦ ἐσπερινοῦ, Σαβ. α' ἐβδ. νηστ., «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως» (Ἐβρ. α' 1-12). Εὐαγγέλιον: τῆς γ' ὥρας, «Ἐξῆλθε δόγμα» (Λκ. β' 1-20).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυτος «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν».

25. Τετάρτη. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς (παραλειπομένων τῶν Δόξα, Καὶ νῦν πρὸ τῶν δύο τελευταίων ἰδιομέλων) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ στίχου τοῦ ἐσπερινοῦ «Μέγα καὶ παράδοξον» κ.λπ., ἀνευ

τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «Ἐύφροάνθητι, Ἱερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαίώ παρόκησας», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Αἴνετε τὸ ὄνομα Κυρίου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ προκείμενον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἑκάστης φόδης τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' φόδης ἡ ὑπακοὴ «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν» χῦμα· ἀφ' οὐ φόδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρημοὶ «Χριστὸς γεννᾶται» καὶ «Ἐσωσε λαόν»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν), ψάλλονται οἱ εἰρημοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἴτα οἱ δύο εἰρημοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Τὸ ἔξαποστειλάριον ἐκ τρίτου, εἰς τοὺς αἴνους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἔωσφόρου ἐγέννησά σε· ὅμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκην. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος σῆμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Ἀντὶ τρισάγιου «Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ—, 25 Δεκ., «Οτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρό-

vou» (Γαλ. δ' 4-7). Εύαγγέλιον: ὁμοίως, 25 Δεκ., «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχή μου... Μυστήριον ἔνον». Κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ *Eǐdomen* τὸ φῶς, τὸ «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» ἄπαξ. Ἀπόλυτις ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἑως τῆς 4ης Ιανουαρίου (2020) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

26. Πέμπτη. † Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων Ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ (†840).

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν 25ης Δεκ., §§ 9-11, καὶ ὑποσημ. 5).

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸν προοιμιακὸν δὲν γίνεται στιχολογία Ψαλτηρίου· τὰ 4 ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ»· μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ., τὸ μέγια προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ· εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 ἴδιομελα «Παράδοξον μυστήριον» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν Βηθλεέμ συνέδραμον»· ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» (τρίς)· ἀπόλυτις ώς χθές. — Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἄπαξ.

Εἰς τὸν ὅρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τοίτου· τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἵδωμεν, πιστοί», «Τί θαυμάζεις, Μαριάμ» ἐκ δευτέρου· ὁ ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτῶν ώς χθές· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος σήμερον» καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς 25ης Δεκ. «Ἄγαλλιάσθω οὐρανός»· ἀφ' οὐ τὸ κοντάκιον «Ο πρὸ ἔωσφόρου ἐκλάμψας» μετὰ τοῦ οἶκου αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ μόνον τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «Ἐσωσε λαόν»· ἀντὶ τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου ψάλλονται οἱ εἰρημοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης ὀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγάλυναρίων ώς χθές, καὶ εἶτα «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Ἐξαποστειλάριον καὶ αὖνοι ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (τῇ 26ῃ), δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς χθές· ἀντὶ τρισαγίου «‘Οσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, σ' ὥρας μεγ. Παρασκευῆς, «‘Ο ἄγιας καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» (Ἐβρ. β' 11-18). Εὐαγγέλιον: δύοις, θ' ὥρας Χριστουγέννων, «‘Αναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος...»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, «‘Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Ἀπόλυτος ἡ τῆς ἑορτῆς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐτοίου ἔως τῆς 30ῆς Δεκ. τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τὴν μὲν 27ην καὶ 29ην ὁ α' κανὼν, τὴν δὲ 28ην καὶ 30ην ὁ β'. Καταβασίαι, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, «‘Ἐσωσε λαόν».

2. Ἐως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μὲ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθεῖς» κοντάκιον «‘Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

3. Ἐως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυτος «‘Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

4. Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις 8852-63).

27. Παρασκευή. † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου (†34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ (†840).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου συμψάλλονται μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν, στιχολογοῦμεν δὲ «‘Τὴν τιμιωτέραν»· μετὰ τοὺς αἱνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθεῖς». Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «‘Ἡ γέννησίς σου», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ κοντάκιον «‘Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ., «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πρᾶξ. σ' 8-ζ' 5, 47-60). Εὐαγγέλιον: δύοις, Κυρ. ιγ' Ματθ., «‘Ἄνθρω-

πός τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Μτθ. κα' 33-42). «”Αξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

28. Σάββατον μετὰ τὰ Χριστούγεννα. Τῶν ἀγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων (†302). Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου αὐτοῦ— Σαββάτου μετὰ τὰ Χριστούγεννα, ζήτει Σαβ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ., «Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην» (Α' Τιμ. σ' 11-16). Εὐαγγέλιον: δόμοίως, Σαβ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα, «΄Ηχολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί» (Μτθ. ιβ' 15-21).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. «΄Ιωσήφ τοῦ μνήστορος, Δανὺδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ιακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Τῶν ἀγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρῷδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου δούλου. Γεωργίου Νικομηδείας, ποιητοῦ τῶν κανόνων. Ἡχος γ', ἔωθινὸν σ'.

Τ.Μ.Ε., διατάξεις 25ης Δεκ., περίπτωσις ε' §§ 41-43· τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «΄Η γέννησίς σου»· κοντάκιον «΄Η παρθένος σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῆς ἑορτῆς ἴδιομελα «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» κ.λπ. 3 καὶ τῶν θεοπατόρων προσόμοια 3, Δόξα, «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «΄Ιερέων μνήμη», Καὶ νῦν, «Χορεύουσιν ἄγγελοι».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «΄Εύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τῶν δικαίων «΄Εὐαγγελίζου, Ίωσήφ», Καὶ νῦν, «΄Η γέννησίς σου, Χριστέ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «΄Ο ἐν σπηλαιώ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστι», τρισάγιον ο.λπ., ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν μεθέορτον (29 Δεκ.) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἵ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἴρημῶν, καὶ οἱ δύο τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου (χῦμα) καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Πατρὸς ὡς ἀληθῶς», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χορὸς τῶν προφητῶν»· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον «Ἐνύφροσύνης σήμερον» μετὰ τοῦ οἶκου αὐτοῦ (Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα), τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἴρημοι «Ἐσωσε λαόν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν...] Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» ο.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος»*, τὸ τῶν ἁγίων «Σὺν Ιακώβῳ μέλψωμεν» καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «Ἐνύφραινεσθε, δίκαιοι» ο.λπ. –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου», β') «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἔωσφόρου ἐγέννησά σε· ὅμοιος Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται»–, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Αἴμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

* Βλέπε ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Κυρ. 28ης Ιουλίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίων αὐτῶν (ώς εἰς τὸ Μηναῖον 25 Δεκ.).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐνύφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Ἐναγγελίζου Ιωσῆφ», καὶ τοῦ ἄγιου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα, Κυρ. κ' ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19). Εὐαγγέλιον: ὅμοιός, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

30. Δευτέρα. Ἀνυσίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†285-305). Φιλεταίρου μάρτυρος (†351), Λέοντος ὁσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεών ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ (†1812).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Εφρ. γ' 5-11, 17-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιγ' ἐβδομ. Ματθ. (Μρ. γ' 6-12).

31. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁσίας τῆς Ρωμαΐας (†449), Ζωτικοῦ ὁρφανοτρόφου (δ' αἱ.).

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (25 Δεκεμβρίου) μετὰ τῶν ἔξης διαφορῶν.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων γίνεται εἰσοδος, «Φῶς Ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα καταλιμπάνονται· ώσαύτως καὶ τὰ ἴδιόμελα τῆς λιτῆς. Ἀπόστιχα τὰ τῆς ἑορτῆς, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» γ'. Ἀπόλυσις ώς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὸν ὅρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα οὕτε Εὐαγγέλιον· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ὥδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «Ἄγαλλιάσθω οὐρανὸς» δίς· ἀφ' οὗ τὸ κοντά-

κιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἡ θ' ὥδη ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ ποντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἄλληλουνιάριον τὰ τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. δ' 1-13). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιγ' ἔβδ. Ματθ. (Μq. γ' 13-21). Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ᾧ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως ὁ εἰρημός «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον». κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούϊα»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φᾶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.

